

Nr. 7 – 2003
Side 1023 – 1175

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 7
Utgitt 18. juni 2003

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2003	
Mai.	9. Lov nr. 28 om endr. i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) 1023
Mai.	9. Lov nr. 29 om endr. i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkantorloven) mv. 1023
Mai.	9. Lov nr. 30 om endr. i straffeprosessloven mv. (begrensninger i adgangen til dokumentinnsyn og bevisførsel) 1028
Mai.	9. Lov nr. 31 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven) 1031
Mai.	9. Lov nr. 32 om endr. i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon) 1036
Mai.	23. Lov nr. 33 om endr. i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design 1038
Mai.	23. Lov nr. 34 om endr. i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader 1038
Mai.	23. Lov nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven) 1041
Feb.	21. Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter fiskeesykdomsloven § 7, § 8, § 22, § 23, § 24, § 25 og § 27 (Nr. 535) 1044
Mai	9. Ikrafttr. av lov av 9. mai 2003 nr. 32 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon) (Nr. 564) 1118
Mai	9. Ikrafttr. av lov av 9. mai 2003 nr. 28 om endring i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) (Nr. 566) 1121
Mai	9. Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter produktkontrollloven § 4, § 5, § 6, § 6a, § 8 og § 13 (Nr. 567) 1121
Mai	9. Ikrafttr. av lov av 9. mai 2003 nr. 29 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkantorloven) mv. (Nr. 596) 1135
Mai	23. Ikrafttr. av lov av 23. mai 2003 nr. 33 om endringer i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design (Nr. 624) 1153
Mai	23. Ikrafttr. av lov av 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) (Nr. 625) 1153
Mai	23. Ikrafttr. av lov av 23. mai 2003 nr. 34 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader (Nr. 626) 1153
Mai	23. Ikrafttr. av lov av 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven) (Nr. 628) 1154
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2003	
Mai	6. Endr. i instruks om bevilgningsreglement (Nr. 552) 1062
Forskrifter	
2003	
April	3. Forskrift til rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning (Nr. 536) 1044
April	3. Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i formgivning, kunst og håndverk (Nr. 537) 1045
April	3. Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag (Nr. 538) 1046
April	3. Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag (Nr. 539) 1047
April	3. Forskrift til rammeplan for førskolelærerutdanning (Nr. 540) 1048
April	19. Forskrift om flygeregistrator og taleregistrator (BSL D 1–2) (Nr. 547) 1058
April	22. Forskrift om tilskudd til boligkvalitet fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 548) 1060
April	23. Forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskaper (Nr. 549) 1061

April	23.	Forskrift om stopp i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (tilleggsforskrift) (Nr. 556).....	1111
April	30.	Forskrift om gebyr for utstedelse av ATP-sertifikat (Nr. 559).....	1115
Mai	5.	Forskrift om hastighetsbegrensninger langs kysten, i elver og innsjøer (sjøhastighetsforskriften) (Nr. 561).....	1116
Mai	9.	Forskrift om investeringstilskot og avgrensning av det geografiske verkeområdet for dei regional- og distriktpolitiske verkemidla (Nr. 565).....	1118
Mai	9.	Forskrift om anvendelsen av lov om strålevern og bruk av stråling på Svalbard og Jan Mayen (Nr. 568)	1121
Feb.	19.	Forskrift om opptak til mastergradsstudier ved Høgskolen i Agder (Nr. 587).....	1122
Feb.	19.	Forskrift om opptak til tilpasset opplæring ved Høgskolen i Agder (Nr. 588)	1123
Mars	26.	Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Agder (Nr. 589).....	1124
April	3.	Forskrift om adgang til å gå opp til eksamen mv. som privatist ved Høgskolen i Gjøvik (Nr. 591).....	1130
April	30.	Forskrift om tilskott ved nedslakting av sauebuskap på grunn av sjukdommen mædi (Nr. 592).....	1131
April	3.	Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i musikk, dans og drama (Nr. 613).....	1139
April	25.	Forskrift om forbud mot å stille ut hunder som har fått øre og/eller hale kupert (Nr. 614)	1140
Mai	21.	Forskrift om hvilke opplysninger som skal fremgå av verdipapirregister (Nr. 620).....	1143
April	3.	Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Gjøvik (Nr. 621).....	1145
Mai	21.	Forskrift om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) (Nr. 630)	1154
Mai	17.	Forskrift om gjennomføring av JAR-147, krav for organisasjoner som gjennomfører utdanning og kunnskapsprøving av attesterende personell for vedlikehold av luftfartøy (BSL JAR-147) (Nr. 637)	1164

Endringsforskrifter

2003

April	8.	Endr. i forskrift for eksamen ved Høgskolen i Østfold (Nr. 541)	1049
April	11.	Endr. i forskrift om anmeldelse av nybygg, besiktelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger (Nr. 542).....	1049
April	11.	Endr. i forskrift om stabilitet, vanntett oppdeling og vanntette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger (Nr. 543).....	1051
April	11.	Endr. i forskrift for flyttbare innretninger med produksjonstekniske installasjoner (Nr. 544)....	1054
April	11.	Endr. i forskrift om bemanning av flyttbare innretninger (Nr. 545)	1056
April	11.	Endr. i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger (Nr. 546)	1057
April	23.	Endr. i forskrift om forsikringsselskapers kapitalforvaltning (Nr. 550).....	1062
April	30.	Endr. i forskrift om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede (Nr. 551).....	1062
Mai	9.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 553).....	1062
Mai	9.	Endr. i forskrift til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften), forskrift om tvangssalg ved medhjelper, forskrift om saksøktes sakskostnadsansvar ved tvangsfullbyrdelse og forskrift om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forliksrådet (Nr. 554).....	1063
April	7.	Endr. i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften) (Nr. 555)	1064
April	23.	Endr. i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 (Nr. 557).....	1111
April	28.	Endr. i forskrift om tillatt bruk av frekvenser (Nr. 558)	1111
April	30.	Endr. i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høgskolar (Nr. 560)..	1115
Mai	6.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 563)	1117
Mai	9.	Endr. i forskrift om fysisk beskyttelse av nukleære materialer (Nr. 569)	1121
Mars	26.	Endr. i forskrift om opptak til mastergradsstudier ved Høgskolen i Agder (Nr. 590).....	1130
Mai	6.	Endr. i bestemmelser om tilsyns- og vedtaksmyndighet i diverse forskrifter hjemlet i dyrevernloven (Nr. 593).....	1132
Mai	7.	Endr. i forskrift om boligtilskudd fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 597)	1135
Mai	8.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 598).....	1135
April	25.	Endr. i forskrift om forsøk med dyr (Nr. 615)	1140
Mai	7.	Endr. i forskrift om hold av høns og kalkun (Nr. 616).....	1141
Mai	16.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler (Nr. 617).....	1141
Mai	19.	Endr. i forskrift om strafferegistrering (Nr. 619)	1142
Mai	22.	Endr. i forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse (Nr. 622).....	1150
Mai	23.	Endr. i forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper (Nr. 623)	1152

Mai	26.	Endr. i forskrift om forbrenning av avfall (Nr. 629)	1154
Mai	23.	Endr. i forskrift om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt (Nr. 631).....	1156
Mai	23.	Endr. i forskrift om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av ferskt fjørfekjøtt (Nr. 632)	1161
Mai	23.	Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 633).....	1162
Mai	25.	Endr. i forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd res. nr. 661 av 6. august 1990 (Nr. 634)	1163
Mai	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 (Nr. 638).....	1172
Mai	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 (Nr. 639).....	1172
Mai	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 (Nr. 640).....	1172
Mai	28.	Endr. i forskrift om fôrvarer (Nr. 641).....	1173

Diverse

2003

Feb.	16.	Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter drifts- og sykdomsforskriften § 32 første ledd og § 33 første ledd (Nr. 533)	1043
Feb.	16.	Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter settefiskforskriften § 36 første ledd og § 37 første ledd (Nr. 534).....	1044
Mai	6.	Vedtak om endring i vedtak om delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn (Nr. 562)	1117
Mai	8.	Instruks for hvalkjøttkontroll (Nr. 594)	1133
Mai	8.	Endr. i delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn (Nr. 595)	1134
Mai	16.	Instruks til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn om bruk av Matilda varslingsmodul (Matilda VAM) (Nr. 599).....	1139
Mai	16.	Opph. av forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i lov av 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd og forskrift om tilskudd til jobbskapsprosjekter (Nr. 600).....	1139
Mai	19.	Endr. i instruks for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland (Nr. 618)	1142
Mai	23.	Opph. av forskrift om røyking på restauranter og andre serveringssteder, internkontroll m.v. (Nr. 627)	1153
Mai	25.	Opph. av forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon (Nr. 635)	1163
Mai	27.	Opph. av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Chile i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (hønepest) (Nr. 636).....	1164

Rettelser

	Nr. 6/2002 s. 748 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 538 om endring i forskrift av 4. august 2000 nr. 808 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip)	1173
	Nr. 11/2002 s. 1338 og 1345 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 965 om endring i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m.).....	1173
	Nr. 12/2002 s. 1405 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 991 om endring i forskrift av 4. november 1981 nr. 3793 om fartsområder).....	1173
	Nr. 12/2002 s. 1531 og 1535 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 1073 om endring i forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip).....	1174
	Nr. 13/2002 s. 1637 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 1128 om endring i forskrift av 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS-74)).....	1174
	Nr. 1/2003 s. 32 (i forskrift av 20. desember 2002 nr. 1816 om forbrenning av avfall).....	1174
	Nr. 5/2003 s. 699 og 700 (i forskrift av 23. januar 2003 nr. 414 om gjennomføring av BSL JAR-21 om prosedyrer for sertifisering av flymateriell).....	1174
	Nr. 6/2003 s. 933 (i forskrift av 11. april 2003 nr. 482 om endring i forskrift av 22. juli 1983 nr. 1331 om hindring av forurensning fra den maritime drift av flyttbare innretninger) ...	1175

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 18. juni 2003

Nr. 7

9. mai. Lov nr. 28 2003

Lov om endring i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrertloven).

Ot.prp. nr. 37, Innst.O. nr. 66 og Besl.O. nr. 74 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. mars og 1. april 2003. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted gjøres følgende endring:

§ 11 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved kjøp av bokverk der det er avtalt at bokverket leveres som delleveranser over tid, begynner fristen å løpe når forbrukeren har mottatt det første bindet og de opplysninger som kreves med hjemmel i kapittel 3 på foreskrevet måte, forutsatt at dette gjør det mulig for forbrukeren å danne seg en oppfatning av hele bokverket. Fristen løper uansett ut senest 3 måneder etter at det første bindet er mottatt eller etter 1 år dersom opplysninger om angrerett ikke er gitt. I tilfeller der forbrukeren ikke har mottatt opplysningene som kreves med hjemmel i kapittel 3 på foreskrevet måte, regnes tilsvarende frist som nevnt i annet punktum fra mottakelsen av hvert enkelt bind.

II

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen fastsetter.

9. mai. Lov nr. 29 2003

Lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkantorloven) mv.

Ot.prp. nr. 9, Innst.O. nr. 64 og Besl.O. nr. 64 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 27. februar 2003. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

Endring i følgende annen lov:

Lov av 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa (opplæringslova).

I

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endringer:

§ 2-1 første ledd skal lyde:

Kommunen er ansvarlig for å utføre de oppgaver etter loven som ikke er lagt til et statlig organ.

§ 2-2 skal lyde:

§ 2-2. Statlige barnevernmyndigheters organisatoriske inndeling

De statlige barnevernmyndighetene er inndelt i sentralt nivå, regionalt nivå, fylkesnivå og lokalt nivå. De statlige barnevernmyndighetene ledes av departementet.

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3. Statlige barnevernmyndigheters oppgaver og myndighet

Departementet skal

- a) føre tilsyn med at loven og forskriftene og andre bestemmelser som gjelder for tjenester og tiltak etter denne loven, blir anvendt riktig og på en måte som fremmer lovens formål,
- b) sørge for at erfaringene med loven blir vurdert, og at det blir gjennomført nødvendige endringer i regelverket,
- c) gi de retningslinjer og instruksjoner som er nødvendige for å nå mål som er nevnt i bokstav a,
- d) arbeide for at det blir satt i gang forskning som kan få betydning for løsningen av oppgaver etter loven,
- e) sørge for at det finnes et forsvarlig tilbud for utdanning av personell, og at de som skal anvende loven ellers får forsvarlig veiledning,
- f) sørge for at det blir utarbeidet informasjonsmaterieell som barneverntjenesten kan bruke.

Statlig regional myndighet skal

- a) etter anmodning fra kommunen bistå barneverntjenesten i kommunene med plassering av barn utenfor hjemmet,
- b) ha ansvar for rekruttering og formidling av fosterhjem,
- c) ha ansvar for at fosterhjemmene får nødvendig opplæring og generell veiledning.

Fylkesmannen er statlig barnevernmyndighet på fylkesnivå. Fylkesmannen plikter å føre særlig tilsyn med barnevernvirksomheten i de enkelte kommuner. Fylkesmannen skal herunder

- a) påse at kommunene utfører de oppgaver de er pålagt etter denne loven,
- b) sørge for at kommunene får råd og veiledning,
- c) føre tilsyn med institusjoner etter kapittel 5.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av tilsynet, jf. tredje ledd.

Barneverninstitusjonene er statlig barnevernmyndighet på lokalt nivå, jf. kapittel 5.

Departementet kan kreve at kommunale organer som hører under loven, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at departementet skal kunne utføre sine oppgaver etter første ledd. Statlige sentrale myndigheter, statlige regionale myndigheter og fylkesmannen kan kreve at alle institusjoner som omfattes av kapittel 5 i loven, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at myndighetene skal kunne utføre sine oppgaver etter loven. Disse myndigheter kan også kreve adgang til alle institusjoner som går inn under kapittel 5.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om statlige barnevernmyndigheters myndighet, oppgaver og organisering på sentralt, regionalt og lokalt nivå.

Ny § 2–3 a skal lyde:

§ 2–3 a. Særskilte bestemmelser for Oslo kommune

Lovens bestemmelser om statlig regional barnevernmyndighets oppgaver og myndighet kommer ikke til anvendelse i Oslo kommune. I Oslo kommune skal statlig regional myndighets oppgaver og myndighet ivaretas av kommunen.

Departementet gir nærmere forskrifter om Oslo kommunes plikter, oppgaver og kompetanse og om statlig tilsyn og kontroll.

§ 2–4 første ledd skal lyde:

Kongen kan samtykke til at det i kommuner iverksettes forsøk som har til formål å utvikle samarbeidsformer mellom barneverntjenesten og aktuelle samarbeidspartnere i statlig, fylkeskommunal og kommunal forvaltning.

§ 2–4 annet ledd skal lyde:

Kongen kan samtykke til at det i forhold til andre som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, fravikes fra lovbestemt taushetsplikt som er fastsatt i denne loven og i følgende lover: Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 6–1, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. kapittel 5, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker §§ 13 til 13 f, lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager § 21, lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6–6, lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. § 8–8 og lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregående opplæringa § 15–1. Det kan videre gis samtykke til at det på forsøksstedet opprettes et felles registreringskartotek. Kartoteket skal angi hvorvidt de enkelte forvaltningsorganer sitter inne med opplysninger om den enkelte klient eller pasient, og hvor opplysningene eventuelt finnes.

§ 2–4 tredje ledd skal lyde:

Det skal utarbeides vedtekter for det enkelte forsøk. Vedtektene fastsettes av kommunestyret. Ved utarbeidelse av vedtektene får § 37 i forvaltningsloven tilsvarende anvendelse.

§ 4–14 skal lyde:

§ 4–14. Plasseringsalternativer etter vedtak om omsorgsovertakelse

Når det er truffet vedtak etter § 4–12 eller § 4–8 annet og tredje ledd, skal barnet plasseres

- a) i fosterhjem, jf. § 4–22,
- b) i institusjon, jf. § 5–1 og § 5–8, eller
- c) i opplærings- eller behandlingsinstitusjon når dette er nødvendig fordi barnet er funksjonshemmet.

§ 4–27 skal lyde:

§ 4–27. *Plasseringsalternativer ved vedtak om særlige tiltak for barn og unge med alvorlige atferdsvansker, jf. §§ 4–24 og 4–26*

Statlig regional barnevernmyndighet skal utpeke hvilke institusjoner som skal ta imot barn på grunnlag av vedtak som nevnt i § 4–24, jf. § 4–26. Det kan bestemmes at barn kan plasseres i fosterhjem som har særlige forutsetninger for å kunne løse de problemer som foreligger.

§ 4–28 tredje ledd skal lyde:

Når plasseringen skjer med bistand fra statlig regional barnevernmyndighet, jf. § 2–3, skal den statlige regionale barnevernmyndigheten etter anmodning fra barneverntjenesten i kommunen bistå barneverntjenesten med utarbeidelse av tiltaksplanen.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. *Ansvar for institusjoner for barn*

Statlig regional barnevernmyndighet har ansvaret for etablering og drift av institusjoner, eventuelt med tilknyttede spesialisttjenester for omsorg og behandling av barn. Ansvaret gjelder institusjoner som hører under denne loven.

§ 5–2 oppheves.

§ 5–3 oppheves.

§ 5–4 skal lyde:

§ 5–4. *Inntak i og utskrivning fra institusjon som nevnt i § 5–1*

Statlig regional myndighet skal gi regler for hvordan inntak og utskrivning skal besluttes.

Er det bestemt at barnet skal ha plass i en institusjon, kan institusjonen ikke nekte å ta imot barnet.

Barn kan ikke utskrives før tiden uten samtykke fra barneverntjenesten.

Uenighet om inntak eller utskrivning kan kreves avgjort av fylkesmannen i det fylket institusjonen ligger.

§ 5–5 oppheves.

§ 5–6 skal lyde:

§ 5–6. *Samarbeid med institusjoner som hører under andre lover*

For barn som det blir vurdert å plassere i en institusjon under en annen lov, skal statlig regional barnevernmyndighet sørge for at det blir etablert et samarbeid mellom barneverntjenesten, regional myndighet og disse institusjonene. Kongen kan gi regler om samarbeidsordninger, herunder om plikt til å delta i samarbeidsgrupper, inntaksteam o.l.

§ 5–7 første ledd skal lyde:

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at institusjoner som er omfattet av § 5–1 og private og kommunale institusjoner som er godkjent etter § 5–8, drives i samsvar med denne loven og forskrifter til loven.

§ 5–8 skal lyde:

§ 5–8. *Private institusjoner og kommunale institusjoner*

Private og kommunale institusjoner kan bare benyttes for barn som omfattes av loven dersom institusjonen er godkjent av statlig regional barnevernmyndighet. Institusjonen kan bare godkjennes dersom den drives i samsvar med denne loven og de forskrifter som gjelder for den, og ellers drives på en forsvarlig måte. Avgjørelser om godkjenning etter denne loven er enkeltvedtak og kan påklages til statlig sentral barnevernmyndighet. Departementet kan gi nærmere forskrifter om godkjenningsordningen, herunder om vilkår for godkjenning, og om klageordningen.

Departementet kan gi forskrifter om regnskapsføring og om innsyn for offentlige myndigheter i regnskapene.

§ 5–9 overskriften skal lyde:

§ 5–9. *Rettigheter under opphold i institusjon som er omfattet av § 5–1 og private og kommunale institusjoner som er godkjent etter § 5–8*

§ 5–10 skal lyde:

§ 5–10. *Generelle krav til institusjoner*

For å sikre en forsvarlig standard på de institusjoner som er omfattet av § 5–1, kan departementet gi forskrifter om hvilke krav som skal stilles til institusjonene, herunder faglige krav og krav til bygninger, utstyr og bemanning.

§ 6–2 skal lyde:

§ 6-2. Anvendelse av forvaltningsloven på private institusjoner

For private institusjoner som er godkjent etter § 5-8 gjelder forvaltningsloven for klientsaker, med de særregler som er fastsatt i denne loven, jf. § 6-1.

§ 6-9 tredje ledd oppheves.

§ 6-9 fjerde ledd blir tredje ledd og skal lyde:

Ved oversittelse av fristene kan fylkesmannen ilegge kommunen mulkt. Det samme gjelder ved oversittelse av fristen nevnt i § 4-2. Departementet kan gi forskrifter om gjennomføringen av ordningen og om mulktens størrelse.

§ 6-10 annet ledd skal lyde:

Den som skal ansettes i en institusjon som er omfattet av § 5-1, eller i en privat eller kommunal institusjon som er godkjent etter § 5-8, skal legge fram tilfredsstillende politiattest. Det kan kreves politiattest også fra andre som utfører oppgaver for institusjonen, og som har direkte kontakt med barn og unge som oppholder seg der.

§ 8-2 skal lyde:

§ 8-2. Statlig regional barnevernmyndighets ansvar

Statlig regional barnevernmyndighet skal yte tjenester etter denne loven til alle som oppholder seg i regionen.

§ 8-3 skal lyde:

§ 8-3. Avgjørelse av tvister

Oppstår det tvist mellom kommuner om anvendelse av § 8-1, kan kommunene kreve at fylkesmannen avgjør tvisten. Departementet kan gi nærmere forskrifter om behandlingsmåten.

§ 9-4 skal lyde:

§ 9-4. Statlig regional barnevernmyndighets økonomiske ansvar for barneverntjenesten

Når det gjelder barn under 20 år som blir plassert i fosterhjem eller institusjon, skal statlig regional barnevernmyndighet dekke den del av kommunens utgifter som overstiger det kommunen plikter å betale etter § 9-5.

§ 9-5 skal lyde:

§ 9-5. Statlig regional barnevernmyndighets rett til å kreve refusjon fra kommunen

Den kommune som har søkt om inntak for et barn i institusjon, skal yte delvis refusjon av oppholdsutgifter til statlig regional barnevernmyndighet etter satser som fastsettes i forskrifter gitt av departementet. Det kan også fastsettes satser for kommunal refusjon ved inntak i institusjon med tilknyttet spesialisttjeneste etter denne loven. Departementet kan gi forskrifter om dette.

§ 9-6 skal lyde:

§ 9-6. Statlig regional barnevernmyndighets rett til å kreve refusjon fra en annen region

En statlig regional barnevernmyndighets utgifter for et barn som ved innskrivningstidspunktet har bosted i en annen region, skal dekkes av statlig regional barnevernmyndighet i den regionen der barnet bor. Departementet kan gi nærmere forskrifter om retten til å kreve refusjon.

§ 9-7 skal lyde:

§ 9-7. Tilskudd fra staten

Staten gir årlige tilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter til barneverntjenesten.

§ 9-8 skal lyde:

§ 9-8. Statstilskudd for utgifter til flyktningebarn og asylsøkende barn

Staten gir et tilskudd til kommunene til dekning av utgifter for flyktningebarn og asylsøkende barn som er kommet til landet uten foreldre eller andre med foreldreansvar.

Tilskudd gis også ved omsorgsovertakelse etter § 4-8 annet og tredje ledd og § 4-12 for barn i mottak for asylsøkere og flyktninger som er kommet til landet med foreldre eller andre med foreldreansvar.

II

I lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Statlig regional familievernmyndighets oppgaver

Familievernkantorene drives av den statlige regionale familievernmyndigheten eller den som statlig regional familievernmyndighet inngår avtale med om drift av familievernkontor. De kontorer det inngås slik avtale med, faller inn under denne loven.

Statlig regional familievernmyndighet skal sørge for at familievertjenesten finnes i regionen, og på forsvarlig måte planlegge, dimensjonere og organisere tjenesten.

III

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13–2 skal lyde:

§ 13–2. *Plikt for fylkeskommunen til å sørge for grunnskoleopplæring, spesialpedagogisk hjelp og vidaregåande opplæring i institusjonar etter barnevernloven*

Fylkeskommunen skal oppfylle retten til grunnskoleopplæring, spesialpedagogisk hjelp og vidaregåande opplæring etter lova her for barn og unge i institusjonar i fylkeskommunen som statleg regional barnevernmyndighet har ansvaret for etter barnevernloven § 5–1. Det same gjeld private og kommunale institusjonar som er godkjende etter barnevernloven § 5–8. Statleg regional barnevernmyndighet skal sørge for nødvendige lokale til opplæringa.

Departementet kan gi nærmere forskrifter eller pålegg i enkelttilfelle om ansvaret til fylkeskommunen.

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

V

1. Ved ikraftsettingen av denne loven går fylkeskommunens virksomhet innen barnevernet med tilknyttede eiendeler, rettigheter og forpliktelser over til staten. Staten skal ikke betale vederlag for dens erverv etter første punktum.

Departementet utpeker de regionale enheter som på statens vegne skal overta de enkelte virksomheter innen barnevernet og familievernet med tilhørende eiendeler, rettigheter og forpliktelser.

2. Fra vedtakelsen av denne lov, skal fylkeskommunen gi staten innsyn i og tilgang til fylkeskommunens virksomhet.
3. Departementet og den enkelte fylkeskommune skal sammen utarbeide en plan for den nærmere overføringen av barnevernet og familievernet. Planen skal blant annet angi de enkelte virksomheter innen barnevernet og familievernet med spesifisering av tilhørende eiendeler, rettigheter og forpliktelser som staten overtar. Departementet kan gi nærmere regler om utarbeidelsen og innholdet av planene.

Dersom det til fylkeskommunenes virksomhet innen barnevernet og familievernet er knyttet eiendeler eller rettigheter som åpenbart ikke har naturlig sammenheng med virksomhetens behov, og det er rimelig at fylkeskommunen beholder eiendelen eller rettigheten, kan det besluttes at eiendelen eller rettigheten ikke skal gå over til staten.

Ved uenighet kan staten og den enkelte fylkeskommune kreve at spørsmålet om en eiendel, rettighet eller forpliktelse går over til staten, og andre spørsmål partene er uenige om, avgjøres av en nemnd. Spørsmålet om staten skal overta konkrete gjeldsforpliktelser, kan ikke bringes inn for eller avgjøres av nemnda.

Nemnda skal ha syv medlemmer. Departementet oppnevner tre medlemmer og varamedlemmer for disse. Kommunenes Sentralforbund oppnevner tre medlemmer og varamedlemmer for disse. I tillegg utpeker førstelagmannen i Borgarting lagmannsrett leder for nemnda og lederens varamedlem. Nemndas leder og lederens varamedlem skal ha de egenskapene som er fastsatt for dommere, jf. domstolloven § 53 jf. § 54 annet ledd.

Nemnda skal begrunne sine avgjørelser. Departementet kan gi nærmere regler om nemndas virksomhet. Staten dekker utgiftene til nemndas virksomhet.

4. Søksmål om overgang av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser etter nr. 3 kan ikke reises før muligheten for nemndsbehandling etter nr. 3 tredje ledd er utnyttet. Frist for søksmål er 6 måneder fra det tidspunkt nemnda har truffet avgjørelse i saken.
5. Når staten i medhold av nr. 3 første ledd overtar gjeld eller andre forpliktelser, er dette frigjørende for fylkeskommunen.

Kreditorer og andre rettighetshavere kan ikke motsette seg overføringen eller gjøre gjeldende at den utgjør en bortfallsgrunn for rettsforholdet.

6. Offentlige rettigheter, konsesjoner, tillatelser mv. som gjelder for de virksomheter med tilknyttede eiendeler og rettigheter staten overtar, blir ved overføringen overført til staten.

Omregistrering i grunnboken og andre offentligrettslige registre i samband med overføringen skjer ved navneendring.

7. Kongen kan i forskrift gi nærmere overgangsregler.

9. mai. Lov nr. 30 2003**Lov om endringer i straffeprosessloven mv. (begrensninger i adgangen til dokumentinnsyn og bevisførsel).**

Ot.prp. nr. 24, Innst.O. nr. 73 og Besl.O. nr. 77 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 27. mars og 1. april 2003. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov av 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
2. Lov av 15. juni 2001 nr. 63 om lov om endringer i straffeprosessloven mv. (gjenopptakelse).

I

I domstolloven 13. august 1915 nr. 5 gjøres denne endringen:

§ 126 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder for begjæringer etter straffeprosessloven §§ 28 tredje ledd tredje til sjette punktum, 242 a, 264 sjette ledd, 267 første ledd tredje punktum, jf. 264 sjette ledd og 292 a.

II

I straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 gjøres disse endringene:

§ 21 a nytt tredje ledd skal lyde:

Reglene i bestemmelsen her gjelder tilsvarende så langt de passer for saker etter §§ 28 tredje ledd tredje til sjette punktum, 242 a, 264 sjette ledd, 267 første ledd tredje punktum, jf. 264 sjette ledd og 292 a.

§ 28 tredje ledd nye tredje til sjette punktum skal lyde:

Utskrift kan nektes på de vilkår som er fastsatt i § 242 a første, jf. annet ledd. Reglene i § 242 a tredje til femte ledd gjelder tilsvarende så langt de passer. Retten kan ikke gi utskrift av dokumenter som inneholder opplysninger som tidligere er unntatt fra innsyn etter reglene i § 242 a, § 264 sjette ledd eller § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd. Retten kan heller ikke gi utskrift av dokumenter som inneholder opplysninger som påtalemyndigheten tidligere har begjært unntatt fra innsyn etter disse bestemmelsene, dersom påtalemyndigheten har innstilt forfølgningen etter § 72 første ledd annet punktum annet alternativ fordi den ikke fikk medhold i begjæringen.

§ 52 tredje ledd nye sjette og sjuende punktum skal lyde:

Bestemmelsene i første, annet og femte punktum gjelder tilsvarende så langt de passer for saker etter §§ 28 tredje ledd tredje til sjette punktum, 242 a, 264 sjette ledd, 267 første ledd tredje punktum, jf. 264 sjette ledd og 292 a. I disse sakene skal kjennelsen meddeles den advokat som er særskilt oppnevnt etter § 100 a.

§ 72 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder når en dom er opphevet eller det foreligger rettskraftig avgjørelse om ikke å ta en begjæring etter § 242 a, § 264 sjette ledd, § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd eller § 292 a til følge.

§ 73 første ledd nye annet til fjerde punktum skal lyde:

Frafalles saken i medhold av § 72 første ledd annet punktum annet alternativ etter at hovedforhandling er begynt, skal saken heves. Saken skal heves også når dom er avsagt i en tidligere instans. Er dommen fellende, skal den oppheves.

§ 74 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Er forfølgningen mot en siktet innstilt etter § 72 første ledd annet punktum annet alternativ, kan forfølgningen tas opp igjen når grunnen til at saken ble innstilt er bortfalt.

§ 100 a skal lyde:

Når retten behandler en sak etter §§ 200 a, 202 c, 202 e, 208 a, 210 a, 210 c, 216 a, 216 b, 242 a, 264 sjette ledd, 267 første ledd tredje punktum eller § 292 a, skal den straks oppnevne offentlig advokat for den mistenkte. Advokat skal oppnevnes selv om den mistenkte allerede har forsvarer. Advokat skal likevel ikke oppnevnes etter bestemmelsen her i saker etter § 242 a, § 264 sjette ledd eller § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd, der påtalemyndigheten ikke motsetter seg at den siktedes forsvarer får innsyn i opplysningene mot å bli pålagt taushetsplikt, og forsvareren mottar opplysningene.

Advokaten skal vareta den mistenktes interesser i forbindelse med rettens behandling av begjæringen. Advokaten skal gjøres kjent med begjæringen og grunnlaget for den, har krav på varsel til rettsmøte til behandling av begjæringen og har rett til å uttale seg før retten treffer avgjørelse. Advokaten kan påkjære rettens kjennelse. Kapittel 26 gjelder så langt reglene passer.

Advokaten må ikke sette seg i forbindelse med den mistenkte. Advokaten skal bevare taushet om begjæringen, om opplysninger som kommer frem under behandlingen av begjæringen og om rettens beslutning. Beslutter retten

bruk av et tvangsmiddel, gjelder taushetsplikten til advokaten også opplysninger som kommer frem ved bruk av tvangsmidlet.

Retten kan ved kjennelse beslutte at en advokat som er oppnevnt etter denne bestemmelsen, ikke kan opptre som forsvarer senere i saken.

§ 102 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder i saker der det oppnevnes advokat etter § 100 a.

§ 130 a nåværende fjerde ledd blir tredje ledd nye annet og tredje punktum.

Nåværende femte til sjuende ledd blir nye fjerde til sjettede ledd.

§ 234 a annet ledd skal lyde:

Anonym vitneførsel kan gå ut på

- a) at det ikke opplyses om navnet på en av politiets kilder eller informanter eller gis andre opplysninger som kan føre til at kildens eller informantens identitet blir kjent, eller
- b) at det ikke opplyses om navnet på en person som har forklart seg for politiet eller gis andre opplysninger som kan føre til at personens identitet blir kjent.

Ny § 242 a skal lyde:

Etter begjæring fra statsadvokaten kan tingretten som en enkeltstående rettshandling, jf. § 272 a, ved kjennelse beslutte at påtalemyndigheten kan nekte den siktede og forsvareren innsyn i opplysninger som påtalemyndigheten ikke vil påberope som bevis i saken, når det om innsyn gis, kan være fare for

- a) en alvorlig forbrytelse mot noens liv, helse eller frihet,
- b) at muligheten for en person til å delta skjult i etterforskningen av andre saker som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort,
- c) at muligheten for politiet til å forebygge eller etterforske forbrytelser som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort fordi informasjon om andre saker eller om politiets metodebruk blir kjent, eller
- d) at politiets samarbeid med et annet lands myndigheter blir vesentlig vanskeliggjort.

Unntak fra dokumentinnsyn kan bare besluttes dersom det er strengt nødvendig og det ikke medfører vesentlige betenkeligheter av hensyn til den siktedes forsvar.

Reglene i første ledd første punktum bokstav b til d gjelder bare i saker om en handling eller forsøk på en handling

- a) som etter loven kan medføre straff av fengsel i 5 år eller mer, eller
- b) som rammes av straffeloven kapittel 8 eller 9 eller § 162 eller av lov om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. § 5.

Forhøyelse av maksimumsstraffen ved gjentakelse av forbrytelser kommer ikke i betraktning.

Bestemmelsene i § 130 a fjerde og sjettede ledd gjelder tilsvarende så langt de passer. Den siktede og hans forsvarer kan bare gjøres kjent med prosesskrifter fra påtalemyndigheten og delta i rettsmøter i den utstrekning det kan skje uten at opplysninger som er begjært unntatt fra innsyn, gjøres kjent. Foreligger det rettskraftig kjennelse om at det skal gis innsyn i opplysninger som er begjært unntatt etter bestemmelsen her, kan påtalemyndigheten likevel nekte innsyn dersom den innstiller strafforfølgningen.

Den siktedes forsvarer plikter å bevare taushet om opplysninger han får innsyn i, men som den siktede nektes innsyn i etter bestemmelsen her.

Retten kan bare omgjøre en kjennelse om å nekte innsyn etter paragrafen her, dersom det har kommet til nye opplysninger. Tredje ledd tredje punktum gjelder tilsvarende. Rettens avgjørelse etter paragrafen her kan ikke brukes som ankegrunn.

§ 262 nytt fjerde ledd skal lyde:

Foreligger det kjennelse etter § 242 a i saken, og vilkårene i § 272 a annet ledd er oppfylt, skal påtalemyndigheten opplyse om det i en særskilt fortrolig forsendelse til retten med kopi av kjennelsen. Kjennelsen skal også oversendes dersom den særskilte advokaten som er oppnevnt etter § 100 a, krever det.

§ 264 nytt annet ledd skal lyde:

Dokumenter som inneholder opplysninger som det er nektet innsyn i etter reglene i § 242 a, skal ikke oversendes til forsvareren, med mindre grunnen til at det ble nektet innsyn er bortfalt. Inneholder dokumentene også opplysninger som forsvareren har krav på innsyn i, skal disse opplysningene gjøres tilgjengelige for forsvareren på en hensiktsmessig måte.

Nåværende annet til fjerde ledd blir nye tredje til femte ledd.

§ 264 nytt sjettede ledd skal lyde:

Dokumentinnsyn kan også nektes på de vilkår som er fastsatt i § 242 a første, jf. annet ledd. Reglene i § 242 a tredje til femte ledd gjelder tilsvarende.

Nåværende femte ledd blir nytt sjuende ledd.

§ 267 første ledd tredje punktum skal lyde:

Reglene i § 242 fjerde ledd og § 264 første ledd annet til fjerde punktum, femte og sjette ledd gjelder tilsvarende.

Ny § 272 a skal lyde:

Begjæring fra statsadvokaten om at den siktede og hans forsvarer kan nektes innsyn i sakens dokumenter eller om at bevis kan avskjæres etter bestemmelsene i § 242 a, § 264 sjette ledd, § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd, eller § 292 a avgjøres av en særskilt dommer. Begjæringen bør fremsettes samtidig med oversendelsen av tiltalebeslutningen som nevnt i § 262, og som regel ikke senere enn to uker før hovedforhandlingen starter.

Dersom saken kan utvikle seg slik at opplysningene som det blir nektet innsyn i, kan bli til gunst for den siktede ved avgjørelsen av skyldspørsmålet eller straffespørsmålet, skal den særskilte dommeren i kjennelsen pålegge påtalemyndigheten å oversende kjennelsen til tingretten etter reglene i § 262 fjerde ledd. Det samme gjelder der bevisførsel blir avskåret etter § 292 a.

Kjennelse om å nekte dokumentinnsyn eller avskjære bevis etter bestemmelsene som det er vist til i første ledd, er bindende også under hovedforhandlingen, med mindre påtalemyndigheten likevel vil legge frem opplysningene eller grunnen til å nekte innsyn eller bevisførsel er falt bort og særlig tungtveiende hensyn tilsier at kjennelsen omgjøres. Rettens beslutning om ikke å omgjøre en kjennelse kan ikke påkjæres.

§ 292 annet ledd første punktum, slik det lyder etter lov 28. juni 2002 nr. 55, skal lyde:

Om ikke annet følger av tredje ledd eller av § 292 a, kan bevis som er for hånden, bare nektes ført når beviset

- a) gjelder forhold som er uten betydning for dommens innhold,
- b) gjelder forhold som allerede er tilstrekkelig bevist, eller
- c) åpenbart ikke har noen beviskraft.

Ny § 292 a skal lyde:

Etter begjæring fra aktor kan tingretten som er enkeltstående rettshandling, jf. § 272 a ved kjennelse beslutte at et vitne ikke skal forklare seg om forhold som påtalemyndigheten ikke vil påberope som bevis i saken, når det om forklaring gis, kan være fare for

- a) en alvorlig forbrytelse mot noens liv, helse eller frihet,
- b) at muligheten for en person til å delta skjult i etterforskningen av andre saker som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort,
- c) at muligheten for politiet til å forebygge eller etterforske forbrytelser som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort fordi informasjon om andre saker eller om politiets metodebruk blir kjent, eller
- d) at politiets samarbeid med et annet lands myndigheter blir vesentlig vanskeliggjort.

Bevisavskjæring kan bare besluttes dersom det er strengt nødvendig og det ikke medfører vesentlige betenkeligheter av hensyn til den siktedes forsvar.

Reglene i første ledd første punktum bokstav b til d gjelder bare i saker om en handling eller forsøk på en handling

- a) som etter loven kan medføre straff av fengsel i 5 år eller mer, eller
- b) som rammes av straffeloven kapittel 8 eller 9 eller § 162 eller av lov om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. § 5.

Forhøyelse av maksimumsstraffen ved gjentakelse eller sammenstøt av forbrytelser kommer ikke i betraktning.

Reglene i § 242 a tredje til femte ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 378 nr. 4 og ny nr. 5 skal lyde:

4. når de avslår en begjæring om oppnevning av offentlig forsvarer,
5. når de er truffet etter bestemmelsene i § 242 a, § 264 sjette ledd, § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd eller § 292 a.

§ 444 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder i saker der forfølgningen er innstilt etter § 72 første ledd annet punktum annet alternativ.

§ 449 første ledd nye tredje og fjerde punktum skal lyde:

Innsyn i opplysninger som hører til straffesaken, kan nektes på de vilkår som er fastsatt i § 242 a første, jf. annet ledd. Reglene i § 242 a tredje til femte ledd og § 292 a gjelder tilsvarende så langt de passer.

III

Fra det tidspunkt lov 10. januar 2003 nr. 3 om endringer i straffeprosessloven mv. (erstatning etter strafforfølgning) trer i kraft, skal straffeprosessloven § 446 tredje ledd lyde slik:

Erstatningen etter §§ 444 til 445 kan settes ned eller falle bort i saker der forfølgningen er innstilt etter § 72 første ledd annet punktum annet alternativ.

Fra samme tidspunkt skal straffeprosessloven § 449 fjerde ledd lyde slik:

Innsyn i opplysninger som hører til straffesaken, kan nektes på de vilkår som er fastsatt i § 242 a første, jf. annet ledd. Reglene i § 242 a tredje til femte ledd og § 292 a gjelder tilsvarende så langt de passer.

IV

I lov 15. juni 2001 nr. 63 om lov om endringer i straffeprosessloven mv. (gjenopptakelse) gjøres disse endringene i loven del II:

§ 398 annet og tredje ledd skal lyde:

Dersom kommisjonen under saksforberedelsen innhenter eller mottar opplysninger av betydning for avgjørelsen, skal siktede og påtalemyndigheten gjøres kjent med opplysningene og få uttale seg om dem. Plikten til å informere siktede gjelder likevel ikke for opplysninger som vedkommende ikke har rett til å gjøre seg kjent med etter § 264, jf. § 267.

Om dokumentinnsyn gjelder §§ 28, 242, 242 a, 264 og 267 tilsvarende. Kommisjonen kan unnta fra innsyn dokumenter som den selv har utarbeidet for sin interne saksforberedelse.

V

Loven trer i kraft straks.

9. mai. Lov nr. 31 2003

Lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven).

Ot.prp. nr. 116 (2001-2002), Innst.O. nr. 60 og Besl.O. nr. 65 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 27. februar 2003. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

Endringer i følgende lover:

1. Lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven).
2. Lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).
3. Plan- og bygningslov av 14. juni 1985 nr. 77.
4. Lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven).
5. Lov av 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer (genteknologiloven).

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1. Lovens formål

Denne loven har til formål å sikre allmennheten tilgang til miljøinformasjon og derved gjøre det lettere for den enkelte å bidra til vern av miljøet, å verne seg selv mot helse- og miljøskade og å påvirke offentlige og private beslutningstakere i miljøspørsmål. Loven skal også fremme allmennhetens mulighet til å delta i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet.

§ 2. Hva som forstås med miljøinformasjon

- (1) Med miljøinformasjon menes faktiske opplysninger og vurderinger om
 - a) miljøet,
 - b) faktorer som påvirker eller kan påvirke miljøet, herunder
 - planlagte og iverksatte tiltak eller aktiviteter i miljøet,
 - produkters egenskaper eller innhold,
 - forhold ved drift av virksomhet, og
 - administrative avgjørelser og tiltak, herunder enkeltavgjørelser, avtaler, regelverk, planer, strategier og programmer, samt tilhørende analyser, beregninger og forutsetninger,
 - c) menneskers helse, sikkerhet og levevilkår i den grad de påvirkes eller kan bli påvirket av tilstanden i miljøet eller faktorer som nevnt i bokstav b.
- (2) Med miljøet forstås det ytre miljø inkludert kulturminner og kulturmiljø.

§ 3. Forholdet til annen lovgivning

- (1) Denne loven innskrenker ikke retten til opplysninger etter offentlighetsloven, forvaltningsloven eller annen lovgivning.
- (2) Retten til miljøinformasjon gjelder med de begrensningene som følger av åndsverkloven.
- (3) Loven gjelder ikke opplysninger i saker som behandles etter rettspleielovene.

§ 4. Lovens stedlige virkeområde

- (1) Loven gjelder for norske offentlige organer og for virksomheter som er etablert i Norge.
- (2) Kongen kan bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde for offentlige organer og virksomheter på Svalbard og Jan Mayen. Kongen kan gi bestemmelser om lovens anvendelse på kontinentalsokkelen og i Norges økonomiske sone for virksomheter som ikke er etablert i Norge.

§ 5. Definisjon av offentlig organ og rekkevidden av kapittel 3 og 4

- (1) Bestemmelsene i kapittel 3 kommer til anvendelse på offentlige organer. Med offentlig organ menes
 - a) ethvert forvaltningsorgan som er omfattet av offentlighetsloven § 1,
 - b) rettssubjekter som utøver offentlige funksjoner eller tilbyr tjenester til allmennheten, og som er kontrollert av et organ som faller inn under bokstav a. Dette gjelder likevel ikke for aktiviteter som drives i konkurranse med private. Offentlig kontroll foreligger når organet som faller inn under bokstav a, oppnevner mer enn halvparten av medlemmene av rettssubjektets styrende organer eller på annen måte har bestemmende innflytelse over rettssubjektet,
 - c) rettssubjekter som ved lov, forskrift eller på oppdrag fra organer som faller inn under bokstav a eller b, har til oppgave å utføre offentlige funksjoner eller tilby tjenester til allmennheten som vedrører miljøet. Dette gjelder bare for miljøinformasjon som knytter seg til disse funksjonene eller tjenestene.
- (2) Bestemmelsene i kapittel 4 kommer til anvendelse på all annen offentlig eller privat virksomhet, herunder næringsvirksomhet og annen organisert virksomhet.

§ 6. Betaling

Det er ikke adgang til å ta betaling for den miljøinformasjon som noen har rett til å få utlevert etter loven her, med mindre annet er bestemt i forskrift fastsatt i medhold av denne loven eller offentlighetsloven § 8.

§ 7. Forskrifter til loven

Kongen kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser til loven, herunder regler om betaling for miljøinformasjon og om kompetansen til og saksbehandlingen for Klagenemnda for miljøinformasjon.

Kapittel 2 Plikt til å ha kunnskap om miljøforhold**§ 8. Det offentliges ansvar for å ha og tilgjengeliggjøre miljøinformasjon**

Forvaltningsorganer som nevnt i § 5 første ledd bokstav a skal på et overordnet nivå ha miljøinformasjon som er relevant i forhold til sine egne ansvarsområder og funksjoner, og gjøre denne informasjonen allment tilgjengelig.

§ 9. Kunnskap om miljøforhold i egen virksomhet

Enhver virksomhet som omfattes av kapittel 3 eller 4, plikter å ha kunnskap om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Kapittel 3 Miljøinformasjon hos offentlig organ**§ 10. Rett til miljøinformasjon hos offentlig organ**

- (1) Enhver har rett til å få miljøinformasjon fra et offentlig organ, så langt informasjonen foreligger hos vedkommende organ eller omfattes av organets kunnskapsplikt etter §§ 8 eller 9, og det ikke er gjort unntak fra informasjonsretten etter loven her.
- (2) Miljøinformasjonen foreligger hos vedkommende organ når informasjonen
 - a) er i det offentlige organets besittelse, eller
 - b) oppbevares av en fysisk eller juridisk person på vegne av det offentlige organet.
- (3) Et krav om miljøinformasjon kan avvises dersom det er for generelt formulert eller ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å identifisere hva kravet gjelder. Før et krav avvises, skal informasjonssøkeren i rimelig grad gis veiledning til å utforme kravet på en måte som gjør at det kan behandles.
- (4) Dersom krav om innsyn rettes mot feil organ, skal organet hurtigst mulig videresende kravet til rette instans eller veilede om hvilke offentlige organer som antas å ha informasjonen.

§ 11. Unntak

- (1) Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom det er et reelt og saklig behov for det i det enkelte tilfelle og informasjonen eller dokumentet informasjonen finnes i, kan unntas fra offentlighet i medhold av offentlighetsloven.
- (2) Ved vurderingen av om det foreligger reelt og saklig behov etter første ledd skal de miljø- og samfunnsmessige interessene som ivaretas ved å utlevere informasjonen, veies mot de interessene som ivaretas ved et avslag. Dersom de miljø- og samfunnsmessige interessene veier tyngst, skal informasjonen utleveres.
- (3) Dersom deler av den etterspurte informasjonen kan nektes utlevert, skal den øvrige informasjonen gis ut, når ikke denne gir et åpenbart misvisende bilde av innholdet.

§ 12. Miljøinformasjon som alltid skal utleveres

Allmennheten skal uten hinder av reglene i § 11 alltid få informasjon om

- a) helsekadelig forurensning eller forurensning som kan forårsake alvorlig skade på miljøet,
- b) forholdsregler for å hindre eller redusere skade som nevnt i bokstav a, og
- c) ulovlige inngrep i eller ulovlige skader på miljøet.

§ 13. Saksbehandling

- (1) Informasjonen skal gis i den form informasjonssøkeren har bedt om, med mindre
 - a) informasjonen allerede foreligger i en annen form som er lett tilgjengelig, eller
 - b) det er rimelig at det offentlige organet leverer informasjonen i en annen form. I så fall skal det offentlige

organet kort begrunne hvorfor informasjonen utleveres i denne formen. Begrunnelsen gis samtidig med informasjonen.

(2) Informasjonen skal være dekkende og forståelig i forhold til det informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit.

(3) Den som mottar et krav om miljøinformasjon, skal avgjøre dette og utlevere informasjonen snarest mulig og senest innen femten virkedager etter at kravet er mottatt. Dersom mengden av informasjon eller informasjonens karakter gjør det uforholdsmessig byrdefullt å utlevere den innen femten virkedager, skal den senest være kommet fram til informasjonssøker innen to måneder. Det skal snarest mulig og senest innen femten virkedager etter at kravet er mottatt, informeres om årsaken til forlengelsen og om når en avgjørelse kan ventes å foreligge. Foreløpig svar kan unnlates dersom det må anses åpenbart unødvendig.

(4) Dersom et krav om miljøinformasjon avslås, skal forvaltningsorganet vise til den bestemmelsen som er grunnlag for avslaget, gi en kort begrunnelse for avslaget, opplyse om adgang og frist for å kreve nærmere begrunnelse, og opplyse om klageadgang og klagefrist. Avslag skal gis skriftlig.

(5) Informasjonssøkeren kan innen tre uker fra vedtaket ble mottatt, kreve å få en nærmere begrunnelse for de vurderingene som ligger til grunn for avslaget. Begrunnelsen skal gis snarest mulig og senest innen ti virkedager etter at kravet om nærmere begrunnelse er mottatt. Begrunnelsen skal gis skriftlig dersom informasjonssøkeren ber om det.

§ 14. Identifikasjon av opplysninger som det er av konkurransemessig betydning å hemmeligholde og særskilte regler om saksbehandling

(1) Offentlig organ kan kreve at den som gir informasjon til organet, eller som et krav om miljøinformasjon berører, skal identifisere hvilken del av informasjonen som det er av konkurransemessig betydning å hemmeligholde, og gi en begrunnelse for dette.

(2) Før opplysninger underlagt lovbestemt taushetsplikt utleveres, skal den opplysningene gjelder, gis anledning til å uttale seg innen en passende svarfrist.

(3) Dersom organet vil utlevere informasjon som er underlagt lovbestemt taushetsplikt, skal den som informasjonen gjelder, varsles om det. Avgjørelsen kan påklages. Reglene i § 15 gjelder tilsvarende. Klagen har oppsettende virkning.

§ 15. Klage

(1) Avslag på krav om miljøinformasjon kan påklages til nærmeste overordnede forvaltningsorgan. Det samme gjelder avvisning av krav etter § 10 tredje ledd. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om avgjørelsen er kommet fram til vedkommende. Dersom svar ikke er kommet fram innen to måneder etter at kravet om informasjon ble mottatt hos det offentlige organet, anses dette som avslag som kan påklages. Har informasjonssøker bedt om å få oppgitt nærmere begrunnelse for avslaget etter § 13 siste ledd, avbrytes klagefristen.

(2) For klage over avslag fra offentlig organ som omfattes av § 5 første ledd bokstav b eller c, er klageinstansen det forvaltningsorganet som

- a) kontrollerer organet,
- b) har gitt oppdrag til organet eller kontrollerer organet som har gitt oppdrag til organet, eller
- c) har vedtatt forskriften eller har ansvar for loven som virksomheten tilbyr tjenesten i medhold av.

(3) Reglene i offentlighetsloven om klage gjelder så langt de passer for klage over avslag på krav om miljøinformasjon fra offentlig organ.

Kapittel 4 Miljøinformasjon om virksomhet (driftsforhold mv.)

§ 16. Rett til miljøinformasjon om virksomhet

(1) Enhver har rett til miljøinformasjon fra virksomhet nevnt i § 5 annet ledd om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

(2) Rett til miljøinformasjon etter første ledd gjelder også påvirkning på miljøet som følge av produksjon eller distribusjon av produkt utenfor Norges grenser, i den grad slik informasjon er tilgjengelig. Virksomheten skal rette forespørsel til foregående salgslodd dersom dette er nødvendig for å besvare kravet.

(3) Et krav om miljøinformasjon kan avvises dersom det er for generelt formulert eller ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å identifisere hva kravet gjelder.

§ 17. Unntak

(1) Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom

- a) unntak er påkrevd fordi offentlighet ville lette gjennomføringen av handlinger som kan skade deler av miljøet som er særlig utsatt eller som er truet av utryddelse,
- b) kravet er åpenbart urimelig, eller
- c) informasjonen som etterspørres angår tekniske innretninger og framgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår.

(2) Miljøinformasjon som er nevnt i § 12, skal alltid utleveres. Reglene i § 14 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Bestemmelsen i § 11 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 18. Saksbehandling

(1) Den som får krav om miljøinformasjon, kan utlevere informasjonen i den formen vedkommende anser hensiktsmessig.

(2) Informasjonen skal være dekkende og forståelig i forhold til det informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit.

(3) Flere virksomheter kan gå sammen om å oppfylle informasjonsplikten.

(4) Den som mottar et krav om miljøinformasjon, skal avgjøre dette og utlevere informasjonen snarest mulig og senest innen en måned etter at kravet er mottatt. Dersom mengden av informasjon eller informasjonens karakter gjør det uforholdsmessig byrdefullt å utlevere den innen en måned, skal den senest være kommet fram til informasjonssøker innen to måneder. Det skal snarest mulig, og senest innen en måned etter at kravet er mottatt, informeres om årsaken til forlengelsen og om når en avgjørelse kan ventes å foreligge. Foreløpig svar kan unnlates dersom det må anses åpenbart unødvendig.

(5) Dersom et krav om miljøinformasjon avslås, skal virksomheten vise til den bestemmelsen som er grunnlag for avslaget, opplyse om adgang og frist for å kreve nærmere begrunnelse, og om klageadgang og klagefrist.

(6) Informasjonssøkeren kan innen tre uker fra vedtaket ble mottatt, kreve å få en kort begrunnelse for avslaget. Begrunnelsen skal gis snarest mulig og senest innen ti virkedager etter at kravet om begrunnelse er mottatt. Begrunnelsen skal gis skriftlig dersom informasjonssøkeren ber om det.

§ 19. Klage

(1) Avslag på krav om miljøinformasjon etter kapitlet her eller etter produktkontrollloven § 10, kan påklages til Klagenemnda for miljøinformasjon. Det samme gjelder avvisning av krav etter § 16 tredje ledd.

(2) Klage sendes til Klagenemnda for miljøinformasjon, med kopi til den virksomheten som har fattet avgjørelsen. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om avgjørelsen er kommet fram til vedkommende. Dersom svar ikke er kommet fram innen to måneder etter at kravet om informasjon ble mottatt hos virksomheten, anses dette som avslag som kan påklages. Har informasjonssøker bedt om å få oppgitt nærmere begrunnelse for avslaget etter § 18 siste ledd, avbrytes klagefristen.

(3) Klagenemnda skal bestå av leder, nestleder og seks medlemmer, som alle oppnevnes av Kongen for fire år av gangen. Ved første gangs oppnevning kan det settes kortere funksjonstid for noen av medlemmene. Leder og nestleder skal ha juridisk embetseksamen. Tre av medlemmene skal ha bakgrunn fra privat næringsliv og de tre andre fra en miljøvernorganisasjon, en forbrukerorganisasjon eller et medieorgan.

(4) Ved behandlingen av den enkelte sak skal Klagenemnda for miljøinformasjon bestå av leder eller nestleder og to medlemmer med bakgrunn henholdsvis fra næringslivet eller fra miljø-, medie- eller forbrukersiden.

(5) Avgjørelser fra Klagenemnda treffes ved alminnelig flertall i skriftlig grunnlagt vedtak.

(6) Klagenemndas vedtak er særlig tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13.

Kapittel 5 Deltakelse i beslutningsprosesser av betydning for miljøet

§ 20. Retten til å delta i beslutningsprosesser knyttet til utformingen av regelverk, planer og programmer

(1) Offentlige myndigheter skal i forbindelse med arbeidet med utformingen av regelverk, planer og programmer som kan ha betydning for miljøet, gi allmennheten mulighet til å komme med innspill. Dette skal gjøres på stadier og med tidsrammer som sikrer reell mulighet til å påvirke beslutningene. Allmennheten skal i denne forbindelse gis nødvendig informasjon.

(2) For regelverk, planer eller programmer som kan ha vesentlige konsekvenser for miljøet, skal det gjennomføres en offentlig høring. Slik høring skal gjennomføres i god tid før saken blir avgjort. Ved høringen skal det foreligge en redegjørelse for forslagetets virkninger for miljøet. Offentlig høring kan unnlates i den grad:

a) andre former for medvirkningstiltak vurderes som mer egnet til å ivareta allmennhetens rett til deltakelse i beslutningsprosessen,

b) høring ikke vil være praktisk gjennomførlig,

c) høring kan vanskeliggjøre gjennomføring av vedkommende sak eller svekke dens effektivitet, eller

d) høring må anses åpenbart unødvendig.

(3) Utkast til meldinger og proposisjoner til Stortinget kan unntas fra offentlig høring.

(4) Avgjørelsen i saken skal offentliggjøres. Av begrunnelsen for avgjørelsen skal det framgå hvordan kravene i denne bestemmelsen er ivarett, og hvordan høringsuttalelser og andre innspill er blitt vurdert.

(5) Reglene i denne bestemmelsen innskrenker ikke retten til å delta i beslutningsprosesser gitt i medhold av annen lovgivning.

Kapittel 6 Ikrafttredelse og endringer i andre lover

§ 21. *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

§ 22. *Endringer i andre lover*

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt femte ledd skal lyde:

For retten til å kreve miljøinformasjon gjelder i tillegg miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven.

§ 6 a første ledd skal lyde:

Opplysninger hvor unntak er påkrevd fordi offentlighet ville lette gjennomføringen av straffbare handlinger, kan unntas fra offentlighet. Det samme gjelder opplysninger hvor unntak er påkrevd fordi offentlighet ville lette gjennomføringen av handlinger som kan skade deler av miljøet som er særlig utsatt eller som er truet av utryddelse.

2. I lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 9 skal lyde:

§ 9. *Rett til informasjon om produkter som foreligger hos offentlig organ*

Enhver har rett til å få informasjon fra et offentlig organ om produkter som har eller kan ha virkning som nevnt i § 1, så framtidig informasjonen foreligger hos vedkommende organ, og det ikke er gjort unntak fra informasjonsretten etter loven her. Med offentlig organ menes organ slik det er definert i miljøinformasjonsloven § 5 første ledd.

Et krav om informasjon kan avvises dersom det er for generelt formulert eller ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å identifisere hva kravet gjelder. Før et krav avvises, skal informasjonssøkeren i rimelig grad gis veiledning til å utforme kravet på en måte som gjør at det kan behandles.

Krav om informasjon kan avslås dersom det er et reelt og saklig behov for det i det enkelte tilfelle og informasjonen eller dokumentet informasjonen finnes i, kan unntas fra offentlighet i medhold av offentlighetsloven §§ 5, 6 eller 6a. Ved vurderingen av om det foreligger reelt og saklig behov, skal de miljø- og samfunnsmessige interessene som ivaretas ved å utlevere informasjonen, veies mot de interessene som ivaretas ved et avslag. Dersom de miljø- og samfunnsmessige interessene veier tyngst, skal informasjonen utleveres.

Krav om informasjon som er underlagt lovbestemt taushetsplikt, avslås med mindre noe annet følger av § 11 annet ledd.

Avslag på krav om informasjon kan påklages. For øvrig gjelder reglene i miljøinformasjonsloven §§ 6, 10 annet og fjerde ledd, 11 tredje ledd, 13 og 15 om betaling, saksbehandling og klage mv., samt forskrifter gitt i medhold av § 7, tilsvarende så langt de passer.

Ny § 10 skal lyde:

§ 10. *Rett til informasjon om produkter fra tilvirker, importør, bearbeider, omsetter eller bruker av produkt*

Enhver har rett til å få informasjon om

- produktet inneholder komponenter eller har egenskaper som kan medføre virkning som nevnt i § 1,
- hvilke komponenter eller egenskaper dette er,
- hvordan produktet må håndteres for å unngå virkning som nevnt i § 1,
- vesentlige helseskader eller miljøforstyrrelser som produksjonen og distribusjonen av produktet forårsaker, og
- hvem som er tilvirker eller importør av produktet.

Informasjon etter første ledd kan kreves fra tilvirker, importør, bearbeider, omsetter eller bruker av produktet.

Rett til informasjon i henhold til første ledd bokstav d gjelder også informasjon om virkninger på miljøet som følge av produksjon eller distribusjon av produkt utenfor Norges grenser, i den grad slik informasjon er tilgjengelig. Virksomheten skal rette forespørsel til foregående salgsledd dersom dette er nødvendig for å besvare kravet.

Krav om informasjon kan avvises dersom det er for generelt formulert eller ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å identifisere hva kravet gjelder.

Krav om informasjon kan avslås dersom

- kravet er åpenbart urimelig, eller
- informasjonen som etterspørres angår tekniske innretninger og framgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningene angår.

Avslag på krav om informasjon kan påklages. For øvrig gjelder reglene i miljøinformasjonsloven §§ 6, 17 tredje ledd, 18 og 19 om betaling, saksbehandling og klage, samt forskrifter gitt i medhold av § 7, tilsvarende så langt de passer.

Tilvirker, importør, bearbeider og omsetter av produkter skal gi informasjon som omfattes av denne paragrafen, til etterfølgende salgsledd.

§ 11 annet ledd skal lyde:

Taushetsplikten er ikke til hinder for at det gis opplysninger om produkts virkning som nevnt i § 1 og om nødvendig en forklaring av årsaken til denne, samt opplysninger om forholdsregler for å hindre eller redusere virkninger som nevnt i § 1.

§ 11 nytt femte, sjette og syvende ledd skal lyde:

Offentlig organ som definert i miljøinformasjonsloven § 5 første ledd, kan kreve at den som gir informasjon til organet, eller som et krav om informasjon berører, skal identifisere hvilken del av informasjonen som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde, og gi en begrunnelse for dette.

Før opplysninger underlagt lovbestemt taushetsplikt utleveres i medhold av § 11 annet ledd, skal den opplysningene gjelder, gis anledning til å uttale seg innen en passende svarfrist.

Dersom organet vil utlevere informasjon som er underlagt lovbestemt taushetsplikt, skal den som informasjonen gjelder, varsles om det. Avgjørelsen om utlevering kan påklages etter reglene i miljøinformasjonsloven § 15. Klagen har oppsettende virkning.

§ 12 første ledd skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov, eller som bryter vilkår fastsatt med hjemmel i § 7, straffes med bøter, fengsel i inntil 3 måneder eller begge deler så fremt ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse. Dette gjelder ikke overtredelse av §§ 9, 10 og 11 femte ledd. Overtredelse av § 3 straffes bare dersom den skjer forsettlig eller ved grov uaktsomhet. Medvirkning straffes på samme måte.

3. I lov 14. juni 1985 nr. 77 plan- og bygningsloven skal ny § 33–13 lyde:

§ 33–13. Omgjøring og fornyet behandling av konsesjoner og tillatelser

Ved saker om omgjøring eller fornyet behandling av en konsesjon eller en tillatelse for tiltak som kan ha vesentlige virkninger for miljø, naturressurser eller samfunn, skal det gjennomføres en offentlig høring. Slik høring skal holdes i god tid før saken blir avgjort. Høringsprosessen må gjennomføres på en måte som sikrer at allmennheten, herunder i særlig grad berørte interessegrupper, får tilgang til relevant informasjon om tiltaket og dets virkninger på miljø, naturressurser og samfunn og gis en reell mulighet til å komme med synspunkter og kommentarer i saken.

4. I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–5 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Ved midlertidige forføyninger til sikring av hovedkrav som bygger på at bestemmelser som ivaretar miljøhensyn, er overtrådt, og som er besluttet på grunnlag av at kravet er sannsynliggjort, jf. § 15–6 første ledd, og etter muntlig forhandling, jf. § 15–7 første ledd, plikter saksøkeren bare å erstatte skade som nevnt i første punktum dersom denne visste eller burde vite at kravet ikke besto da sikringen ble besluttet.

§ 15–6 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved midlertidige forføyninger til sikring av hovedkrav som bygger på at bestemmelser som ivaretar miljøhensyn, er overtrådt, kan saksøkeren ikke pålegges å stille sikkerhet som nevnt i første ledd dersom den midlertidige forføyningen er besluttet etter muntlig forhandling og kravet er sannsynliggjort.

5. I lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer (genteknologiloven) skal § 13 lyde:

§ 13. Offentlig høring

Ved saker som krever godkjenning etter denne loven, kan godkjenningsmyndigheten bestemme at det skal gjennomføres en offentlig høring. Det skal alltid gjennomføres offentlig høring i saker som gjelder godkjenning av søknad om utsetting av genmodifiserte organismer. Høring skal holdes i god tid før søknaden blir avgjort. Høringsprosessen må gjennomføres på en måte som sikrer at allmennheten, og i særlig grad berørte interessegrupper, får tilgang til relevant informasjon og gis en reell mulighet til å komme med synspunkter og kommentarer i saken. Beslutningen om at offentlig høring skal holdes, skal kunngjøres.

9. mai. Lov nr. 32 2003

Lov om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon).

Ot.prp. nr. 113 (2001-2002), Innst.O. nr. 67 og Besl.O. nr. 71 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. mars og 1. april 2003. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I lov 14. juni 1985 nr. 77 plan- og bygningsloven gjøres følgende endringer:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Kart og stedfestet informasjon

Kommunen skal sørge for at det foreligger et oppdatert offentlig kartgrunnlag for de formål som omhandles i loven, bl.a. for å utarbeide kommuneplanens arealdel, reguleringsplaner og situasjonsplaner. Staten skal stille til rådighet nasjonale kartdata for alle kommuner.

Kartgrunnlaget skal også kunne nyttes til andre offentlige og private formål.

Kommunen kan kreve at den som fremmer konsekvensutredning, planforslag eller søknad om tiltak, utarbeider kart, når dette er nødvendig for å ta stilling til utredningen, forslaget eller søknaden. Kommunen kan i samsvar med forskrift etter fjerde ledd gi bestemmelser eller fatte vedtak om krav til teknisk utforming og innhold, herunder i større saker kreve at data leveres i digital form. Kommunen kan innarbeide slike kart i det offentlige kartgrunnlaget.

Departementet kan i forskrift gi regler om kart og stedfestet informasjon, herunder krav til innhold, utforming, kvalitet, rapportering, oppdatering og lagring.

Kongen kan bestemme at det skal iverksettes landsomfattende eller lokale prosjekter for å samle, kontrollere, revidere eller supplere plan- og byggesaksinformasjon og det offentlige kartgrunnlaget. Kongen kan pålegge offentlige organer å gi de opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre prosjektet.

§ 27–1 nr. 2 første ledd skal lyde:

Når forslag til reguleringsplan er utarbeidet i samsvar med reglene i nr. 1, skal det legges frem for det faste utvalget for plansaker som avgjør om det skal legges ut til offentlig ettersyn. Kunngjøringen om offentlig ettersyn skal som regel skje i minst 2 aviser som er alminnelig lest på stedet. Den skal klart angi det området forslaget omfatter og skal gi en rimelig frist for merknader som ikke må settes kortere enn 30 dager. I mindre reguleringssaker kan det faste utvalget for plansaker likevel fastsette en kortere frist. Så vidt mulig bør grunneiere og rettighetshavere i området underrettes ved brev. Når fristen er ute, tar det faste utvalget for plansaker saken opp til behandling med de merknader som er kommet inn. Det faste utvalget for plansaker skal underrettes dersom saken ikke er behandlet innen 24 uker etter beslutning om utleggelse til offentlig ettersyn.

§ 27–1 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Det faste utvalget for plansaker skal i samband med kunngjøring etter reglene i første ledd legge saken frem for nabokommuner, fylkeskommunen og de statlige fagorganer som har særlige interesser i området med en rimelig frist for uttalelse. Innsigelse skal være sendt innen fristen.

§ 27–2 nr. 1 skal lyde:

Når forslaget er ferdigbehandlet av det faste utvalget for plansaker selv, legges det frem for kommunestyret til vedtak, eventuelt i alternativer. Kommunestyret må treffe vedtak senest 12 uker etter at planforslaget var ferdigbehandlet av det faste utvalget for plansaker. Er kommunestyret ikke enig i forslaget, kan det sende saken tilbake til ny behandling, i tilfelle med retningslinjer for det videre arbeid.

§ 28–2 fjerde ledd skal lyde:

Før forslag til bebyggelsesplan vedtas skal det legges ut til offentlig ettersyn i samsvar med bestemmelsene i § 27–1 nr. 2. Medfører forslag til bebyggelsesplan annet enn mindre vesentlige endringer i forhold til arealdelen av kommuneplanen eller reguleringsplan, skal det legges frem for nabokommuner, fylkeskommunen og statlig fagmyndighet som bestemt i § 27–1 nr. 2. Dersom det kommer innsigelser mot planen fra fylkeskommunen, nabokommunen eller statlig fagmyndighet hvis saksområde blir berørt, må planen sendes kommunestyret og behandles som reguleringsplan etter reglene i § 27–2 nr. 2.

§ 30 annet ledd skal lyde:

Når det kommer inn private reguleringsforslag, skal det faste utvalget for plansaker selv snarest mulig og innen 12 uker behandle forslaget. Forslagsstiller og kommunen kan avtale en annen frist. Finner ikke det faste utvalget for plansaker selv grunn til å fremme reguleringsforslag for området, skal forslagsstilleren underrettes ved brev. Omfatter forslaget uregulert område eller innebærer det en vesentlig endring av gjeldende reguleringsplan, kan forslagsstilleren kreve at reguleringsspørsmålet skal forelegges kommunestyret.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

23. mai. Lov nr. 33 2003**Lov om endringer i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design.**

Ot.prp. nr. 39, Innst.O. nr. 74 og Besl.O. nr. 75 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 25. mars og 1. april 2003. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 23. mai 2003.

I

I lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 5 skal lyde:

Gransking av fisk og fiskevarer, under dette om forbod mot omsetning og utførsle av fisk og fiskevarer som ikkje er granska eller har fått emballasjen merkt på føreskreven måte.

§ 2 nytt nr. 10 skal lyde:

Forbod mot fangst, ilandføring, omsetjing, utførsle og bestemt handsaming av villfanga og oppdretta fisk, dersom det kan medføre fare for folkehelsa.

Ny § 3a skal lyde:

Kongen kan gje føresegner om vern og bruk av produktnemningar og varenemningar samt særskilte saksbehandlingsreglar etter denne føresegna. Kongen kan gje føresegner om at søknad om vern og bruk som nemnt kan behandlast og avgjerast av ikkje offentlege tilsynsorgan, samt gje reglar for erstatning ved urettmessig bruk av slike nemningar. Kongen kan også gje føresegner som innskrenkar adgangen til registrering i medhald av lov 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker og lov 3. mars 1961 nr. 5 om fellesmerker, og avgrensar rettar gitt i eller i medhald av dei same lovane, dersom det ikkje har kome inn innvendingar mot at ei nemning blir verna i samsvar med føresegner gitt i medhald av denne loven.

§ 11 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Aktlaus bruk av ei nemning i strid med føresegner gitt i medhald av § 3a, eller freistnad på dette, vert ikkje straffa.

II

I lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd ny bokstav b skal lyde:

b. lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.

Nåværende bokstav b til e blir bokstav c til f.

III

I lov om beskyttelse av design skal § 7 tredje ledd nr. 3 lyde:

3. en betegnelse som er beskyttet ved forskrift etter lov 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer mv. eller etter lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.

IV

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

23. mai. Lov nr. 34 2003**Lov om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader.**

Ot.prp. nr. 42 (2001-2002), Ot.prp. nr. 23, Innst.O. nr. 72 og Besl.O. nr. 80 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 8. og 29. april 2003. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. mai 2003.

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

I § 1–7a skal overskriften lyde:

Kommunens skjønnsutøvelse ved behandling av søknad om bevilling for salg eller skjenking m.v.

§ 1–7a første ledd annet punktum skal lyde:

Det kan også legges vekt på om bevillingssøker og personer som nevnt i § 1–7b første ledd er egnet til å ha bevilling.

§ 1–7a nytt annet ledd skal lyde:

En bevilling etter § 4–2 tredje ledd kan bare utvides hvis tilvirkningen skal skje ved skjenkestedet, og tilvirkningen og skjenkingen vil utgjøre en del av stedets helhetlige karakter og serveringstilbud.

Nåværende annet ledd blir tredje ledd.

I § 1–9 skal overskriften lyde:

Kontroll med salgs- og skjenkebevillinger

§ 2–1 første ledd skal lyde:

Alkoholholdig drikk kan bare innføres fra utlandet av den som har tilvirknings- eller engrosbevilling, utvidet salgsbevilling etter § 3–1 tredje ledd eller skjenkebevilling utvidet til å gjelde innførsel etter § 4–2 tredje ledd.

§ 2–1 annet ledd skal lyde:

Etter forskrifter gitt av departementet kan alkoholholdig drikk likevel innføres som vareprøve eller av A/S Vinmonopolet uten bevilling som nevnt i første ledd. Uten slik bevilling kan alkoholholdig drikk også innføres til personlig bruk og av fremmede makters representasjoner i Norge for tjenestebruk, når det skjer avgiftsfritt eller etter forskrifter gitt av departementet.

§ 3–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Bevilling etter annet ledd kan utvides til å omfatte innførsel av annet øl enn nevnt i første ledd, for salg i egen virksomhet. Bevillinger gitt for en bestemt del av året eller for en enkelt bestemt anledning, jf § 1–6 tredje ledd, kan ikke utvides til å omfatte tillatelse til innførsel for salg i egen virksomhet. Bestemmelsene i lovens kapittel 1 og 3 får anvendelse så langt de passer.

§ 3–1 nåværende tredje til femte ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 3–1 nåværende sjette ledd blir syvende ledd og skal lyde:

Det kan bare selges alkoholholdig drikk som er levert av en som har tilvirknings-, engros- eller salgsbevilling, eller som er innført med hjemmel i tredje ledd eller av A/S Vinmonopolet med hjemmel i § 2–1 annet ledd.

§ 3A–1 femte ledd skal lyde:

Den som har bevilling til å tilvirke alkoholholdig drikk etter § 6–1 anses for også å ha engrosbevilling for den type alkoholholdig drikk bevillingen gjelder for.

I § 3A–9 skal overskriften lyde:

Melding og godkjenning

§ 4–1 annet ledd skal lyde:

Det kan bare skjenkes alkoholholdig drikk som er levert av en som har tilvirknings-, engros- eller salgsbevilling, eller som er tilvirket eller innført med hjemmel i § 4–2 tredje ledd.

§ 4–2 nytt tredje ledd skal lyde:

Bevillingen kan utvides til å omfatte tilvirkning av øl og vin som ikke er tilsatt tilvirket alkohol, eller til innførsel av de typer alkoholholdig drikk som bevillingen gjelder for, for skjenking i egen virksomhet. Bevillinger gitt for en bestemt del av året eller for en enkelt bestemt anledning, jf § 1–6 tredje ledd, kan ikke utvides til å omfatte tillatelse til innførsel for skjenking i egen virksomhet. Også statlige skjenkebevillinger kan utvides til å omfatte slik innførsel. Bestemmelsene i lovens kapittel 1 og 4 får anvendelse så langt de passer.

§ 4–2 nåværende tredje ledd blir fjerde ledd.

§ 4–2 nytt femte ledd skal lyde:

Tilvirkning på grunnlag av kommunal tillatelse knyttet til en skjenkebevilling, kan ikke utøves i samme anlegg som tilvirkning etter lovens kapittel 6.

§ 4–5 nytt annet punktum skal lyde:

En ambulerende bevilling kan ikke utvides til å omfatte tilvirkning av øl og vin eller innførsel av alkoholholdig drikk, for skjenking i egen virksomhet.

§ 6–1 første ledd skal lyde:

Tilvirkning av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av bevilling gitt av departementet, eller tillatelse etter § 4–2 tredje ledd. Bevillingen kan omfatte en eller flere typer alkoholholdig drikk.

Ny § 9–3 skal lyde:

§ 9–3. Tilsyn

Sosial- og helsedirektoratet fører tilsyn med at bestemmelsene om reklameforbud fastsatt i eller i medhold av denne lov overholdes.

Ny § 9–4 skal lyde:

§ 9–4. Retting og tvangsmulkt

Finner Sosial- og helsedirektoratet at reklameforbudet er overtrådt, kan det pålegge retting av forholdet. Samtidig fastsettes en frist for rettingen.

Samtidig med at pålegg om retting gis, kan tvangsmulkt fastsettes. Mulkten løper fra oversittelse av fristen for retting, og kan fastsettes i form av engangsmulkt eller dagmulkt. Mulkten tilfaller staten.

Dersom Sosial- og helsedirektoratet ved avdekking av en overtredelse finner særlig grunn til å tro at det vil bli begått nye brudd på reklameforbudet som ikke kan stanses etter første og annet ledd, kan det på forhånd fastsette at mulkt vil løpe fra det tidspunkt ny overtredelse tar til. Slik tvangsmulkt kan fastsettes for inntil ett år.

Når særlige grunner taler for det, kan Sosial- og helsedirektoratet helt eller delvis frafalle ilagt tvangsmulkt.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse, beregning og innkreving av tvangsmulkt.

Ny § 9–5 skal lyde:

§ 9–5. Klage

Vedtak etter § 9–4 kan påklages til Markedsrådet.

Ved behandlingen i Markedsrådet gjelder de saksbehandlingsregler som er gitt i eller i medhold av lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) så langt de passer.

II

I lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om vern mot tobakksskader

§ 6 annet ledd skal lyde:

Dersom det innen et område er flere lokaler som har samme formål, kan røyking tillates i inntil halvparten av disse. De røykfrie lokaler må ikke være mindre eller av dårligere standard enn lokaler hvor røyking tillates. Røyking kan ikke tillates i serveringssteder. Med serveringssteder menes lokaler der det foregår servering av mat og/eller drikke, og hvor forholdene ligger til rette for fortæring på stedet.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Eieren eller den som disponerer lokalene eller transportmidlene, plikter å sørge for at reglene gitt i eller i medhold av disse bestemmelsene blir overholdt. Det skal markeres med tydelige skilt at røyking er forbudt på steder hvor det kan være tvil om dette, samt ved inngangen til alle serveringssteder. For å sikre at forbudet mot røyking på serveringssteder etterleveres, skal serveringssteder føre internkontroll og etablere et internkontrollsystem. Internkontrollen skal kunne dokumenteres overfor tilsynsmyndighetene.

Ny § 8 skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet fører tilsyn med at bestemmelsene i §§ 2 og 3, og bestemmelser gitt i medhold av disse lovbestemmelsene, overholdes.

Finner Sosial- og helsedirektoratet at noen av disse bestemmelser er overtrådt, kan det pålegge retting av forholdet. Samtidig settes en frist for rettingen.

Samtidig med at pålegg om retting gis, kan tvangsmulkt fastsettes. Mulkten løper fra oversittelse av fristen for retting, og kan fastsettes i form av engangsmulkt eller dagmulkt. Mulkten tilfaller staten.

Dersom Sosial- og helsedirektoratet ved avdekking av en overtredelse av § 2 eller bestemmelser gitt i medhold av denne, finner særlig grunn til å tro at det vil bli begått nye brudd på reklamebestemmelsene som ikke kan stanses etter annet og tredje ledd, kan det på forhånd fastsette at mulkt vil løpe fra det tidspunkt ny overtredelse tar til. Slik tvangsmulkt kan fastsettes for inntil ett år.

Når særlige grunner taler for det, kan Sosial- og helsedirektoratet helt eller delvis frafalle ilagt tvangsmulkt.

For Svalbard kan Sysselmanen fatte vedtak etter denne paragrafen.

Vedtak etter denne paragrafen kan påklages til Markedsrådet. Ved behandlingen i Markedsrådet gjelder de saksbehandlingsregler som er gitt i eller i medhold av lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) så langt de passer.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse, beregning og innkreving av tvangsmulkt.

Nåværende §§ 8 til 12 blir §§ 9 til 13.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

23. mai. Lov nr. 35 2003**Lov om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven).**

Ot.prp. nr. 31, Innst.O. nr. 75 og Besl.O. nr. 78 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 27. mars og 1. april 2003. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5h (direktiv 2000/31/EF) om elektronisk handel. Kunngjort 23. mai 2003.

§ 1. Lovens formål og virkeområde

Loven gjelder for elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester og offentlige myndigheters regulering av og kontroll med slike tjenester. Loven har til formål å sikre fri bevegelighet av informasjonssamfunnstjenester innenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS).

En informasjonssamfunnstjeneste er

- a) enhver tjeneste som vanligvis ytes mot vederlag og som formidles elektronisk, over avstand og etter individuell anmodning fra en tjenestemottaker, samt
- b) enhver tjeneste som består i å gi tilgang til, eller overføre informasjon over, et elektronisk kommunikasjonsnett, eller i å være nettvært for data som leveres av tjenestemottakeren.

Taletelefoni og telefaks- og tekestjenester går ikke inn under loven.

Kongen kan gi forskrift om hva som regnes som en informasjonssamfunnstjeneste.

Kongen kan gi forskrift om at loven helt eller delvis skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.

§ 2. Unntak fra lovens virkeområde

Loven får ikke anvendelse på:

- a) skatteområdet,
- b) behandling av personopplysninger etter personopplysningsloven med forskrift, teleloven med forskrifter og lov 23. juni 2000 nr. 54 om edb-baserte reservasjonssystemer for passasjertransport m.v.,
- c) spørsmål om avtaler eller praksis som reguleres av konkurranseloven og EØS-avtalen artikkelene 53 og 54,
- d) virksomhet som notarius publicus etter lov 26. april 2002 nr. 12 om notarius publicus,
- e) representasjon av en klient og ivaretagelse av vedkommendes interesser ved domstolene,
- f) spillvirksomhet med pengeinnsats i hasardspill, herunder lotterier og veddemål, jf. lov 1. juli 1927 nr. 3 om veddemål ved totalisator, lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. og lov 24. mars 1995 nr. 11 om lotterier m.v.

§ 3. Definisjoner

I denne lov menes med:

- a) tjenesteyter: en fysisk eller juridisk person som tilbyr informasjonssamfunnstjenester,
- b) tjenestemottaker: en fysisk eller juridisk person som benytter en informasjonssamfunnstjeneste,
- c) etableringssted: et fast forretningssted der den økonomiske virksomheten som den aktuelle informasjonssamfunnstjenesten knytter seg til, faktisk utøves,
- d) det koordinerte regelområdet: nasjonale regler som stiller krav til informasjonssamfunnstjenester og til tjenesteyter når det gjelder etablering og drift av informasjonssamfunnstjenester,
- e) forbruker: en fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

§ 4. Informasjonssamfunnstjenester fra Norge

En tjenesteyter med etableringssted i Norge skal innenfor det koordinerte regelområdet følge norsk rett, uansett om tjenesten helt eller delvis retter seg mot tjenestemottakere i en annen stat innenfor EØS.

§ 5. Informasjonssamfunnstjenester fra en annen stat innenfor EØS

En tjenesteyter med etableringssted i en annen stat innenfor EØS har uten hinder av norske regler innenfor det koordinerte regelområdet rett til å tilby informasjonssamfunnstjenester til tjenestemottakere i Norge.

Første ledd er likevel ikke til hinder for at en domstol eller annen myndighet, når dette følger av annen lovgivning, kan begrense adgangen til å tilby en bestemt informasjonssamfunnstjeneste, så langt tiltaket er nødvendig for å beskytte:

- a) den offentlige orden, særlig forebygging, etterforskning og rettsforfølging av straffbare forhold, beskyttelse av mindreårige, og vern mot angrep på enkeltmenneskets verd og mot oppfordring til hat på grunnlag av rase, kjønn, religion eller nasjonalitet,
- b) folkehelsen,
- c) den offentlige sikkerhet, herunder vern av den nasjonale sikkerhet og det nasjonale forsvar, eller
- d) forbrukere, medregnet investorer så langt disse er forbrukere.

Før forbud som nevnt i annet ledd blir nedlagt, må

- a) den stat der tjenesteyteren har sitt etableringssted, være oppfordret til å sette i verk tiltak uten at dette har vært tilstrekkelig til å beskytte de formål som er nevnt i annet ledd, og
- b) EFTAs overvåkingsorgan (ESA) og vedkommende stat underrettes om at slikt forbud vil bli nedlagt.

Reglene i tredje ledd gjelder ikke for saker for domstolene eller for tiltak i etterforskning av straffbare forhold. De kan også fravikes dersom det er fare ved opphold, men da skal ESA og vedkommende stat snarest opplyses om dette og om det nedlagte forbudet.

Kongen kan gi forskrift om hvem som skal ha underretning etter tredje og fjerde ledd og om innholdet av underretningen.

§ 6. *Unntak fra §§ 4 og 5*

Reglene i §§ 4 og 5 får ikke anvendelse på:

- a) avtaler om lovvalg for en kontrakt,
- b) lovvalg i forsikring, jf. lov 27. september 1992 nr. 111 om lovvalg i forsikring §§ 4 til 10,
- c) kontraktsvilkår i forbrukeravtaler,
- d) ufravikelige formkrav for avtaler som stifter eller overfører rettigheter i fast eiendom,
- e) immaterielle rettigheter,
- f) elektronisk sending av uanmodet reklame,
- g) markedsføring av andeler i verdipapirfond, jf. lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond,
- h) utstedelse av elektroniske penger av en institusjon som går inn under et unntak i lov om e-pengeforetak § 1–2, og
- i) forsikringsvirksomhet som er unntatt i henhold til forskrift fastatt av departementet.

§ 7. *Forbud mot krav om forhåndsgodkjenning*

En tjenesteyter kan tilby informasjonssamfunnstjenester uten noen forhåndsgodkjenning eller lignende tillatelse som utelukkende har sin grunn i tilbudet om informasjonssamfunnstjenester.

Krav om tillatelse etter teleloven kapittel 2 gjelder uten hinder av første ledd.

§ 8. *Tjenesteyterens opplysningsplikt om virksomheten*

En tjenesteyter skal ved utøving av sin virksomhet alltid gi informasjon om navn, adresse, elektronisk postadresse og øvrige opplysninger som gjør det mulig å komme i direkte forbindelse med tjenesteyteren. I tillegg skal tjenesteyteren opplyse om:

- a) det foretaksregister hvor tjenesteyteren er registrert, samt tjenesteyterens organisasjonsnummer og om virksomheten er merverdiavgiftspliktig, og
- b) eventuelle godkjenninger som kreves for å utføre virksomheten og navn og adresse på den aktuelle godkjenningsmyndigheten.

Ved yrkesvirksomhet som direkte eller indirekte ved lov eller forskrift er betinget av at vedkommende er innehaver av et diplom eller utdanningsbevis skal tjenesteyteren dessuten opplyse om:

- a) sin yrkestittel og i hvilken medlemsstat den er gitt,
- b) hvilke regler for yrkesmessig opptreden som gjelder for tjenesteyteren, og
- c) hvor tjenestemottakeren kan få tilgang til reglene nevnt i bokstav b.

Informasjonen etter første og andre ledd skal gjøres enkelt og direkte tilgjengelig for tjenestemottakere og offentlige myndigheter.

Bestemmelsen får ikke anvendelse overfor tjenesteytere som kun tilbyr tjenester som består i å overføre informasjon over et elektronisk kommunikasjonsnett.

§ 9. *Tjenesteyterens opplysningsplikt ved elektronisk markedsføring*

Ved elektronisk markedsføring skal det fremgå klart hvem markedsføringen skjer på vegne av. Sendes uanmodet markedsføring ved hjelp av elektronisk post, skal det fremgå at meldingene inneholder markedsføring idet meldingene mottas.

Hvis det angis priser i forbindelse med en informasjonssamfunnstjeneste, skal det opplyses om avgifter og leveringsomkostninger. I forbrukerforhold skal det opplyses om total kostnadene forbrukeren skal betale, medregnet alle avgifter og leveringskostnader, med mindre opplysninger om prisen for tjenesten er regulert i annen lovgivning.

Reklametilbud, som for eksempel rabatter, premier og gaver, skal lett kunne identifiseres. Opplysninger om vilkår for å benytte seg av tilbudene skal være klare og lett tilgjengelige.

Salgsfremmende konkurranser eller spill skal lett kunne identifiseres. Opplysninger om vilkår for å delta i konkurransene eller spillene skal være klare og lett tilgjengelige.

Markedsføringslovens bestemmelser gjelder i tillegg til bestemmelsene i paragrafen her.

§ 10. *Plikt til å respektere reservasjonsregistre mv.*

En tjenesteyter som har etableringssted i Norge, og som uanmodet retter markedsføringshenvendelser ved elektronisk post til mottakere i andre stater innenfor EØS, skal undersøke og respektere registre der den som ønsker eller ikke ønsker e-postreklame kan registrere seg.

§ 11. *Opplysningsplikt før elektronisk bestilling*

Før elektronisk bestilling skal tjenesteyteren på en klar, forståelig og utvetydig måte gi tjenestemottakeren opplysning om:

- a) relevante atferdsregler som tjenesteyteren følger og om og hvor disse er tilgjengelige elektronisk,
- b) de forskjellige tekniske etappene som er knyttet til avtaleinngåelsen,
- c) om en inngått avtale vil bli arkivert av tjenesteyteren, og om den vil være tilgjengelig,
- d) de tekniske midlene til å finne og rette inntastingsfeil før bestilling er foretatt,
- e) de språk avtalen kan inngås på.

Avtalevilkår, standardvilkår og generelle vilkår, må gjøres tilgjengelige for tjenestemottakeren på en måte som gjør det mulig å lagre og gjengi dem.

Tjenesteyteren skal tilrettelegge den elektroniske avtaleinngåelsen slik at inntastingsfeil på en enkel måte kan oppdages og rettes før avtalen inngås.

Første og tredje ledd gjelder ikke for avtaler som utelukkende inngås ved elektronisk post eller tilsvarende individuell kommunikasjon, og kan fravikes i avtale utenfor forbrukerforhold.

§ 12. *Mottakelse og bekreftelse av bestilling*

Dersom en tjenestemottaker foretar en bestilling elektronisk, skal tjenesteyteren alltid og uten ugrunnet opphold sende en elektronisk bekreftelse om at bestilling er mottatt.

Bestilling og bekreftelse som avgis elektronisk, anses mottatt når parten som den er adressert til, har tilgang til den.

Første ledd gjelder ikke for avtaler som utelukkende inngås ved elektronisk post eller tilsvarende individuell kommunikasjon.

Første og annet ledd kan fravikes i avtale utenfor forbrukerforhold.

§ 13. *Ansvar for informasjon og veiledning*

Departementet skal i forskrift utpeke kontaktpunkter som er tilgjengelige elektronisk og som tjenestemottakere og tjenesteytere kan henvende seg til for å få:

- a) generelle opplysninger om sine kontraktsmessige rettigheter og forpliktelser, samt om klage- og erstatningsordninger ved tvister og om framgangsmåter ved bruk av disse,
- b) nærmere opplysninger om myndigheter, sammenslutninger og organisasjoner som kan gi ytterligere opplysninger eller praktisk bistand.

Departementet kan gi forskrift om virksomheten i de kontaktpunktene som utpekes etter første ledd.

§ 14. *Samarbeid med andre EØS-stater*

Departementet har ansvar for samarbeid med andre EØS-stater.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

16. feb. Nr. 533 2003

Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter drifts- og sykdomsforskriften § 32 første ledd og § 33 første ledd.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 16. februar 2003 med hjemmel i forskrift av 18. desember 1998 nr. 1409 om etablering, drift og sykdomsforebyggende tiltak ved oppdrettsanlegg (drifts- og sykdomsforskriften) § 32 første ledd og § 33 første ledd. Kunngjort 9. mai 2003.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 32, første ledd, myndighet til å føre tilsyn med drifts- og sykdomsforskriftens § 6, § 9, § 10, § 11, § 13, § 14, § 15, § 17, § 18, § 19 første ledd 3. punktum, § 20, § 21, § 25 nr. 2, tredje ledd og § 25 nr. 4, tredje ledd til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 32, første ledd, myndighet til å føre tilsyn og fatte vedtak med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 16 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren, samt myndighet etter drifts- og sykdomsforskriftens § 33, første ledd, til å dispensere fra drifts- og sykdomsforskriftens § 16.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 32, første ledd, myndighet etter drifts- og sykdomsforskriftens § 29, annet ledd, til å fastsette tvangsmulkt for å sikre etterlevelse av drifts- og sykdomsforskriftens § 16, til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 32, første ledd, myndighet til å føre tilsyn og fatte vedtak med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 6, § 9, § 10, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19 første ledd 3. punktum, § 20, § 21, § 25 nr. 2, tredje ledd, § 25 nr. 4, tredje ledd og § 29 til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren, samt myndighet etter drifts- og sykdomsforskriftens § 33, første ledd, til å dispensere fra drifts- og sykdomsforskriftens § 6, § 9, § 10, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19 første ledd 3. punktum, § 20, § 25 nr. 2, tredje ledd og § 25 nr. 4, tredje ledd.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 32, første ledd, myndighet for Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren til å delegere sin myndighet til å fatte vedtak med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriftens § 10, annet og tredje ledd til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i drifts- og sykdomsforskriften § 33, første ledd, myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren til å delegere sin myndighet til å dispensere fra drifts- og sykdomsforskriftens § 10, annet og tredje ledd til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Denne delegering gjelder fra og med 16. februar 2003. Samtidig oppheves delegeringsvedtak av 15. februar 1999.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

16. feb. Nr. 534 2003

Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter settefiskforskriften § 36 første ledd og § 37 første ledd.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 16. februar 2003 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1397 om tildeling, etablering, drift- og sykdomsforebyggende tiltak ved settefiskanlegg for laksefisk og annen ferskvannsfisk (settefiskforskriften) § 36 første ledd og § 37 første ledd. Kunngjort 9. mai 2003.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1397 om tildeling, etablering, drift- og sykdomsforebyggende tiltak ved settefiskanlegg for laksefisk og annen ferskvannsfisk (settefiskforskriften) § 36, første ledd, myndighet til å føre tilsyn med settefiskforskriftens § 9, § 10 første og annet ledd, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 17, § 18, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 30 og § 31 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i settefiskforskriftens § 36, første ledd, myndighet til å føre tilsyn og fatte vedtak med hjemmel i settefiskforskriftens § 16 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren, samt myndighet etter settefiskforskriftens § 37, første ledd, til å dispensere fra settefiskforskriftens § 16.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i settefiskforskriftens § 36, første ledd, myndighet etter settefiskforskriftens § 38, annet ledd, til å fastsette tvangsmulkt for å sikre etterlevelse av settefiskforskriftens § 16, til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i settefiskforskriftens § 36, første ledd, myndighet til å føre tilsyn og fatte vedtak med hjemmel i settefiskforskriftens § 9, § 10 første og annet ledd, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 30, § 31 og § 38 til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren, samt myndighet etter settefiskforskriftens § 37, første ledd, til å dispensere fra settefiskforskriftens § 9, § 10 første og annet ledd, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 30 og § 31.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i settefiskforskriftens § 36, første ledd, myndighet for Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren til å delegerer sin myndighet til å fatte vedtak med hjemmel i settefiskforskriftens § 9, § 10 første og annet ledd, og § 18 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer med hjemmel i settefiskforskriftens § 37, første ledd, myndighet for Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren til å delegerer sin myndighet til å dispensere fra settefiskforskriftens § 9, § 10 første og annet ledd, og § 18 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Denne delegering gjelder fra og med 16. februar 2003. Samtidig oppheves delegeringsvedtak av 11. januar 2001.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

21. feb. Nr. 535 2003

Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og distriktsveterinæren etter fiskeesykdomsloven § 7, § 8, § 22, § 23, § 24, § 25 og § 27.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 21. februar 2003 med hjemmel i lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiske dyr (fiskeesykdomsloven) § 7, § 8, § 22, § 23, § 24, § 25 og § 27, jf. delegeringsvedtak av 24. desember 1997 nr. 4280. Kunngjort 9. mai 2003.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen delegerer herved myndighet til å fatte enkeltvedtak etter lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiske dyr (fiskeesykdomsloven) § 7, § 8, § 22, § 23, § 24, § 25 og § 27 til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren. Myndighet til å fatte enkeltvedtak etter fiskeesykdomsloven § 22 delegeres også til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Samtidig oppheves vårt delegeringsvedtak av 19. januar 1998.¹

Denne delegering er ikke ment å endre myndighet som er delegert gjennom gjeldende forskrifter.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

3. april Nr. 536 2003

Forskrift til rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. Organisering og innhold

Praktisk- pedagogisk utdanning har et omfang på 60 studiepoeng og består av	
pedagogikk	30 studiepoeng
fag- eller yrkesdidaktikk	30 studiepoeng

praksisopplæring som en integrert del.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av institusjonens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksisopplæring

- Utdanningen skal omfatte praksisopplæring i 12 – 14 uker som en integrert del av studieenhetene.
- Studenten skal få en formell vurdering av praksis uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Institusjonen definerer hva som er en praksisperiode.

§ 4. Skikketetsvurdering

Universitetet eller høyskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høyskoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. Eksamensbestemmelser

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av institusjonen.

§ 6. Vitnemål

Vitnemålet skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd. Det kan gis en karakter i hver studieenhet eller en felles karakter i pedagogikk og fag- eller yrkesdidaktikk.

§ 7. Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høyskoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den obligatoriske delen, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet og omfatte praksisopplæring.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003 gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.

3. april Nr. 537 2003**Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i formgivning, kunst og håndverk.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. Organisering og innhold

Faglærerutdanning i formgivning, kunst og håndverk er en treårig utdanning (180 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 120 studiepoeng og en valgbar del på 60 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av	
pedagogikk	30 studiepoeng
grunnstudium formgivning, kunst og håndverk	75 studiepoeng
kunst og formkultur	15 studiepoeng

praksis som integrert del av studieenhetene.

Utdanningens valgbare del består av	
fordypning innen deler av grunnstudiet	60 studiepoeng

Studiet gir grunnlag for tildeling av graden bachelor – faglærerutdanning i formgivning, kunst og håndverk.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høyskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksisopplæring

- Utdanningen må omfatte praksisopplæring i 12 – 14 uker som en integrert del av de ulike studieenhetene. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
- Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. Skikkethetsvurdering

Høgskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høgscoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. Eksamensbestemmelser

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høgskolen.

§ 6. Vitnemål

Det utstedes vitnemålet for bachelor – faglærerutdanning i formgivning, kunst og håndverk. Vitnemålet skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd.

§ 7. Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for faglærerutdanning for formgivning, kunst og håndverk, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høgscoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet, inkludert fagdidaktikk. Dersom tidligere utdanning ikke omfatter didaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003, gjelder tidligere rammeplaner med tilhørende forskrift.

3. april Nr. 538 2003**Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgscole § 46 nr. 4. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. Organisering og innhold

Faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag er en treårig utdanning (180 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 165 studiepoeng og en valgbar del på 15 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
aktivitetslære	75 studiepoeng
fagdidaktikk	30 studiepoeng
basisfag	30 studiepoeng

praksisopplæring som en integrert del av studieenhetene.

Utdanningens valgbare del består av

fordypning innen fagdidaktikk, basisfag eller aktivitetslære	15 studiepoeng
--	----------------

Studiet gir grunnlag for tildeling av graden bachelor – faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av institusjonens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksisopplæring

1. Utdanningen må omfatte praksisopplæring i 12 – 14 uker som en integrert del av de ulike studieenhetene. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
2. Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. Skikkethetsvurdering

Høgskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høgscoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. Eksamensbestemmelser

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høgskolen.

§ 6. Vitnemål

Det utstedes et vitnemål for graden bachelor – faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag. Vitnemålet skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd.

§ 7. Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høgscoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den

obligatoriske delen, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet, inkludert fagdidaktikk. Dersom tidligere utdanning ikke omfatter fagdidaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003 gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.

3. april Nr. 539 2003

Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. *Organisering og innhold*

Faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag er en fireårig yrkesutdanning (240 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 120 studiepoeng og en valgbar del på 120 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
kunst- og håndverk	30 studiepoeng
musikk	30 studiepoeng
norsk	30 studiepoeng

praksisopplæring som en integrert del av studieenhetene

Utdanningens valgbare del består av

valg av to av følgende fag: heimkunnskap, kroppsøving, dans og drama	60 studiepoeng
påbygging av fag eller nye fag som ikke tidligere er valgt	60 studiepoeng

Alle fag skal omfatte fagdidaktikk og til vanlig også praksisopplæring.

Avhengig av de fagvalg som er gjort i de tre første årene og universitetenes og høyskolenes tilbud og opptaksreglement for masterstudiet, kan det fjerde året innpasses som en del av et masterstudium.

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høyskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. *Praksisopplæring*

- Utdanningen må omfatte praksisopplæring i 18 – 20 uker som en integrert del av de ulike studieenhetene. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
- Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. *Skikkethetsvurdering*

Høyskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høyskoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. *Eksamensbestemmelser*

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høyskolen. I faget norsk skal studentene prøves i begge målformer.

§ 6. *Vitnemål*

Det utstedes et vitnemål for fireårig faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag. Dette skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd. På vitnemålet skal det framgå at i fireårig faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag inngår en treårig bachelorgrad.

§ 7. *Fritak fra eksamen eller prøve*

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høyskoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet, inkludert fagdidaktikk. Dersom tidligere utdanning av fag tilsvarende grunnskolenes fag ikke omfatter fagdidaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget. Institusjonen kan også gi fritak for inntil 3 uker av samlet tid til praksisopplæring ved innpassing av tidligere studier og for studieenheter som blir tatt i utlandet.

Det kan gis fritak fra prøve i en av målformene i norsk for studenter som har samisk, kvensk, norsk tegnspråk eller et annet minoritetsspråk som morsmål og som ikke har vurdering i begge norske målformer fra videregående

opplæring. Det samme gjelder for utenlandske studenter som ikke har videregående opplæring fra Norge. Fritaket føres på vitnemålet.

§ 8. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003, gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.

3. april Nr. 540 2003

Forskrift til rammeplan for førskolelærerutdanning.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. *Organisering og innhold*

Førskolelærerutdanning er en treårig utdanning (180 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 150 studiepoeng og en valgbar del på 30 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	45 studiepoeng
faglig-pedagogiske studier	105 studiepoeng
som består av	
drama	10–15 studiepoeng
forming	10–15 studiepoeng
fysisk fostring	10–15 studiepoeng
KRL	10–15 studiepoeng
matematikk	10–15 studiepoeng
musikk	10–15 studiepoeng
naturfag med miljølære	10–15 studiepoeng
norsk	15 studiepoeng
samfunnsfag	10–15 studiepoeng

praksisopplæring som en integrert del av studieenheterne.

Studiets valgbare del består av	
fordypningsenhet	30 studiepoeng

Studiet gir grunnlag for tildeling av graden bachelor – førskolelærerutdanning.

I tillegg kan institusjonen tilby en linjedelt førskoleutdanning, hvor omfanget av fordypning kan økes ved omfordeling mellom eller bortvalg av fag i de faglig-pedagogiske studiene. Utdanningen skal omfatte pedagogikk, norsk, matematikk, kristendoms-, religions- og livssynskunnskap og minst ett praktisk eller estetisk fag med et omfang som minst tilsvarer hovedmodellen.

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høyskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. *Praksisopplæring*

- Utdanningen skal omfatte praksisopplæring i 20 uker som en integrert del av de ulike studieenheterne. Høyskolen bestemmer praksisperiodenes lengde.
- Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. *Skikkethetsvurdering*

Høyskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høyskoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. *Eksamensbestemmelser*

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høyskolen. I faget norsk skal studentene prøves i begge målformer.

§ 6. *Vitnemål*

Det utstedes vitnemål for bachelor – førskolelærerutdanning. Vitnemålet skal vise alle fag som inngår i studiet. Det skal omfatte karakterer i pedagogikk, fordypningsenheten og minst fire karakterer i fag eller fagkombinasjoner i de faglig-pedagogiske studiene, i tillegg til bestått for praksis.

§ 7. Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for førskolelærerutdanning, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høyskoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den obligatoriske delen, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet i førskolelærerutdanningen, inkludert praksis og fagdidaktikk for små barn. Dersom tidligere utdanning ikke omfatter didaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den valgfrie delen, må ha relevans for arbeid i barnehagen.

Det kan gis fritak fra prøve i en av målformene i norsk for studenter som har samisk, kvensk, norsk tegnspråk eller et annet minoritetsspråk som morsmål og som ikke har vurdering i begge norske målformer fra videregående opplæring. Det samme gjelder for utenlandske studenter som ikke har videregående opplæring fra Norge. Fritaket føres på vitnemålet.

§ 8. Ikrafttredelse og overgangsregler

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003, gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.

8. april Nr. 541 2003**Forskrift om endring i forskrift for eksamen ved Høgskolen i Østfold.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Østfold 8. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 12 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 28. oktober 2002 nr. 1325 for eksamen ved Høgskolen i Østfold gjøres følgende endring:

§ 16 nr. 2 skal lyde:

2. En student kan klage skriftlig over karakterfastsettelsen innen 3 uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, jf. lovens § 52. Ny sensurering skal da foretas. Endring kan gjøres til gunst eller ugunst for klageren.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. april Nr. 542 2003**Forskrift om endring i forskrift om anmeldelse av nybygg, besiktelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 35, § 41 og § 41a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 855 om anmeldelse av nybygg, besiktelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 7 og 8 oppheves.

§ 1 nye nr. 7 og 8 skal lyde:

7. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS).
8. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjonene er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)

Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

Overskriften til § 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

§ 3 skal lyde:

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4 nr. 2 og 3 oppheves. Nåværende nr. 4 og 5 blir nye nr. 2 og 3.

§ 5 nr. 1.4 oppheves. Nåværende nr. 1.5 blir ny nr. 1.4.

§ 5 nr. 2 skal lyde:

2. Besiktelser som nevnt i nr. 1 ovenfor, skal foretas av Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger.

§ 5 nr. 2.1, 2.2 og 2.3 oppheves.

§ 5 nåværende nr. 2.4 blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. Besiktelse av elektrisk anlegg, områdeklassifisering og utstyr som omfattes av de til enhver tid gjeldene forskrifter om maritime elektriske anlegg,¹ foretas av Direktoratet for brann- og elsikkerhet eller institusjon som Direktoratet for brann- og elsikkerhet har bemyndiget.

¹ Forskriften gjennomfører direktiv 89/336/EØF (EMC-direktivet) av 3. mai 1989 med endringsdirektiv 92/21/EØF. EMC-direktivet gjelder for alle apparater på flyttbare innretninger som kan fremkalle elektromagnetiske forstyrrelser eller hvis funksjon kan bli påvirket av slike forstyrrelser. EMC-direktivet krever bl.a. CE-merking av alt slikt utstyr.

§ 5 nr. 2.5 og 2.6 oppheves.

§ 5 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4 og skal lyde:

4. Det skal gjennomføres 4 ettårige mellombesiktelser i løpet av en fem års periode. Disse skal foretas med ett års intervaller, basert på dato for sertifikatutstedelse. Mellombesiktelsen skal avholdes innenfor en periode av tre måneder før og tre måneder etter sertifikatdatoen hvert år. Mellombesiktelse skal fortrinnsvis gjennomføres i smult farvann, men kan aksepteres gjennomført også under operasjon. Mellombesiktelser skal foretas for å påse at innretningen ikke har vesentlige skader eller mangler i relasjon til gjeldende forskrifter.

§ 5 nåværende nr. 4 og 5 blir nye nr. 5 og 6.

§ 5 nåværende nr. 6 blir ny nr. 7 og skal lyde:

7. Innretninger som ikke har klasse i MOU-klasseinstitusjon, besiktes av Sjøfartsdirektoratet for alle forhold som dekkes av gjeldende forskrifter fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

§ 6 nr. 1.1 skal lyde:

- 1.1. Farts- og driftssertifikat for flyttbar innretning.

§ 6 nye nr. 1.7 og 1.8 skal lyde:

- 1.7. Sikkerhetsstyringssystem for drift (SMC-sertifikat).
- 1.8. Bemanningsoppgave.

§ 6 nr. 2 skal lyde:

2. Farts- og driftssertifikatets gyldighet er avhengig av at sertifikatene nevnt i nr. 1.2 til 1.8 ovenfor også er gyldige.

§ 6 nr. 3 annet ledd andre og tredje punktum skal lyde:

VEDLEGG 2 angir de forskrifter innretningen er bygget etter og eventuelle aksepterte avvik fra disse. I tillegg vedlegges liste over eventuelle pålegg som kreves etterkommet innen de gitte tidsfrister.

§ 6 nr. 5 og 6 skal lyde:

5. Sertifikatene utstedes av Sjøfartsdirektoratet eller den de bemyndiger etter utført kontroll og besiktelse som omhandlet i § 5, § 7 og § 8.
6. Sertifikatene nevnt i nr. 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 og 1.6 ovenfor utstedes for en periode av inntil fem år fra den dag besiktelsen ble avsluttet uten adgang til forlengelsen ut over dette tidsrom.
Sertifikat som nevnt i nr. 1.7 utstedes i henhold til bestemmelser fastsatt i sikkerhetsstyringssystemforskriften.¹

Bemanningsoppgaven som nevnt i 1.8 utstedes ikke med bestemt gyldighetsperiode.

¹ Forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 6 nr. 9 skal lyde:

9. Har en innretning fått vesentlige skader, skal dette omgående meldes til Sjøfartsdirektoratet som avgjør om

farts- og driftssertifikat eller andre sertifikater som nevnt under nr. 1, skal gjøres ugyldig, eller om driften skal undergis nærmere begrensninger eller betingelser. Reparasjoner av vesentlige skader skal utføres i henhold til bestemmelsene i denne forskrift.

§ 7 skal lyde:

Kontrollen med at en innretning bygges og opereres i samsvar med forskrifter fastsatt av Sjøfartsdirektoratet i medhold av Sjødyktighetsloven eller forskrifter fastsatt av annen kontrollmyndighet, kan foretas ved kontroll av tegninger og besiktelser utført av Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger.

§ 9 nr. 2 skal lyde:

2. Forandring og ombygging skal meldes til Sjøfartsdirektoratet eller den de bemyndiger i god tid før igangsettelse. Dokumentasjon på etterlevelse av regelverket skal innsendes i den grad Sjøfartsdirektoratet eller den de bemyndiger anmoder om det.

§ 9 nr. 3 oppheves.

§ 10 og § 11 skal lyde:

§ 10. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenelige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 11. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 543 2003

Forskrift om endring i forskrift om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 3, § 9a og § 55, jf. delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 14. august 1991 nr. 4279. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd oppheves.

§ 2 nåværende nr. 2 blir ny nr. 1 og skal lyde:

1. *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/API/DIN/NFPA/ISO/CEN/IEC eller andre standarder, ev. regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i enkelte tilfeller kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.

§ 2 nåværende nr. 3 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 4 og 5 blir nr. 2 og 3.

§ 2 nåværende nr. 1 blir ny nr. 4 og skal lyde:

4. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS).

§ 2 nåværende nr. 7 blir ny nr. 5.

§ 2 nåværende nr. 6 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 9 og 10 blir nye nr. 6 og 7.

§ 2 nåværende nr. 11 blir ny nr. 8 og skal lyde:

8. *MODU-koden*: IMOs (International Maritime Organization) «Code for the construction and equipment of Mobile Offshore Drilling Units» av 1989.

§ 2 ny nr. 9 skal lyde:

9. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS).Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 2 nåværende nr. 12, 13 og 14 blir nye nr. 10, 11 og 12.

§ 2 nåværende nr. 8 blir ny nr. 13.

§ 2 nåværende nr. 15, 16 og 17 blir nye nr. 14, 15 og 16.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. *Rederens og plattformsjefens plikter*

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 8 nr. 3 siste punktum skal lyde:

Ved mindre ombygginger hvor de involverte vekter er klart identifisert, og detaljerte vektberegninger viser overensstemmelse med deplasementsmåling etter ombyggingen, jf. nr. 4, kan krav om krengeprøve frafalles etter søknad i henhold til § 4.

§ 20 nr. 2 første kolon skal lyde:

Tilleggskrav for innretninger av skipstype og oppjekkable innretninger:

§ 20 nr. 4 skal lyde:

4. Forutsatt at en tilsvarende standard av sikkerhet er opprettholdt, kan alternative intaktstabilitetskrav tillates av Sjøfartsdirektoratet, for eksempel basert på modellprøver, jf. § 4.

§ 22 overskriften med ny fotnote skal lyde:

§ 22. ¹ *Reserveoppdriftskrav for halvt nedsenkbare innretninger*

- 1 Innretninger som er registrert før 1. januar 1992 som kan dokumentere et tilsvarende sikkerhetsnivå vedrørende reserveoppdrift, anses for å oppfylle denne paragrafen.

§ 25 overskriften skal lyde:

§ 25. *Kollisjonsskader på innretninger av skipstype*

§ 25 nr. 1 første kolon skal lyde:

Ved kollisjonsskader på innretninger av skipstype skal følgende skadeutstrekning antas å inntre hvor som helst innenfor skipets lengde:

§ 26 nr. 3 skal lyde:

3. Dersom innretningen er konstruert med matte, kan Sjøfartsdirektoratet fravike ovennevnte krav til utstrekning hvis innbyrdes avstand mellom skrog og matte er stor, jf. § 4.

§ 29 ny nr. 4 skal lyde:

4. Lufterør med lukningsmidler til tanker o.l. skal være godt beskyttet mot sjøslag og mot slag fra løsnet dekkslast.

§ 30 nr. 1 siste punktum skal lyde:

Det skal kunne framlegges bekreftelse på styrken fra MOU-klasseinstitusjon.

§ 30 nr. 2 bokstav a siste punktum skal lyde:

Det skal kunne framlegges bekreftelse på styrken fra MOU-klasseinstitusjon.

§ 30 nr. 2 bokstav c skal lyde:

- c) Vanntette skott rundt oppdriftsgivende volum plassert over søyletoppen skal som minimum dimensjoneres i henhold til regelkrav for utvendige skott som blir utsatt for bølgeslag, gitt av MOU-klasseinstitusjon.

§ 32 nr. 2 skal lyde:

2. Adkomståpninger for personell gjennom vanntette skott skal lukkes med vanntette skyvedører utstyrt i henhold til krav i kapittel XII. Andre typer vanntette dører kan likevel benyttes dersom forutsetningene gitt i § 33 nr. 2 er oppfylt.

§ 33 skal lyde:

1. Lukningsmidler som skal være av vanntett type i henhold til krav i § 18 nr. 3 bokstav a, § 21 nr. 1, § 22 nr. 2 og § 45, skal kunne fjernstenges fra et kontrollpanel, jf. § 37.
2. Lukningsmidler kan likevel arrangeres uten fjernstengingsystem dersom følgende forutsetninger er oppfylt:
 - a) de står stengt og instruks om at de alltid skal holdes lukket når innretningen er i sjøen, står oppslått på hvert lukningsmiddel,
 - b) de benyttes som adkomst til avlukkede rom som ikke er i bruk, og i områder ikke beregnet for vanlig ferdsel,
 - c) kontrollsystemet ellers følger kravene i § 37 nr. 1 bokstav b, c og d, nr. 2 og nr. 3, og
 - d) sentrallukkere for tersene er anordnet på lukningsmidler som tjener som atkomst eller nødutgang.

§ 34 nr. 1 siste punktum skal lyde:

Styrkeberegning skal utføres i henhold til anerkjente standarder, jf. § 2 nr. 1.

§ 35 oppheves. Det settes inn fotnote med følgende henvisning:

- 1 Jf. forskrift av 4. september 1987 nr. 856 om bygging av flyttbare innretninger § 12.

§ 37 nr. 1 bokstav d skal lyde:

- d) Lydalarm som, innen 1 time, varsler at et lukningsmiddel, som skal være lukket, har blitt stående åpent.

§ 37 nr. 2 annet punktum oppheves.

§ 37 nr. 3 skal lyde:

3. Kontrollstasjonen skal være plassert over ugunstigste vannlinje ved krengevinkler spesifisert i § 30, samt være tilstrekkelig beskyttet mot vær og vind.

§ 40 nr. 4 skal lyde:

4. Ved og etter nødavstengning skal lukningsmidlene ikke kunne åpnes eller lukkes utilsiktet på grunn av elektrisk kortslutning i fjernstengingsystemene. I denne tilstand skal lukningsmidler for atkomståpninger fortsatt kunne opereres lokalt.

Kapittel XIII overskriften skal lyde:

Kapittel XIII. Vanntett lukking på oppjekkbare innretninger

§ 45 skal lyde:

§ 45. Tilleggskrav til vanntett lukking av åpninger på oppjekkbare innretninger

Dersom ventilatorer o.l. er plassert slik at de kan bli skadet eller revet løs som følge av sjøslag, løsnet utstyr eller løsnet dekkslast, og derved kunne gi fylling i rom som i stabilitetsberegningene antas å være oppdriftsgivende ved krengevinkler gitt av § 21, skal disse ha et vanntett lukningsmiddel plassert slik at det fortsatt vil være effektivt etter hendelsen.

§ 47 og § 48 oppheves.

§ 50 skal lyde:

1. Før innretningen gjøres flytende, skal det gjøres en innførsel i den offisielle loggboken, skiftrapporten eller tilsvarende dokumentasjonssystem, om at alle vanntette og værtette lukningsmidler som skal lukkes i henhold til oversiktene krevd i § 49, er bevitnet stengt.
2. Når innretningen er i flytetilstand skal alle værtette lukningsmidler som ikke må stå åpne for å opprettholde nødvendig drift, være lukket. Instruks om lukking når innretningen er i flytetilstand skal være oppslått på de lukningsmidler det gjelder.
3. Så lenge innretningen er flytende, skal et dokumenterbart system om bord sikre at lukningsmidlene forblir stengt.

§ 51 overskriften skal lyde:

§ 51. *Rutiner spesielt for innretninger av skipstype*

§ 51 nr. 1 skal lyde:

1. Før skipet går til sikkerhetstilstand, jf. § 2 nr. 12, skal alle åpninger i henhold til oversikten krevd i § 49, lukkes værtett.

§ 52 skal lyde:

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 544 2003

Forskrift om endring i forskrift for flyttbare innretninger med produksjonstekniske installasjoner.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 41, § 42 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 10. februar 1994 nr. 123 for flyttbare innretninger med produksjonstekniske installasjoner gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift for flyttbare innretninger med produksjonstekniske installasjoner og utstyr

§ 1 skal lyde:

1. Forskriften gjelder for flyttbare innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatfornyelse.
3. Denne forskrift gjelder ikke for innretninger som utfører brønnstrømstesting ved leteboring eller produksjonsboring. For slike operasjoner gjelder de til enhver tid gjeldende bestemmelser for boretekniske installasjoner og utstyr som er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

§ 2 nr. 1 skal lyde:

1. *Anerkjent klasseinstitusjon:* Klasseinstitusjoner som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LR)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)

§ 2 ny nr. 2 skal lyde:

2. *Anerkjent standard:* Standard som er utgitt av NS/BS/API/DIN/NFPA/ISO/CEN/IEC eller andre standarder, ev. regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i enkelte tilfeller kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.

§ 2 nåværende nr. 2 til 6 blir nye nr. 3 til 7.

§ 2 nåværende nr. 7 til 11 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 12 blir ny nr. 8.

§ 2 ny nr. 9 skal lyde:

9. *MOU-klasseinstitusjon:* Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LR)

Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 2 nåværende nr. 13 blir ny nr. 10.

§ 2 nåværende nr. 14 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 15 til 22 blir nye nr. 11 til 18.

§ 2 nr. 23 oppheves. Nåværende nr. 24 blir ny nr. 19.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel III overskriften skal lyde:

Kapittel III. Dokumentasjon

§ 5 skal lyde:

§ 5. Dokumentasjon

1. Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.
2. Det skal avklares med Direktoratet for brann- og elsikkerhet og MOU-klasseinstitusjon hvilken tilleggsdokumentasjon som skal forelegges for disse kontrollinstitusjonene.

§ 8 nr. 1 skal lyde:

1. Den produksjonstekniske installasjonen skal tilfredsstille et sikkerhetsnivå som ikke ligger lavere enn som angitt enten i Det Norske Veritas, Hydrocarbon Production Plant eller gjennom annen internasjonalt anerkjent norm. Dette skal være kontrollert og godkjent av MOU-klasseinstitusjon eller på annen måte som bestemt av søkkelstatens myndighet.

§ 14 nr. 1 skal lyde:

1. Innretningen skal områdeklassifiseres med hensyn til eksplosjonsfarlige områder i henhold til Direktoratet for brann- og elsikkerhets til enhver tid gjeldende forskrifter for maritime elektriske anlegg.

§ 16 nr. 10 annet punktum skal lyde:

Styrken av ankrene og deres holdekraft skal kunne dokumenteres med grunnlag i beregninger eller prøver.

§ 19 nr. 1 skal lyde:

1. Den produksjonstekniske installasjonen skal være omgitt av hensiktsmessige strukturelle brannskiller og nødvendige eksplosjonstrykkavlastningskonstruksjoner for å hindre en videre spredning av inntruffet brann eller eksplosjon. På bakgrunn av dimensjonerende ulykkeshendelser og konsekvensanalyser skal det vurderes om minimumskrav til strukturell brannsikring mot tilstøtende områder er tilstrekkelige, eller om det er nødvendig med spesielle tiltak for å oppfylle angitte akseptkriterier, jf. Sjøfartsdirektoratets til enhver tid gjeldende forskrift om risikoanalyse, samt forskrift om sikringstiltak mot brann.

§ 19 ny nr. 3 skal lyde:

3. Skillet mellom den produksjonstekniske installasjonen og boligkvarteret skal være en konstruksjon som minst tilsvarende brannklasse H-60.

§ 19 nåværende nr. 3 til 9 blir nye nr. 4 til 10.

§ 23 nr. 2 og 3 skal lyde:

2. Flyttbar innretning av skipstype med lagring av olje om bord, hvor den produksjonstekniske installasjonen er plassert i tankdekkområdet, skal det ved dimensjonerende brann i produksjonsområdet, ha samtidig brannvann til:
 - overrislingsanlegg inkludert fjernstyrte skumkanoner for slokking i produksjonsområdet,
 - skumlegging av tankdekket,

- det antall slangeposter som kan benyttes samtidig for slokking av brann i dette området,
 - overrisling for avkjøling av områder og utstyr, som for eksempel ytre skott av tilstøtende områder og helifuelntanker; avhengig av arrangement og grad av passiv brannbeskyttelse.
3. Tilleggskrav til antall, plassering og beskyttelse av brannpumpesystem med krafttilførsel, skal vurderes og avgjøres på grunnlag av utført risikoanalyse, jf. risikoanalyseforskriften.¹
- 1 Jf. forskrift av 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger.

§ 24 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Overrislingsanlegget skal være arrangert slik at det etter en dimensjonerende ulykkeshendelse i den produksjonstekniske installasjonen med ødeleggelse av en vann-/skumtilførsel, fortsatt er tilbake 100% slokning- og kjølekapasitet.

§ 24 nr. 3 skal lyde:

3. Overrislingsanlegg¹ skal som minimum installeres for å dekke de nedenfor nevnte områder og utstyr, og ha følgende minimumskapasiteter:

<i>Område:</i>	<i>Kapasitet:</i>
– stigerør, turret, manifold og brønnhodeområdet (skum og vann)	20 (l/min. m ²)
– produksjonsområdet (skum og vann)	10 (l/min. m ²)
– overflate av trykkbeholdere og tanker som har brennbart innhold (vann)	10 (l/min. m ²)
– avskipningsterminal (skum og vann)	10 (l/min. m ²)

Ut fra resultatet av risikoanalysen, jf. pkt. 2, kan Sjøfartsdirektoratet kreve overrisling av andre områder, som for eksempel ytterflater på boligkvarteret, samt større kapasitet enn det som er angitt ovenfor.

- 1 Anleggene kan installeres i henhold til NFPA 15 «water spray fixed systems», NFPA 16 «Deluge foam-water sprinkler and foam-water spray systems» eller tilsvarende anerkjente standarder. Skum skal være av filmdannende type (AFFF, Firestop).

§ 25 annet punktum oppheves.

§ 36 nr. 1 skal lyde:

1. Reder skal ha et vedlikeholds- og reservedelsystem. Vedlikeholdssystemet skal omfatte skrog/tanker og alle systemer og komponenter som beskrives i denne forskrift, og dekke de betingelser om vedlikehold, testing og kontinuerlig kontroll mv. som stilles her.

§ 39 skal lyde:

§ 39. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10, § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 545 2003

Forskrift om endring i forskrift om bemanning av flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 2, § 48, § 82, § 93 og § 106, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 1. april 1996 nr. 319 om bemanning av flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 skal lyde:

2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 1 nr. 3 oppheves.

§ 1 nåværende nr. 4 blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. Forskriften omfatter sikkerhetsbemanning under drift, arbeidskonflikt, verkstedopphold, havneopphold og opplag.

§ 2 nr. 1 oppheves. Nåværende nr. 2 blir ny nr. 1.

§ 2 nr. 3 og nr. 4 oppheves. Nåværende nr. 5 til 7 blir nye nr. 2 til 4.

§ 2 nr. 8 og nr. 9 oppheves. Nåværende nr. 10 til 16 blir nye nr. 5 til 11.

§ 2 ny nr. 12 skal lyde:

12. Forflytning: Når innretningen skifter posisjon enten ved sleping eller ved hjelp av sitt eget fremdriftsmaskineri.

§ 3, § 4 og § 5 skal lyde:

§ 3. Sakkyndig råd

Sjøfartsdirektoratet kan bestemme at saker av prinsipiell betydning blir forelagt Sakkyndig råd for flyttbare innretninger i henhold til bestemmelser fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet om rådets mandat mv.

§ 4. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 5. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel III overskriften skal lyde:

Kapittel III. Bemanning under drift

§ 6 nr 1.3 skal lyde:

1.3. Begrunnet forslag til sikkerhetsbemanning ved drift, jf. § 8, og ved arbeidskonflikt. Forslagene settes opp i tabellform med bruksområder og farvann. Tabellen skal inneholde stillingsbetegnelser med tilhørende sertifikater og kvalifikasjonsbevis i henhold til den til enhver tid gjeldende forskrift om sertifikater og kvalifikasjonskrav for bemanningen på flyttbare innretninger.

§ 6 nr. 1.4 oppheves.

§ 6 nåværende nr. 1.5 blir ny nr. 1.4 og skal lyde:

1.4. Informasjon om andre forhold av betydning for sikker drift.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Bemanningsoppgave

1. Sjøfartsdirektoratet utsteder bemanningsoppgave med bestemte stillingsbetegnelser, sertifikater og kvalifikasjonskrav. Bemanningsoppgaven gjelder ikke bemanning under havne- og verkstedopphold, eller under opplag, jf. § 10 og § 11.
2. Bemanningsspesifikasjoner og bemanningsbrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet før denne forskrifts ikrafttredelse gjelder inntil ny bemanningsoppgave er utstedt.
3. Bemanningsoppgaven skal være oppslått slik at alle om bord kan gjøre seg kjent med innholdet.

§ 8 nr. 6 oppheves.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2 jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 546 2003

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 9a og § 106, jf. delegeringsvedtak av 2. august 1991 nr. 528 og delegeringsvedtak av 14. august 1991 nr. 4279. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

Forord annet ledd skal lyde:

Forskriften implementerer «Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensing» (ISM-koden), vedtatt av Den internasjonale skipsfartsorganisasjon (IMO) ved resolusjon A.741(18), som endret ved resolusjon MSC.104(73), og gjør koden gjeldende for alle norske flyttbare innretninger.

§ 2 bokstav b skal lyde:

- b) *ISM-koden*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensing, vedtatt av Den internasjonale skipsfartsorganisasjon (IMO) ved resolusjon A.741(18), som endret ved resolusjon MSC.104(73), (International Safety Management Code).

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften bli fulgt. Arbeidstakerne skal medvirke ved innføring av sikkerhetsstyringssystemet.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

19. april Nr. 547 2003**Forskrift om flygeregistrator og taleregistrator (BSL D 1–2).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 19. april 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 9. mai 2003.

Kapittel 1. Generelt

§ 1. Alle norskregistrerte turbojet- og turbopropellerfly med høyeste tillatte startvekt over 5700 kg og helikoptre med høyeste tillatte startvekt over 3175 kg skal være utstyrt med en flygeregistrator (flight recorder) og taleregistrator (cockpit voice recorder) godkjent av Luftfartstilsynet.

Kapittel 2. Flygeregistrator – konstruksjon og plassering

§ 2. Flygeregistratoren skal minst omfatte følgende parametere:

- a) Tid
- b) Høyde
- c) Fart
- d) Kurs
- e) Vertikal akselerasjon.

§ 3. For fly med tillatt startvekt over 27000 kg skal i tillegg til de parametere som er nevnt i § 2 omfatte:

- a) Flyets stilling i langskips- og tverrskipsretning (pitch and roll attitude)
- b) Lateral akselerasjon
- c) Høydetrimmens stilling (pitch trim position)
- d) Rattøyrens eller høyderorets stilling (control column or pitch control surface position)
- e) Rattets eller balanserorenes stilling (control wheel or lateral control surface position)
- f) Siderorpedalenes eller siderorets stilling (rudder pedal or yaw control surface position)
- g) Kraftuttak fra hver motor (thrust of each engine)
- h) Stilling til hver motors reverseringsanordning (position of each thrust reverser)

- i) Stilling av bakkantklaffer eller deres kontrollhåndtak i førerrommet (trailing edge flap or cockpit flap control position)
- j) Stilling av forkantklaffer eller valgt stilling av kontrollhåndtak i førerrommet (leading edge flap or cockpit flap control position)
- k) Informasjoner som gjør det mulig å fastsette tidspunktet for radiosamband med lufttrafikkjenestens enheter.

§ 4. Registrering av de under § 2 og § 3 nevnte parametere skal skje kontinuerlig og minst fra det tidspunkt flyet settes i bevegelse på rullebanen under start og inntil utrulling etter landing er avsluttet.

De registrerte informasjoner skal akkumuleres for minst de siste 25 flygetimer.

For kalibrering må ikke mer enn 1 times informasjoner utslettes, og disse skal være de eldste akkumulerte informasjoner når prøven utføres.

§ 5. Flygeregistratoren skal være konstruert og plassert slik at det oppnås størst mulig beskyttelse av registreringene mot slag og brann ved et havari. Når det er mulig skal den plasseres i den bakre del av flyet, i halefinne eller halebom.

Flygeregistratoren skal være utstyrt med en anordning som gjør ettersøking mulig i tilfelle den havner under vann.

Fargen på flygeregistratoren skal være sterk oransje eller gul.

§ 6. Flygeregistratoren vil normalt kun bli godkjent når den oppfylder kravene i US FAA Technical Standard Order C-51 eller JAR TSO-C 124 a.

Kapittel 3. Taleregistratør – konstruksjon og plassering

§ 7. Taleregistratoren skal registrere tale og lyd i førerrommet, alt radiosamband og signaler fra radionavigasjonsutstyr som er i bruk.

§ 8. Informasjonene som nevnt i § 7 skal registreres kontinuerlig fra det tidspunkt sjekklisten påbegynnes før start og til sjekklisten er avsluttet etter landing. Taleregistratoren må ikke stanses i denne tidsperiode. De registrerte informasjoner skal akkumuleres for minst 30 minutter av nevnte tidsperiode.

§ 9. Taleregistratoren skal være konstruert og plassert slik at det oppnås størst mulig beskyttelse av registreringene mot slag og brann ved et havari. Når det er mulig, skal den plasseres i den bakre del av luftfartøyet, i halefinne eller halebom.

Taleregistratoren skal være utstyrt med en anordning som gjør ettersøking mulig i tilfelle den havner under vann.

Fargen på taleregistratoren skal være sterk oransje eller gul.

§ 10. Taleregistratoren vil normalt kun bli godkjent når den oppfylder kravene i US FAA Technical Standard Order C-84 eller JAR TSO-C 123 a.

Kapittel 4. Driftsforstyrrelser

§ 11. Både flygeregistratoren og taleregistratoren skal være i funksjon under enhver flyging.

Ved funksjonssvikt kan imidlertid en påbegynt flyging eller en serie av flyginger fullføres, dersom formålet med flygingen er å nå frem til et sted hvor reparasjon eller utskifting av registratorene kan utføres.

Kapittel 5. Vedlikehold og kontroll

§ 12. Flygeregistratoren og taleregistratoren skal inngå i luftfartøyets alminnelige vedlikeholdsprogram på en slik måte at korrekt funksjonering og registrering løpende kontrolleres og at riktig utskiftningstid av bånd eller annet registreringsmedium sikres.

§ 13. Flygeregistratoren og tilhørende instrumenter skal kalibreres ved de av Luftfartstilsynets godkjente intervaller, og resultatet av en kalibrering skal oppbevares inntil ny kalibrering finner sted.

§ 14. Flygeregistratorens og taleregistratorens funksjon skal kontrolleres umiddelbart før hver start.

§ 15. Vedlikeholds krav i ICAO Annex 6, Part I Attachment D, revisjon 1/11/01 og Part III Attachment B, revisjon 1/11/01 eller EUROCAE document ED55, inkludert amendement 1 og ED56A skal legges til grunn for ovennevnte vedlikehold, kontroll og kalibrering.

Dersom flyfabrikantens eller utstyrfabrikantens vedlikeholdsdokumentasjon ikke samsvarer med ovennevnte krav skal eier eller bruker av luftfartøyet selv utarbeide disse vedlikeholdsrutiner i sin vedlikeholdsdokumentasjon.

Kapittel 6. Identifikasjon og oppbevaring av registreringer

§ 16. Bånd eller annet registreringsmedium som Luftfartstilsynet forlanger tatt ut av registratorene, skal merkes på en slik måte at det sikrer identifikasjon av luftfartøy, flyging og tidsperiode.

§ 17. Bånd eller annet registreringsmedium som forlanges tatt ut av registratorene, skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og på en slik måte at registreringene ikke ødelegges.

§ 18. Bånd eller annet registreringsmedium som er tatt ut av flygeregistrator, skal oppbevares for en periode tilsvarende minst 25 flygetimer for angjeldende luftfartøy.

Det er likevel ikke nødvendig å oppbevare bånd eller annet registreringsmedium mer enn 60 døgn etter at disse er tatt ut av flygeregistratoren.

Kapittel 7. Avlesing av flygeregistratorens registreringer

§ 19. Brukeren skal foreta den i § 13 og § 15 nevnte kontroll på en måte som er godkjent av Luftfartstilsynet.

§ 20. Brukeren skal dokumentere at det på forlangende kan fremlegges en nøyaktig analyse av registreringene innenfor et tidsrom som er godkjent av Luftfartstilsynet.

Kapittel 8. Sluttbestemmelser

§ 21. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 22. Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift av 5. mars 1974 nr. 4137 om medføring av flygeregistrator og taleregistrator.

22. april Nr. 548 2003

Forskrift om tilskudd til boligkvalitet fra Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 22. april 2003 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 21. Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. Formål

Tilskuddet skal stimulere til boligkvaliteter som er viktige ut fra samfunnsmessige hensyn, i nye og eksisterende boligområder. Tilskudd skal fortrinnsvis gis ved tiltak som normalt ikke ville blitt gjennomført i boligmarkedet.

§ 2. Hvem kan få tilskudd

Tilskudd kan gis til:

- kommuner
- borettslag, sameier, selskaper, stiftelser og lignende
- enkeltpersoner.

§ 3. Hva kan det gis tilskudd til

Det kan gis tilskudd til tiltak som fremmer:

- Gode boforhold og levekår
- Tilgjengelighet for alle i bygninger og bomiljøer
- Bærekraftig ressursbruk
- God stedsforming og god byggeskikk.

§ 4. Tilskuddsutmåling

Tilskuddet utmåles etter retningslinjer fastsatt av Husbankens hovedstyre.

§ 5. Prioritering

Boligområder i byer og tettsteder skal prioriteres. For øvrig kan departementet gi nærmere regler om Husbankens prioritering.

Husbanken kan fastsette delrammer for de ulike kategoriene. Husbanken kan be kommunene uttale seg om prioriteringsspørsmål.

§ 6. Nærmere retningslinjer

Husbankens hovedstyre kan gi nærmere retningslinjer.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift av 20. desember 1995 nr. 1130 om tilskudd til byfornyelse fra Den Norske Stats Husbank og forskrift av 20. desember 1995 nr. 1129 om tilskudd til boligkvalitet fra Den Norske Stats Husbank.

23. april Nr. 549 2003**Forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskaper.**

Fastsatt av Finansdepartementet 23. april 2003 med hjemmel i lov av 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 4–1 tredje ledd og delegeringsvedtak av 6. desember 1996 nr. 1138. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 13a (direktiv 2001/17/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder reorganiseringstiltak og avviklingstiltak for forsikringsselskap som har tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet her i riket etter lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven) § 2–1.

For filial av forsikringsselskap med hovedsete utenfor EØS, som har tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet her i riket etter forsikringsvirksomhetsloven § 12–1, gjelder reglene i denne forskriften tilsvarende så langt de passer.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *reorganiseringstiltak*: vedtak fattet av offentlig myndighet med formål å bevare eller sikre soliditeten til et forsikringsselskap når vedtaket får eller kan få virkning for eksisterende rettigheter til andre enn forsikringsselskapet selv.
- b) *avviklingstiltak*: vedtak om frivillig og tvungen avvikling av forsikringsselskap, herunder vedtak i medhold av forsikringsvirksomhetsloven kapittel 10 og lov av 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner (banksikringsloven) kapittel 4, samt nedsetting av krav etter banksikringsloven § 4–9 annet ledd.
- c) *forsikringskrav*: ethvert beløp som et forsikringsselskap skylder forsikrede, forsikringstakere, begunstigede eller enhver skadelidt som kan reise krav direkte mot forsikringsselskapet som følge av en forsikringsavtale. Videre omfattes alle andre krav som nevnt i direktiv 2001/17/EF artikkel 2 bokstav k.

§ 3. Underretning til tilsynsmyndighetene i EØS

Kredittilsynet skal underrette tilsynsmyndighetene i de øvrige medlemsstatene i EØS så snart som mulig før, og senest straks det er fattet vedtak om reorganiseringstiltak eller avviklingstiltak for et forsikringsselskap. Underretningen skal også gjøre rede for vedtakets eventuelle konsekvenser.

§ 4. Kunngjøring i Den Europeiske Unions Tidende

Kredittilsynet skal i Den Europeiske Unions Tidende straks kunngjøre utdrag av vedtak om reorganiseringstiltak som kan påklages, samt avviklingstiltak. Dette gjelder likevel ikke vedtak om reorganiseringstiltak som kun berører rettighetene til aksjonærer, medlemmer eller ansatte.

Kunngjøringen skal minst inneholde opplysninger om:

- at Finansdepartementet og Kredittilsynet er hjemlandets kompetente myndigheter og at henvendelser skal rettes til Kredittilsynet,
- hvilket lands rett som kommer til anvendelse,
- administrasjonsstyret dersom dette er oppnevnt, og
- at fordringshaverne må melde sine krav til administrasjonsstyret innen den frist som er fastsatt i forbindelse med avviklingstiltak.

§ 5. Underretning til kjente kreditorer

Når avviklingstiltak er innledet skal Kredittilsynet sørge for at administrasjonsstyret eller avviklingsstyret straks underretter alle kjente kreditorer om vedtaket, herunder kreditorer med fast bosted eller hovedsete i EØS. Underretningen skal skje individuelt ved skriftlig henvendelse.

Underretning etter første ledd skal inneholde opplysninger om eventuelle frister og virkningen av fristoversittelse. Det skal også fremgå hvem kreditor skal anmelde fordringer til, og om kreditorer med fortrinnsrett eller særskilt sikrede krav skal anmelde sine fordringer.

Når kreditor har et forsikringskrav skal underretningen også inneholde opplysninger om hvilke generelle følger avviklingstiltaket får for forsikringsavtalen, herunder fra hvilken dato forsikringsavtalen opphører å gjelde, og forsikredes rettigheter og plikter med hensyn til forsikringsavtalen.

Ved underretning og kravsanmeldelse etter denne bestemmelsen benyttes eventuelle offisielle EU-skjema som er utarbeidet for dette formålet.

Dersom kreditor har et forsikringskrav skal underretningen gis på det eller et av de offisielle språk i den medlemsstat hvor kreditor har fast bosted eller hovedsete. Kreditor med forsikringskrav kan benytte et av disse språkene ved kravsanmeldelsen.

§ 6. Regelmessig underretning til kreditorene

Kredittilsynet, administrasjonsstyret eller avviklingsstyret skal regelmessig holde kreditorene orientert om forløpet ved avviklingstiltak overfor et forsikringsselskap.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

23. april Nr. 550 2003**Forskrift om endring i forskrift om forsikringsselskapers kapitalforvaltning.**

Fastsatt av Finansdepartementet 23. april 2003 med hjemmel i lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 3–5 og § 7–4, lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–10 og delegeringsvedtak av 25. august 1989 nr. 825. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 13a (direktiv 2001/17/EF). Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 23. april 1997 nr. 377 om forsikringsselskapers kapitalforvaltning gjøres følgende endring:

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Fordringer sikret ved pant eller andre rettigheter i selskapets eiendeler skal dekkes av eiendeler som nevnt i første ledd.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. april Nr. 551 2003**Forskrift om endring i forskrift om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede.**

Fastsatt av Sosialdepartementet 30. april 2003 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjette ledd og § 25–15 første ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav f. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 15. april 1997 nr. 320 om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede gjøres følgende endring:

§ 3 femte ledd skal lyde:

Ved reiser i utlandet som omfattes av bestemmelsene i § 10–5 og for barn under 18 år etter § 10–6, dekkes reise- og oppholdsutgifter til nødvendig tolkehjelp etter Regulativ for reiser i utlandet for statens regning.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. mai Nr. 552 2003**Vedtak om endring i instruks om bevilgningsreglement.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 6. mai 2003 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I instruks av 19. november 1959 nr. 2 om bevilgningsreglement gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd første punktum lyde:

Kongens forslag til budsjett for den påfølgende budsjettermin skal overleveres Stortinget innen seks dager etter Stortingets åpning.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. mai Nr. 553 2003**Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruks).**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruks) gjøres følgende endringer:

§ 4–1 fjerde ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Utskrift kan nektes av dokumenter som retten tidligere har nektet innsyn i etter reglene i straffeprosessloven § 28 tredje ledd, § 242a, § 264 sjette ledd, eller § 267 første ledd tredje punktum, jf. § 264 sjette ledd, eller for øvrig dersom vilkårene i straffeprosessloven § 242a første jf. annet ledd er oppfylt. Utskrift kan også nektes av dokumenter

som inneholder opplysninger som påtalemyndigheten tidligere har begjært unntatt fra innsyn etter disse bestemmelsene, dersom påtalemyndigheten innstilte forfølgningen etter straffeprosessloven § 72 første ledd annet punktum annet alternativ fordi den ikke fikk medhold i begjæringen.

§ 4–2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dokumenter som nevnt i § 4–1 annet ledd og fjerde ledd tredje og fjerde punktum, skal likevel bare lånes ut når særlige grunner taler for det.

§ 4–4 tredje ledd skal lyde:

Avslås en begjæring om utskrift etter reglene i § 4–1, kan vedkommende kreve at spørsmålet blir forelagt retten til avgjørelse. I så fall skal politiet sørge for at dette blir gjort. Den som ber om utskrift, kan også kreve at spørsmålet forelegges overordnet påtalemyndighet. Reglene i første og annet punktum gjelder ikke dersom utskrift er nektet etter reglene i § 4–1 fjerde ledd tredje punktum første alternativ eller fjerde punktum. Politiet skal informere den som har fått avslag på en begjæring om utskrift, om rettighetene som nevnt i leddet her.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. mai Nr. 554 2003

Forskrift om endring i forskrift til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften), forskrift om tvangssalg ved medhjelper, forskrift om saksøktes sakskostnadsansvar ved tvangsfullbyrdelse og forskrift om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forlikrådet.

Fastsett ved kgl.res. 9. mai 2003 med heimel i lov av 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 19 og § 20, lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven) § 2–10 og § 3–1 og lov av 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) § 176. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mai 2003.

I

I forskrift av 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) blir det gjort følgende endringer:

§ 2–2 første ledd andre punktum og § 2–3 første ledd andre punktum skal lyde:

Dersom hele eller mer enn halvparten av et krav ikke skriver seg fra virksomhet som er merverdiavgiftspliktig, skal det ved beregningen av de maksimale beløpsatsene legges til et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift.

II

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 895 om tvangssalg ved medhjelper blir det gjort følgende endring:

§ 3–7 nytt andre ledd lyde:

Medhjelperens krav på godtgjørelse etter første ledd første punktum halveres, dersom medhjelperen medvirker ved et frivillig salg av samme formuesgode innen seks måneder etter at medhjelperoppdraget opphørte. Er godtgjørelsen allerede utbetalt, kan halvparten kreves tilbake. En medhjelper som medvirker ved et frivillig salg som nevnt i første punktum, skal opplyse namsmyndigheten om salget.

III

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 898 om saksøktes sakskostnadsansvar ved tvangsfullbyrdelse blir det gjort følgende endringer:

§ 2 første ledd nr. 2 nytt andre punktum skal lyde:

Dersom hele eller mer enn halvparten av saksøkerens krav ikke skriver seg fra virksomhet som er merverdiavgiftspliktig, forhøyes satsen etter nr. 2 første punktum med et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift.

I § 3 blir ordet «maksimalsatsen» endra til «maksimalsatsene» i både første, andre og tredje ledd.

IV

I forskrift av 23. juli 1993 nr. 768 om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forlikrådet blir det gjort følgende endringer:

§ 1 første ledd nr. 2 nytt andre punktum skal lyde:

Dersom rettsforholdet i saken, helt eller hovedsakelig, ikke skriver seg fra virksomhet hos klageren som er merverdiavgiftspliktig, forhøyes satsen etter nr. 2 første punktum med et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift.

§ 1 andre ledd skal lyde:

For fremmøte etter innkalling til mekling eller domsforhandling kan klageren dessuten tilkjennes et beløp inntil et halvt rettsgebyr for nødvendige kostnader ved fremmøtet. Dersom rettsforholdet i saken, helt eller hovedsakelig, ikke skriver seg fra virksomhet hos klageren som er merverdiavgiftspliktig, forhøyes satsen med et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift. Beløpene i første og annet punktum kan eventuelt forhøyes til nærmeste beløp delelig med 10.

§ 2 skal lyde:

Når innklagede skal tilkjennes erstatning for nødvendige sakskostnader ved forliksrådet, kan innklagede for kostnader ved fremmøte ved mekling eller domsforhandling ikke tilkjennes mer enn et beløp lik et halvt rettsgebyr. § 1 annet ledd annet og tredje punktum og tredje ledd gjelder tilsvarende.

I § 3 første ledd blir ordet «maksimalsatsen» endra til «maksimalsatsene».

V

Endringane gjeld frå 1. juli 2003.

Endringane under I gjeld ved inndriving av krav som forfell 1. juli 2003 eller seinare.

Endringane under II gjeld for medhjelparoppdrag som blir tildelt 1. juli 2003 eller seinare.

Endringane under III gjeld for saker der kravsmål om utlegg, tvangssal eller tilbakelevering er sett fram 1. juli 2003 eller seinare. Domstollova § 146 andre ledd gjeld tilsvarende.

Endringane under IV gjeld for saker som blir brakt inn for forliksrådet 1. juli 2003 eller seinare. Domstollova § 146 andre ledd gjeld tilsvarende.

7. april Nr. 555 2003

Forskrift om endring i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften).

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 7. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 54a og § 114 nr. 5 og lov av 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7, jf. delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1 og delegeringsvedtak av 10. desember 1998 nr. 1568. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF endret ved direktiv 98/85/EF, direktiv 2001/53/EF og direktiv 2002/75/EF). Kunngjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften) gjøres følgende endringer

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Denne forskrift gjelder ikke for radioutstyr som omfattes av forskrift av 15. juni 1999 nr. 709 om EØS-godkjenning av maritimt radioutstyr, fastsatt av Post- og teletilsynet.

§ 3 bokstav c skal lyde:

c) *Radiokommunikasjonsutstyr*: Utstyret som kreves i kapittel IV i SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer gjeldende pr. 1. juli 2002 og de toveis VHF-radioapparater som kreves i regel III/6.2.1 i nevnte konvensjon.

§ 3 bokstav d nr 4 i.f. skal lyde:

med tilhørende protokoller og endringer som er gjeldende pr. 1. juli 2002.

§ 3 bokstav n i.f. skal lyde:

og som er gjeldende pr. 1. juli 2002, og er utarbeidet i samsvar med de relevante internasjonale konvensjoner samt med relevante resolusjoner og rundskriv fra IMO for å definere prøvingsmetoder og prøvingsresultater, men utelukkende i den form som er nevnt i vedlegg A.

§ 17 første, annet og tredje ledd skal lyde:

(1) Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1999.

(2) Utstyr oppført i vedlegg A som «Nytt produkt 2002», og som er produsert før 20. februar 2002, kan frem til 20. februar 2004 markedsføres og anbringes om bord.

Utstyr oppført i vedlegg A som «Nytt produkt 2003», og som er produsert før 23. mars 2003, samt produkter oppført under del 4 og 5 i vedlegg A og som er rattmerket og produsert før 23. mars 2003, kan frem til 23. mars 2005 markedsføres og anbringes om bord.

(3) Utstyr som nevnt i annet ledd, gjelder kun utstyr som er rattmerket, godkjent, typegodkjent eller akseptert av Sjøfartsdirektoratet før denne forskrifts ikrafttredelse.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A: Utstyr som det finnes detaljerte prøvingsstandarder for i internasjonale dokumenter

Kommentarer som gjelder for hele vedlegg A

- Generelt: I tillegg til de internasjonale prøvingsstandarder som er uttrykkelig nevnt, er det i de relevante konvensjoner fastsatt visse bestemmelser som skal etterprøves ved typeprøvingen (typegodkjenningen) i henhold til modulene for samsvarsvurdering i vedlegg B.
- Kolonne 2: For utstyr som er merket «Nytt produkt 2002» i dette vedlegg vises det til § 17 i denne forskrift vedrørende salg og anbringelse om bord av utstyr produsert før 20. februar 2002 i en overgangsfase. For utstyr som er merket «Nytt produkt 2003» i dette vedlegg vises det til § 17 i denne forskrift vedrørende salg og anbringelse om bord av utstyr produsert før 23. mars 2003 i en overgangsfase.
- Kolonne 3: Når det vises til at produktet er «midlertidig fjernet» medfører dette at det ikke er krav til rattmerking. Slike produkter er midlertidig fjernet på grunn av at det ikke forefinnes internasjonale prøvingsstandarder for disse produktene. Når internasjonale prøvingsstandarder er utarbeidet for produktet vil det igjen bli ført opp på listen, og det vil da være krav til rattmerking av produktet.
- Kolonne 3: Når det vises til at produktet er «slettet» medfører dette at det ikke lenger er krav til rattmerking for dette produkt.
- Kolonne 5: Dersom det vises til en IMO-resolusjon, dreier det seg om prøvingsstandardene i relevante deler av vedleggene til resolusjonen, med unntak av bestemmelser i selve resolusjonen.
- Kolonne 5: Av hensyn til korrekt identifisering av de relevante prøvingsstandarder, skal testrapporter og de relevante typegodkjenningssertifikatene spesifisere den anvendte prøvingsstandard og dennes versjon som angitt i kolonnen.
- Kolonne 5: Når to sett av internasjonale prøvingsstandarder er oppført (adskilt av «;» eller adskilt av ordet «eller»), oppfyller hvert sett samtlige prøvingskrav for å dekke IMOs prestasjonsnormer. Prøving i henhold til det ene sett er dermed tilstrekkelig for å vise overenskommelse med kravene i de internasjonale dokumenter.
- Kolonne 6: Modul H betyr modul H pluss EU-sertifikat for designundersøkelse.

1. Redningsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 1 Redningsutstyr:

- Kolonne 3 og 4: Hvor disse kolonner er delt i to deler for en utstyrsbetegnelse, vil øvre del, når relevant, være gjeldende for fartøy konstruert i henhold til HSC-koden før 1. juli 2002. Nedre del vil, når relevant, være gjeldende for fartøy som opererer i henhold til 2000 HSC-koden på eller etter 1. juli 2002.

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
1.1	Livbøyer	Regel III/4, Regel X/3. Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.1 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1.3, 8.3 (1994 HSC Code). Regel III/7.1 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.3 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
1.2	Posisjons-givende lys til redningsutstyr.	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 & III/34, IMO Resolusjon	IMO Resolusjon MSC.81 (70), med unntak for krav til batteri som spesifisert i	X	X	X			

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
	a. Til livbåter og mann-overbord-båter		MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.3 & 8.10 (1994 HSC Code), IMO MSC/Circ.885.	EN 394 (1993) som kun gjelder for lys til redningsvester						
	b. Til livbøyer									
	c. Til redningsvester									
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73), 8.1, 8.3, 8.10 (2000 HSC Code), IMO MSC/Circ.885.							
1.3	Røyksignaler for livbøyer	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.1.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.1.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.3 (2000 HSC Code).							
1.4	Redningsvester	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70), med unntak for krav til batteri som spesifisert i EN 394 (1993) som kun gjelder for lys til redningsvester	X	X	X			

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC. 97 (73) 8.1, 8.3 (2000 HSC Code).							
1.5	Redningsdrakter og beskyttelsesdrakter – isolerte eller uisolerte	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.3, III/22.4, III/32.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.3, III/22.4, III/32.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC 97 (73) 8.1, 8.3 (2000 HSC Code).							
1.6	Redningsdrakter og beskyttelsesdrakter karakterisert som redningsvester	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.3, III/22.4, III/32.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/7.3, III/22.4, III/32.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.3 (2000 HSC Code).							
1.7	Termiske beskyttelsesmidler	Regel III/4.	Regel III/7.3, III/22.4, III/32.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
1.8	Fallskjermlys (pyrotekniske)	Regel III/4, Regel X/3. Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/6.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.2 (1994 HSC Code). Regel III/6.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.2 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X			X		
1.9	Håndbluss (pyrotekniske)	Regel III/4.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X				X	
1.10	Flytende røyksignaler (pyrotekniske)	Regel III/4.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X				X	
1.11	Linekastende apparater (pyrotekniske)	Regel III/4, Regel X/3. Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/18 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.8 (1994 HSC Code). Regel III/18 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.8 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X				X	
1.12	Oppblåsbare redningsflåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.1, III/31.1 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X					

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.1, III/31.1 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (2000 HSC Code).							
1.13	Stive redningsflåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.1, III/31.1.1.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)					X	
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.1, III/31.1.1.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (2000 HSC Code).							
1.14	Selvrettende redningsflåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.2.4 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.809, ¹ IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)					X	

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.2.4 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.809, ¹ IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (2000 HSC Code).							
1.15	Overbygde vendbare redningsflåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.2.4 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.809, ¹ IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)		X				
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.2.4 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.809, ¹ IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (2000 HSC Code).							
1.16	Friflytarrangement for redningsflåter (hydrostatisk utløserenheter)	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/13.4.2, III/26.2.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1 & 8.6 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)		X	X	X		

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/13.4.2, III/26.2.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO MSC/Circ.811, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1 & 8.6 (2000 HSC Code).							
1.17	Livbåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.1, III/31.1.1.1, III/31.1.2.1, III/31.1.6, III/31.1.7 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X					X
1.18	Faste mann- overbord- båter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.2, III/31.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36(63) 8.1, 8.10 1994 HSC Code)	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X					X
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.2, III/31.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.10 2000 HSC Code).							
1.19	Oppblåste mann- overbord- båter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.2, III/31.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X					X
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/21.2, III/31.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 & 8.10 (2000 HSC Code).							

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
1.20	Hurtiggående mann-overbord-båter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1 (1994 HSC Code), IMO MSC/Circ.809. ¹	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X				X	
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.3 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1 (2000HSC Code), IMO MSC/Circ.809. ¹							
1.21	Utsettingsarrangement med daviter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/23, III/33 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6 & 8.7 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X	X	X	
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/23, III/33 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6 & 8.7 (2000 HSC Code).							
1.22	Friflyt utsettingsarrangement	Midlertidig fjernet								
1.23	Frittfall utsettingsarrangement	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/33 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36(63) 8.1, 8.5 & 8.7 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)					X	
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/33 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66),							

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
1.24	Utsettingsarrangement til livbåter	Regel III/4, Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5 & 8.7 (2000 HSC Code). Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6 & 8.7 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X	X		
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6 & 8.7 (2000 HSC Code).							
1.25	Utsettingsarrangement til hurtiggående mann-overbord-båt	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.3.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1 (1994 HSC Code), IMO MSC/Circ.809. ¹	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/26.3.2 & III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1 (2000 HSC Code), IMO MSC/Circ.809. ¹							
1.26	Utsettingsarrangement til a. livbåter og mann-overbord-båter og b. redningsflåter som utsettes ved wirefall	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1 & 8.5 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X			
		Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
1.33	Radarreflektorer til livbåter og mannoverbordbåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon A.384 (X), EN/ISO 8729 (1998); IMO Resolusjon A.384 (X), ISO 8729 (1997).	X	X	X	X	X	X
1.34	Kompass til livbåter og mannoverbordbåter	Flyttet til 4.23.								
1.35	Bærbart brannslukkingststyr til livbåter og mannoverbordbåter	Flyttet til 3.38.								
1.36	Motor til livbåter og mannoverbordbåter	Regel III/4.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X	X		
1.37	Motor til mannoverbordbåter – påhengsmotor	Regel III/4	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X	X		
1.38	Søkelys til bruk i livbåter og mannoverbordbåter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66).	IMO Resolusjon MSC.81 (70)	X	X	X	X		
1.39	«Nytt produkt 2002» Åpne vendbare redningsflåter «Nytt produkt 2002»	Regel III/4, Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.7 & 8.10 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.36 (63) Anneks 10 (1994 HSC Code).	X					

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	MARPOL 73/78-regel, med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende MARPOL 73/78-regel, med endringer, samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
2.5	spillvannet på høyst 15 ppm) Overvåkings- og kontrollsystem for oljeutslipp fra oljetankskip	Anneks I, Regel 15 (3) (a).	Anneks I, Regel 15 (3).	IMO Resolusjon A.586 (14).	X	X	X			
2.6	Kloakkrenseanlegg	Anneks IV, Regel 8 (1) (b).	Anneks IV, Regel 8 (1) (b).	IMO Resolusjon MEPC.2 (VI).	X	X	X	X		
2.7	Forbrenningsanlegg om bord	Anneks VI, Regel 16 (2) (a).	Anneks VI, Regel 16 (2) (a).	IMO Resolusjon MEPC.76(40).	X	X	X	X		

3. Brannbeskyttelse

Kommentarer som gjelder for del 3 Brannbeskyttelse

Kolonne 3 og 4: Hvor disse kolonner er delt i to deler for en utstyrsbetegnelse, vil øvre del referere til regler gjeldende for fartøy bygget før 1. juli 2002. Nedre del referer til fartøy bygget på eller etter 1. juli 2002 (men kan også gjelde for fartøy bygget før 1. juli 2002).

Kolonne 5: I kolonne 5 har flere utstyrsbetegnelser mer enn en teststandard oppført. Det er opp til selskapet som utfører testene å forsikre seg om at de relevante teststandardene anvendes slik at produktet møter de internasjonale krav som stilles til det i konvensjonen.

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.1	Underlag for dekkbelegg	Regel II-2/34.8, II-2/49.3.	Regel II-2/34.8, II-2/49.3.	IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Parts 2 & 6, Anneks 2, IMO MSC/Circ.1004	X					
3.2	Bærbare brannslukningsapparater	Regel II-2/4.4.4, II-2/6.3. Regel II-2/6.1, Regel X/3.	Regel II-2/4.4.4, II-2/6.3. Regel II-2/6, IMO Resolusjon A.602 (15), IMO Resolusjon MSC.36((63) 7.7.7 & 7.8.4.1.3 (1994 HSC Code).	EN 3-1 (1996), 3-2 (1996), 3-3 (1994), 3-4 (1996), 3-5 (1996) + AC (1997), 3-6 (1995) + A1: (1999).	X	X	X			

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
		Regel II-2/10.3.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 4.1.2 (FSS Code).	Regel II-2/10.3, IMO Resolusjon A.602(15), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.7.4, 7.8.4.1.3. 7.17.3.7 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 4.1.2., 4.2.1 (FSS Code).							
3.3	Brannmannsutstyr: Beskyttelsesklær	Regel II-2/17.1.1.1, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.1.1, IMO Resolusjon MSC.36((63) 7.10.3.1.1 (1994 HSC Code), IMO MSC/Circ.847.	EN 469 (1995), EN 531 (1995) + A1 (1998), EN 1486 (1996), ISO 15538 (2001)						X
		Regel II-2/10.10.1, Regel X//3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.1 (FSS Code).	Regel II-2/10.10.1, IMO Resolusjon MSC. 97 (73) 7.10.3.1.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC. 98 (73) Ch 3.2.1.1.1 (FSS Code).							
3.4	Brannmannsutstyr: Støvler	Regel II-2/17.1.1.2, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.1.2, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.10.3.1.2 (1994 HSC Code).	EN 344 (1992) + AC (1993) + A1 (1997), EN 344-2 (1996), EN 345 (1992) + A1 (1997), EN 345-2 (1996) Class 2, IEC 60903 (1993).						X
		Regel II-2/10.10.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.2 (FSS Code).	Regel II-2/10.10.1, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.10.3.1.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.2 (FSS Code).							
3.5	Brannmannsutstyr: Hansker	Regel II-2/17.1.1.2, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.1.2, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.10.3.1.2 (1994	EN 659 (1996).						X

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			HSC Code), IMO MSC/Circ.847.							
		Regel II-2/10.10.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.1 (FSS Code).	Regel II-2/10.10.1, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.10.3.1.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.1 (FSS Code).							
3.6	Brannmanns-utstyr: Hjelm	Regel II-2/17.1.1.3, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.1.3, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.10.3.1.3 (1994 HSC Code).	EN 443 (1997).					X	
		Regel II-2/10.10.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.3 (FSS Code).	Regel II-2/10.10.1, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.10.3.1.3 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.1.3 (FSS Code).							
3.7	Selvstendig trykkluft åndedrettsapparat ³	Regel II-2/17.1.2, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.2.2, II-2/17.2, II-2/54.2.6.2, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.10.3.2.2, 7.10.3.2.3 (1994 HSC Code).	EN 137 (1993), EN 136 (1998).					X	
		Regel II-2/10.10.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1, 3.2.1.2 (FSS Code).	Regel II-2/10.10.1, II-2/19.3.6.2 IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.10.3.2.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.2, 3.2.1.3 (FSS Code).							
3.8	Røykhjelm eller røykmaske som blir forsynt fra	Regel II-2/17.1.2, Regel X/3.	Regel II-2/17.1.2.1	EN 138 (1994).					X	
			IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.10.3.2.1 (1994 HSC Code).							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.9	luftpumpe og luftslange ³ Sprinkler-system komponenter for innredningen, arbeidsrom og kontrollrom ekvivalent til det som er referert til i SOLAS 74 Regel II-2/12.	Regel II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5, II-2/52.2.	Regel II-2//12, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5, II-2/42.5.2, II-2/52.2.	IMO Resolusjon A.800(19).		X				X
		Regel II-2/7.5.3.2, II-2/7.5.5.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.2, MSC.98 (73) Ch 8.1 (FSS Code).	Regel II-2/7.5.3.2, II-2/7.5.5.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.2, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 8.1 (FSS Code).							
3.10	Dyser til fast installerte sprinkleranlegg til maskinrom	Midlertidig fjernet								
3.11	Brannsikre skiller av klasse «A» og «B» a) «A»-klasse skiller b) «B»-klasse skiller	Regel II-2/3.3.5, II-2/3.4.4	Regel II-2/3.3.5, II-2/3.4.4, II-2/16.11.	IMO Resolusjon A.754 (18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 3, and Anneks 2 (FTP Code). IMO MSC/Circ.916, IMO MSC/Circ.1004, IMO MSC/Circ.1005		X	X	X		
3.12	Anordninger som skal forhindre at ild sprer seg til lastetanker i oljetankskip	Regel II-2/3.2.5, II-2/3.4.4. Regel II-2/59.1.5, II-2/59.1.9.4, II-2/59.2.	Regel II-2/3.2.5, II-2.3.4.4. Regel II-2/59.1.5, II-2/59.1.9.4, II-2/59.2.	IMO MSC/Circ.677, IMO MSC/Circ.1009		X	X	X		

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
	(kun høyhastighets ventiler)									
3.13	Ubrennbare materialer	Regel II-2/4.5.3.3, II-2/4.5.3.4.1.4, II-2/4.5.6.1, II-2/16.3.2.2.3, Regel II-2/3.1, Regel X/3.	Regel II-2/4.5.3.3, II-2/4.5.3.4.1.4, II-2/4.5.6.1, II-2/16.3.2.2.3, Regel II-2/3.1, IMO Resolusjon A.799(19), MSC.36(63) 7.2.4 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon A.799(19), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 1, and Anneks 2.	X	X	X			
		Regel II-2/3.33, Regel X/3.	Regel II-2/3.33, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.2.3 (2000 HSC Code).							
3.14	Andre materialer enn stål til rør som skal gå gjennom skiller av klasse «A» og «B»	Regel II-2/18.2.1.	Regel II-2/18.2.1.	IMO Resolusjon A.753(18), IMO Resolusjon A.754((18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 3.	X	X	X			
		Regel II-2/9.3.1, II-2/9.3.2.	Regel II-2/9.3.1, II-2/9.3.2.							
3.15	Andre materialer enn stål til rør som fører olje eller brennolje	Regel II-2/15.2.8, II-2/18.2.2, Regel X/3.	Regel II-2/15.2.8, II-2/18.2.2, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.5.4 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon A.753(18), ISO 15540 (1999), ISO 15541 (1999)	X	X	X			
	a. rør og koblinger									
	b. ventiler									
	c. fleksible rørarrangementer									
		Regel II-2/4.2.2.5.1, II-2/4.2.2.5.6, Regel X/3.	Regel II-2/4.2.2.5.1, II-2/4.2.2.5.6, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.5.4 (2000 HSC Code).							
3.16	Brannrør	Regel II-2/30.2, II-2/31.1.1 & II-2/47.	Regel II-2/30.2, II-2/31.1.1, II-2/47.	IMO Resolusjon A.754(18) IMO Resolusjon MSC.61(67)	X	X	X			

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
				Anneks 1, Part 3, IMO MSC/Circ.916, IMO MSC/Circ.1004.						
3.17	Kontrollsystem komponenter for branddører ⁴	Regel II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1, II-2/9.4.2. Regel II-2/30.4.15, Regel X/3.	Regel II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1, II-2/9.4.2. Regel II-2/30.4.15, IMO Resolusjon MSC.61(67) MSC.36(63) (1994 HSC Code). Regel II-2/9.4.1.1.4.15, Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 4		X	X	X		
3.18	Overflatematerialer og dørkbelegg med lav flamme-sprednings-evne. ⁵ a. finer b. malingsystemer c. dørkbelegg d. rørisolasjonsdeksler	Regel II-2/3.8, II-2/34.3, II-2/34.7, II-2/49.1, II-2/49.2, Regel X/3.	Regel II-2/3.8, II-2/3.23.4, II-2/3.23.5, II-2/16.1.1, II-2/32.1.4.3.1, II-2/34.2, II-2/34.3, II-2/49.1, II-2/49.2, II-2/50.3.1, II-2/34.7, IMO Resolusjon MSC.36(63) (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon A.653(16), IMO Resolusjon MSC.61(67), Anneks 1, Parts 2 & 5, and Anneks 2 ISO 1716 (1973). ⁶ IMO MSC/Circ.916 amended by IMO MSC/Circ.1008, IMO MSC/Circ.1004.		X	X	X		
		Regel II-2/3.29, II-2/5.3.2.4, II-2/6.2, Regel X/3.	Regel II-2/3.29, II-2/3.40.4, II-2/3.40.5, II-2/9.7.1.1.1, II-2/9.7.4.4.3.1, II-2/5.3.1.1, II-2/5.3.2.4, II-2/6.2 IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.4.3.4, 7.4.3.5 & 7.4.3.6 (2000 HSC Code).							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.19	Forheng, gardiner og andre opphengte tekstiler	Regel II-2/3.23.3, Regel X/3. Regel II-2/3.40.3, II-2/9.2.2.3.2, Regel X/3.	Regel II-2/3.23.3, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.4.3.3.3 (1994 HSC Code). Regel II-2/3.40.3, II-2/9.2.2.3.2, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.4.3.3.3 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 7	X	X	X			
3.20	Polstrede møbler	Regel II-2/3.23.6, Regel X/3. Regel II-2/3.40.6, II-2/9.2.2.3.2, Regel X/3	Regel II-2/3.23.6, II-2/34.6, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.4.3.3.4 (1994 HSC Code). Regel II-2/3.40.6, II-2/9.2.2.3.2, II-2/5.3.3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.4.3.3.4 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon A.652(16), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 8.	X	X	X			
3.21	Sengeutstyr	Regel II-2/3.23.7, II-2/26.2, Regel X/3. Regel II-2/3.40.7, II-2/9.2.2.3.2, Regel X/3.	Regel II-2/3.23.7, II-2/26.2, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.4.3.3.5 (1994 HSC Code). Regel II-2/3.40.7, II-2/9.2.2.3.2, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.4.3.3.5 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon A.688(17), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 9.	X	X	X			
3.22	Brannspjeld	Regel II-2//16.11.1.	Regel II-2/16, II-2/32, II-2/48.	IMO Resolusjon A.754(18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 3.	X	X	X			
3.23	Ubrennbare kanalgjennomføringer i «A»-klasse skiller	Regel II-2/9.7.1.2. Flyttet til 3.26.	Regel II-2//9.7.1.1.							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.24	Elektriske kabelgjennomføringer i «A»-klasse skiller	Flyttet til 3.26.								
3.25	Vinduer og lysventiler	Regel II-2/33.	Regel II-2/33, MSC/Circ.847.	IMO Resolusjon A.754(18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1 Part 3, ISO 614 (1989), ISO 1095 (1989), ISO 1751 (1993), ISO 3254 (1989), ISO 3903 (1993), ISO 3904 (1994), IMO MSC/Circ.1004.	X	X	X			
		Regel II-2/9.4.1.3.	Regel II-2/9.4.1.3, MSC/Circ.847.							
3.26	Gjennomføringer i «A»-klasse skiller a. elektriske kabelgjennomføringer b. rør, trunker, m.m. «Nytt produkt 2002»	Regel II-2/18.1.1.	Regel II-2/18.1.1.	IMO Resolusjon A.754(18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 3.	X	X	X			
3.27	Gjennomføringer i «B»-klasse skiller a. elektriske kabelgjennomføringer b. rør, trunker, kanaler m.m.	Regel II-2/9.3.1. Regel II-2/18.1.2.	Regel III-2/9.3.1. Regel II-2/18.1.2.	IMO Resolusjon A.754(18), IMO Resolusjon MSC.61(67) Anneks 1, Part 3.	X	X	X			

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.31	Fast installerte sprinkleranlegg til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel II-2/4.5.7.1, II-2/4.5.7.2.1, II-2/4.5.7.2.2, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 15.2.4.2.4 (FSS Code). Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.13.1 (1994 HSC Code), MSC/Circ.912.	IMO Resolusjon MSC.44(65), IMO Resolusjon A.800(19).	X	X	X	X	X	X
3.32	Brannhemmende materialer (unntatt møbler) til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.13.1 (2000 HSC Code), IMO MSC/Circ.912.	IMO Resolusjon MSC.40(64), IMO Resolusjon MSC.90(71).	X	X	X	X	X	X
3.33	Brannhemmende materialer til møbler til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.2.2 (2000 HSC Code). IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.2.2 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.40(64), IMO Resolusjon MSC.90((71).	X	X	X	X	X	X
			IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.2.2 (2000 HSC Code).							

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
3.34	Brannsikre skiller til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.2.1 (1994 HSC Code). IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.2.1 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.45(65).	X	X	X			
3.35	Branndører om bord på hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 7.2.1, 7.4.2.6 (1994 HSC Code). IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.2.1, 7.4.2.6 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.45(65).	X	X	X			
3.36	Brannspjeld om bord på hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.6.4 (1994 HSC Code). IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.6.4 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.45(65).	X	X	X			
3.37	Gjennomføringer i brannsikre skiller på hurtiggående fartøy a. elektriske kabelgjennomføringer b. rør, trunker, kanaler m.m. «Nytt produkt 2002»	Regel X/3.	IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.4.2.6 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.45(65).	X	X	X			

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.4.2.6 (2000 HSC Code).							
3.38 Ex 1.35	Bærbart brannslukkingsutstyr til livbåter og mann-overbord-båter	Regel III/4, Regel X/3.	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.48 (66), IMO Resolusjon A.602 (15) IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.1.2 (1994 HSC Code).	EN 3-1 (1996), 3-2 (1996), 3-3 (1994), 3-4 (1996), 3-5 (1996) + AC (1997), 3-6 (1995) + A1 (1999).	X	X	X			
3.39	Alternative arrangementer til halonslukkeanlegg komponenter i maskin- og pumperom – ekvivalente vannbaserte brannslukkings-system komponenter «Nytt produkt 2002»	Regel III/34, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1.2 (2000 HSC Code). Regel II-2/10.1, II-2/63.1.3.	Regel II-2/10.1 II-2/63.1.3.	IMO MSC/Circ.668, IMO MSC/Circ.728.	X	X	X			
3.40	Lavt sittende ledelys (LLL) (kun komponenter) (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/10.4.1.1.3, II-2/10.9.1. Regel II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7.	Regel II-2/10.4.1.1.3, II-2/10.9.1, II-2/10.9.3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 7.2.2 (FSS Code). Regel II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7.	IMO Resolusjon A.752 (18) or ISO 15370 (2001).	X	X	X	X		
		Regel II-2/13.3.2.5.1, II-2/13.3.2.5.2,	Regel II-2/13.3.2.5.1, II-2/13.3.2.5.2							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
3.41	Fluktmasker (EEBD) (Nytt produkt 2003)	IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 11 (FSS Code). Note ⁷ Regel II-2/1.2.2.2, II-2/13.3.4, II-2/13.4.3.	IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 11 (FSS Code). EN 400 (1993), EN 401 (1993), EN 402 (1993), EN 1146 (1997), EN 1061 (1996). Regel II-2/1.2.2.2, II-2/13.3.4, II-2/13.4.3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.2 (FSS Code), IMO MSC/Circ.849.		X	X	X			
3.42	Nøytralgass-system komponenter (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/62.1. Regel II-2/4.5.5.	Regel II-2/62, IMO MSC/Circ.847. Regel II-2/4.5.5, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 15 (FSS Code), IMO MSC/Circ.847.	IMO MSC/Circ.1009, 677, 485, 450/Rev.1, 387, 353 and 282, IMO Resolusjon A.567(14) and Corr.1		X	X	X	X	
3.43	Frityrgryte-slukkesystem komponenter (automatisk eller manuell) (Nytt produkt 2003)	Note ⁸ Regel II-2/1.2.2.3, II-2//10.6.4, Regel X/3.	ISO 15371 (2000), ISO 6182-1 (1993), Regel II-2/1.2.2.3, II-2/10.6.4.2-5, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.7.6 (2000 HSC Code).		X	X	X	X		
3.44	Brannmanns-utstyr: Sikkerhetsline (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/17.2, Regel X/3.	Regel II-2/17.2, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.10.3.3 (1994 HSC Code).	IMO MSC.98 (73) Ch 3.2.1.3 (FSS Code) ⁹	X	X	X			

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
		Regel II-2/10.1, Regel X/3.	Regel II-2/10.1, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.10.3.3 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 3.2.1.3 (FSS Code).							
3.45	Ekvivalente faste gass-sluknings-system komponenter for maskinrom og pumperom (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/7.1.1, II-2/63, Regel X/3.	Regel II-2/7.1.1, II-2/63, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.7.4 (1994 HSC Code).	IMO MSC/Circ.848.		X	X	X		
		Regel II-2/10.4.1.1.1, II-2/10.9.1 Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 5.2.5 (FSS Code).	Regel II-2/10.4.1.1.1., II-2/10.9.1 IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.7.3.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 5.2.5 (FSS Code).							
3.46	Ekvivalente faste gass-sluknings-system komponenter for maskinrom (aerosol systemer) (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/7.1.1, Regel X/3.	Regel II-2/7.1.1, IMO Resolusjon MSC.36((63) 7.7.4 (1994 HSC Code).	IMO MSC/Circ.1007		X	X	X		
		Regel II-2/10.4.1.1.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 5.2.5 (FSS Code).	Regel II-2//10.4.1.1.1., IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.7.3.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 5.2.5 (FSS Code).							

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
3.47	Konsentrat for faste sluknings-system som bruker høy-ekspansivt skum i maskinrom og pumperom. ¹⁰ (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/9. Regel II-2//10.4.1.1.2.	Regel II-2/9. Regel II-2/10.4.1.1.2, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 6.2.2 (FSS Code). IMO MSC/Circ.913.	IMO MSC/Circ.670		X	X	X	X	
3.48	Faste vannbaserte brann-sluknings-system komponenter for bruk i kategori A maskinrom (Nytt produkt 2003)	Note ¹¹ Regel II-2/1.2.2.4, II-2/10.5.6, Regel X/3.	Regel II-2/1.2.2.4, II-2/10.5.6, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.7.3.2.1 (2000 HSC Code).			X	X	X	X	
3.49	Dyser for faste vannfor-støvnings brann-sluknings anlegg for spesial kategori-rom, ro-ro lasterom, ro-ro rom og lasterom for kjøretøy (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/37.1.3, II-2/54.2.9 Regel X/3.	Regel II-2/37.1.3, II-2/38.2.2, II-2/38-1.2, II-2/38-1/3, II-2/53.2.2.1.4, II-2//53.2.2, II-2/54.2.9, IMO Resolusjon MSC.36(63) 7.8.2 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon A.123 (V) (Performance), IMO MSC/Circ.914		X	X	X		

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
		Regel II-2//19.3.1.3, Regel II-2/19.3.9, II-2/20.6.1.2, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.98 (73) Ch 7 –(FSS Code).	Regel II-2/19.3.1.3, II-2/19.3.9, II-2/20.6.1.1.3, II-2/20.6.1.2, II-2/20.6.1.3, II-2/20.6.1.4, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 7.8.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon 98 (73) Ch 7 (FSS Code).							
3.50	Kjemikaliebestandige beskyttelsesklær (Nytt produkt 2003)	Regel II-2/54.2.6.1. Regel II-2/19.3.6.1.	Regel II-2/54.2.6.1. Regel II-2//19.3.6.1.	EN 368 (1992), EN 369 (1993), EN 463 (1994), EN 943–2 (2001).		X	X	X		

4. Navigasjonsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 4 navigasjonsutstyr

- Kolonne 3 og 4: Hvor disse kolonner er delt i to deler for en utstyrsbetegnelse, vil øvre del referere til regler gjeldende for fartøy bygget før 1. juli 2002. Nedre del referer til fartøy bygget på eller etter 1. juli 2002 (men kan også gjelde for fartøy bygget før 1. juli 2002).
- Kolonne 4: De nevnte ITU-henvisninger er de som det er referert til i de internasjonale konvensjoner og de relevante resolusjoner og sirkulærer fra IMO.
- Kolonne 5: Hvis det henvises til EN/IEC 61162, skal det kontrolleres at den relevante prøvingsstandard omfatter den gjeldende del av EN/IEC 61162.

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
4.1	Magnetkompass	Regel V/12.(r).	Regel V/12 (b), IMO Resolusjon A.382 (X), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN ISO 449 (1999), EN ISO 694 (2001), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), EN 60945 (1997), ISO 449 (1997),		X	X	X	X	

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
				ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996).						
4.2	Elektromagnetisk kursgiver (THD) (tidligere elektromagnetisk kompass)	Regel V/18.1. Regel V/12(r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel V/19.2.1.1, IMO Resolusjon A.382 (X), IMO Resolusjon A.694 (17). Regel V/12 (b), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.2.5, (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.86 (70) Anneks 2, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN ISO 11606 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 11606 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		
4.3	Gyrokompas	Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.3.5, IMO Resolusjon 97 (73) 13.2.5, (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.86 (70) Anneks 2, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN ISO 8728 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162 ISO 8728 (1997), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		
4.4	Radarutstyr	Flyttet til 4.34, 4.35 and 4.36.	Regel V//19.2.5.1, IMO Resolusjon A.424 (XI), IMO Resolusjon A.694 (17).							
4.5	Automatisk radarplotteanlegg (ARPA)	Flyttet til 4.34.								
4.6	Ekkolodd	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63)	Regel V/12 (k), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.4 (1994 HSC Code),	EN ISO 9875 (1997), EN 60945 (1997), EN 61162;	X	X	X	X		

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
		13.13.1 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon A.224 (VII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.74 (69) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17).	ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.						
		Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.3.1, IMO Resolusjon 97 (73) 13.4.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.224 (VII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.74 (69) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17).							
4.7	Farts- og distansemåleanlegg (Logg) (SDME)	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel V/12 (l), IMO Resolusjon A.824 (19), som endret ved IMO Resolusjon MSC.96(72) IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.3 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61023 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61023 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X	X	X
		Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.3.4, IMO Resolusjon A.824 (19), as amended by IMO Resolusjon MSC.96(72) IMO Resolusjon 97 (73) 13.3 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.694 (17).							
4.8	Rorindikator, omdreinings- og stigningsindikator	Delt i tre. Flyttet til 4.20 – 21 – 22.								
4.9	Indikator for svingehastighet	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel V/12 (n), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.7.1 (1994 HSC Code),	IMO Resolusjon A.526 (13), EN 60945 (1997), EN 61162;	X	X	X	X	X	X

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
4.14	GPS utstyr	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel V/12 (p), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.6 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon A.819 (19), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61108-1 (1996), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61108-1 (1994), IEC 60945 (1996), IEC 61162.		X	X	X	X	
		Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.1.6, IMO Resolusjon 97 (73) 13.6 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.819 (19), IMO Resolusjon A.694 (17).							
4.15	GLONASS utstyr	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel V/12 (p), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.6 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.53 (66), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61108-2 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.		X	X	X	X	
		Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.1.6, IMO Resolusjon 97 (73) 13.6 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.53 (66), IMO Resolusjon A.694 (17).							
4.16	Selvstyreanlegg – HCS (tidligere autopilot)	Regel V/18.1.	Regel V/19.2.8.2, IMO Resolusjon A.342 (IX), som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 3, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN/ISO 11674 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.		X	X	X	X	
4.17	Mekanisk losheis	Flyttet til 1.40.								
4.18 Ex 1.32	Radar-transponder SART (9GHz)	Regel III/4, Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	Regel III/6.2.2, Regel IV/7.1.3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.2.1.2 (1994 HSC Code),	EN 61097-1 (1993), EN 60945 (1997); IEC 61097-1 (1992), IEC 60945 (1996).		X	X	X	X	

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			IMO Resolusjon A.530 (13), IMO Resolusjon A.802 (19), IMO Resolusjon A.694 (17), TU-R M.628–3 (11/93).							
		Regel III/4, Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel III/6.2.2, Regel IV/7.1.3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.3 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.530 (13), IMO Resolusjon A.802 (19), IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628–3 (11/93).							
4.19	Radarutstyr til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Flyttet til 4.37.								
4.20 Ex 4.8	Rorindikator	Regel V/12 (r), Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code). Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/12 (m), IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.7.2 (1994 HSC Code) IMO Resolusjon A.694 (17). Regel V/19.2.5.4, IMO Resolusjon 97 (73) 13.7.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X
4.21 Ex 4.8	Omdreining-indikator	Regel V/12 (r). Regel V/18.1.	Regel V/12 (m), IMO Resolusjon A.694 (17). Regel V/19.2.5.4, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
4.27	Elektronisk plotteanlegg (EPA)	Flyttet til 4.36								
	«Nytt produkt 2002»									
4.28	Integrert brosystem (Nytt produkt 2003)	Regel V/18.7, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.4 (2000 HSC Code).	Regel V/19.6, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 15.4.3 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 1, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61209 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		
4.29	Ferdskraver (VDR) (Nytt produkt 2003)	Regel V/18.1, V/20.2 Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/20, IMO Resolusjon A.861 (20), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.16 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61996 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61996 (2000) IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		
4.30	Elektronisk kart- og informasjons system (ECDIS) med reserve-system, og Raster kartsystem (RCDS) (Nytt produkt 2003)	Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V//19.2.1.4, Regel V/19.2.1.5, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.8 (2000 HSC Code) IMO Resolusjon A.817 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 5 and by IMO Resolusjon MSC.86 (70) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17).	EN 61174 (2002), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61174 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		
4.31	Gyrokompass for hurtiggående fartøy (Nytt produkt 2003)	Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1;(1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.2.6 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon A.821 (19), IMO Resolusjon A.694 (17).	ISO 16328 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 16328 (2001) IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X		

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			A.278 (VIII) IMO Resolusjon A.477 (XII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.823 (19). IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).							
4.35	Radarutstyr med automatisk plottingsutstyr (ATA).	Regel V/12 (r).	Regel V/12 (g), Regel V/12 (h), Regel V/12 (i), IMO Resolusjon A.278 (VIII) IMO Resolusjon A.477 (XII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17) ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).	EN 60936-1 (2000), EN 60872-2 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60936-1 (1999), IEC 60872-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.		X	X	X	X	
		Regel V/18.1.	Regel V/19.2.3.2, Regel V/19.2.7.1, Regel V/19.2.5.5, IMO Resolusjon A.278 (VIII) IMO Resolusjon A.477 (XII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17) ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).							
4.36	Radarutstyr med elektronisk plottehjelp (EPA).	Regel V/12 (r).	Regel V/12 (g), Regel V/12 (h), Regel V/12 (i), IMO Resolusjon A.278 (VIII) IMO Resolusjon	EN 60936-1 (2000), EN 60872-3 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162;		X	X	X	X	

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			A.477 (XII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).	IEC 60936-1 (1999), IEC 60872-3 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.						
		Regel V/18.1.	Regel V/19.2.3.2, Regel V/19.2.3.3, Regel V/19.2.7.1, IMO Resolusjon A.278 (VIII) IMO Resolusjon A.477 (XII) som endret ved IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17) ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).							
4.37	Radarutstyr med automatisk radarplotteanlegg (ARPA) for hurtiggående fartøy.	Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.5 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon A.820 (19), IMO Resolusjon A.823 (19), IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).	EN 60936-2 (1999), EN 60872-1 (1998), EN 61162, EN 60945 (1997); IEC 60936-2 (1998), IEC 60872-1 (1998), IEC 61162, IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X
		Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.5 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.823 (19), IMO Resolusjon A.820 (19), IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).							

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
4.38	Radarutstyr med automatisk plottingsutstyr (ATA) for hurtiggående fartøy.	Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.13.1 (1994 HSC Code). Regel X/3, IMO Resolusjon 97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.36 (63) 13.5 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon A.820 (19), IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon 60872-2 (1998), A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00). IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.5 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.820 (19), IMO Resolusjon MSC.64 (67) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00).	EN 60936-2 (1999), EN 60872-2 (1998), EN 61162, EN 60945 (1997); IEC 60936-2 (1998), IEC 60872-2 (1998), IEC 61162, IEC 60945 (1996).		X	X	X	X	
4.39	Radar-reflektor. (Nytt produkt 2003)	Regel V/18.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel V/19.2.1.7, IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.13	IMO Resolusjon A.384 (X), EN 60945 (1997), EN ISO 8729 (1998); IMO Resolusjon A.384 (X), IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997).		X	X	X	X	

5. Radiokommunikasjonsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 5 Radiokommunikasjonsutstyr.

Kolonne 4: De nevnte ITU-henvisninger er de som det er referert til i de internasjonale konvensjoner og de relevante resolusjoner og sirkulærer fra IMO.

Kolonne 5: I tilfeller der det er motstridende krav mellom IMO MSC/Circ.862, som det henvises til for flere utstyr, og internasjonale prøvingsstandarder, skal kravene i IMO MSC/Circ.862 ha forrang.

Kolonne 5: Hvis det henvises til EN/IEC 61162, skal det kontrolleres at den relevante prøvingsstandard omfatter den gjeldende del av EN/IEC 61162.

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
5.1	VHF-radioanlegg, som kan sende og motta DSC og radiotelefoni	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/7.1.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.385 (X), IMO Resolusjon A.524 (13), IMO Resolusjon A.803 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 1, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.489-2 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R M.689-2 (11/93), IMO MSC/Circ.862.	ETS 300 162-1 (2000-12), EN 301 925 (V1.1.1), EN 300 338 (V1.2.1 1999-04), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03), IMO MSC/Circ.862, EN 61162; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-7 (1996), IEC 60945 (1996), IMO MSC/Circ.862, IEC 61162.	X	X	X	X	X	X
5.2	VHF DSC-vaktmottaker	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/7.1.2, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.2 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.803 (19), IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 1, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.489-2 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97).	EN 300 338 (V1.2.1 1999-04), EN 301 033 (V1.1.1 1998-08), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03), EN 60945 (1997); IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>	<i>Kolonne 4</i>	<i>Kolonne 5</i>	<i>Kolonne 6</i>					
<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>					
					<i>B+C</i>	<i>B+D</i>	<i>B+E</i>	<i>B+F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>
5.3	NAVTEX-mottaker	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV//7.1.4, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.4 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.4 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.525 (13), IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.540-2 (06/90), ITU-R M.625-3 (10/95).	EN 300 065 V 1.1.3 (2001-5), EN 301 011 V1.1.1 (1998-09); IEC 61097-6 (1995), IEC 60945 (1996)	X	X	X	X	X	X
5.4	EGC-mottaker	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/7.1.5, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.5 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.5 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.570 (14), IMO Resolusjon A.664 (16), IMO Resolusjon A.694 (17).	ETS 300 460 Ed.1 (1997-11) +A1 (1997-11), EN 300 829 V1.1.1 (1998-03); IEC 61097-4 (1994), IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X
5.5	HF-radioutstyr for mottak av marin sikkerhetsinformasjon (MSI) (HF-NBDP-radiotelex-mottaker)	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 3.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/7.1.5, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.5 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.5 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.699(17), IMO Resolusjon A.700 (17), IMO Resolusjon A.806 (19), IMO Resolusjon A.694 (17),	ETS 300 067 Ed.1 (1992-09) +A1 (1998-09), EN 60945 (1997), EN 61162; ETS 300 067 Ed.1 (1992-09) +A1 (1998-09), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	X	X	X	X	X	X

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
5.6	406 MHz EPIRB (COSPAS-SARSAT)	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.540-2 (06/90), ITU-R M.625-3 (10/95), ITU-R M.688 (06/90). Regel IV//7.1.6, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.6 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.6 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.662 (16), IMO Resolusjon A.696 (17), IMO Resolusjon A.810 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.56 (66) and IMO Resolusjon MSC.120 (74), IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.633-2 (05/00), ITU-R M.690-1 (10/95), IMO MSC/Circ.862.	ETS 300 066 V 1.3.1 (2001-01), EN 60945 (1997), MSC/Circ.862 ¹³ IEC 61097-2 (1994), IEC 60945 (1996), MSC/Circ.862.	X	X	X	X	X	X
5.7	L-bånd EPIRB (INMAR-SAT)	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/7.1.6, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.6.1.6 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.7.1.6 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.662 (16), IMO Resolusjon A.812 (19), IMO Resolusjon A.694 (17),	ETS 300 372 Ed.1 (1996-05), EN 60945 (1997), MSC/Circ.862, ¹³ IEC 61097-5 (1997), MSC/Circ.862.	X	X	X	X	X	X

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			ITU-R M.632-3 (02/97), ITU-R M.690-1 (10/95), IMO MSC/Circ.862.							
5.8	2182 kHz vaktmottaker	Slettet.								
5.9	Totone alarmsignal-generator	Slettet.								
5.10	MF-radioanlegg som kan sende og motta DSC og radio-telefoni ¹⁴	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/9.1.1, IV/10.1.2, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.8.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.9.1.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.804 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 2, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97).	EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), ETS 300 373 ed.1 (1995-08) + A1 (1997-08), EN 60945 (1997), MSC/Circ.862, EN 61162; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997), IEC 60945 (1996), MSC/Circ.862, IEC 61162.	X	X	X	X		
5.11	MF DSC-vaktmottaker	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/9.1.2, Regel IV/10.1.3, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.8.1.2 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.9.1.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.804 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 2, IMO Resolusjon A.694 (17),	EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), EN 60945 (1997) IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996)	X	X	X	X		

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
			ITU-R M.493–10 (05/00), ITU-R M.541–8 (10/97), ITU-R M.1173 (10/95).							
5.12	Inmarsat-B SES	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/10.1.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.9.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.10.1.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.570 (14), IMO Resolusjon A.808 (19), IMO Resolusjon A.694 (17), IMO MSC/Circ.862.	IEC 61097–10 (1999), MSC/Circ.862. IEC 60945 (1996).	X	X	X	X	X	X
5.13	Inmarsat-C SES	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/10.1.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.9.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.10.1.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.570 (14), IMO Resolusjon A.664 (16), ¹⁵ IMO Resolusjon A.807 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 4, IMO Resolusjon A.694 (17), IMO MSC/Circ.862.	ETS 300 460 ed.1 (1996–05) +A1 (1997–11), EN 300 829 V1.1.1 (1998–03), EN 61162, MSC/Circ.862; IEC 61097–4 (1994), IEC 60945 (1996), IEC 61162, MSC/Circ.862.	X	X	X	X	X	X
5.14	MF/HF-radioanlegg, som kan sende og motta DSC,	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code),	Regel IV/ 10.2.1, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.9.2.1 (1994	ETS 300 373 ed.1 (1995–08) + A1 1997–08), EN 300 338 V1.2.1 (1999–	X	X	X	X	X	X

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
	NBDP (radiotelex) og radio-telefoni ¹⁶	IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.10.2.1 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.806 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 3, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.476-5 (10/95), ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R M.625-3 (10/95), ITU-R M.1173 (10/95), IMO MSC/Circ.862.	04), ETS 300 067 Ed.1 (1990-11) +A1 ;(1993-10), EN 60945 (1997), EN 61162, MSC/Circ.862; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997), IEC 61097-11 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162, MSC/Circ.862.						
5.15	MF/HF DSC-vaktmottaker	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel IV/10.2.2, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.9.2.2 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 14.10.2.2 (2000 HSC Code), IMO Resolusjon A.806 (19) som endret ved IMO Resolusjon MSC.68 (68) Anneks 3, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97).	EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), ETS 300 338 V1.2.1 (1999-04), EN 60945 (1997); IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
5.16	Aeronautisk toveis VHF-radioanlegg	Regel IV/14, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC	Regel IV/7.5, IMO Resolusjon 97 (73) 14.7.2 (2000 HSC Code)	EN 301 688 V1.1.1 (2000-07), EN 60945 (1997);		X	X	X	X	

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5	Kolonne 6					
Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer samt de relevante IMO-resolusjoner og sirkulærer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
		Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 13.17.1 (2000 HSC Code).	IMO Resolusjon MSC.80 (70) Anneks 1 and 2; IMO Resolusjon A.694 (17), ICAO Convention, Anneks 10, Radio Regulations.	EN 301 688 V1.1.1 (2000–07), IEC 60945(1996).						
5.17 Ex 1.31	Transportabelt toveis VHF-radiotelefonapparat til livbåter	Regel III/4, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC.97 (73) 8.1.6 & 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel III/6.2.1, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.2.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon 97 (73) 8.2.1.1 (2000 HSC Code) IMO Resolusjon A.809 (19) Anneks 1, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU-R M.489–2 (10/95), ITU-R M.542.1 (07/82).	ETS 300 225 Ed 3 (1998–01), EN 300 828 V1.1.1 8.2.1.1 (1994 HSC Code), EN 60945 (1997); IEC 61097–12 (1996), IEC 60945 (1996).		X	X	X	X	
5.18 Ex 1.31	Fastmontert toveis VHF-radiotelefonapparat til livbåt	Regel III/4, Regel X/3, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 14.13.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon MSC. 97 (73) 8.1.6 & 13.17.1 (2000 HSC Code).	Regel III/6.2.1, IMO Resolusjon MSC.36 (63) 8.2.1.1 (1994 HSC Code), IMO Resolusjon 97 (73) 8.2.1.1 (2000 HSC Code) IMO Resolusjon A.809 (19) Anneks 2, IMO Resolusjon A.694 (17), ITU- R M.489–2 (10/95).	EN 301 466 (2000–11), EN 60945 (1997); EN 301 466 (2000–11), IEC 60945 (1996).		X	X	X	X	

1 MSC Circ.809 er kun gjeldende hvis utstyret skal anbringes om bord på ro-ro passasjerskip.

2 For bruk ved ulykker som involverer farlig last kreves en overtrykksmaske.

3 Ikke inkludert i reglene i nytt kapittel II-2 (IMO Resolusjon MSC.99 (73)) eller FSS koden (IMO Resolusjon MSC.98 (73)).

4 Når uttrykket komponenter er brukt i kolonne nr. 2 kan dette bety at en enkelt komponent, en gruppe av komponenter eller hele systemet trenger å bli testet for å forsikre at de internasjonale kravene er tilfredsstillt.

5 Overflater referert til i regel II-2/34.3, 34.7, 49.1 og 49.2 i kolonne nr. 3 og 4 er de på skott, dekk, dørkbelegg, skottpanel og himlinger hvor relevant. Kravene beskrevet i disse regler er ikke ment å gjelde for plastikkør, elektriske kabler og møbler (ref. MSC/Circ.965).

6 Dersom overflatematerialet skal ha en bestemt maksimal kaloriverdi, måles denne i henhold til ISO 1716.

7 Skip konstruert før 1. juli 2002 skal ha oppfylt kravene i regel II-2/1.2.2 og II-2/13.4.3 (IMO Resolusjon MSC.99 (73)) ikke senere enn datoen for den første besiktelse etter 1. juli 2002.

8 Skip konstruert før 1. juli 2002 skal oppfylle kravene i regel II-2/1.2.2.3 og II-2/10.6.4 (IMO Resolusjon MSC.99 (73)) kun for nye installasjoner.

9 Denne standarden gjelder kun for skip konstruert på eller etter 1. juli 2002.

10 Faste slukkingssystem som bruker høyekspansivt skum i maskinrom og pumperom må fortsatt testes med det godkjente konsentratet til administrasjonens tilfredshet.

11 Passasjerskip med en bruttotonnasje lik eller større enn 2000, unntatt hurtiggående passasjerskip, konstruert før 1. juli 2002 skal oppfylle kravene i regel II-2/1.2.2.4 and II-2/10.5.6 (IMO Resolusjon MSC.99 (73)) ikke senere enn 1. oktober 2005.

12 ITU-R M.1371–1 Anneks 3 skal kun gjelde i overensstemmelse med kravene i IMO Resolusjon MSC.74 (69).

- 13 IMO MSC/Circ.862 gjelder kun for en eventuell fjernaktiveringsordning, ikke selve EPIRB.
- 14 Kravene til totone alarmsignalgenerator og sending i H3E er, i overensstemmelse med IMOs og ITUs beslutninger, ikke lenger gjeldende i prøvingsstandard.
- 15 Kun gjeldende hvis Inmarsat CSES inneholder EGC-funksjonene.
- 16 Kravene til totone alarmsignalgenerator og sending i H3E er, i overensstemmelse med IMOs og ITUs beslutninger, ikke lenger gjeldende i prøvingsstandard.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. april Nr. 556 2003

Forskrift om stopp i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (tilleggsforskrift).

Fastsatt av Fiskeridirektøren 23. april 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 § 26. Kunngjort 13. mai 2003.

§ 1. Stopp i fisket

Stoppet i kystfartøygruppens fiske etter lodde i Barentshavet oppheves 23. april 2003.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2003.

23. april Nr. 557 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. april 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 § 6, § 12 og § 26, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 6 nytt fjerde ledd skal lyde:

Fartøykvoten for ringnotfartøy oppheves 23. april 2003.

§ 12 nytt femte ledd skal lyde:

Maksimalkvoten for kystfartøygruppen oppheves 23. april 2003.

II

Endringene trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2003.

28. april Nr. 558 2003

Forskrift om endring i forskrift om tillatt bruk av frekvenser.

Fastsatt av Post- og teletilsynet 28. april 2003 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 5–3 jf. delegeringsvedtak av 31. august 2001 nr. 949 del I, nr. 3. Jf. EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5 (direktiv 91/287/EØF), nr. 16 (rekommendasjon 91/288/EØF) og nr. 5ca (vedtak 710/97/EF endret ved vedtak 1215/2000/EF). Kunngjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1399 om tillatt bruk av frekvenser gjøres følgende endringer:

§ 4 nytt andre ledd skal lyde:

Kanalseparasjon: avstand mellom senterfrekvensene i to kanaler. I frekvensbånd der kanalseparasjon er definert ligger senterfrekvensen i den første kanalen en halv kanalseparasjon ovenfor frekvensen som avgrenser frekvensbåndet nedover. Senterfrekvensen for den siste kanalen ligger en halv kanalseparasjon nedenfor frekvensen som avgrenser frekvensbåndet oppover.

§ 6 første ledd oppheves. Nåværende andre ledd blir første ledd.

§ 6 første ledd bokstav c skal lyde:

- c. Satellitterterminaler (VSAT – Very Small Aperture Terminals) tillates å bruke frekvensbåndene 10,7 – 12,75 GHz (nedlink) og 14,0 – 14,5 GHz (opplink) slik frekvensbruken er beskrevet i CEPT/ERC/DEC(0005). Antennediameter er opp til 3,8 m. Maksimal tillatt sendereffekt er 2 W og maksimal tillatt utstrålt effekt 80 dBW e.i.r.p. Bestemmelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 m.

§ 6 første ledd nye bokstaver h til m skal lyde:

- h) Mobile satellitterterminaler tilknyttet Thuraya satellittnettverk tillates å bruke frekvensbåndene 1525 – 1559 MHz (nedlink) og 1626,5 – 1660,5 MHz (opplink), slik frekvensbruken er beskrevet i ERC/DEC(0125).
- i) Mobile satellitterterminaler (Space Checker S-SMS) tillates å bruke frekvensbåndene 1525 – 1559 MHz (nedlink) og 1626,5 – 1660,5 MHz (opplink), slik frekvensbruken er beskrevet i ERC/DEC(0122).
- j) Mobile satellitterterminaler (EMS-MSSAT) tillates å bruke frekvensbåndene 1525 – 1559 MHz (nedlink), med unntak av 1544 – 1545 MHz, og 1626,5 – 1660,5 MHz (opplink), med unntak av 1645,5 – 1646,5 MHz, slik frekvensbruken er beskrevet i ERC/DEC(9819).
- k) Mobile satellitterterminaler (EMS-PRODAT) tillates å bruke frekvensbåndene 1525 – 1559 MHz (nedlink), unntatt 1544 – 1545 MHz, og 1626,5 – 1660,5 MHz (opplink), unntatt 1645,5 – 1646,5 MHz, slik frekvensbruken er beskrevet i ERC/DEC(9818).
- l) ARCANET Suitcase terminaler tillates å bruke frekvensbåndene 11,45 – 11,70 GHz og 12,50 – 12,75 GHz (nedlink) og 14,00 – 14,25 GHz (opplink) slik frekvensbruken er beskrevet i ERC/DEC(9817).
- m) Mobile satellitterterminaler (SNG – Satellite News Gathering) tillates å bruke frekvensbåndene 10,7 – 12,75 GHz (nedlink) og 14,0 – 14,5 GHz (opplink) slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301 430. Antennediameter er opptil 5 m. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 80 dBW e.i.r.p. Bestemmelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 m.

§ 7 og § 8 skal lyde:

§ 7. Snorløse telefoner og datanettverk mv.

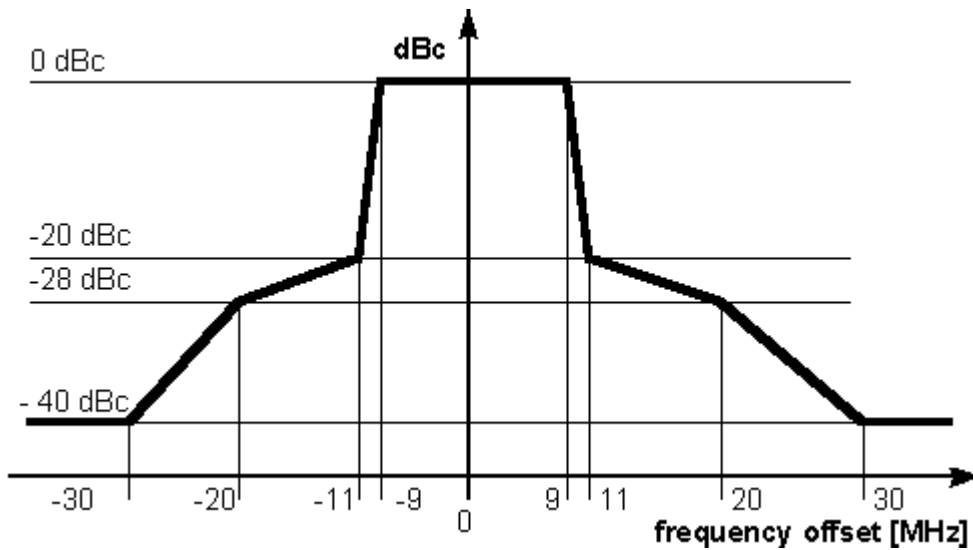
Frekvensbåndet 959 – 960 MHz tillates brukt til basestasjoner og frekvensbåndet 914 – 915 MHz tillates brukt til håndsett slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301 796. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndet 1880 – 1900 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301 406. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 250 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndet 2400 – 2483,5 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden ETS 300 328. For direktsekvens spredt spektrum er maksimal tillatt effekttetthet –20 dBW e.i.r.p. per MHz. For frekvenshopping er maksimal tillatt effekttetthet –10 dBW e.i.r.p. per 100 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.i.r.p. Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området 20 km i en radius fra Ny-Ålesund sentrum.

Frekvensbåndet 5150 – 5350 MHz (frekvensbånd A) tillates brukt innendørs til lokale radionettverk. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 120 mW e.i.r.p. dersom radioutstyret som brukes er utstyrt med transmitter power control (TPC) eller 60 mW e.i.r.p. dersom radioutstyret som brukes ikke er utstyrt med transmitter power control (TPC). Alternativt er maksimal tillatt utstrålt effekt 200 mW e.i.r.p. dersom radioutstyret som brukes er utstyrt med transmitter power control (TPC) og dynamic frequency selection (DFS). Frekvensbåndet 5470 – 5725 MHz (frekvensbånd B) tillates brukt til lokale radionettverk. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 1 W e.i.r.p.

Dynamic frequency selection (DFS) skal implementere en tilfeldig kanalaksess mekanisme som opererer over totalt 330 MHz i både frekvensbånd A og B, og minimum 3 dB dempning i gjennomsnittlig utgangseffekt. Frekvensbruk etter fjerde ledd skal være som angitt i tabell 7.1. Spektrumsmaske for frekvensbruk etter fjerde ledd skal for sender være som angitt i figur 7.1.

Figur 7.1

Frekvensbånd	Senterfrekvens (MHz)
A	5180
A	5200
A	5220
A	5240
A	5260
A	5280
A	5300
A	5320
B	5500
B	5520
B	5540
B	5560
B	5580
B	5600
B	5620
B	5640
B	5660
B	5680
B	5700

Tabell 7.1

§ 8. Alarmer mv.

Frekvensbåndet 869,200 – 869,250 MHz tillates brukt til sosialalarm og trygghetsalarm. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent.

Frekvensbåndet 868,6 – 868,7 MHz og 869,250 – 869,300 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent. Frekvensbåndet 868,6 – 868,7 MHz tillates også brukt som en kanal til høyhastighets datatransmisjon.

Frekvensbåndet 869,650 – 869,700 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 10 prosent.

§ 9 første ledd andre punktum oppheves.

§ 9 andre ledd andre punktum oppheves.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Frekvensbåndet 433,050 – 434,790 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 10 prosent. Frekvensbåndet 434,040 – 434,790 MHz kan alternativt brukes med maksimalt utstrålt effekt 10 mW e.r.p., maksimal tillatt kanalseparasjon er 25 kHz og med sendetid lik 100%, men da er formidling av tale og audio ikke tillatt.

§ 9 femte ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Frekvensbåndet kan også brukes som en kanal for høyhastighets datakommunikasjon.

§ 9 sjuende ledd tredje punktum skal lyde:

Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området 20 km i en radius fra Ny-Ålesund sentrum.

§ 9 niende ledd tredje punktum oppheves.

§ 9 nye tiende til syttende ledd skal lyde:

Frekvensbåndet 138,2 – 138,45 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent.

Frekvensbåndet 868,700 – 869,200 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 1,0 prosent.

Frekvensbåndet 869,300 – 869,400 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensene 444,600 MHz, 444,650 MHz, 444,800 MHz, 444,825 MHz, 444,850 MHz og 444,975 MHz tillates brukt til håndholdt mobilradio (KDR 444) slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300 296. Maksimal tillatt sendereffekt er 0,5 W.

Frekvensbåndet 83,2125 – 83,3125 MHz tillates brukt til babyalarm. Maksimalt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Maksimal kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensbåndet 6765 – 6795 kHz og 13553 – 13567 kHz tillates brukt. Maksimal tillatt feltstyrke er 42 dB μ A/m ved 10 meter avstand.

Frekvensbåndet 445,2 – 445,3 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/DEC(0121). Maksimal tillatt utstrålt effekt er 1 W e.r.p.

Frekvensbåndet 446,000 – 446,100 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/DEC/(9825). Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.r.p., og radioutstyret skal ha integrert antenne. Kanalseparasjon er 12,5 kHz. Den laveste kanalen er 446,00625 MHz.

§ 10 første ledd siste punktum skal lyde:

Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området 20 km i en radius fra Ny-Ålesund sentrum.

§ 10 tredje ledd skal lyde:

Frekvensbåndene 9200 – 9500 MHz, 9500 – 9975 MHz og 13,4 – 14,0 GHz tillates brukt til bevegelsesregistrerende radioutstyr. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.i.r.p.

§ 11 første ledd andre punktum oppheves.

§ 12 nytt andre ledd skal lyde:

Frekvensbåndet 9 – 315 kHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/REC 70–03 vedlegg 12.

§ 15 andre ledd andre punktum oppheves.

§ 15 tredje ledd oppheves.

§ 16 første ledd andre punktum oppheves.

§ 16 andre ledd andre og fjerde punktum oppheves.

§ 16 tredje ledd andre punktum oppheves.

§ 16 fjerde ledd andre og fjerde punktum oppheves.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Trådløse mikrofoner

Følgende frekvensbånd tillates brukt:

a) 41,000 – 43,600 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p.

b) 800 – 820 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 20 mW e.r.p.

c) 863 – 865 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. For analogt utstyr er maksimal okkupert båndbredde 300 kHz.

d) 1785 – 1800 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 50 mW e.i.r.p.

Kanalseparasjon skal ikke overstige 200 kHz. Amplitudemodulasjon tillates ikke.

Frekvensene 173,8125 MHz, 173,8375 MHz, 173,8625 MHz, 173,8875 MHz, 173,9125 MHz, 173,9375 MHz, 173,9625 MHz og 173,9875 MHz kan brukes til hjelpeutstyr for hørselshemmede. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. for fast montert utstyr og 2 mW e.r.p. for bærbart utstyr.

§ 18 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For analogt utstyr er maksimalt okkupert båndbredde 300 kHz.

§ 18 nytt andre ledd skal lyde:

Frekvensbåndet 864,8 – 865 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er 50 kHz.

§ 20 første ledd andre punktum oppheves.

Uttrykket «kanalbåndbredde» endres til «kanalseparasjon» i § 7 første ledd andre punktum, § 8 første ledd andre punktum, § 8 annet ledd andre punktum, § 8 tredje ledd andre punktum, § 10 første ledd tredje punktum, § 12 andre punktum og § 18 første ledd andre punktum.

Nye § 21, § 22 og § 23 skal lyde:

§ 21. Aktiv radarreflektor

Frekvensbåndene 2900 – 3100 MHz og 9300 – 9320 MHz tillates brukt slik frekvensbruken og de tekniske parametre er definert i Rec. ITU-R M.1176. Kanalseparasjon er 50 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p.

§ 22. Radiobasert identifikasjonsutstyr (RFID)

Frekvensbåndet 2446 – 2454 MHz tillates brukt til slik frekvensbruken er definert i ERC/REC 70-03, vedlegg 5.

§ 23. Mobil videolink

Senterfrekvens 2305 MHz, 2313 MHz, 2327 MHz og 2390 MHz med maksimalt okkupert båndbredde 8 MHz tillates brukt til mobil videolink. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 2 W e.i.r.p.

Nåværende § 21 blir ny § 24.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2003 med unntak av § 9 sekstende og syttende ledd som trer i kraft 1. juli 2003.

30. april Nr. 559 2003

Forskrift om gebyr for utstedelse av ATP-sertifikat.

Fastsatt av Helsedepartementet 30. april 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 7 annet ledd. Kungjort 13. mai 2003.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å fastsette gebyrer til dekning av det offentliges utgifter i forbindelse med utstedelse av ATP-sertifikat i henhold til forskrift av 27. juni 1980 nr. 9645 om internasjonal transport av lett bedervelige næringsmidler.

§ 2. Gebyrer for utstedelse av ATP-sertifikat

For utstedelse av gyldig ATP-sertifikat skal det betales gebyr til Statens næringsmiddeltilsyn etter følgende satser:

Utstedelse av nytt sertifikat: 1600 kroner.

Fornyelse av sertifikat som følge av eierskifte, tap, eller omregistrering mv.: 500 kroner.

§ 3. Identifikasjonsmerker

Utgifter til identifikasjonsmerker bekostes av søker.

§ 4. Betaling av gebyr

Søker av godkjent transportmateriell er ansvarlig for betaling av gebyret. Alle gebyrer betales etterskuddsvis.

For gebyr som ikke betales i rett tid betales rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Gebyr etter denne forskrift er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 5. Dispensasjon

I særskilte tilfeller kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskriften.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. april Nr. 560 2003

Forskrift om endring i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høgskolar.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 30. april 2003 med heimel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgskolar § 37. Kungjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 14. november 2002 nr. 1286 om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høgscolar blir det gjort følgjande endringar:

§ 8 bokstav j nytt nr. 13 skal lyde:

13) *2-årig trafikkklærarutdanning*

Søkjaren må ha hatt gyldig førarkort klasse B (personbil) samanhengande dei siste tre åra.

§ 11 nye bokstavar e og f skal lyde:

- e) Søkjarar som våren 2003 eller tidlegare har bestått forkurs for ingeniør og maritim utdanning og søkjarar som kan dokumentere teknisk fagskole etter gamal ordning, er kvalifiserte for opptak til 3-årig bachelorstudium i optometri studieåret 2003–2004.
- f) Søkjarar som våren 2003 eller tidlegare har bestått forkurs for ingeniør og maritim utdanning og søkjarar som kan dokumentere teknisk fagskole etter gamal ordning, er kvalifiserte for opptak til 3-årig bachelorstudium i medieteknikk og 3-årig bachelorstudium i medie-management ved Høgskolen i Gjøvik studieåret 2003–2004.

II

Endringane trer i kraft straks.

5. mai Nr. 561 2003**Forskrift om hastighetsbegrensninger langs kysten, i elver og innsjøer (sjøhastighetsforskriften).**

Fastsatt av Kystdirektoratet 5. mai 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 6 annet ledd, jf. delegeringsvedtak av 15. oktober 2002 nr. 1162. Kunngjort 13. mai 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder alle fartøyer. Sjøfly regnes ikke som fartøy etter forskriften her.

Forskriften gjelder for alt farvann innenfor territorialgrensen, for vassdrag så langt de er farbare med fartøy fra sjøen og for elver og innsjøer.

§ 2. Alminnelige hastighetsbestemmelser

Fører av, fartøy eller den som til enhver tid faktisk fører fartøyet, skal avpasse hastigheten slik at han er hensynsfull, aktsom og varsom i forhold til omgivelsene og miljøet, og slik at det ikke kan oppstå fare eller voldes skade på grunn av bølger fra fartøyet eller på annen måte.

Fartøy skal ikke ha høyere hastighet enn 5 knop innenfor en avstand på 50 meter fra:

1. land. Som land regnes all grunn som er synlig over vannflaten.
2. varige konstruksjoner eller anlegg, bl.a. kaier, brygger og anlegg for havbruk. Sjømerker regnes ikke som varige konstruksjoner eller anlegg, se likevel nr. 3 nedenfor.
3. badebøyer som er lagt ut ved offentlige badeplasser. Som badebøye regnes sjømerke som nevnt i forskrift av 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele § 15.

§ 3. Unntaksbestemmelse

Bestemmelsene i § 2 gjelder ikke for:

1. fartøy som brukes i tjeneste av politiet, tollvesenet, forsvaret eller brannvesenet,
2. ambulansefartøy i tjeneste eller annet fartøy med helsepersonell i tjeneste om bord, og
3. fartøy som deltar i berging av liv eller verdier.

Unntakene i første ledd gjelder bare under utrykning eller i uforutsette situasjoner der det er nødvendig for en forsvarlig utførelse av fartøyets oppdrag. Fartøyene skal likevel avpasse hastigheten slik at det ikke oppstår alvorlig fare eller skade. Fartøyet skal om mulig bruke gult eller blått blinkende varsellys under oppdraget.

Bestemmelsen i § 2 annet ledd gjelder ikke:

1. for fartøy over 24 meter som seiler i hovedled eller når det er nødvendig av hensyn til sikker navigering og manøvrering å gå med høyere hastighet. Hastigheten skal i slike tilfeller ikke være høyere enn minste sikre hastighet.
2. i områder der det er gitt lokale hastighetsbegrensninger med en annen hastighet enn 5 knop.
3. for hurtigbåter med løyve til persontransport i fast rute etter yrkestransportlova av 21. juni 2002 nr. 45. Som hurtigbåt regnes et fartøy som er lengre enn 20 meter og kan oppnå en hastighet over 20 knop.
4. robåter, kajaker, seilbåter og følgebåter til slike når aktiviteten skjer i organiserte former i forbindelse med trening eller konkurranse.

§ 4. Kystverkets myndighet

Kystdirektoratet kan gi lokale forskrifter om hastighet etter havne- og farvannsloven § 6 annet ledd, og kan endre eller oppheve hastighetsforskrifter gitt etter nevnte bestemmelse eller etter tidligere lov om havnevesenet av 24. juni 1933 nr. 8 § 52.

Kystdirektoratet kan treffe enkeltvedtak om hastighet etter forskriften her og lokale hastighetsforskrifter gitt i medhold av denne, herunder gi dispensasjon når særlige grunner taler for det og det er sikkerhetsmessig og miljømessig forsvarlig.

§ 5. *Skilting*

Lokale hastighetsbegrensninger skal angis med skilt etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet¹ eller den det bemyndiger.

- ¹ Fiskeridepartementet. Jf. forskrift av 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele § 17 bokstav a.

§ 6. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i forskriften her, lokale hastighetsforskrifter gitt i medhold av denne eller enkeltvedtak fattet med hjemmel i de nevnte forskrifter, straffes med bøter etter lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 28.

§ 7. *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser m.m.*

Forskriften trer i kraft 1. juni 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 30. desember 1988 nr. 1182 om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø. Forskrifter om lokale hastighetsbegrensninger gitt før ikrafttredelse av denne forskrift, skal fortsatt gjelde inntil de blir opphevet.¹ Dispensasjoner gitt fra lokale hastighetsbestemmelser gjelder til vedkommende lokale bestemmelse blir opphevet, hvis ikke det i dispensasjonsvedtaket er bestemt at det skal opphøre tidligere.

- ¹ Jf. forskrift av 25. november 1999 nr. 1234 om opphevelse av forskrifter om lokal fartsbegrensning, Akershus, Aust-Agder, Buskerud, Hedmark, Hordaland, Oppland, Oslo, Rogaland, Vest-Agder, Vestfold og Østfold.

6. mai Nr. 562 2003

Vedtak om endring i vedtak om delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 6. mai 2003 med hjemmel i delegeringsvedtak av 17. februar 2000 nr. 251. Kunngjort 13. mai 2003.

I

I vedtak av 17. februar 2000 nr. 251 om delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn gjøres følgende endring:

I liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn erstattes

- «– Næringsmiddeltilsynet for Sandefjord, Andebu og Stokke, for Andebu, Sandefjord, Stokke kommune
– Næringsmiddeltilsynet i Larvik og Lardal, for Lardal, Larvik kommune»

med

- «– Søndre Vestfold Mattilsyn IKS, for Andebu, Sandefjord, Stokke, Lardal, Larvik kommune».

II

Endringen trer i kraft straks.

6. mai Nr. 563 2003

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 6. mai 2003 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd. Kunngjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–4 skal lyde:

§ 5–15–4. *Fordel ved privat bruk av datautstyr utplassert hos arbeidstaker av arbeidsgiver*

(1) Fordel ved privat bruk av datautstyr utplassert hos arbeidstaker av arbeidsgiver regnes ikke som skattepliktig inntekt når utplasseringen er begrunnet i tjenstlig bruk.

(2) Som tjenstlig bruk regnes all bruk som leder til leveranse av tekster, beregninger, tegninger og andre maskinelle produkter fra den ansatte til arbeidsgiveren. Øvelsesbruk med sikte på økt ferdighet til å utøve slik produksjon på hjemmemaskin regnes også som tjenestebruk. Datatreeningen må være egnet til å gi den ansatte en IT-kompetanse som arbeidsgiveren har nytte av i den ansattes nåværende stilling, eller i fremtidig stilling i samme foretak eller konsern når det foreligger konkrete holdepunkter for et slikt skifte av stilling.

(3) Skattefritaket skal omfatte utstyr som følger med arbeidsgivers installasjon av datautstyret, for eksempel programvare, internettabonnement, installering av ekstra telefonlinje o.l., så langt dette er nødvendig ut fra tjenstlige behov. Skattefritaket for internettabonnement gjelder kun dersom utgiftene i sin helhet knytter seg til internettbruk. Arbeidsgivers dekning av utgifter til dekning av telefonabonnement omfattes ikke av denne paragraf.

(4) Fordelen ved privat bruk av datautstyr etter denne bestemmelsen er skattefri også når arbeidstaker helt eller delvis finansierer datautstyret ved trekk i lønn. Slikt trekk reduserer arbeidstakerens brutto skattegrunnlag og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2003.

9. mai Nr. 564 2003

Ikrafttredelse av lov av 9. mai 2003 nr. 32 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon).

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 9. mai 2003 nr. 32 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon) del II. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

Lov av 9. mai 2003 nr. 32 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i planleggingen, kart og stedfestet informasjon) gjelder fra 1. juli 2003.

9. mai Nr. 565 2003

Forskrift om investeringstilskot og avgrensing av det geografiske verkeområdet for dei regional- og distriktpolitiske verkemidla.

Fastsett ved kgl.res. 9. mai 2003 med heimel i Stortingsvedtak om løyving til regional- og distriktpolitiske verkemidla. Fremja av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

§ 1. Plikter etter EØS-avtalen

(1) Ved ratifisering av avtalen om det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-avtalen) og avtalen mellom EFTA-statane (European Free Trade Association) om å opprette eit overvåkingsorgan og ein domstol, har EFTA-statane skipa ESA (EFTA Surveillance Authority). ESA er pålagt å sikre at EFTA-statane oppfyller pliktene sine etter artikkel 61 i EØS-avtalen. Etter denne artikkelen er statsstøtte, slik det er definert i artikkel 61 nr. 1, ikkje i samsvar med avtalen, anna enn i visse høve der det er gjort eller kan gjerast unntak.

(2) Etter artikkel 61 nr. 3 i EØS-avtalen kan overvåkingsorganet ESA godkjenne regionalstøtte i pakt med EØS-avtalen artikkel 61 nr. 3 bokstav a og c. Det geografiske verkeområdet for dei regional- og distriktpolitiske verkemidla og støttesatsane som høyrer til, er meldt inn til ESA. Verkeområdet og støttesatsane som står gjengitt i denne forskrifta, er i samsvar med unntaka i artikkel 61 nr. 3 bokstav c i EØS-avtalen.

§ 2. Allmenne føresegner

(1) Når det skal fastsetjast satsar for støtte til bedriftsinvesteringar, vert det nytta kumulerte støttesatsar i kvart prioriteringsområde (A, B, C). Det vil seie at det er den samla offentlege støtta til prosjektet som må liggje innanfor dei støttesatsane som gjeld i kvart enkelt prioriteringsområde. I samla støtte er investeringstilskot og eventuelle støtteelement i lån og garantiar for investeringslån rekna med.

(2) Den samla støtta blir målt på to måtar. Brutto tilskotsekivalent (BTE) er eit mål på den subsidien (samla offentlig tilskot og rentesubsidiar) som eit prosjekt eller ei bedrift får. Netto tilskotsekivalent (NTE) er lik BTE etter at det er justert for skatt.

(3) Når støttesatsane i denne forskrifta vert rekna ut, skal tilskotsekivalentane fastsetjast i prosent av standard kostnadsgrunnlag, det vil seie summen av tomttekostnader, maskiner og bygningar, så sant desse kostnadskategoriene går inn i investeringsplanen.

(4) Ved fastsetjing av støttesatsar er omgrepet små og mellomstore bedrifter (SMB) nytta. Med SMB meiner vi her bedrifter

- som ikkje har meir enn 250 tilsette,
- og anten ein omsetnad som ikkje er høgare enn 40 mill. EURO i året eller ein balanse som ikkje går over 27 mill. EURO,
- og er uavhengige i høve til definisjonen nedanfor.

(5) Eit uavhengig selskap er eit selskap der under 25% av kapitalen eller stemmeretten er eigd av eit selskap eller fleire selskap i samarbeid, som ikkje fell innanfor definisjonen av SMB. Dette kriteriet kan verte overskride dersom bedrifta er eigd av eit offentlig investerings- eller ventureselskap eller av ein institusjonell investor, føreset at dei ikkje utøver kontroll enkeltvis eller samla.

(6) Desse grensene er kumulative, det vil seie at berre bedrifter som oppfyller alle dei tre krava (m.o.t. sjølvstende, tilsette og minst eitt av krava for omsetnad og balanse) kan sjåast som SMB.

§ 3. Investeringstilskot

(1) Så langt Stortinget løyver midlar som kan nyttast til investeringstilskot i distrikta, kan fylkeskommunen eller dei aktørane som skal forvalte verkemidlar på vegne av fylkeskommunen, gje investeringstilskot i samsvar med denne forskrifta. Investeringstilskot i distrikta kan berre bli gitt innanfor det geografiske verkeområdet fastsett i denne forskrifta.

(2) I samsvar med skattelova § 5–31 bokstav a skal tilskot gitt til investeringar i distrikta ikkje reknast som skattbar inntekt for mottakaren.

(3) Investeringstilskot skal ikkje trekkast frå kostpris ved berekning av årlege og totale avskrivningar i samsvar med skattelova § 14–42 andre ledd siste punktum.

(4) Etter skattelova § 14–44 fyrste ledd andre punktum skal tilskot som er gitt til investering i distrikta, etter føresegner gitt av Kongen, reknast som ein del av vederlaget ved sal av driftsmidlet før det har gått fem år etter at det blei erverva.

§ 4. Prioriteringsområde A

(1) Område A skal ha høgast prioritet ved bruk av regional- og distriktpolitiske verkemidlar.

(2) I område A skal netto tilskotsekvivalent ikkje vere over 25% av standard kostnadsgrunnlag uavhengig av kor stor støttemottakaren er. Små og mellomstore bedrifter kan i tillegg få eit påslag på opptil 5%-poeng brutto tilskotsekvivalent.

(3) Område A omfattar:

Svalbard

Finnmark:

Alle kommunane

Troms:

1940 Kåfjord, 1941 Skjervøy, 1942 Nordreisa, 1943 Kvænangen.

§ 5. Prioriteringsområde B

(1) Område B skal ha nest høgast prioritet ved bruk av regional- og distriktpolitiske verkemidlar.

(2) I område B skal netto tilskotsekvivalent til investeringar ikkje vere over 20% av standard kostnadsgrunnlag uavhengig av kor stor støttemottakaren er. Små og mellomstore bedrifter kan i tillegg få eit påslag på opptil 5%-poeng brutto tilskotsekvivalent.

(3) Område B omfattar:

Troms:

Alle kommunar frårekna 1902 Tromsø, 1940 Kåfjord, 1941 Skjervøy, 1942 Nordreisa, 1943 Kvænangen.

Nordland:

Alle kommunane frårekna 1804 Bodø.

Nord-Trøndelag:

1703 Namsos, 1711 Meråker, 1723 Mosvik, 1724 Verran, 1725 Namdalseid, 1736 Snåsa, 1738 Lierne, 1739 Røyrvik, 1740 Namsskogan, 1742 Grong, 1743 Høylandet, 1744 Overhalla, 1748 Fosnes, 1749 Flatanger, 1750 Vikna, 1751 Nærøy, 1755 Leka.

Sør-Trøndelag:

1612 Hemne, 1613 Snillfjord, 1617 Hitra, 1620 Frøya, 1622 Agdenes, 1627 Bjugn, 1630 Åfjord, 1632 Roan, 1633 Osen, 1634 Oppdal, 1635 Rennebu, 1636 Meldal, 1640 Røros, 1644 Holtålen, 1655 Tydal.

Møre og Romsdal:

1566 Surnadal, 1567 Rindal, 1569 Aure, 1571 Halså, 1572 Tustna, 1573 Smøla.

Rogaland:

1151 Utsira.

Aust-Agder:

0929 Åmli.

Telemark:

0826 Tinn, 0828 Seljord, 0829 Kviteseid, 0830 Nissedal, 0831 Fyresdal, 0833 Tokke, 0834 Vinje.

Oppland:

0511 Dovre, 0512 Lesja, 0513 Skjåk, 0514 Lom, 0515 Vågå, 0516 Nord-Fron, 0517 Sel, 0519 Sør-Fron.

Hedmark:

0428 Trysil, 0429 Åmot, 0430 Stor-Elvdal, 0432 Rendalen, 0434 Engerdal, 0436 Tolga, 0437 Tynset, 0438 Alvdal, 0439 Folldal, 0441 Os.

§ 6. Prioriteringsområde C

(1) Område C har nest lågast prioritet ved bruk av regional- og distriktpolitiske verkemidlar.

(2) I område C skal netto tilskotsekvivalent til investeringar ikkje vere over 10% av standard kostnadsgrunnlag uavhengig av kor stor støttemottakaren er. Små og mellomstore bedrifter kan i tillegg få eit påslag på opptil 10%-poeng brutto tilskotsekvivalent.

(3) Det kan i enkelttilfelle gis eit påslag på 5%-poeng, utover dei ordinære støttesatsane i sone C. Støtte på inntil 15% for store bedrifter og 25% for SMB i denne sonen skal kun gis til prosjekt der ein forventar at prosjektet vil ha stor regional påverknad. Moglegheiten for å gi over hhv. 10% og 20% i sone C gjeld ikkje i Hordaland, Rogaland og Vest-Agder.

(4) Område C omfattar:

Troms:

1902 Tromsø.

Nordland:

1804 Bodø.

Nord-Trøndelag:

1702 Steinkjer, 1718 Leksvik, 1721 Verdal, 1729 Inderøy.

<i>Sør-Trøndelag:</i>	1621 Ørland, 1624 Rissa, 1648 Midtre Gauldal, 1664 Selbu.
<i>Møre og Romsdal:</i>	1503 Kristiansund, 1511 Vanylven, 1514 Sande, 1524 Norddal, 1525 Stranda, 1526 Stordal, 1539 Rauma, 1543 Nesset, 1545 Midsund, 1546 Sandøy, 1551 Eide, 1554 Averøy, 1556 Frei, 1557 Gjemnes, 1560 Tingvoll, 1563 Sunndal.
<i>Sogn og Fjordane:</i>	1411 Gulen, 1412 Solund, 1413 Hyllestad, 1416 Høyanger, 1417 Vik, 1418 Balestrand, 1419 Leikanger, 1420 Sogndal, 1421 Aurland, 1422 Lærdal, 1424 Årdal, 1426 Luster, 1428 Askvoll, 1429 Fjaler, 1430 Gaular, 1431 Jølster, 1438 Bremanger, 1439 Vågsøy, 1441 Selje, 1443 Eid, 1444 Hornindal, 1445 Gloppen, 1449 Stryn.
<i>Hordaland:</i>	1211 Etne, 1224 Kvinnherad, 1227 Jondal, 1228 Odda, 1231 Ullensvang, 1232 Eidfjord, 1233 Ulvik, 1234 Granvin, 1235 Voss, 1238 Kvam, 1252 Modalen, 1265 Fedje, 1266 Masfjorden.
<i>Rogaland:</i>	1111 Sokndal, 1112 Lund, 1133 Hjelmeland, 1134 Suldal, 1135 Sauda, 1141 Finnøy, 1144 Kvitøy, 1154 Vindafjord, 1159 Ølen.
<i>Vest-Agder:</i>	1026 Åseral, 1027 Audnedal, 1034 Hægebostad, 1037 Kvinesdal, 1046 Sirdal.
<i>Aust-Agder:</i>	0911 Gjerstad, 0912 Vegårshei, 0938 Bygland, 0940 Valle, 0941 Bykle.
<i>Telemark:</i>	0807 Notodden, 0817 Drangedal, 0819 Nome, 0821 Bø, 0822 Sauherad, 0827 Hjartdal.
<i>Buskerud:</i>	0615 Flå, 0616 Nes, 0617 Gol, 0618 Hemsedal, 0619 Ål, 0620 Hol, 0621 Sigdal, 0632 Rollag, 0633 Nore og Uvdal.
<i>Oppland:</i>	0520 Ringebu, 0522 Gausdal, 0536 Søndre Land, 0538 Nordre Land, 0540 Sør-Aurdal, 0541 Etnedal, 0542 Nord-Aurdal, 0453 Vestre Slidre, 0544 Øystre Slidre, 0545 Vang.
<i>Hedmark:</i>	0402 Kongsvinger, 0420 Eidskog, 0423 Grue, 0425 Åsnes, 0426 Våler.
<i>Østfold:</i>	0118 Aremark, 0119 Marker, 0121 Rømskog.

§ 7. Prioriteringsområde D

(1) Område D skal ha lågast prioritet ved bruk av regional- og distriktpolitiske verkemidlar. I område D kan ein ikkje gi direkte bedriftsretta støtte, med unntak for etablerarstipend, omstillingsmidlar og kommunale næringsfond.

(2) Område D omfattar:

<i>Nord-Trøndelag:</i>	1717 Frosta, 1719 Levanger.
<i>Sør-Trøndelag:</i>	1638 Orkdal.
<i>Møre og Romsdal:</i>	1515 Herøy, 1516 Ulstein, 1517 Hareid, 1519 Volda, 1520 Ørsta, 1528 Sykkylven, 1534 Haram, 1535 Vestnes, 1547 Aukra, 1548 Fræna.
<i>Sogn og Fjordane:</i>	1401 Flora, 1432 Førde, 1433 Naustdal.
<i>Hordaland:</i>	1219 Bømlo, 1222 Fitjar, 1223 Tysnes, 1241 Fusa, 1242 Samnanger, 1244 Austevoll, 1251 Vaksdal.
<i>Rogaland:</i>	1129 Forsand.
<i>Vest-Agder:</i>	1003 Farsund, 1004 Flekkefjord, 1021 Marnardal, 1029 Lindesnes, 1032 Lyngdal.
<i>Aust-Agder:</i>	0901 Risør, 0914 Tvedestrand, 0935 Iveland, 0937 Evje og Hornes.
<i>Telemark:</i>	0815 Kragerø.
<i>Buskerud:</i>	0622 Krødsherad, 0631 Flesberg.
<i>Oppland:</i>	0521 Øyer.

§ 8. Graderingsnormer

(1) Ein kan prioritere område for bruk av regional- og distriktpolitiske verkemidlar på ulike måtar, t.d. ved å tildele eit område rammer eller ved tildeling til einskilde prosjekt. Innanfor kvart av dei geografiske delområda som er definert under § 4 til § 7, skal støtteomfanget fastsetjast etter ei samla vurdering av kvar einskild sak. Nærare retningslinjer vert fastlagt av Kommunal- og regionaldepartementet.

§ 9. Iverksetting

Denne forskrifta tek til å gjelde frå 9. mai 2003. Frå same tid vert forskrift av 7. januar 2000 nr. 16 om avgrensing av geografisk verkeområde for distriktpolitiske verkemidlar og forskrift av 8. januar 1999 nr. 8 om de bedriftsrettede distriktpolitiske verkemidlar forvaltet av Statens nærings- og distriktsutviklingsfond og fylkeskommunene, oppheva.

9. mai Nr. 566 2003**Ikrafttredelse av lov av 9. mai 2003 nr. 28 om endring i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 9. mai 2003 nr. 28 om endring i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) del II. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

Lov av 9. mai 2003 nr. 28 om endring i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) trer i kraft fra 1. juni 2003.

9. mai Nr. 567 2003**Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter produktkontrollloven § 4, § 5, § 6, § 6a, § 8 og § 13.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5, § 6, § 6a, § 8 og § 13. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

Kongens myndighet i henhold til lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5, § 6, § 6a, § 8 og § 13 delegeres til Nærings- og handelsdepartementet for så vidt gjelder sikkerhet ved fritidsfartøy. Endringene iverksettes med virkning fra 1. juni 2003.

9. mai Nr. 568 2003**Forskrift om anvendelsen av lov om strålevern og bruk av stråling på Svalbard og Jan Mayen.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 4 og § 6. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

§ 1. Strålevernlovens anvendelse for Svalbard og Jan Mayen

Lov av 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling (strålevernloven) gjøres gjeldende for Svalbard og Jan Mayen med de tilpasninger som følger av forskriften her.

Andre forskrifter fastsatt med hjemmel i strålevernloven gjelder ikke på Svalbard eller Jan Mayen med mindre annet er særskilt fastsatt i forskriftene.

§ 2. Krav om melding

Enhver som tilvirker, importerer, eksporterer, transporterer, overdrar, besitter, installerer, bruker eller håndterer stoffer eller apparater som avgir ioniserende stråling (røntgenstråling eller stråling fra radioaktivt stoff), skal sende melding om dette til Statens strålevern. Det samme gjelder ved avfallsdisponering av slike kilder og for aktivitet som medfører eksponering for forhøyet naturlig ioniserende stråling fra omgivelsene.

§ 3. Delegering av myndighet

Departementets myndighet til å treffe enkeltvedtak om planleggingsplikt etter strålevernloven § 15 første og annet ledd delegeres til Statens strålevern.

§ 4. Endring av forskriften. Dispensasjon

Departementet kan gjøre endringer i denne forskriften.

Statens strålevern kan i særlige tilfeller hvor stedlige forhold tilsier det, ved enkeltvedtak fravike strålevernloven eller forskrifter fastsatt i medhold av denne.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2004.

9. mai Nr. 569 2003**Forskrift om endring i forskrift om fysisk beskyttelse av nukleære materialer.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet § 16 tredje ledd og § 54. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 13. mai 2003.

I

I forskrift av 2. november 1984 nr. 1809 om fysisk beskyttelse av nukleære materialer gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Taushetsplikt og informasjonsplikt

Bestemmelsene i lov av 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet § 16 annet ledd og § 53 regulerer informasjonsplikt og taushetsplikt etter denne forskrift.

§ 17 bokstav a siste punktum skal lyde:

Når det gjelder opplysninger vedrørende transporter av nukleært materiale i klasse I, skal disse behandles konfidensielt i henhold til lov av 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste.

§ 18 bokstav b siste punktum skal lyde:

Forsendelsen skal ha politieskorte hvis styrke skal avgjøres av politiet i samarbeide med Statens strålevern for den enkelte transport.

§ 18 bokstav c skal lyde:

c. Andre forskrifter

Disse forskrifter kommer i tillegg til gjeldende forskrifter vedrørende lagring og transport av radioaktive stoffer eller farlig gods:

Forskrift av 11. november 2002 nr. 1264 om transport av farlig gods på veg og jernbane, forskrift av 21. mai 1987 nr. 406 om transport på skip av spesielle eller farlige laster i bulk eller som pakket gods og forskrift av 11. januar 2003 nr. 41 om transport av gods i luftfartøy (BSL D 1–7) § 8.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. feb. Nr. 587 2003

Forskrift om opptak til mastergradsstudier ved Høgskolen i Agder.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Agder 19. februar 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37 og § 39 og forskrift av 2. juli 2002 nr. 738 om krav til mastergrad § 2. Kunngjort 16. mai 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for mastergrad av 120 studiepoengs omfang og for erfaringsbasert mastergrad av 90 – 120 studiepoengs omfang.

§ 2. Opptaksgrunnlag for mastergradsstudier

Opptaksgrunnlag framgår av forskrift om krav til mastergrad, fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet.

§ 3. Utfyllende regler

Styret fastsetter nærmere krav til opptaksgrunnlag for det enkelte mastergradsstudium, herunder eventuelle faglige minstekrav og eventuelt krav om examen philosophicum og examen facultatum eller tilsvarende faglig innhold.

§ 4. Betinget opptak

Søkere som ikke oppfyller kravene til opptak kan gis betinget opptak dersom de mangler inntil 15 studiepoeng. I utfyllende regler, jf. § 3, kan det spesifiseres hvilke deler av opptaksgrunnlaget søkerne kan mangle for å få betinget opptak. Manglende eksamener må være avlagt før vitnemål for mastergradsstudiet utstedes.

§ 5. Rangering av søkere til mastergradsstudier av 120 studiepoengs omfang

Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne på følgende grunnlag:

- a) Søkere med bachelorprogram, selvvalgt bachelorløp eller annen utdanning av 180 studiepoengs omfang som er godkjent som opptaksgrunnlag, rangeres på grunnlag av vektet gjennomsnitt av alle eksamener som inngår i denne utdanningen.
- b) For søkere med cand.mag.-grad, allmennlærerutdanning eller annen utdanning som omfatter mer enn 180 studiepoeng, foretas rangeringen på grunnlag av vektet gjennomsnitt av eksamener i 180 studiepoeng. Fag, emne eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang eller integrert utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang, jf. forskrift om krav til mastergrad § 3, annet ledd, skal inngå i grunnlaget for rangering. For øvrig velges de eksamener som gir gunstigst resultat for søkeren.
- c) For søkere som gis betinget opptak, jf. § 4, regnes ikke manglende eksamener med i vektet gjennomsnittskarakter.
- d) For søkere med bokstavkarakterer benyttes flg. omregningsskala som grunnlag for utregning av vektet gjennomsnitt: A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, E = 1.
- e) Det gis 0.1 tilleggspoeng pr. 60 studiepoeng ut over opptaksgrunnlaget, maksimalt 0.2 poeng
- f) Det gis 0.1 tilleggspoeng pr. år for relevant praksis etter avsluttet grunnutdanning – jf. § 1, maksimalt 0.2 poeng.

§ 6. Rangering av søkere til erfaringsbaserte mastergradsstudier

Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne på grunnlag av vektet gjennomsnitt av de eksamener som inngår i opptaksgrunnlaget. § 5 bokstavene c – f gjelder tilsvarende. Det gis kun tilleggs poeng for relevant praksis ut over opptaksgrunnlaget.

§ 7. Opptak utenom rangeringsreglene

Inntil 10% av søkere kan tas opp utenom bestemmelsene i § 5 dersom dokumentert sykdom, funksjonshemming eller andre forhold gir grunn til å anta at eksamensresultatene ikke gir et riktig bilde av søkerens kvalifikasjoner.

§ 8. Søknadsfrist. Forhåndsløfte

Ordinær søknadsfrist og frist for søknad om forhåndsløfte fastsettes av høgskolen. Forhåndsløfte kan gis til søkere som oppfyller følgende vilkår:

- på søknadstidspunktet fyller opptakskravene
- uten tvil ville ha kommet inn ved foregående opptak
- har et dokumentert behov for tidligere svar på søknaden om studieplass.

Inntil 30% av studieplassene kan tildeles søkere som ber om forhåndsløfte.

§ 9. Frist for innsending av dokumentasjon

Høgskolen fastsetter frist for innsending av dokumentasjon for eksamen som avlegges eller praksis som fullføres etter søknadsfristen.

§ 10. Utsettelse av studieplass

Tildelt studieplass kan reserveres til året etter dersom det foreligger tungtveiende grunner. Ytterligere utsettelse innvilges ikke.

§ 11. Opptakskomité

Styret oppnevner en felles opptakskomité med ansvar for opptak til mastergradsstudier.

§ 12. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft f.o.m. opptak til studieåret 2003–2004.

19. feb. Nr. 588 2003**Forskrift om opptak til tilpasset opplæring ved Høgskolen i Agder.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Agder 19. februar 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37 og § 39, jf. delegeringsvedtak av 11. mars 1998 nr. 243. Kunngjort 16. mai 2003.

§ 1. Opptaksgrunnlag

Følgende kan tas opp til studiet:

- a) Søkere med fullført allmennlærerutdanning
- b) Søkere med fullført praktisk-pedagogisk utdanning
- c) Søkere med fullført faglærerutdanning
- d) Søkere med fullført førskolelærerutdanning pluss Pedagogisk arbeid på småskoletrinnet
- e) Søkere med annen grunnutdanning av minst 3 års varighet og relevant pedagogisk praksis av minst 2 års omfang (f.eks. ansatte i PPT, skoleledere) tas opp etter individuell vurdering.

Det er en forutsetning at studentene er i aktivt pedagogisk arbeid.

§ 2. Kvotering av søkere

Inntil 40% av studieplassene tildeles allmennlærere, faglærere og førskolelærere (med pedagogisk arbeid på småskoletrinnet).

Inntil 40% av studieplassene tildeles søkere med praktisk-pedagogisk utdanning.

Inntil 20% av studieplassene tildeles søkere med annen fullført utdanning og praksis som er godkjent som grunnlag for opptak etter § 1.

Dersom en søkergruppe ikke fyller opp sin kvote, økes kvoten for de øvrige søkergruppene tilsvarende.

§ 3. Rangering av søkere

- a) Søkere med fullført utdanning rangeres på grunnlag av vektet gjennomsnittskarakter fra grunnutdanningen. For søkere med praktisk-pedagogisk utdanning benyttes karakterene fra dette studiet. Bokstavkarakterer omregnes etter følgende skala:

Sg = 1.3, Mg = 2.2, G = 2.9, Gk = 3.7, Bestått = 2.5.

- b) Det gis tilleggs poeng for relevant praksis fra barnehage, skole eller annen pedagogisk institusjon med 0.1 poeng pr. år i inntil 5 år. Bare praksis etter avsluttet grunnutdanning/avsluttet praktisk-pedagogisk utdanning gir tilleggs poeng. For søkere med godkjent utdanning og praksis, jf. § 1 bokstav e, gis kun tilleggs poeng for relevant praksis ut over den som inngår i opptaksgrunnlaget.
- c) Poengsummen regnes ut ved at tilleggs poeng for praksis trekkes fra karakteren. Dersom flere søkere har lik poengsum, avgjøres rangeringen ved loddtrekning.

§ 4. Opptak etter spesiell vurdering

Dersom særlige hensyn tilsier det, kan inntil 10% av studieplassene tildeles søkere uavhengig av rangeringsreglene i § 3.

§ 5. Søknadsfrist. Frist for innsending av dokumentasjon

Søknadsfrist og frist for innsending av dokumentasjon fastsettes av høgsolen.

§ 6. Ikrafttreden

Forskriften gjelder f.o.m. opptak våren 2003.

26. mars Nr. 589 2003**Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Agder.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Agder 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgsolen § 50 nr. 7. Kunngjort 16. mai 2003.

*Kap. 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Definisjoner**

Eksamen eller deleksamen:

- skriftlig og/eller muntlig prøve
- praktiske prøver og arbeider
- praksis og kliniske studier
- framsyninger/framføringer, f.eks. konserter, utstillinger o.a.
- studentarbeider som er samlet i mappe
- utført laboratorie-/prosjekt-/seminararbeid eller rapport
- annen dokumentasjon

som inngår i grunnlaget for karakterfastsetting for et emne/en modul eller alene gir grunnlag for fastsettelse av karakter i emnet/modulen.

Intern prøving: prøve, innleveringsarbeid, laboratorieøving, prosjektarbeid eller andre krav som må være godkjent som bestått før studenten kan gå opp til eksamen eller få avsluttende vurdering, men der resultatet ikke inngår i endelig karakter.

Ny eksamen: eksamen som arrangeres for kandidater som ikke bestod ordinær eksamen.

Utsatt eksamen: eksamen som arrangeres for kandidater som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

Ekstraordinær eksamen: eksamen som arrangeres når et emne/en modul går ut, eller dersom det går mer enn to semestre til neste ordinære eksamen.

Student: person som er tatt opp til studier ved Høgskolen i Agder i samsvar med lov om universiteter og høgsolen, § 37 – § 39.

Privatist: person som går opp til eksamen etter bestemmelsene i Lov om universiteter og høgsolen § 40 uten å være opptatt ved studiet.

Nasjonale rammeplan: Plan der det er fastsatt nasjonale rammer for et studium.

Fagplan: Plan for et studium utarbeidet ved den enkelte høgsolen med utgangspunkt i en nasjonal rammeplan.

Studieplan: Plan for et studium uten nasjonal rammeplan, utarbeidet ved den enkelte høgsolen.

Emne/modul: Minste studiepoengberegnet enhet med avsluttende vurdering.

Emnebeskrivelse: Oversikt over faglig innhold, vurderingsform m.m. for et emne/en modul som del av studie- eller fagplanen.

Studium: Samling av emner/moduler med omfang på til sammen minst 30 studiepoeng med eget opptak.

Studieprogram: Flerårig studium som fører fram til en grad.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder alle eksamener ved Høgskolen i Agder, bortsett fra studier og emner på doktorgradsnivå. For privatister gjelder i tillegg forskrift om adgang til å gå opp til eksamen m.v. som privatist ved Høgskolen i Agder.

Styret kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften for emner som ikke inngår i høgsolens ordinære studier.

§ 3. Motstrid med nasjonal rammeplan

Dersom denne forskrift strider mot en gjeldende nasjonal rammeplan, gjelder rammeplanens bestemmelser foran forskriften.

§ 4. Beslutningsmyndighet

I saker der beslutningsmyndighet er lagt til høgsolen, treffes avgjørelser i henhold til denne forskrift av høgsolledirektøren eller den han gir fullmakt til. Der beslutningsmyndighet er lagt til styret selv eller fakultetsstyret selv, kan myndigheten ikke delegeres til lavere nivå.

Kap. 2. Generelle bestemmelser om emner/moduler, vurderingsform og karakterskala

§ 5. Godkjenning av fag- og studieplaner

Fag- og studieplaner for nye studier skal godkjennes av styret etter forslag fra fakultetsstyret selv. For senere endringer gjelder bestemmelsene i dette kapitlet. Forslag til vesentlige endringer i fagplaner innen lærerutdanningene skal forelegges den aktuelle studienemnd for vedtak i fakultetsstyret.

§ 6. Modulstørrelse. Faglig overlapping

Omfanget av det enkelte emne/modul fastsettes av fakultetsstyret selv. Emnene/modulene skal ha et omfang på minst 10 og maksimalt 30 studiepoeng og antall studiepoeng skal være delelig med 5. Styret kan gjøre unntak i den grad dette er nødvendig av hensyn til nasjonal rammeplan eller det foreligger anbefaling fra nasjonalt organ om annen modulstørrelse som blir fulgt opp av de mest sentrale institusjonene.

Dersom en kandidat som del av samme studium har emner med innhold som helt eller delvis dekker hverandre, skal emnenes studiepoeng reduseres. Slike reduksjoner fastsettes av fakultetsstyret og opplysninger om dette tas inn i emnebeskrivelsen, studieplanen eller fagplanen. Med mindre annet er angitt i studie- eller fagplanen, foretas reduksjon i studiepoeng på den måten som karaktermessig gir gunstigst resultat for studenten.

§ 7. Forkunnskapskrav og krav til progresjon

1. Fakultetsstyret selv fastsetter eventuelle generelle krav til forkunnskaper, obligatorisk undervisning, praksisopplæring, intern prøving eller andre krav for å gå opp til den enkelte eksamen. Slike krav skal framgå av emnebeskrivelsen, studieplanen eller fagplanen. For emner/moduler som ikke et fakultet alene har faglig ansvar for, fastsettes generelle krav for å gå opp til eksamen av styret.
2. Retten til å fortsette ved et studium kan være regulert ved særskilte krav for hvert enkelt studium. Slike krav fastsettes av fakultetsstyret selv, og skal framgå av studie- eller fagplanen. Krav for å fortsette innen studier som ikke et fakultet alene har ansvar for, fastsettes av styret.
3. Høgskolen kan i særlige tilfelle etter søknad gjøre unntak fra bestemmelser om forkunnskapskrav og krav til progresjon. Avgjørelsen tas i samråd med studieleder.

§ 8. Vurderingsform

Opplysning om hvilken vurderingsform som benyttes i det enkelte emne og hvordan delkarakterer vektes innbyrdes fastsettes av fakultetsstyret selv, og skal framgå av emnebeskrivelsen, studieplanen eller fagplanen. Samme deleksamen kan ikke inngå i vurderingsgrunnlaget for ulike emner/moduler. Privatister skal ha samme vurderingsform som studenter eller en egen avsluttende vurdering. For fag og emner/moduler som ikke et fakultet alene har faglig ansvar for, fastsettes vurderingsform av styret.

Ved fastsetting av vurderingsform skal det legges vekt på hensynet til etterprøvarhet og studentenes klagerett – jf. lov om universiteter og høyskoler § 52 nr. 5. Med unntak for vurdering av kandidater i praksis, kan arbeidsprosesser, samarbeid i grupper og lignende bare gjøres gjenstand for vurdering dersom de er beskrevet i skriftlige rapporter eller muntlige eksamener eller framlegg.

Emner med omfang på inntil 15 studiepoeng kan ha inntil 3 deleksamener. Emner på mer enn 15 studiepoeng kan ha inntil 4 deleksamener. I disse deleksamener kan det inngå flere studentarbeider, forutsatt at det fastsettes én samlet karakter.

Individuell prøving skal normalt utgjøre minst halvparten av vurderingsgrunnlaget i det enkelte studieår i et studium eller studieprogram.

§ 9. Hjelpemidler

1. Fakultetsstyret selv ved det fakultet som har ansvar for emnet avgjør hvilke hjelpemidler som er tillatt. For emner som ikke et fakultet alene har faglig ansvar for, fastsettes tillatte hjelpemidler av styret. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved de ulike eksamener skal være kunngjort i god tid før eksamen. Det skal framgå klart av oppgaveteksten hvilke hjelpemidler som er tillatt.
2. Det tillates ikke brukt kalkulator eller annet utstyr som kan opprette samband eller på annet vis kommunisere internt i eksamenslokalet eller med omverdenen. Dersom kalkulator tillates brukt skal den utgjøre en enkelt gjenstand. Kalkulatorer må ikke avgi støy og det tillates ikke brukt ytre enheter som magnetkort, bånd og utskriftsenheter. Det tillates ikke brukt utstyr for tilkopling til lysnett. Det kan settes andre begrensninger for bruk av kalkulator enn de som er nevnt i denne paragraf forutsatt at det kan gjennomføres tilfredsstillende kontroll av kalkulatorene.

§ 10. Karakterskala

Vurderingsuttrykk er bestått/ikke bestått eller graderte karakterer fra A til E for bestått og F for ikke bestått. Ved bruk av graderte karakterer angis bokstavkarakterene uten tillegg av pluss eller minus. Trekk under eksamen regnes som ikke bestått.

Bestått/ikke bestått kan benyttes, men bare i et omfang som ikke overstiger 25% av studiepoengene som inngår i den teoretiske delen av vedkommende studium. Det samlede omfang av bestått/ikke bestått må ikke overstige 50% av studiepoengene som inngår i studiet. Fakultetsstyret selv kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene om bruk av bestått/ikke bestått.

Alle deleksamener innen samme emne/modul må ha samme vurderingsuttrykk.

Når resultatet av flere eksamener inngår i en samlet karakter, benyttes følgende omregningsskala: A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, E = 1. Det benyttes vanlige forhøyningsregler. Blanding av tall- og bokstavkarakterer gir samlet karakter bestått eller ikke bestått.

Kap. 3. Registrering og oppmelding. Utdanningsplan. Tap av studierett

§ 11. Registrering. Oppmelding

Registrering gjelder for ett semester. Bare studenter og privatister som er registrert ved høgsolen i eksamenssemesteret kan melde seg til eksamen. Studenter og privatister er selv ansvarlige for å melde seg til eksamen innen fastsatt frist. Høgsolen kan vedta at oppmelding skjer automatisk for enkelte studier. Dersom det er fastsatt egen vurderingsform for privatister, skal studenter ved oppmelding spesielt angi dersom de melder seg til eksamen som privatist – jf. § 8. Det er ikke anledning til å melde seg til eksamen som privatist i emner som omfattes av studentens gjeldende utdanningsplan – jf. § 14.

Frist for registrering og oppmelding fastsettes av høgsolen.¹ Høgsolen kan i tillegg fastsette tidligere påmeldingsfrister for privatister og for påmelding til åpne studier.²

Høgsolen kan dispensere fra fristene i følgende tilfelle:

- dersom det er gjort avgjørende feil fra høgsolens side
- ved dokumentert sykdom hos studenten selv eller i nær familie eller ved andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig å overholde fristen
- i andre særlige tilfelle.

¹ Fristen er 15. september i høstsemesteret og 15. februar i vårsemesteret.

² Fristen er 1. september i høstsemesteret og 1. februar i vårsemesteret.

§ 12. Antall forsøk

I studier hvor det inngår praksis/kliniske studier er det bare anledning til å gjennomføre hver praksisperiode 2 ganger. I særlige tilfelle kan det etter søknad gis dispensasjon til å gjennomføre en praksisperiode for 3. gang, med mindre en nasjonal rammeplan er til hinder for å gi slik dispensasjon.

Det er anledning til å gå opp til ny ordinær eksamen og til ny/utsatt/ekstraordinær eksamen i henhold til § 17 og § 18.

Når en kandidat har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.

§ 13. Trekk fra eksamen

Trekk fra eksamen skjer skriftlig senest 14 dager før eksamensdagen eller første deleksamen. Trekk gjelder hele emnet/modulen.

§ 14. Utdanningsplan

Studenter som er tatt opp til studium av minst 60 studiepoengs omfang skal inngå en gjensidig forpliktende utdanningsplan – jf. lov om universiteter og høgsoler § 44a.

Utdanningsplanen skal være inngått innen den frist høgsolen fastsetter. Planen skal oppdateres hvert semester studenten er registrert ved høgsolen. Høgsolen fastsetter retningslinjer for endring av utdanningsplanen.

§ 15. Tap av studierett

Studenter kan miste sin studierett på et studium de er tatt opp til i følgende tilfeller:

1. Dersom studenten ikke er registrert som student i første semester etter opptak, og ikke har fått innvilget overføring av studieplassen til et senere år eller semester.
2. Dersom studenten 2 år etter opptak har bestått mindre enn 50% av antall studiepoeng i sitt studium ifølge normert studie- eller fagplan.
3. Dersom studenten senere i studiet over en periode på minst 2 år har bestått mindre enn 50% av antall studiepoeng i forhold til normert studie- eller fagplan for det aktuelle tidsrom.
4. Dersom en student har strøket 2 ganger på samme praksisperiode/kliniske studier (jf. § 12) og vedkommende ikke er innvilget dispensasjon til et 3. forsøk.
5. Dersom studenten går opp til eksamen som privatist i emner som omfattes av vedkommendes utdanningsplan (jf. § 11 første ledd).

Ved vurdering av om en student skal miste studieretten etter pkt. 2 og 3 skal det legges vekt på studentens utdanningsplan for den aktuelle perioden og hvilke grunner studenten har for å ikke ha avlagt eksamener i samsvar med studie- eller fagplanen.

Høgsolen fattet vedtak om tap av studierett. Vedtak fattet før frist for registrering og oppmelding gjelder med virkning fra og med det aktuelle semesteret. Vedtak fattet etter denne fristen gjelder med virkning fra og med påfølgende semester.

Kap. 4. Hvilke eksamener og prøver som arrangeres. Gjennomføring av eksamen

§ 16. Tidspunkt for og adgang til eksamen

1. Tid og sted for eksamen fastsettes og kunngjøres av høgsolen. Alle kandidater er selv ansvarlige for å holde seg orientert om tid og sted for eksamen.

2. For å få adgang til eksamen må kandidatene være registrert og oppmeldt innen fastsatte frister og oppfylle eventuelle krav til forkunnskaper, progresjon og andre generelle krav som er fastsatt i studie- eller fagplanen.
3. For adgang til utsatt, ny og ekstraordinær eksamen gjelder i tillegg bestemmelsene i § 18.

§ 17. Ordinær eksamen

Ordinær eksamen gjennomføres med den vurderingsform og i det semester som er angitt i studie- eller fagplanen. Hvis en kandidat framstiller seg til ordinær eksamen på nytt, gjelder det pensum og den vurderingsform som er fastsatt for den siste eksamenen. I særlige tilfelle kan fakultetet etter søknad gi tillatelse til at kandidaten benytter annet pensum.

Dersom det er fastsatt egen vurderingsform for privatister (jf. § 8), skal slik eksamen arrangeres minimum hvert annet år. Fakultetsstyret selv avgjør hvilke semestre privatisteksamen arrangeres. Oversikt over hvilke emner/moduler det arrangeres særskilt privatisteksamen i, skal foreligge ved semesterstart.

§ 18. Ny, utsatt og ekstraordinær eksamen

1. Ny og utsatt eksamen

- a) Kandidater som ikke består ordinær eksamen, har krav på ny eksamen. Kandidater som tidligere har bestått eksamen i emnet og kandidater som ikke møtte ved siste ordinære eksamen, har ikke adgang til ny eksamen.
- b) Utsatt eksamen arrangeres for kandidater som har gyldig fravær ved ordinær eksamen. Som gyldig fravær regnes sykdom eller annen tvingende fraværsgrunn. Høgskolen avgjør i hvert enkelt tilfelle hva som kan godkjennes som gyldig fravær. Annen fraværsgrunn enn sykdom godkjennes bare i særlige tilfelle. Fraværet skal være dokumentert med legeattest eller annen dokumentasjon som må være datert senest eksamensdagen. For at kandidatene skal ha krav på utsatt eksamen må dokumentasjonen være levert høgskolen eller poststemplett senest 2 dager etter at eksamen skulle vært avlagt/2 dager etter frist for innlevering av skriftlig arbeid. I særlige tilfelle kan det dispenseres fra disse fristene. Ny eller utsatt eksamen arrangeres ikke dersom emnet har ordinær eksamen i påfølgende semester.
- c) Ny og utsatt eksamen arrangeres innen midten av påfølgende semester.
- d) Studenter som pga. utvekslingsopphold i utlandet i regi av Høgskolen i Agder ikke har kunnet gå opp til ordinær eksamen, kan etter søknad få adgang til ny/utsatt eksamen dersom slik eksamen arrangeres.
- e) Kandidater som ikke gjennomfører ny eller utsatt eksamen, har ikke krav på å gå opp på nytt før ved neste ordinære eksamen.
- f) Med mindre annet er fastsatt i studie- eller fagplanen eller i særskilt avtale, er det anledning til å levere forbedret versjon av masteroppgaver, diplomoppgaver og andre større oppgaver der problemstillingen er individuelt utformet for hver student eller hver gruppe, til sensur en gang.
- g) Bestemmelsene om ny og utsatt eksamen gjelder tilsvarende for intern prøving så langt dette er praktisk gjennomførlig.

2. Ekstraordinær eksamen

- a) Det kan arrangeres inntil tre ekstraordinære eksamener når et emne opphører. Siste ekstraordinære eksamen arrangeres innen to år etter siste ordinære eksamen, og arrangeres bare for kandidater som derved vil få mulighet til å fullføre et studium de er tatt opp til ved Høgskolen i Agder.
- b) Ekstraordinær eksamen arrangeres også for kandidater som ikke bestod siste ordinære eksamen når det går mer enn to semestre til neste ordinære eksamen i emnet.
- c) Dersom det arrangeres ekstraordinær eksamen for kandidater som har krav på dette etter pkt. a eller b, gjelder samme regler som for adgang til ordinær eksamen.
- d) Det arrangeres ikke ny eller utsatt eksamen etter ekstraordinær eksamen.

3. Øvrige eksamener

Fakultetsstyret kan vedta at det skal arrangeres eksamen i valgemner som ikke tilbys det aktuelle semesteret. Vurderingsform fastsettes særskilt. Høgskolen kan i andre særlige tilfelle vedta at det skal arrangeres ytterligere eksamener enn det som følger av § 17 og § 18. Avgjørelsen tas i samarbeid med berørte fakulteter.

4. Pensum. Vurderingsform

Ved eksamen etter reglene i denne paragrafen gjelder samme pensum og vurderingsform som ved siste ordinære eksamen. Fakultetsstyret selv kan i særlige tilfelle bestemme at annen vurderingsform skal benyttes.

§ 19. Gjennomføring av skriftlig skoleeksamen

1. Kandidatene skal møte i eksamenslokalet senest 15 minutter før eksamen tar til. Kandidater som kommer for sent kan få adgang til eksamen dersom det kan bringes på det rene at ingen kandidater i det aktuelle eksamensemne har forlatt sitt eksamenslokale.
2. Kandidatene skal vise gyldig studentlegitimasjon eller annen gyldig legitimasjon med bilde og signere kandidatliste.
3. Kladdeark kan ikke leveres inn som del av besvarelsen.
4. Ansvarlig faglærer eller dennes stedfortreder skal være tilgjengelig under eksamen.

§ 20. Gjennomføring av gruppeeksamener

Dersom det oppstår tvil om hvorvidt en kandidat bidrar eller har bidratt tilstrekkelig til å få uttelling for et felles produkt der det gis samme karakter til hele gruppa, skal det innhentes informasjon fra samtlige gruppemedlemmer. Høgskolen kan i samråd med studieleder fatte vedtak om at kandidaten skal anses for å ha trukket seg under eksamen.

§ 21. Utfyllende regler. Instruks

Styret vedtar instruks for eksamenskandidater, inspektører, faglærere og sensorer, og kan innenfor rammen av denne forskriften fastsette utfyllende regler som gjelder alle eksamener og prøver ved Høgskolen i Agder.

§ 22. Fusk eller forsøk på fusk

Konsekvenser av fusk eller forsøk på fusk reguleres av lov om universiteter og høyskoler § 54 og § 42.

§ 23. Særordninger

Kandidater som av medisinske eller andre grunner har behov for særordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette innen fastsatte frister. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige (f.eks. psykolog, logoped). Attesten må inneholde en spesifisering av behovet for særordninger i eksamenssituasjonen.

Det kan dispenseres fra fristen når behovet for særordning har oppstått etter fristens utløp. Dette skal dokumenteres i attesten. Dispensasjon fra fristen kan også innvilges i andre særlige tilfelle.

Søknad om særordning skal fremmes for hver ordinære eksamensperiode. Attest som dokumenterer behovet skal normalt vedlegges hver søknad. For kroniske lidelser kan det gjøres unntak fra bestemmelsen i forrige punktum.

Ved evaluering av eksamensbesvarelsen skal anonymitetsprinsippet gjelde så langt som mulig.

Følgende særordninger kan innvilges:

1. Inntil 1/2 time utvidet eksamenstid ved eksamener av 4 timers varighet eller mindre, og inntil 1 time utvidet eksamenstid ved eksamener av 5 timers varighet eller mer. I særlige tilfelle kan det innvilges ytterligere tillegg i eksamenstiden. Kandidater med annet morsmål enn norsk gis utvidet eksamenstid de 2 første semestrene de er registrert ved høgskolen. Dette gjelder også kandidater med samisk som morsmål. Kandidater med norsk 3-årig videregående skole og kandidater med norsk statsborgerskap behandles som om de har norsk morsmål.
2. Ved hjemmeeksamen og andre større skriftlige oppgaver kan det innvilges utsatt innleveringsfrist på grunnlag av sykdom eller andre årsaker som høgskolen godkjenner. Utsatt innleveringsfrist kan også innvilges etter at eksamen ble påbegynt, forutsatt at det dokumenteres at behovet for utsatt innleveringsfrist har oppstått etter påbegynt eksamen. Kandidater som ikke leverer besvarelse innen fristen, skal normalt anses å ha trukket seg under eksamen med mindre høgskolen på forhånd har innvilget utsatt innleveringsfrist.
3. I samråd med det fakultet som har ansvar for emnet kan kandidater med lese- og skrivevansker gis tillatelse til å bruke rettskrivingsordbøker.
4. fremmedspråklige kandidater skal normalt gis adgang til å bruke 2-språklige ordbøker.
5. Alternative vurderingsformer kan benyttes for kandidater som pga. kroniske lidelser ikke kan gjennomføre eksamen med ordinær vurderingsform. Avgjørelsen treffes i samråd med det fakultet som har faglig ansvar for emnet.
6. I særlige tilfelle kan andre ordninger enn de som er nevnt i denne paragraf, innvilges så langt det er praktisk gjennomførlig.

§ 24. Eksamen på annet språk enn norsk

I fag/emner med undervisning på annet språk enn norsk, kan fakultetsstyret bestemme at eksamen skal gjennomføres på det språk som er benyttet i undervisningen.

§ 25. Ikke offentlige eksamener

Høgskolen kan etter søknad fra en kandidat bestemme at muntlig eksamen for vedkommende kandidat ikke skal være offentlig når tungtveiende grunner taler for det, jf. lov om universiteter og høyskoler § 50 nr. 3.

Kliniske eksamener i sykepleierutdanningen og klientrettet praksis i sosionomutdanningen og vernepleierutdanningen er ikke offentlige.

Kap. 5. Sensur. Karakterutskrift og vitnemål. Klage. Fritak**§ 26. Fastsetting av endelig karakter. Overføring av delkarakterer**

I emner hvor endelig karakter bygger på karakterer fra flere deleksamener med ulik vurderingsform eller samme vurderingsform adskilt i tid, gjelder følgende:

1. Hver enkelt deleksamen må bestås for å oppnå bestått eksamen i emnet.
2. Med mindre annet er vedtatt i studie- eller fagplanen kan karakterer fra deleksamener overføres til de påfølgende studieår, forutsatt at det ikke skjer større endringer i vurderingsform eller pensum. Studenter som har bestått deler av et emne etter vurderingsordning før kvalitetsreformen, gis mulighet til å fullføre emnet etter samme vurderingsordning i en overgangsperiode på to år regnet fra siste ordinære eksamen etter gammel vurderingsform. Studenter som har bestått hele emnet, har ikke krav på å gjenta eksamen med tidligere vurderingsform.

3. Dersom et emne har muntlig eksamen som justerer karakter etter skriftlig eksamen, mappevurdering eller annet skriftlig produkt, må den skriftlige delen være bestått før studenten kan gå opp til avsluttende muntlig eksamen. Justerende muntlig eksamen kan justere karakteren etter skriftlig del med maksimalt en bokstav.
4. Der hvor endelig karakter fastsettes ved muntlig eksamen etter forutgående skriftlig del, skal det gå minimum 24 timer fra sensuren for skriftlig del er offentliggjort til muntlig eksamen starter.

§ 27. *Sensur*

1. Det skal benyttes ekstern sensor til sensur av studentarbeider i minst et emne/en modul på alle årstrinn i alle studier og studieprogram. Det skal benyttes minst to sensorer, hvorav minst en ekstern ved sensur av masteroppgaver og ved klagesensur.
2. Ekstern evaluering av vurderingsordningen, jf. lov om universiteter og høyskoler § 50 nr. 1, kan gjennomføres for deler av et studium/studieprogram eller for ett eller flere studium/studieprogram samlet. Det skal gjennomføres ekstern evaluering av vurderingsordningen innen alle studier og studieprogram minimum hvert 5. år.
Som elementer i en ekstern evaluering av vurderingsordningen kan inngå:
 - gjennomgang av vurderingsordninger nedfelt i fag- og studieplaner
 - evaluering av eksamensoppgaver og vurderingskriterier i et utvalg av emner/moduler som inngår i de aktuelle studier eller studieprogram
 - stikkprøvekontroll av vurderinger gjennomført av intern(e) sensor(er) i et utvalg av emner/moduler som inngår i de aktuelle studier eller studieprogram.
3. Ved eksamen der det ikke benyttes ekstern sensor etter nr. 1, skal det medvirke to interne sensorer enten til utarbeidelse av eksamensoppgaver og vurderingskriterier eller ved vurdering av studentarbeider i form av stikkprøvekontroll, deltakelse i sensur av deleksamen eller på annen måte.
4. Fakultetsstyret, i samarbeid med studielederne, har ansvar for at bruken av ekstern sensor koordineres og varierer over tid.
5. Fakultetsstyret selv oppnevner interne og eventuelle eksterne sensorer. Til sensur av studentarbeider oppnevnes sensorer for ordinær eksamen og påfølgende utsatt/ny/ekstraordinær eksamen. En intern eller ekstern sensor skal normalt ikke sensurere sammenhengende samme emne/modul innen høyskolen i mer enn 5 år.
6. Ekstern sensor må ha minst en av følgende kvalifikasjoner:
 - være ansatt på lektor/amanuensisnivå eller høyere nivå ved universitet/høyskole eller annen forskningsinstitusjon eller på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på samme nivå
 - ha erfaring som sensor i vedkommende fag ved universitet/høyskole
 - gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen vedkommende fag.
7. Ekstern sensor kan ikke være ansatt ved Høyskolen i Agder eller ha ansvar for undervisningen i et emne ved høyskolen.
8. Dersom to sensorer ikke blir enige om vurderingen av en besvarelse, skal vurderingen overlates til en tredje intern eller ekstern sensor til avgjørelse.
9. Sensurfrist er 18 virkedager fra eksamensdagen hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid – jf. lov om universiteter og høyskoler § 50 nr. 4. Sensurfrist er 18 virkedager etter klagefristens utløp. Sensurfrist for kandidatoppgaver, masteroppgaver og andre større skriftlige arbeider er 6 uker fra innlevering. Som større skriftlige arbeider regnes besvarelser med omfang som tilsvarer 10 studiepoeng eller mer. Det kan fastsettes en felles innleveringsfrist for ett eller flere studier som utgangspunkt for fristberegningen.
10. Sensur kunngjøres på den måten høyskolen bestemmer.

§ 28. *Klage på sensur*

Sensur kan påklages i samsvar med bestemmelsene i lov om universiteter og høyskoler § 52. Ved løpende vurdering framsettes klage etter hver deleksamen.

§ 29. *Klage på gruppeeksamen*

Studenter kan klage individuelt på karakter ved gruppeeksamen. Eventuell endring i karakter etter klagesensur får bare virkning for studenter som har underskrevet skriftlig klage.

§ 30. *Vitnemål. Karakterutskrift*

1. Høyskolen utsteder vitnemål for fullført grad eller yrkesutdanning. For øvrige studier utstedes karakterutskrift. Vitnemål for 2- og 3-årige studieprogram utstedes dersom minimum 1/3 av studiepoengene er avlagt ved Høyskolen i Agder. Vitnemål for 4-årig allmennlærerutdanning og faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag utstedes dersom minst 1/3 av utdanningen, herunder minst 60 studiepoeng obligatoriske emner, er avlagt ved Høyskolen i Agder.
2. Det regnes ikke ut hovedkarakter for et studium når det i utregningsgrunnlaget inngår eksamener med ulike karakterskalaer. Dersom det gis hovedkarakter for et studium, skal dette framgå av studie- eller fagplanen.
3. Det kan utstedes karakterutskrift for emner innen ett studium. Ut over dette er det ikke anledning til å stryke emner kandidaten har avlagt eksamen i ved Høyskolen i Agder fra karakterutskriften.

4. Kun endelig karakter i et emne påføres vitnemål og karakterutskrifter, delkarakterer påføres ikke. Delkarakterer kan likevel påføres i emner på 30 studiepoeng eller mer med gradert karakter for studenter som er gitt karakteren bestått pga. at det inngår delkarakterer med både tall- og bokstavkarakterer, jf. § 10 fjerde ledd.
5. Tittel på studiepoenggivende oppgaver med omfang på 10 studiepoeng eller mer der oppgaven er individuelt utformet for hver student eller gruppe, påføres vitnemålet.
6. Eventuelle eksamener ut over minimumskrav til fullført studium føres ikke på vitnemålet.
7. Høgskolen utsteder autorisasjon for helsepersonell i den utstrekning dette er fastsatt i forskrift gitt i medhold av lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v.

§ 31. *Fritak*

Søknader om fritak for eksamen eller prøve etter lov om universiteter og høyskoler § 49 første punktum, behandles av det fakultet som har ansvar for emnet. Søknader om fritak for eksamen eller prøve etter samme lovs § 49 andre punktum, behandles av det fakultet som har ansvar for vedkommende studium. Søknader som gjelder innpassing i valgfri del av lærerutdanning, behandles av vedkommende studieleder.

Kap. 6. Ikrafttreden

§ 32. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft f.o.m. studieåret 2003–2004.

26. mars Nr. 590 2003

Forskrift om endring i forskrift om opptak til mastergradsstudier ved Høgskolen i Agder.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Agder 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37 og § 39 og forskrift av 2. juli 2002 nr. 738 § 2. Kunngjort 16. mai 2003.

I

I forskrift av 19. februar 2003 nr. 587 om opptak til mastergradsstudier ved Høgskolen i Agder gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Søkere til mastergradsstudiet i kristendomskunnskap kan tas opp selv om de mangler 20 studiepoeng i gresk. For øvrig kan søkere gis betinget opptak dersom de mangler inntil 15 studiepoeng. I utfyllende regler, jf. § 3, kan det spesifiseres hvilke deler av opptaksgrunnlaget søkerne kan mangle for å få betinget opptak. Manglende eksamener må være avlagt før vitnemål for mastergradsstudiet utstedes.

§ 5 ny bokstav g skal lyde:

- g) Det gis 0.1 tilleggs-poeng til kvinnelige søkere dersom disse utgjør mindre enn 40% av søkerne til det aktuelle studiet.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. april Nr. 591 2003

Forskrift om adgang til å gå opp til eksamen mv. som privatist ved Høgskolen i Gjøvik.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Gjøvik 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 40 nr. 3 og § 50 nr. 7. Kunngjort 16. mai 2003.

§ 1. Med privatist menes person som går opp til eksamen etter bestemmelsene i lov om universiteter og høyskoler § 40 uten å være tatt opp som student ved vedkommende fag eller studium ved høgskolen.

§ 2. Adgang til eksamen kan nektes etter § 40 nr. 2 dersom privatisten ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis.

§ 3. Privatister må melde seg opp til eksamen, og eventuelt søke om godkjenning av krav til forutdanning eller praksis, innen de fastsatte fristene; 1. september i høstsemesteret og 1. februar i vårsemesteret. Dokumentasjon av studiekompetanse for det studiet som eksamen gjelder, må vedlegges oppmeldingen.

Høgskolen avgjør om vilkårene for oppmelding er oppfylt.

- § 4. Privatistenes rettigheter ved høgsolen er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til eksamen i samsvar med lov om universiteter og høgsolen og høgsolens forskrift om eksamen.
- § 5. Privatister må betale eksamensavgift i samsvar med vedtak i styret. Eksamensavgiften må være betalt innen angitt frist. Privatister som ikke har betalt eksamensavgiften innen fristen, har ikke adgang til eksamen.
- § 6. Privatister må i tillegg til eksamensavgiften betale semesteravgift i samsvar med bestemmelser i lov om studentsamskipnader med forskrifter. Privatister har adgang til velferdstilbud som gis av Studentsamskipnaden i Oppland.
- § 7. Klager over vedtak i henhold til denne forskriften avgjøres av høgsolestyrets klagenemnd.
- § 8. Denne forskriften trer i kraft fra 1. august 2003.

30. april Nr. 592 2003

Forskrift om tilskott ved nedslakting av sauebuskap på grunn av sjukdommen mædi.

Fastsett av Landbruksdepartementet 30. april 2003 i medhald av jordbruksoppgjeret, med heimel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 16. mai 2003.

§ 1. *Formålet*

Formålet med forskrifta er å gi økonomisk støtte til landbruksforetak som slaktar ned sauebuskap som ledd i bekjemping av mædi.

§ 2. *Virkeområde*

Forskrifta omfattar foretak med sauebuskar som er pålagt restriksjonar mot sending av sau på felles utmarksbeite i medhald av forskrift av 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer og der sjukdommen mædi er påvist eller det i blodprøvar er påvist antistoff mot mædi-/visnaviruset. Tilskott etter denne forskrifta kan gis til foretak som har rett til produksjonstilskott etter § 3 og § 4 i forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket.

§ 3. *Vilkår*

1. Heile buskapan skal slaktast ned innan 1 år etter pålagte restriksjonar etter § 2.
2. Sauefjøset, innreiinga, mv. skal reingjerast etter tilvising frå distriktsveterinæren. Skriftleg godkjenning frå distriktsveterinæren skal ligga føre.

§ 4. *Innsett av livdyr*

Innsett av nye livdyr i fjøs der det er gjennomført tiltak etter § 3, skal skje etter bestemmelser fastsett i eller i medhald av lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrlova).

§ 5. *Tilskott*

Foretak med buskar som etter søknad til Statens dyrehelsetilsyn kan oppnå dispensasjon frå restriksjonar mot slipp på felles beite ved uttak av enkeltdyr skal ikkje innvilgast tilskott.

Ved gjennomføring av nedslakting og saneringstiltak etter § 3, kan følgjande tilskott pr. vinterföra sau (vfs) påsett for avl og oppgitt i kode 130 og 133 i søknad om produksjonstilskott pr. 1. januar i året restriksjon ble pålagt, innvilgast:

- a) kr 1.100 pr. vfs. I dette beløpet er inkludert tilskott til tilsyn med ny sau på beite.
- b) tillegg på kr 800 pr. vfs. når buskapan ble pålagt restriksjon første gong etter 1. oktober 2002 og følgjande vilkår er oppfylt:
 - 1) heile buskapan var slakta ned pr. 28. april 2003,
 - 2) buskapan var ikkje slakta ned pr. 28. april 2003 og minst 50% av buskapan (tal vaksne + lam) blir föra fram til slaktemodne slakt,
 - 3) delt (periodevis) nedslakting var påbegynt pr. 28. april 2003.

§ 6. *Søknad*

Søknad om tilskott skal sendast før buskapan er slakta ned (jf. § 3 nr. 1). Søknaden skal skrivast på skjema fastsett av Statens landbruksforvaltning og sendast om distriktsveterinæren til fylkesmannen. Med søknaden skal følgja erklæring frå distriktsveterinæren om at buskapan fell inn under § 2 i forskrifta.

§ 7. *Administrasjon*

Søknad om tilskott blir avgjort av fylkesmannen som også betalar ut tilskottet.

Heile eller delar av buskapan må ikkje slaktast ned før fylkesmannen har avgjort søknaden.

§ 8. *Utbetaling*

Når buskapan er slakta og tiltaka er gjennomført, skal følgjande dokumentasjon sendast til fylkesmannen:

- a) Avrekningsoppgåve(r) frå slakteriet som dokumentasjon på slaktedato, og buskapan sin storleik ved slakting.
- b) Attestasjon frå distriktsveterinæren på at krava i § 3 er tilfredsstillande gjennomført.

§ 9. Kontroll

Den som søker om tilskott pliktar å gi nødvendige opplysningar og godta kontrolltiltak som blir sett i verk.

§ 10. Avkorting ved brot på regelverket

Dersom foretaket driv eller har drive si verksemd i strid med regelverk for jordbruksverksemd, kan heile eller delar av tilskottet haldast tilbake inntil forholdet er retta. Er det ved brot på slikt regelverk utvist grov aktløyse eller forsett, kan ein avkorte heile eller delar av tilskottet til foretaket.

§ 10a. Avkorting ved feilopplysingar

Dersom foretaket ved aktløyse eller forsettleg har gitt feil opplysningar i søknaden som har eller ville danna grunnlag for ei urettmessig utbetaling av tilskottet, kan ein avkorte heile eller delar av tilskottet til foretaket.

§ 10b. Berekning og innkreving av avkortingsbeløp m.m.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskott som følgje av vedtak om avkorting etter § 10 og § 10a, kan krevast betalt tilbake frå mottakaren eller motreknast i seinare tilskottsutbetalingar, jf. forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskott i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjeld der foretaket som følgje av manglande oppfyljing av vilkår i denne forskrifta eller av andre grunnar har mottatt ei utbetaling som det ikkje har rett til.

Til avkortingsbeløpet som nemnd i første ledd kan det leggest rente tilsvarende gjeldande morarente.¹ Der mottakaren ikkje var i aktsam god tru om utbetalinga, kan ein kreve renter frå det tidspunkt kravet om tilbakebetaling er kome fram til foretaket. Ved grov aktløyse eller forsett kan det krevast renter frå tidspunktet for utbetalinga av det urettmessige tilskottet.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om renter ved forsinket betaling.

§ 11. Klage

Fylkesmannen sitt vedtak fatta i medhald av denne forskrifta kan klagast til Statens landbruksforvaltning. Klagefristen er 3 veker frå det tidspunkt avgjerda er koma fram til søkaren.

§ 12. Dispensasjon

Statens landbruksforvaltning kan i særlege tilfeller dispensera frå bestemmelsene i forskrifta. Dispensasjon i forhold til § 3 er delegert til Statens dyrehelsetilsyn ved fylkesveterinæren.

§ 13. Iverksetting

Denne forskrift trer i kraft straks. Frå same tid blir forskrift av 3. januar 2003 nr. 53 om tilskott ved nedslakting av sauebuskap på grunn av sjukdommen mædi oppheva.

6. mai Nr. 593 2003**Forskrift om endring i bestemmelser om tilsyns- og vedtaksmyndighet i diverse forskrifter hjemlet i dyrevernavloven.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 6. mai 2003 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevernav § 4, § 25 og § 30 og lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3. Kunngjort 16. mai 2003.

I

1. I forskrift av 15. januar 1996 nr. 91 om hold av storfe og svin gjøres følgende endringer:
 - a) § 20 første punktum skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan i særlege tilfelle dispensere fra bestemmelsene i forskriften og sette vilkår for dispensasjonen.
 - b) Ny § 19a skal lyde:

§ 19a. Tilsyn og vedtak
Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren fører tilsyn og kan fatte vedtak for å sikre at denne forskriften etterleves.
2. I forskrifter av 20. november 1976 nr. 2 om unntak fra plikten til å sørge for oppholdsrom for dyr oppheves § 3 annet ledd.
3. I forskrifter av 15. juli 1978 nr. 2 om hestesenter gjøres følgende endringer:
 - a) § 1 annet ledd skal lyde:

I tvilstilfelle avgjør Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen om en virksomhet omfattes av forskriftene.
 - b) § 8 overskriften skal lyde:

§ 8. Tilsyn og vedtak
 - c) § 8 første ledd skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren fører tilsyn og kan fatte vedtak for å sikre at denne forskriften etterleves.

4. I forskrifter av 15. juli 1978 nr. 1 om dyrepensjonat o.l. gjøres følgende endringer:
 - a) § 1 annet ledd skal lyde:

I tvilstilfelle avgjør Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen om en virksomhet omfattes av forskriftene.
 - b) § 8 overskriften skal lyde:

§ 8. Tilsyn og vedtak
 - c) § 8 første ledd skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren fører tilsyn og kan fatte vedtak for å sikre at denne forskriften etterleves.
5. I forskrift av 10. januar 1985 nr. 17 om ervervsmessig omsetning av dyr gjøres følgende endringer:
 - a) § 1 tredje ledd skal lyde:

I tvilstilfelle avgjør Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen om en virksomhet omfattes av forskriftene.
 - b) § 7 skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan dispensere fra disse forskrifter.
6. I forskrift av 20. september 1998 nr. 901 om hold av pelsdyr skal § 25 lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for dispensasjonen.
7. I forskrift av 2. oktober 1998 nr. 951 om hold av strutsefugl skal § 20 lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i forskriften og sette vilkår for dispensasjonen.
8. I forskrifter av 20. november 1976 nr. 3 om forbud mot at fremmedartede (eksotiske) dyr innføres, omsettes eller holdes som husdyr, selskapsdyr eller i fangenskap på annen måte gjøres følgende endringer:
 - a) § 1 annet ledd skal lyde:

I tvilstilfelle avgjør Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen om et dyr omfattes av forbudet.
 - b) § 2 skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forbudet i § 1 og fastsette vilkår for unntaket. Fylkesveterinæren kan herunder kreve at importøren eller annen som skal ha dyret i sin varetekt, fremlegger helseattest for dyret og dokumenterer at dyret vil få forsvarlig oppholdsrom der det er tilstrekkelig plass, lys og tilgang på frisk luft, passe temperatur mv., alt etter de behov vedkommende dyreslag har.
 - c) § 3 annet og tredje ledd skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan påby at dyr som er innført eller forsøkes innført i strid med bestemmelsene i disse forskrifter, skal returneres eller avlives for importørens regning uten erstatning fra det offentlige, selv om vedkommende dyr tilhører noen som ikke har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelsene og uten at straffesak behøver å være reist eller kunne reises mot noen.

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan også påby at dyr som selges, kjøpes, gis bort, tas imot eller holdes som husdyr, selskapsdyr eller i fangenskap på annen måte i strid med bestemmelsen i disse forskrifter, skal avlives for besitterens regning uten erstatning fra det offentlige, selv om vedkommende dyr tilhører noen som ikke har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelsene og uten at straffesak behøver å være reist eller kunne reises mot noen.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. mai Nr. 594 2003

Instruks for hvalkjøttkontroll.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 8. mai 2003 med hjemmel i forskrift av 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og frambud av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrforskriften) § 35. Kunngjort 16. mai 2003.

Kapittel I. Tilsyn og kontroll

- 1 *Tilsyn med godkjenninger*
- 1.2 Tilsynsveterinæren skal i tillegg til det ordinære tilsynet med at forskriftens krav er overholdt, spesielt kontrollere at virksomheter innehar nødvendige godkjenninger, jf. sjøpattedyrforskriften § 4, § 5, § 6 og/eller § 7.

- 2 *Undersøkelse av hvalkjøtt*
- 2.1 Undersøkelse iht. sjøpattedyrforskriften § 35 skal omfatte:
- 2.1.1 visuell undersøkelse av hvalkjøttet, eventuelt etterfulgt av laboratorieundersøkelse dersom den visuelle undersøkelsen ikke anses tilstrekkelig.
- 2.1.2 undersøkelse av avvik i konsistens, farge, lukt og smak.
- 2.1.3 andre undersøkelser når tilsynsveterinæren anser dette nødvendig.
- 2.1.4 analyse av miljøgifter dersom det anses nødvendig.
- 2.1.5 alle nødvendige undersøkelser, herunder innsnitting for å avklare om hvalkjøttet kan være helsefarlig. Dette gjelder særlig ved:
- 2.1.5.1 forekomst av sår, svulster eller abcesser.
- 2.1.5.2 skader som ikke er forårsaket av fangsten.
- 2.1.5.3 avmagring eller ødem.
- 2.1.5.4 andre tydelige og omfattende endringer, herunder bedervelse.

Kapittel II. Rapporter mv.

- 3 *Rapportering*
- 3.1 Tilsynsveterinæren skal etter endt fangstsesong, senest 1. oktober, rapportere resultatet av hvalkjøttkontrollens undersøkelser til Statens næringsmiddeltilsyn på fastsatt skjema.
- 4 *Ikrafttredelse*
- 4.1 Instruksen trer i kraft straks.
Samtidig oppheves instruks av 2. mai 1997 nr. 424 for hvalkjøttkontroll.

8. mai Nr. 595 2003

Vedtak om endring i delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 8. mai 2003 med hjemmel i delegeringsvedtak av 17. februar 2000 nr. 251. Kunngjort 16. mai 2003.

I

I vedtak av 17. februar 2000 nr. 251 om delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn gjøres følgende endringer:

I liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn erstattes

- «← Næringsmiddeltilsynet i Nordre Vestfold, for Borre, Hof, Holmestrand, Sande, Svelvik, Våle kommune.
- Næringsmiddeltilsynet i Tønsberg, for Nøtterøy, Ramnes, Tjøme, Tønsberg kommune.»

med

- «← Vestfold Interkommunale Næringsmiddeltilsyn.»

I liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn oppheves følgende strekpunkt:

- «← Næringsmiddeltilsynet i Bindal og Sømna, for Bindal og Sømna kommune»,
- «← Næringsmiddeltilsynet i Brønnøy, for Brønnøy kommune», og
- «← Næringsmiddeltilsynet i Vega, for Vega kommune».

I liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn, etter «← Næringsmiddeltilsynet i Andøy, for Andøya kommune» tilføyes følgende strekpunkt:

- Næringsmiddeltilsynet for Sør-Helgeland.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. mai Nr. 596 2003**Ikrafttredelse av lov av 9. mai 2003 nr. 29 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkontorloven) mv.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mai 2003 med hjemmel i lov av 9. mai 2003 nr. 29 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkontorloven) mv. del IV. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 16. mai 2003.

Lov av 9. mai 2003 nr. 29 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) og lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkontorloven) mv. gjelder fra 1. januar 2004.

7. mai Nr. 597 2003**Forskrift om endring i forskrift om boligtilskudd fra Den Norske Stats Husbank.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 7. mai 2003 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 21. Kunngjort 20. mai 2003.

I

I forskrift av 28. januar 2003 nr. 106 om boligtilskudd fra Den Norske Stats Husbank gjøres følgende endringer:

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Hvem som kan få tilskudd

Tilskudd kan gis til:

- a) enkeltpersoner for etablering eller utbedring av egen bolig
- b) kommuner for etablering av utleieboliger og videretildeling til enkeltpersoner
- c) selskaper, stiftelser o.l. for etablering av utleieboliger.

Ved videretildeling til enkeltpersoner fastsetter kommunene selv nærmere regler for behovsprøving. Reglene skal godkjennes av Husbanken.

Ved tildeling av tilskudd til utleieboliger skal regelverket for tildeling av boliger godkjennes av Husbanken.

§ 3. Hva det kan gis tilskudd til

Tilskudd kan gis i forbindelse med finansiering av:

- a) oppføring av nye boliger
- b) utbedring av boliger
- c) kjøp og leie av boliger.

Som hovedregel skal øvrig finansiering være gitt av Husbanken, SND eller kommunen, men tilskudd kan i særlige tilfeller gis til nøkterne boliger finansiert på annen gunstig måte.

Husbanken kan gi prosjekteringsstøtte til enkeltpersoner i forbindelse med oppføring, utbedring og kjøp av bolig som skal brukes av eldre og funksjonshemmede.

Kommunene kan bruke deler av boligtilskuddet til å dekke tap på etableringslån og startlån. Husbankens hovedstyre fastsetter nærmere hvor stor andel av tilskuddet kommunene kan sette av til tapsfond. Denne andelen kan ikke utgjøre mer enn 20 prosent av tilskuddet.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. mai Nr. 598 2003**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Fastsatt av Vegdirektoratet 8. mai 2003 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak av 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 1 (direktiv 2001/56/EF) og nr. 45za (direktiv 2002/24/EF). Kunngjort 20. mai 2003.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–3 nr. 2 bokstavene a, b og c skal lyde:

- a) *Moped*: Motorvogn med to hjul (motorvogn gruppe L1e) eller tre hjul (motorvogn gruppe L2e) som har en høyeste konstruksjonshastighet som ikke overstiger 45 km/h og som har motor som oppfyller vilkårene angitt i annet eller tredje avsnitt.

Motorvogn med to hjul som har motor med slagvolum som ikke overstiger 50 cm³ dersom den har forbrenningsmotor, eller maksimal kontinuerlig nominell effekt på høyst 4 kW hvis den har elektrisk motor.

Motorvogn med tre hjul som har motor med slagvolum som ikke overstiger 50 cm³ dersom den har elektrisk tenning, eller maksimal nettoeffekt på høyst 4 kW hvis den har en annen forbrenningsmotor eller maksimal kontinuerlig nominell effekt på høyst 4 kW hvis den har en elektrisk motor.

Som moped regnes også firehjuls motorsykkel med en egenmasse på under 350 kg (motorvogn gruppe L6e), ikke medregnet batterienes masse for elektrisk drevne motorvogner, hvis høyeste konstruksjonshastighet ikke overstiger 45 km/h, som har motor med slagvolum på 50 cm³ eller mindre for motorer med elektrisk tenning (eller største netto effekt på 4 kW eller mindre for andre forbrenningsmotortyper eller maksimal kontinuerlig nominell effekt på høyst 4 kW for elektrisk motor).

Alternativt kan definisjonen av moped i forskrift om krav til kjøretøy anvendes for nasjonale typegodkjenninger før 1. oktober 1996.

- b) *Motorsykkel*: Motorvogn med to hjul, med sidevogn (motorvogn gruppe L4e) eller uten sidevogn (motorvogn gruppe L3e), som har motor med slagvolum på mer enn 50 cm³, dersom den har forbrenningsmotor, og/eller en høyeste konstruksjonshastighet på mer enn 45 km/h.
- c) *Trehjuls motorsykkel*: Motorvogn med tre symmetrisk plasserte hjul, som har motor med slagvolum på mer enn 50 cm³ dersom den har forbrenningsmotor, og/eller en høyeste konstruksjonshastighet på mer enn 45 km/h (motorvogn gruppe L5e).

Som trehjuls motorsykkel regnes også firehjuls motorsykkel med en egenmasse som ikke overstiger 400 kg (motorvogn gruppe L7e) (550 kg for motorvogner beregnet for godstransport), ikke medregnet batterienes masse for elektrisk drevne motorvogner, som har motor hvis største netto effekt ikke overstiger 15 kW, med unntak av de firehjuls motorsyklar som er nevnt i nr. 2 bokstav a annet ledd.

For kjøretøy typegodkjent eller registrert (uten typegodkjenning) før 1. oktober 1999, eller kjøretøy registrert (med typegodkjenning) før 17. juni 2003, skal firehjuls motorsykkel som nevnt likevel regnes som bil.

§ 2–7 nr. 2 skal lyde:

2. *EØF-typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner:*

Typegodkjenning – Den rutine der en EØS-stat fastslår at en kjøretøytype oppfyller de tekniske krav i særdirrektivene og verifiserer at produsentens data, som angitt på den fullstendige liste i vedlegg I til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, er korrekte. Typegodkjenning av deler – Den rutine der en EØS-stat fastslår at en egenskap eller teknisk enhet (typegodkjenning av teknisk enhet) eller en del (typegodkjenning av del) oppfyller de tekniske krav fastsatt i det aktuelle særdirktiv oppført på den fullstendige listen i vedlegg I til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

Typegodkjenning av kjøretøy eller deler kan utvides i forbindelse med endringer, varianter eller versjoner.

§ 4–1 nr. 1 skal lyde:

1. Bestemmelsene i dette kapittel gjelder typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner og deres deler og tekniske enheter i samsvar med direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

Den som søker typegodkjenning må selv bære omkostningene i samsvar med bestemmelsene i kap. 6, så langt disse passer. Se særlig § 6–9 nr. 7.

§ 4–1 nr. 5 ny bokstav g skal lyde:

- g) Tråsykler med elektrisk hjelpemotor med maksimal nominell effekt på høyst 0,25 kW hvor hjelpemotorens effekt reduseres gradvis og opphører når kjøretøyet oppnår en hastighet på 25 km/h, eller tidligere hvis syklisten slutter å trå.

§ 4–1 nr. 8 og 9 skal lyde:

8. Typegodkjenning etter dette kapittel er obligatorisk så langt det finnes relevante særdirrektiver. I vedlegg I til denne forskrift inntas oversikt over de særdirrektivene som skal anvendes ved EØF-typegodkjenning.

9. Ved enkeltgodkjenning av kjøretøy skal – for kjøretøy som omfattes av dette kap. – typegodkjenninger av deler og tekniske enheter, foretatt i EØS-stat i henhold til direktiv 2002/24/EF, godtas.

§ 4–4 nr. 1 og 2 skal lyde:

1. For hvert kjøretøy produsert i samsvar med den godkjente typen skal produsenten utstede et samsvarssertifikat som skal være utformet i henhold til vedlegg IV del A i direktiv 92/61/EØF. Fra 9. november 2003 skal samsvarssertifikatet være utformet i henhold til vedlegg IV del A i direktiv 2002/24/EF, dog kan tidligere mønster etter direktiv 92/61/EØF benyttes i inntil 12 måneder etter dette på anmodning fra fabrikant. Samsvarssertifikater utstedt på basis av typegodkjenninger utstedt før 9. november 2003 og utvidelser av typegodkjenninger i henhold til bestemmelsene i direktiv 92/61/EØF, skal være utformet i henhold til vedlegg IV del A i direktiv 2002/24/EF fra 9. november 2004.

For tohjuls motorsykkel skal det av samsvarssertifikatet også fremgå om det er lett, mellomtung eller tung motorsykkel. Dersom en motorsykkel både er mellomtung og tung, angis bare mellomtung.

Vegdirektoratet kan for øvrig, i forbindelse med beskatning av kjøretøy eller utforming av registreringsdokument, kreve at samsvarssertifikatet skal inneholde andre opplysninger enn dem som er nevnt i vedlegg IV del A, forutsatt at de tydelig framgår av opplysningsdokumentet.

2. For hver uoriginal teknisk enhet eller del produsert i samsvar med den godkjente typen, skal produsenten utstede et samsvarssertifikat som skal være utformet i henhold til vedlegg IV del B i direktiv 92/61/EØF. Fra 9. november 2003 skal samsvarssertifikatet være utformet i henhold til vedlegg IV del B i direktiv 2002/24/EF. Samsvarssertifikater utstedt på basis av typegodkjenninger utstedt før 9. november 2003 og utvidelser av typegodkjenninger i henhold til bestemmelsene i direktiv 92/61/EØF, skal være utformet i henhold til vedlegg IV del B i direktiv 2002/24/EF fra 9. november 2004. Dette sertifikatet er ikke påkrevd for originale tekniske enheter eller deler.

Ny § 4–12 skal lyde:

§ 4–12. Restkjøretøy

1. Vegdirektoratet kan, innenfor det begrensede antall fastsatt i vedlegg VIII og for et begrenset tidsrom på tolv måneder, regnet fra den dato typegodkjenningen ble ugyldig, registrere nye kjøretøy av en kjøretøytype hvis typegodkjenningen ikke lenger er gyldig.

Denne bestemmelsen får anvendelse bare på kjøretøy

– som befant seg i EØS-området, og

– som var ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat utstedt mens typegodkjenningen for det aktuelle kjøretøyet fremdeles var gyldig, men som ikke var registrert eller tatt i bruk for denne typegodkjenningen ble ugyldig.

2. For at nr. 1 skal kunne anvendes på en eller flere kjøretøytyper i en bestemt gruppe, skal fabrikanten sende søknad om dette til Vegdirektoratet for kjøretøy som ønskes registrert i Norge.

Søknaden skal angi hvilke tekniske og/eller økonomiske begrunnelser den er basert på.

Innen tre måneder skal Vegdirektoratet avgjøre om, og for hvilket antall, slike kjøretøy aksepteres registrert.

Enhver EØS-stat som berøres av at slike kjøretøytyper tas i bruk, skal være ansvarlig for å sikre at produsenten overholder bestemmelsene i vedlegg VIII.

Vegdirektoratet skal hvert år sende EFTAs overvåkningsorgan en liste over de unntak som er gitt.

§ 6–5 nr. 2 skal lyde:

2. Virkeområde: Alle motorvogner som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

§ 6–5 nr. 4 skal lyde:

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

§ 6–6 nr. 2 skal lyde:

2. Virkeområde: Alle motorvogner som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

§ 6–6 nr. 4 skal lyde:

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF.

Uttrykkene «Rdir 92/61/EØF» og «direktiv 92/61/EØF» erstattes med uttrykket «direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF» i følgende paragrafer:

§ 10–3 nr. 2, § 13–4 nr. 2 og 4, § 14–4 nr. 2 og 4, § 16–6 nr. 2 og 4, § 18–4 nr. 2 og 4, § 18–5 nr. 2 og 4, § 19–3 nr. 2 og 4, § 22–4 nr. 2 og 4, § 23–2 nr. 4, § 23–3 nr. 2 og 4, § 24–7 nr. 2 og 4, § 25–18 nr. 2 og 4, § 26–3 nr. 2 og 4, § 27–3 nr. 2 og 4, § 28–2 nr. 2 og 6, § 29–2 nr. 2 og 4, § 30–3 nr. 2 og 4, § 31–3 nr. 4, § 34–2 nr. 2 og 4, § 34–3 nr. 2 og 4, § 35–2 nr. 2, § 38–3 nr. 2 og 4, § 39–4 nr. 2 og 4 og § 39–5 nr. 2 og 4.

Ny § 20–1 skal lyde:

§ 20–1. Oppvarming og ventilasjon i bil og deres tilhengere (direktiv 2001/56/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 2001/56/EF.

2. Virkeområde: Alle kjøretøy i gruppe M, N og O (som er montert med oppvarmingsanlegg).

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv

70/156/EØF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Fører og eventuelt passasjerrom skal være utstyrt med oppvarmingsanlegg i henhold til direktiv 2001/56/EF.

5. Ikrafttreden:

- 9. mai 2004 for typegodkjenning av ny type kjøretøy
- 9. mai 2005 for salg og ibruktagning av komponenter som separate tekniske enheter, registrering av nye kjøretøy, unntatt for kjøretøy som har varmeapparat som utnytter spillvarme og som bruker vann som varmemedium.

Nåværende § 20–1 blir ny § 20–2 og skal lyde:

§ 20–2. Oppvarming og ventilasjon på bil

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for kjøretøy som ikke omfattes av § 20–1.
2. Lukket førerrom skal kunne oppvarmes og ventileres på tilfredsstillende måte. Bil som tilfredsstillende direktiv 78/548/EØF eller direktiv 2001/56/EF anses å oppfylle dette kravet.

I vedlegg 1 liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av biler og deres tilhengere, jfr. Rdir 70/156/EØF skal nr. 36 lyde:

Emne	Direktivnummer	Senest endret ved direktivnummer	Gjelder									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
36. Varmeanlegg	2001/56/EF		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

I vedlegg 1 etter liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av biler og deres tilhengere, jfr. Rdir 70/156/EØF tilføyes følgende:

Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner (særdirektiver), jf. direktiv 2002/24/EF:

Nr.	Emne	Direktivnummer	Seneste endringsdirektiv	Kapittel
18	Motoreffekt og -moment	95/1/EØF		
19	Tiltak mot ulovlige inngrep	97/24/EF		7
20	Drivstofftank	97/24/EF		6
25	Konstruktiv hastighet	95/1/EØF		
26	Vekter og dimensjoner	93/93/EØF		
27	Slepe- og festeanordninger	97/24/EF		10
28	Avgass	97/24/EF	2002/51/EF	5
29	Dekk	97/24/EF		1
31	Bremser	93/14/EØF		
32	Montering av lykter og lyssignaler	93/92/EØF	2000/73/EF	
33	Lys og lykter	97/24/EF		2
34	Lydsignaler	93/30/EØF		
35	Kjennetegns plassering bak	93/94/EØF		
36	Elektromagnetisk kompatibilitet	97/24/EF		8
37	Støy	97/24/EF		9
38	Speil	97/24/EF		4
39	Utvendig utstikkende deler	97/24/EF		3
40	Støtteben	93/31/EF	2000/72/EF	
41	Beskyttelse mot uberettiget bruk	93/33/EF		
42	Ruter, vindusviskere, spylere, defroster	97/24/EF		12
43	Fastholdelsesanordninger på tohjulskjøretøy	93/32/EØF		
44	Belter og beltefester	97/24/EF		11
45	Hastighetsmåler	2000/7/EF		
46	Betjeningsinnretninger, kontrollamper og indikatorer	93/29/EØF	2000/74/EF	
47	Merking av kjøretøy	93/34/EØF		

II

Endringene trer i kraft 9. mai 2003.

16. mai Nr. 599 2003**Instruks til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn om bruk av Matilda varslingsmodul (Matilda VAM).**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 16. mai 2003 med hjemmel i forskrift av 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland § 25, jf. delegeringsvedtak av 17. februar 2000 nr. 251. Kunngjort 20. mai 2003.

1 Det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn skal bruke Matilda VAM til å holde oversikt over importører og importmeldinger i eget tilsynsområde.

2 Hvis importør sender importmelding via faks skal det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsyn kontrollere at importmeldingen inneholder tilstrekkelige og riktige opplysninger, jf. forskrift av 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland, herunder opplysninger om importør. Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsyn skal sørge for at meldingene blir registrert i Matilda VAM.

3 Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsyn skal registrere utført importkontroll samt avgjørelser tatt i forhold til importpartier i databasen i henhold til gjeldende regelverk.

4 Denne instruks gjelder fra 19. mai 2003.

16. mai Nr. 600 2003**Forskrift om opphevelse av forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i lov av 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd og forskrift om tilskudd til jobbskapingprosjekter.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 16. mai 2003 med hjemmel i lov av 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting § 15, § 16 og § 17. Kunngjort 20. mai 2003.

Forskrift av 26. september 1990 nr. 771 om overgangsregler i forbindelse med endringer i lov av 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd og forskrift av 21. april 1998 nr. 843 om tilskudd til jobbskapingprosjekter oppheves.

3. april Nr. 613 2003**Forskrift til rammeplan for faglærerutdanning i musikk, dans og drama.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 23. mai 2003.

§ 1. Organisering og innhold

Faglærerutdanning i musikk, dans og drama er en treårig utdanning (180 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 150 studiepoeng og en valgbar del på 30 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
hovedområde, enten musikk, dans eller drama	60 studiepoeng
fagdidaktikk og tverrfaglig arbeid	30 studiepoeng
fagteori og støttefag	30 studiepoeng

praksis som integrert del av studieenheter på 12 – 14 arbeidsuker.

Utdanningens valgbare del består av

fordypning innen hovedområdet eller ett av de to andre fagene	30 studiepoeng
---	----------------

Studiet gir grunnlag for tildeling av graden bachelor – faglærerutdanning i henholdsvis musikk, dans eller drama.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av institusjonens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksisopplæring

- Utdanningen må omfatte praksisopplæring i 12 – 14 uker som en integrert del av de ulike studieenheter. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
- Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. Skikkethetsvurdering

Høgskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høyskoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. Eksamensbestemmelser

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høgsolen.

§ 6. Vitnemål

Det utstedes et vitnemål for bachelor – faglærerutdanning henholdsvis i musikk, dans eller drama. Vitnemålet skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd.

§ 7. Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for faglærerutdanning for musikk, dans og drama kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høgscoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003, gjelder tidligere rammeplaner med tilhørende forskrift.

25. april Nr. 614 2003**Forskrift om forbud mot å stille ut hunder som har fått øre og/eller hale kupert.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 25. april 2003 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 2, § 13 annet ledd og § 30 pkt. 8. Kunngjort 23. mai 2003.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å hindre øre- og halekupering av hund.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for hunder som har kupert øre og/eller hale.

Forskriften gjelder ikke for:

1. hunder av ikke-kuperingsrase som av medisinske årsaker har amputert hale.
2. hunder som før 1. januar 2000 har fått særskilt unntak fra forbud mot utstilling etter daværende forskrift av 10. februar 1994 nr. 122.

§ 3. Definisjon

Kupering: avkorting av hale og kirurgisk endring av ørets form.

Kuperingsrase: rase som etter sedvane kuperes i land hvor dette tillates.

§ 4. Forbud mot å stille ut kupert hund

Det er forbudt å stille ut hund som har fått øre og/eller hale kupert. Forbudet gjelder alle arrangementer som er en del av avlsarbeid, og alle arrangementer hvor hunder konkurrerer og/eller rangeres for eksteriør og/eller prestasjon.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift eller bestemmelser gitt med hjemmel i denne forskrift eller unnlattelse av å etterkomme pålegg gitt med hjemmel i denne forskrift, er straffbar, jf. lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern, § 31.

§ 6. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks.

25. april Nr. 615 2003**Forskrift om endring i forskrift om forsøk med dyr.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 25. april 2003 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 22 og § 30, jf. delegeringsvedtak av 19. november 1976 nr. 3371. Kunngjort 23. mai 2003.

I

I forskrift av 15. januar 1996 nr. 23 om forsøk med dyr gjøres følgende endringer:

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Ansvarshavende skal ha gjennomgått kurs i forsøksdyrkunnskap etter opplegg godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og plikter å holde sine faglige kunnskaper og ferdigheter ved like. Relevant faglitteratur skal være tilgjengelig på avdelingen.

§ 12 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Personer som steller eller fører tilsyn med forsøksdyr, skal ha gjennomgått opplæring etter opplegg godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

Enhver forsøksdyravdeling som ikke har veterinær eller fiskehelsebiolog som ansvarshavende, skal ha knyttet til seg en navngitt veterinær eller fiskehelsebiolog som skal gi råd om dyrenes oppstalling, miljø og behandling.

Vedkommende skal oppfylle kompetansekrav som Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen stiller. Fiskehelsebiolog kan bare inneha denne funksjonen i avdelinger som utelukkende oppstaller akvatiske dyr (unntatt sjøpattedyr).

§ 13 første ledd skal lyde:

Personer som planlegger eller utfører forsøk, skal ha gjennomgått opplæring etter opplegg godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

§ 22 skal lyde:

Ansvarshavende kan dispensere fra kravet om gjennomgått kurs/opplæring i forsøksdyrkunnskap i § 6, § 12 og § 13 for personer som gjennom arbeid med forsøksdyr før denne forskriften trådte i kraft, har ervervet seg kompetanse og erfaring som oppfyller de kriteriene¹ som er gitt av Landbruksdepartementet.

1 Kriteriene angitt i delegeringsvedtak av 13. mars 1997 nr. 359.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. mai Nr. 616 2003

Forskrift om endring i forskrift om hold av høns og kalkun.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 7. mai 2003 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (direktiv 2002/4/EF). Kunngjort 23. mai 2003.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1494 om hold av høns og kalkun gjøres følgende endringer:

§ 8 annet og nytt tredje ledd skal lyde:

Dyreholder plikter å rapporterte opplysninger om fjørfeholdet til Statens dyrehelsetilsyn, herunder opplysninger om dyreholders adresse, produksjonsform og produksjonskapasitet, samt navn, adresse og fødsels-/personnummer til eier og røker.

Endringer i opplysninger om dyrehold med fjørfe, og opphør eller oppstart av dyrehold med fjørfe skal meldes Statens dyrehelsetilsyn innen 1 måned.

§ 33 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved oppdrett i fleretasjesystemer skal dyretettheten ikke overstige 24 dyr per m² bruksareal etter 5 ukers alder og fram til 16 ukers alder. Ved oppdrett etter 16 ukers alder skal dyretettheten ikke overstige 22 dyr per m² bruksareal.

§ 35 annet ledd skal lyde:

For kalkun til kjøttproduksjon skal dyretettheten ikke overstige 38 kg levende vekt per m² når dyras gjennomsnittlige levende vekt ligger under 7 kg. Når gjennomsnittlig levende vekt ligger over 7 kg, skal dyretettheten ikke overstige 44 kg per m².

II

Endringene trer i kraft straks.

16. mai Nr. 617 2003

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 16. mai 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, overføringsvedtak av 29. april 1988 nr. 312 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 38 (direktiv 2002/76/EF) og nr. 54 (direktiv 2002/76/EF). Kunngjort 23. mai 2003.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 38 (direktiv 86/362/EØF) og nr. 54 (direktiv 90/642/EØF) tilføyes følgende endringsdirektiv: direktiv 2002/76/EF.

I noten til vedlegg II tilføyes:

Vedlegg II er endret som ledd i gjennomføringen av EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 38 og 54 med tilføyelse av: direktiv 86/362/EØF og direktiv 90/642/EØF er endret som følge av: direktiv 2002/76/EF.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mai Nr. 618 2003**Vedtak om endring i instruks for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn, Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og Fiskeridirektoratet 19. mai 2003 med hjemmel i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v., lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v., lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven), lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon og lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiske dyr (fiskesykdomsloven), jf. forskrift av 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland. Kunngjort 23. mai 2003.

I

I instruks av 27. oktober 1999 nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland gjøres følgende endringer:

Pkt. 4.1 og 4.2 skal lyde:

4.1 *Bruk av databasen Matilda varslingsmodul (Matilda VAM)*

Ansvarlig ved grensekontrollstasjon som er tilknyttet Matilda VAM skal påse at databasen Matilda VAM brukes til å holde oversikt over alle importører og forhåndsmeldinger ved utfylt vedlegg B side 1. Det skal kontrolleres at forhåndsmeldingene inneholder tilstrekkelige og riktige opplysninger, jf. forskrift av 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland, herunder opplysninger om importør. Hvis importør sender forhåndsmelding via faks skal ansvarlig ved grensekontrollstasjonen påse at forhåndsmeldingene blir registrert i databasen.

Ansvarlig ved grensekontrollstasjon som ikke er tilknyttet Matilda VAM skal påse at det føres lister over de varepartier som er blitt fremstilt for kontroll, i samsvar med vedlegg VI.

4.2 *Rapportering*

Ansvarlig ved grensekontrollstasjon som er tilknyttet Matilda VAM skal påse at foretatt veterinærkontroll, resultat av gjennomført kontroll, samt iverksatte tiltak i henhold til gjeldende regelverk fortløpende registreres i Matilda VAM, da sentral tilsynsmyndighet på bakgrunn av de opplysninger som foreligger i databasen skal avgi skriftlig rapport halvårlig til ESA. Grenseveterinæren skal i tillegg avgi skriftlig rapport til Statens næringsmiddeltilsyn, Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren, Fiskeridirektoratet med kopi til Statens dyrehelsetilsyn over resultat av eventuelle prøveuttak og den registrerte informasjonen i forbindelse med prøveuttaket samt iverksatte tiltak. Rapporten skal sendes kvartalsvis innen 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober.

Grensekontrollstasjoner som ikke er tilknyttet Matilda VAM skal avgi skriftlig rapport til sentral tilsynsmyndighet om foretatt veterinærkontroll som inkluderer rapport over de registreringer som er foretatt i henhold til punkt 4.1 annet ledd, resultat av eventuelle prøveuttak og den registrerte informasjon i forbindelse med prøveuttaket, samt iverksatte tiltak. Rapportene skal sendes kvartalsvis innen 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober.

Alle grensekontrollstasjoner skal i tillegg til registrering straks sende skriftlig melding til Statens næringsmiddeltilsyn, Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og Fiskeridirektoratet med kopi til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen når det foreligger uregelmessigheter, positive prøverfunn eller av andre årsaker anses nødvendig. Det skal opplyses om eventuelle tiltak og vedlegges kopi av saksdokumenter.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mai Nr. 619 2003**Forskrift om endring i forskrift om strafferegistrering.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 19. mai 2003 med hjemmel i ikrafttredelsesvedtak av 20. desember 1974 nr. 3 og lov av 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering § 10 nr. 3. Kunngjort 23. mai 2003.

I

I forskrift av 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering gjøres følgende endring:

§ 12 nr. 4 ny bokstav o skal lyde:

- o) til kommunene i forbindelse med tilsetninger av personer som skal yte tjenester til mindreårige etter lov om sosiale tjenester § 4–2 bokstav a – d. Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt, ilagt forelegg eller er dømt for brudd på straffeloven § 193, § 194, § 195, § 196, § 197, § 199, § 200 annet ledd, § 201 bokstav c, § 203, § 204 første ledd bokstav d og f.

II

Endringen trer i kraft 1. juni 2003.

21. mai Nr. 620 2003

Forskrift om hvilke opplysninger som skal fremgå av verdipapirregister.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. mai 2003 med hjemmel i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 6–8. Kunngjort 23. mai 2003.

Kap. 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde mv.

Forskriften gjelder for verdipapirregister som nevnt i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 1–3.

Verdipapirregisteret kan i sitt regelverk fastsette at ytterligere opplysninger enn de som følger av forskriften her skal registreres, dersom dette er nødvendig for å sikre en hensiktsmessig registrering og omsetning av det finansielle instrumentet. Slikt regelverk skal godkjennes av Kredittilsynet etter verdipapirregisterloven § 1–2.

Opplysninger registrert i verdipapirregisteret skal være søkbare. Opplysningene skal sammenstilles på en måte som ivaretar hensynet til effektivt tilsyn og statistikkproduksjon.

Kap. 2. Opplysninger om finansielle instrumenter

§ 2. Opplysninger om utsteder og registrerte finansielle instrumenter

I verdipapirregisteret skal følgende opplysninger om utsteder og det finansielle instrumentet registreres:

1. Utstedeers navn, adresse, forretningskontor (som angir utstedeers jurisdiksjon)
2. Utstedeers fødsels- eller organisasjonsnummer
3. ISIN eller, dersom det finansielle instrumentet ikke er tildelt ISIN, annen entydig angivelse av det finansielle instrumentet
4. Det finansielle instrumentets navn og type
5. Dato for registrering inn i registeret
6. Utstedeers registerfører
7. Det finansielle instrumentets eventuelle noteringssted
8. Om det gjelder særlige omsetningsbegrensninger for det finansielle instrumentet utover hva som følger av lov eller forskrift i medhold av lov
9. Valutakode for det finansielle instrumentets pålydende og den valuta instrumentet er notert i.

Ved lån skal informasjon nevnt under første ledd nr. 1 og 2 inntas om låntaker i tillegg til utsteder, dersom dette er to ulike personer.

For verdipapirfondsandeler anses verdipapirfondet som utsteder.

§ 3. Opplysninger om aksjer, grunnfondsbevis, andre verdipapirer som kan likestilles med aksjer eller grunnfondsbevis

For aksjer, grunnfondsbevis, andre verdipapirer som kan likestilles med aksjer eller grunnfondsbevis, og tegningsretter til slike, skal i tillegg til opplysninger som nevnt i § 2 følgende opplysninger registreres:

1. Det finansielle instrumentets pålydende
2. Antall enheter utstedt av det finansielle instrumentet
3. Eventuelle vedtektsbestemte eier- og stemmerettsbegrensninger
4. Registreringsland
5. Risk-beløp
6. Ligningsverdi.

For øvrig skal verdipapirregisteret registrere de opplysninger som etter den til enhver tid gjeldende lovgivning skal inntas i eierregistrene for aksjer, grunnfondsbevis eller andre verdipapirer som kan likestilles med aksjer eller grunnfondsbevis. Verdipapirregisteret skal kunne sammenstille disse opplysningene på en slik måte at et lovlig eierregister umiddelbart dannes på forespørsel.

§ 4. Opplysninger om obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter

For obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter skal i tillegg til opplysninger som nevnt i § 2 følgende opplysninger registreres:

1. Eventuell tillitsmann
2. Lånets opprinnelige størrelse, herunder lånets totale låneramme og det beløp som er utstedt samt størrelsen på fiktive egenbeholdninger som inngår i beløp som er utstedt
3. Andelens størrelse/pålydende
4. Eventuell førtidig innløsningsrett- og plikt
5. Opprinnelig løpetid
6. Rente- og avdragsvilkår
7. Ligningsverdi
8. Lånets prioritet i forhold til utsteders andre innlån og gjeldsforpliktelser
9. Sikkerhet eller garanti.

I lånets løpetid skal følgende opplysninger til enhver tid fremgå:

1. Gjenværende lånebeløp
2. Gjenværende løpetid i antall år
3. Neste uttrekningsdato
4. Neste renteutbetalingsdato
5. Neste rentereguleringsdato.

For konvertible obligasjoner registreres i tillegg opplysninger om konvertering, inkludert konverteringskurs- og periode.

§ 5. *Opplysninger om derivater*

For finansielle instrumenter som nevnt i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1–2 annet ledd nr. 4 – 8 skal i tillegg til opplysninger som nevnt i § 2 følgende opplysninger registreres:

1. Entydig bestemmelse av derivatets underliggende
2. Innløsningsdato
3. Åpen balanse
4. Antall enheter av det underliggende pr. kontrakt
5. Innløsningskurs.

§ 6. *Opplysninger om verdipapirfondsandeler*

For verdipapirfondsandeler skal i tillegg til opplysninger nevnt i § 2 følgende opplysninger registreres:

1. Forvaltningsselskapets navn, adresse og organisasjonsnummer
2. Verdipapirfondets navn, adresse, organisasjonsnummer og registreringsland (landkode)
3. Antall andeler til enhver tid
4. Andelens pålydende
5. Risk-beløp
6. Ligningsverdi.

For øvrig skal verdipapirregisteret inneholde de opplysninger som etter den til enhver tid gjeldende lovgivning skal inntas i andelseierregisteret for verdipapirfond. Verdipapirregisteret skal kunne sammenstille disse opplysningene på en slik måte at et lovlig andelseierregister dannes umiddelbart på forespørsel.

§ 7. *Opplysninger om finansielle instrumenter som er delregistrert*

For finansielle instrumenter som delregistreres i et verdipapirregister, skal i tillegg til opplysninger som nevnt i § 2 følgende opplysninger registreres:

1. Antall enheter av det finansielle instrumentet som til enhver tid er delregistrert i verdipapirregisteret
2. Angivelse av det register verdipapirregisteret utleder sin registrering fra.

De opplysninger som i følge bestemmelsene i § 3 til § 6 skal registreres om det finansielle instrumentet skal, så langt det passer, i tillegg fremgå av registeret.

Med register menes også register i forvalterbanker og andelseierregistre for verdipapirfond.

Kap. 3. Innsynsrett

§ 8. *Innsyn i opplysninger som er registrert om finansielle instrumenter*

Verdipapirregisteret kan i sine regler bestemme at innsyn som nevnt i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 8–2 nr. 4 ikke skal gjelde for enkelte opplysninger som er registrert utelukkende på bakgrunn av krav fastsatt av verdipapirregisteret.

Verdipapirregisteret kan i sine regler gi regler om når innsynsretten inntreffer.

Kap. 4. Opplysninger om innehavere av rettigheter til finansielle instrumenter

§ 9. *Opplysninger om innehaver*

Følgende opplysninger om innehaver av et registrert finansielt instrument skal fremgå av registeret:

1. Kontonummer
2. Kontoavers navn og adresse
3. Kontoavers fødselsnummer eller organisasjonsnummer
4. Statsborgerskap eller registreringsland for juridiske personer

5. Ligningsadresse for personer eller foretak som ikke er skattepliktige i Norge og kildeskattprosent dersom denne skal avvike fra den generelle prosentsats som blir registrert i verdipapirregisteret på grunnlag av adresse/ligningsadresse.
6. Registreringstidspunkt
7. Om kontoen er en forvalterkonto
8. Særlige regler for disponering av kontoen
9. Registerfører for innehaver
10. Innehavers eventuelle clearingrepresentant.

§ 10. Opplysninger om innehavere av begrensede rettigheter mv.

Følgende opplysninger om innehavere av begrensede rettigheter til registrerte finansielle instrumenter skal fremgå av registeret:

1. Type rettighet
2. Rettighetshavers navn, adresse og eventuelt forretningskontor
3. Rettighetshavers fødselsnummer eller organisasjonsnummer
4. Grunnlaget for rettsstiftelsen
5. De beløp rettigheten skal dekke
6. Disposisjonsrett for innehaver
7. Registreringstidspunkt.

§ 11. Opplysninger om fullmaktsforhold

Følgende opplysninger om fullmakter gitt av innehaver av registrerte finansielle instrumenter skal fremgå av registeret:

1. Type fullmakt
2. Fullmaktshavers navn og adresse, og eventuelt forretningskontor
3. Fullmaktshavers fødsels- eller organisasjonsnummer
4. Fullmaktens eventuelle løpetid
5. Registreringstidspunkt.

Kap. 5. Opplysninger om transaksjoner

§ 12. Opplysninger om transaksjoner

Ved registrering av transaksjoner i et registrert finansielt instrument skal følgende opplysninger registreres:

1. Handelsdag og oppgjørslag
2. Transaksjonstype
3. Entydig angivelse av transaksjonen
4. Angivelse av hvilke(t) finansielle instrument som handles/overføres
5. Konto det handles mot/overføres til
6. Nominell verdi
7. Hvem som har meldt inn transaksjonen
8. Omsetningsbeløp
9. Kurs
10. Registreringstidspunkt
11. Innmeldingstidspunkt.

Kap. 6. Ikrafttredelse

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. august 2003. Fra samme tidspunkt oppheves vedtak av 20. desember 2002 nr. 1627 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og enkelte andre lover § 4.

3. april Nr. 621 2003

Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Gjøvik.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Gjøvik 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 27. mai 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, bedømmelser, vurdering av praksis og annen vurdering ved Høgskolen i Gjøvik når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift, eller inngår som beregningsgrunnlag for disse. Bestemmelser om eksamen og sensur fastsatt av departementet i nasjonale rammeplaner for et studium, skal i tilfelle konflikt gå foran denne forskriften.

§ 2. Definisjoner1. *Loven*

Med loven menes i denne sammenheng lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler.

2. *Rammeplan*

Rammeplan er betegnelsen for en nasjonal plan som beskriver mål, innhold og organisering i enkelte yrkesrettede utdanninger. Rammeplanene fastsettes av departementet.

3. *Fagplan*

Fagplan brukes som betegnelse for en plan som gir en nærmere beskrivelse av mål, innhold og organisering av studier som er omfattet av nasjonale rammeplaner.

4. *Studieplan*

Studieplan brukes som betegnelse for en plan som gir en nærmere beskrivelse av mål, innhold og organisering av studier/emner som ikke omfattes av nasjonale rammeplaner.

5. *Fagbeskrivelse/kursbeskrivelse*

Beskrivelse av innhold, omfang, mål, vurderingsformer o.l. av et fag, emne eller kurs, som inngår på vitnemål eller karakterutskrift.

6. *Studiepoeng*

Omfanget av et fag, emne eller kurs i høyskolens fag- og studieplaner måles i studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer ett fullt studieår for heltidsstudenter.

7. *Eksamen*

Som eksamen regnes:

- skriftlig og/eller muntlig prøve i et fag, emne eller kurs
- praktiske prøver og arbeider
- vurdering av veiledet praksis
- framvisninger og framføringer
- mappevurdering
- bedømmelse av utført laboratoriearbeid, prosjektarbeid, praksisrapport, seminararbeid, rapporter eller annen dokumentasjon som inngår i sluttevalueringen for et fag, emne, kurs og/eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemål eller karakterutskrift.

8. *Student*

Som student regnes den som gjennom opptak i henhold til lovens § 37 – § 39, er tatt opp til studier ved høyskolen og har betalt semesteravgift.

9. *Privatist*

Som privatist regnes den som etter reglene i lovens § 40 framstiller seg til eksamen ved høyskolen, uten å være tatt opp som student.

§ 3. Rett til å gå opp til eksamen

1. Studenter som er tatt opp til et fag, emne eller studium ved høyskolen og som har betalt semesteravgift, har rett til å gå opp til de eksamener og prøver som inngår i studiet eller faget.
2. Andre som oppfyller de generelle og eventuelt spesielle opptakskrav og andre krav for å gå opp til eksamen, har rett til å gå opp til eksamen etter nærmere regler (lovens § 40). Høyskolen avgjør om vilkår for å avlegge eksamen er innfridd.
3. Høyskolen kan fastsette særskilte arbeidskrav, krav om bestemte eksamener eller prøver eller krav om obligatorisk undervisning og praksis som må være fullført før eksamen i bestemte fag kan avlegges. Opplysninger om dette tas inn i fag-/studieplan og fag- og kursbeskrivelser. Studenter som ikke oppfyller de arbeidskrav og krav til eksamener og prøver som er fastsatt, eller som ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis, har ikke rett til å gå opp til eksamen.
4. En student har rett til å framstille seg til eksamen ved høyskolen i samme fag/emne tre ganger. En student anses for å ha framstilt seg til eksamen dersom han/hun trekker seg etter avmeldingsfristens utløp, ikke møter på eksamen, ikke leverer besvarelse, eller møter på eksamen og trekker seg under eksamen. I særlige tilfeller kan høyskolen gi dispensasjon for et fjerde forsøk etter søknad fra studenten og uttalelse fra fagmiljøet. Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
5. For ikke bestått praksis, gis det adgang til å ta praksisperioden en gang til, med mindre annet er bestemt i rammeplan.
6. En student kan beholde studieplassen i 50% tid utover normert studietid eller det som er avtalt gjennom utdanningsplaner i følge lovens § 44b, dog minst ett år. Høyskolen kan etter søknad fra studenten gjøre unntak fra den bestemmelsen.
7. Når en student ikke fullfører studiet/kurset/emnet innen normert studietid, og det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i studie- eller fagplan, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige studie- eller fagplan i ett år etter at endringen ble gjort gjeldende.

§ 4. Oppmelding til eksamen

1. Studenter som er registrert og har betalt semesteravgift ved høgsolen kan melde seg opp til eksamen. Oppmelding til eksamen skal skje senest innen 1. oktober i høstsemesteret og 1. mars i vårsemesteret, hvis ikke høgsolen har fastsatt andre frister.
2. Høgsolen fastsetter hvilke studier/fag/kurs i et ordinært studieførløp som skal ha kollektiv oppmelding. Dette skal framgå av fag-/studieplaner. Ved studier/fag/kurs som ikke har kollektiv oppmelding, skal det være individuell oppmelding.
3. Den enkelte student er ansvarlig for at han/hun er oppmeldt til eksamen innen de angitte frister. Høgsolen kan i særlige tilfelle etter søknad fravike oppmeldingsfristene. Dispensasjon kan gis i de tilfelle der en student har vært syk eller det er andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, og dette blir dokumentert.
4. En student som er meldt opp til eksamen, har anledning til å trekke seg. Avmelding skal være høgsolen i hende senest 2 uker før eksamensdagen.
5. Studenter som trekker seg etter angitt frist og som ikke har gyldig grunn, regnes for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner og skal være dokumentert. Slik dokumentasjon skal leveres/være poststemplet så raskt som mulig og senest innen tre virkedager etter eksamen.

§ 5. Vurdering

1. All vurdering skal gi grunnlag for å sikre at den enkelte student holder et tilfredsstillende faglig nivå og skal normalt omfatte individuell prøving av studenten.
2. Hvilke eksamener som skal danne grunnlag for en karakterfastsettelse, fastsettes av departementet i rammeplaner og for øvrig av høgsolen, og tas med i fagplaner, studieplaner og fag-/kursbeskrivelser.
3. Eksamen avholdes normalt i det semesteret undervisningen i faget/kurset avsluttes. Ved eksamen gjelder det pensum som er fastsatt i fagbeskrivelsen/kursbeskrivelsen. Høgsolen kan vedta at det skal holdes ny eksamen med adgang for studenter som ikke har bestått eksamen eller som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen. Dersom det arrangeres ny eksamen, er det også adgang for studenter som ønsker å forbedre sitt eksamensresultat. Ny eksamen kan ha en annen form enn ordinær eksamen.
4. Ved skriftlig eksamen med tilsyn skal eksamen normalt ha følgende omfang:

Til og med	10	studiepoeng inntil 4 timer
For	11 til 30	studiepoeng inntil 6 timer
Mer enn	30	studiepoeng inntil 8 timer

Omfang av hjemmeeksamen og gruppeeksamen vurderes særskilt.

§ 6. Eksamen under særlige vilkår

1. Studenter som av medisinske eller andre grunner har behov for spesiell tilrettelegging ved den praktiske gjennomføringen av eksamen, må framsette søknad om dette innen oppmeldingsfristen for eksamen (se § 4 nr. 1). Dersom det oppstår akutte behov, kan det gjøres unntak fra søknadsfristen. Søknaden må inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans (f.eks. lege, logoped, psykolog) og beskrivelse av behovet for særordning i eksamenssituasjonen. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode, men dersom grunnlaget for særordningen er av permanent karakter, kan det gjøres unntak for dette.
2. Særordninger kan være spesiell fysisk tilrettelegging, bruk av særskilte hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen, eller i spesielle tilfeller alternativ eksamensform. (Særordninger kan f.eks. være eget eksamenslokale, bruk av PC, skrivehjelp, muntlig eksamen i stedet for skriftlig, høytlesing av oppgaven, høytlesing av besvarelsen for korrektur, innlesing av besvarelsen på kassett, spesialstol, spesialbord, ekstra pauser med mulighet for å hvile, ammepauser.)
3. Ved skriftlig eksamen med tilsyn kan det gis utvidet tid med inntil 25% av normal eksamenstid, maksimalt 1 time. Eksamen uten tilsyn vurderes særskilt, dog maksimalt 48 timer tillegg i tid.
4. Særordninger skal være slik at eksamensprestasjonen vurderes etter vanlige faglige kriterier.
5. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker, eller studenter med annet morsmål enn norsk, kan etter eget ønske få lagt ved eksamensbesvarelsen en anonymisert attest som stadfester dette.

§ 7. Bruk av hjelpemidler ved eksamen med tilsyn

Høgsolen fastsetter hvilke hjelpemidler som kan benyttes ved eksamen. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal framgå av fag- og kursbeskrivelser og i eksamensoppgavene.

§ 8. Fusk og forsøk på fusk

1. Det anses som fusk når en student har ulovlige hjelpemidler tilgjengelig under eksamen eller på andre måter handler i strid med eksamensregelverket eller regler om kildebruk.
2. Dersom det under avleggelse av eksamen med tilsyn oppstår situasjoner som gjør at en student kan mistenkes for fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert til administrasjonen for videre forføyning. Studenten gis da mulighet til å velge om han/hun vil avbryte eller fortsette eksamen. Det samme gjelder for studenter som har medvirket til fusk hos andre.

3. Student som har fusket eller forsøkt å fuske, kan få eksamen annullert jf. lovens § 54, nr. 1 og/eller bli utestengt jf. § 42, nr. 3.

§ 9. *Karaktersystem*

1. Karaktersystemet ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått som følgende tabell viser:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller minimumskravene (hvis det i det hele tatt er nødvendig med noen beskrivelse her).

De mer fagspesifikke beskrivelsene skal være utarbeidet i den enkelte fagseksjon/fagmiljø med utgangspunkt i hva som er gitt av nasjonale føringer innen hvert fagområde.

2. Bokstavkarakterene tilsvarer tallverdier slik: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1, F=0. Tallverdiene brukes ved utregning når flere eksamensresultater skal inngå i samlet snittkarakter på vitnemålet eller ved utregning av hovedkarakter. Det benyttes vanlige avrundingsregler.
3. Bestått/ikke bestått bør ikke brukes i et omfang som samlet overstiger halvparten av studiepoengene i en fag-/studieplan.
4. Hvilket karaktersystem som skal benyttes ved den enkelte eksamen, prøve eller bedømmelse av oppgave, fastsettes i fag- og studieplaner og tas med i fag-/kursbeskrivelser.
5. Regler for beregning av endelig karakter i et fag eller kurs som består av flere deleksamener, fastsettes av høgskolen, og skal framgå av fag-/kursbeskrivelser.

§ 10. *Sensur*

1. Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal vurderes på en upartisk og faglig betryggende måte.
2. Høgskolen oppnevner eksterne sensorer, normalt for tre år om gangen. Ekstern sensor skal ikke være ansatt ved institusjonen (omfatter alle avdelinger ved institusjonen) eller knyttet til institusjonen som timelærer i funksjonstiden som ekstern sensor. Gjesteforelesninger o.l. av svært begrenset omfang utelukker ikke ekstern person som sensor.
3. Ekstern deltakelse i vurderingen kan f.eks være følgende:
 - a) Bruk av ekstern sensor for å vurdere eksamensbesvarelser i et fag for alle eller et utvalg av studentene.
 - b) Bruk av ekstern sensor for å kontrollere og godkjenne eksamensoppgaver og de generelle prinsipper for karakterfastsettelse i et fag.
 - c) Bruk av ekstern sensor for å vurdere deler av sensurarbeidet til intern sensor.
 - d) Bruk av ekstern sensor for å vurdere studie-/fagplaner, fag-/kursbeskrivelser, undervisningsopplegget og/eller vurderingsordningen.

Høgskolen fastsetter årlig hvordan ekstern sensor skal brukes i vurderingsarbeidet. Det må sikres en variert anvendelse av de ulike måter en bruker ekstern sensor på. Ekstern sensor skal være med på å sensurere eksamensbesvarelsene for et utvalg av studentene minimum hvert 3. år i hvert studium.

4. Det skal alltid være ekstern sensor ved bedømmelse av studenters selvstendige arbeid i høgre grad.
5. Ved muntlig eksamen som eneste eksamensform og som omfatter 30 studiepoeng eller mer, skal det alltid være en ekstern sensor.
6. Dersom intern og ekstern sensor ikke blir enige om vurderingen av en besvarelse, skal det ved vurderingen trekkes inn en tredje sensor som skal være ekstern, slik at de tre sensorene avgjør karakteren i fellesskap. Ved uenighet mellom faglærer og veileder/øvingslærer på praksisstedet ved vurdering av praksisstudier, tiltrer den faglig ansvarlige som tredje sensor.
7. Sensurfristen er tre uker fra eksamensdagen. Ved ny sensur som følge av klage eller bytte av sensor, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny sensor er oppnevnt. Styret selv kan gjøre unntak for enkeltksamener og kan i midlertidig forskrift fastsette lengre sensurfrist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker. Styret selv kan i forskrift fastsette lengre frist for avhandlinger og tilsvarende større skriftlige arbeider.
8. Ved ny sensurering etter klage jf. lovens § 51 nr. 2 og § 52 nr. 4 benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager.
9. Sensur for skriftlig eksamen kunngjøres ved oppslag eller via høgskolens vev-baserte studieadministrative system. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren.

10. En student som har bestått en separat eksamen som inngår som en del av en avsluttende sammensatt vurdering, skal normalt ikke måtte avlegge ny separat prøve med mindre annet er bestemt i fag-/kursbeskrivelsen.

§ 11. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting*

1. En student har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sin prestasjon. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse framsettes innen en uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort.
2. Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at studenten har framsatt krav om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av studentens prestasjon. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Sensorene avgjør seg imellom hvem som skal gi begrunnelsen.
3. Klage over karakterfastsetting må framsettes skriftlig innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Har studenten framsatt krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller har klaget over formelle feil, løper klagefristen fra studenten har mottatt begrunnelse eller avgjørelse på klagen over formelle feil. Den skriftlige klagen skal inneholde:
 - hvem som klager (navn, adresse og studentnummer)
 - det vedtak det klages over (fag, eksamensdato, karakter)
 - dato og underskrift.
4. Ved krav om klage over karakterfastsettingen på gruppeeksamen, må alle gruppens medlemmer samlet samtykke i og skrive under på klagen.
5. Når karakter i et fag fastsettes på grunnlag av flere separate prøver, kan klage først framsettes når endelig karakter i faget er kunngjort. Studenten har likevel klageadgang på resultatet av en separat prøve når prøven ikke er bestått, og det innebærer at fullstendig eksamen i faget med et bestått resultat ikke kan oppnås.
6. Bedømmelse av muntlig prestasjon og praksisopplæring eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages (se lovens § 52 nr. 5).
7. Ved ny sensurering ved klage over karakterfastsetting benyttes nye sensorer. Ny sensur skal foreligge innen samme frister som gjelder for ordinær eksamen. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf (§ 52 i loven) kan ikke påklages.

Hvis den endelige karakter blir fastsatt på grunnlag av en muntlig prøve/justering i tilknytning til en skriftlig deleksamen, og klager får medhold i klage på sensuren av den skriftlige delen av eksamen, holdes ny muntlig prøve før ny endelig karakter fastsettes.

§ 12. *Klage over formelle feil*

1. Klage over formelle feil behandles av styrets klagenemnd etter bestemmelsene i lovens § 51. Formelle feil kan være feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller ved gjennomføring av sensuren.
2. Klage over formelle feil ved eksamen må framsettes innen tre uker etter at studenten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen framsatt, løper klagefristen etter lovens § 51 nr. 3 fra studenten har fått begrunnelsen eller en avgjørelse av klagen.
3. Finner styrets klagenemnd at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere studenters prestasjon eller bedømmelse av denne, skal det foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen så snart som mulig.

§ 13. *Fritak for eksamen*

1. En student skal gis fritak for eksamen når det kan dokumenteres at tilsvarende eksamen er avlagt ved samme eller en annen institusjon. Søknad om fritak for eksamen må framsettes skriftlig innen en måned etter oppstart av faget/kurset, og må inneholde nødvendig dokumentasjon av omfang og innhold i eksamen som ønskes godskrevet. Det gis ikke fritak for deleksamener hvor det er en avsluttende sammensatt vurdering.
2. Høgskolen avgjør fritak for eksamen etter innstilling fra fagmiljøet.
3. Fritak for eksamen i fag/kurs må framgå på vitnemål og karakterutskrift med merknad om grunnlaget for fritaket.
4. Utdanning fra videregående skoles nivå gir ikke grunnlag for fritak for eksamen ved høgskolen.

§ 14. *Vitnemål*

1. Studenter som fullfører en yrkesrettet utdanning eller oppnår en grad, skal få utstedt vitnemål og et vitnemålstillegg på engelsk (Diploma Supplement). Dersom den samlede utdanningen er gjennomført ved flere høgskoler/utdanningsinstitusjoner, vurderes i hvert tilfelle hvilken institusjon som skal utstede vitnemål.
2. Studenter som har avlagt eksamen i fag eller kurs som ikke samlet gir grunnlag for å utstede vitnemål, skal få karakterutskrift for dette.
3. På vitnemålet skal det framgå:
 - navn og personnummer
 - hvilken grad eller yrkesutdanning som er fullført
 - tidspunkt for fullført utdanning

- navn, studiepoeng og karakter for fag/kurs/emner som inngår
 - tidspunkt for avlagte eksamener
 - eventuelle fritak for eksamener og grunnlaget for fritaket
 - tittel på større skriftlige oppgaver (minst 30 studiepoeng)
 - hvilket karaktersystem som er benyttet.
4. Dersom studentens kunnskaper og ferdigheter er prøvet på en annen måte enn for en student som er tatt opp på studiet, skal det angis på vitnemålet (lovens § 53 nr. 3).
 5. Dersom en student tar eksamen i fag/kurs som delvis overlapper hverandre, skal antall studiepoeng reduseres i gradssammenheng. Reduksjoner skal foretas slik at det gir det gunstigste resultat for studenten. Høgskolen avgjør slike reduksjoner etter innstilling fra vedkommende fagmiljø.
 6. Det utstedes kun ett vitnemål til en student for hvert studium som gir grunnlag for vitnemål. Dersom en student etter fullført studium avlegger ny eksamen i et fag eller kurs som kan påvirke karakteren på det opprinnelige vitnemålet, kan studenten anmode om å få utstedt nytt vitnemål mot å innlevere det opprinnelige.
 7. I spesielle tilfeller der det kan dokumenteres eller sannsynliggjøres at vitnemålet er tapt, kan det skrives ut et duplikat uten innlevering av gammelt vitnemål.
 8. Dersom en student har fullført et studium og klaget på karakterfastsettelsen i et fag, skal ikke vitnemål utdeles før klagen er avgjort. Dersom vitnemål er utstedt, skal en eventuell klage på en karakterfastsettelse ikke behandles før studenten har returnert vitnemålet.

§ 15. *Annullering. Bortvisning. Utestenging*

I henhold til lovens § 54 kan styret selv eller styrets klagenemnd annullere eksamener. I henhold til lovens § 42 nr. 3 kan en student som har opptrådt slik som beskrevet i § 54 nr. 1 eller 2, utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved institusjoner under denne lov i inntil ett år.

Klage på annullering – se § 54 nr. 3.

§ 16. *Dispensasjon*

Søknader om dispensasjon fra forskriften avgjøres av Høgskolen.

§ 17. *Utfyllende bestemmelser*

Styret selv kan fastsette utfyllende bestemmelser/regler til denne forskriften.

§ 18. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft fra 1. august 2003.

Samtidig oppheves forskrift av 13. juni 1996 nr. 711 om eksamen ved Høgskolen i Gjøvik.

22. mai Nr. 622 2003

Forskrift om endring i forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 22. mai 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 1 og § 20 og lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2 og § 5, delegeringsvedtak av 29. april 1988 nr. 312, delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227, delegeringsvedtak av 12. september 1997 nr. 1549 og delegeringsvedtak av 5. september 1997 nr. 1548. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 14 (forordning (EF) nr. 868/2002, forordning (EF) nr. 869/2002, forordning (EF) nr. 1530/2002 og forordning (EF) nr. 1752/2002). Kunngjort 27. mai 2003.

I

I forskrift av 10. oktober 1996 nr. 997 om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 14 (forordning (EØF) nr. 2377/90) tilføyes følgende endringsdirektiv:

Forordning (EF) nr. 868/2002, forordning (EF) nr. 869/2002, forordning (EF) nr. 1530/2002, forordning (EF) nr. 1752/2002.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater*

EØS-avtalens vedlegg II kap. XIII nr. 14, forordning (EØF) nr. 2377/90 om fremgangsmåten i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med følgende endringsforordninger, gjelder som forskrift med de EØS-tilpasninger som fremgår av vedlegg II, protokoll 1 til EØS-avtalen og EØS-avtalen for øvrig:

- Forordning (EØF) nr. 762/92
- Forordning (EØF) nr. 675/92
- Forordning (EØF) nr. 3093/92
- Forordning (EØF) nr. 895/93
- Forordning (EØF) nr. 2901/93

Forordning (EØF) nr. 3425/93
Forordning (EØF) nr. 3426/93
Forordning (EF) nr. 955/94
Forordning (EF) nr. 1430/94
Forordning (EF) nr. 2701/94
Forordning (EF) nr. 2703/94
Forordning (EF) nr. 3059/94
Forordning (EF) nr. 1102/95
Forordning (EF) nr. 1441/95
Forordning (EF) nr. 1442/95
Forordning (EF) nr. 1798/95
Forordning (EF) nr. 2796/95
Forordning (EF) nr. 2804/95
Forordning (EF) nr. 281/96
Forordning (EF) nr. 282/96
Forordning (EF) nr. 1140/96
Forordning (EF) nr. 1147/96
Forordning (EF) nr. 1311/96
Forordning (EF) nr. 1312/96
Forordning (EF) nr. 1433/96
Forordning (EF) nr. 1742/96
Forordning (EF) nr. 1798/96
Forordning (EF) nr. 2010/96
Forordning (EF) nr. 2017/96
Forordning (EF) nr. 2034/96
Forordning (EF) nr. 17/97
Forordning (EF) nr. 211/97
Forordning (EF) nr. 270/97
Forordning (EF) nr. 434/97
Forordning (EF) nr. 716/97
Forordning (EF) nr. 748/97
Forordning (EF) nr. 749/97
Forordning (EF) nr. 1836/97
Forordning (EF) nr. 1837/97
Forordning (EF) nr. 1838/97
Forordning (EF) nr. 1850/97
Forordning (EF) nr. 121/98
Forordning (EF) nr. 426/98
Forordning (EF) nr. 613/98
Forordning (EF) nr. 1000/98
Forordning (EF) nr. 1076/98
Forordning (EF) nr. 1191/98
Forordning (EF) nr. 1568/98
Forordning (EF) nr. 1569/98
Forordning (EF) nr. 1570/98
Forordning (EF) nr. 1916/98
Forordning (EF) nr. 1917/98
Forordning (EF) nr. 1958/98
Forordning (EF) nr. 2560/98
Forordning (EF) nr. 2686/98
Forordning (EF) nr. 2692/98
Forordning (EF) nr. 2728/98
Forordning (EF) nr. 508/1999
Forordning (EF) nr. 804/1999
Forordning (EF) nr. 593/1999
Forordning (EF) nr. 954/1999
Forordning (EF) nr. 997/1999
Forordning (EF) nr. 998/1999
Forordning (EF) nr. 1308/1999
Forordning (EF) nr. 1942/1999
Forordning (EF) nr. 1943/1999
Forordning (EF) nr. 1931/1999

Forordning (EF) nr. 2385/1999
Forordning (EF) nr. 2393/1999
Forordning (EF) nr. 2593/1999
Forordning (EF) nr. 2728/1999
Forordning (EF) nr. 2757/1999
Forordning (EF) nr. 2758/1999
Forordning (EF) nr. 1286/2000
Forordning (EF) nr. 1295/2000
Forordning (EF) nr. 1960/2000
Forordning (EF) nr. 2391/2000
Forordning (EF) nr. 2338/2000
Forordning (EF) nr. 2535/2000
Forordning (EF) nr. 2908/2000
Forordning (EF) nr. 807/2001
Forordning (EF) nr. 749/2001
Forordning (EF) nr. 750/2001
Forordning (EF) nr. 1274/2001
Forordning (EF) nr. 1322/2001
Forordning (EF) nr. 1478/2001
Forordning (EF) nr. 1553/2001
Forordning (EF) nr. 1680/2001
Forordning (EF) nr. 2584/2001
Forordning (EF) nr. 1815/2001
Forordning (EF) nr. 1879/2001
Forordning (EF) nr. 2162/2001
Forordning (EF) nr. 77/2002
Forordning (EF) nr. 1181/2002
Forordning (EF) nr. 868/2002
Forordning (EF) nr. 869/2002
Forordning (EF) nr. 1530/2002
Forordning (EF) nr. 1752/2002

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mai Nr. 623 2003

Forskrift om endring i forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper.

Fastsatt av Finansdepartementet 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 2 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 26. august 1988 nr. 706, lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 4–2, jf. delegeringsvedtak av 25. august 1989 nr. 825 og lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 3–1, jf. delegeringsvedtak av 10. juni 1988 nr. 457. Kunngjort 27. mai 2003.

I

I forskrift av 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper gjøres følgende endringer:

§ 6 skal lyde:

Overkurs ved tegning av grunnfondsbevis etter fradrag for omkostninger i forbindelse med tegningen, tillegges et overkursfond. Overkursfondet kan bare brukes til dekning av tap som ikke kan dekkes av fri egenkapital eller fondsemisjon, hvis ikke institusjonen har udekket underskudd.

§ 8 første ledd skal lyde:

Øverste myndighet i institusjonen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at grunnfondsbeviskapitalens pålydende skal forhøyes ved overføring av midler som kan utdeles som utbytte eller ved overføring fra overkursfondet. Vedtak som nevnt skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 16 fjerde ledd skal lyde:

I sparebank som har utstedt omsettelige grunnfondsbevis, jf. sparebankloven § 2 annet ledd velges minst en femdel og ikke mer enn to femdel av forstanderskapets medlemmer og varamedlemmer av eierne av grunnfondsbevisene etter nærmere bestemmelser i vedtektene.

§ 18 annet ledd skal lyde:

I sparebank velges minst en femdel og ikke mer enn to femdelere av forstanderskapets medlemmer og varamedlemmer til forstanderskapet etter nærmere bestemmelser i vedtektene for fire år. I øvrige institusjoner velger valgmøtet en firedel av medlemmer og varamedlemmer til øverste myndighet i institusjonen for fire år. Av de medlemmer som er valgt ved første valg, går minst en firedel ut etter loddtrekning ved hvert av de tre neste valg og deretter hvert år de som har gjort tjeneste lengst.

§ 26 første ledd skal lyde:

En institusjon kan avsette av årets overskudd til et utjevningsfond som kan brukes til å opprettholde utbytte til grunnfondsbeviserne.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mai Nr. 624 2003

Ikrafttredelse av lov av 23. mai 2003 nr. 33 om endringer i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design.

Fastsatt ved kgl.res. 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 23. mai 2003 nr. 33 om endringer i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design del IV. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 27. mai 2003.

Lov av 23. mai 2003 nr. 33 om endringer i lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., i lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten og i lov om beskyttelse av design gjelder fra 1. juni 2003.

23. mai Nr. 625 2003

Ikrafttredelse av lov av 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven).

Fastsatt ved kgl.res. 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) § 20. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 27. mai 2003.

Lov av 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) gjelder fra 1. juli 2003.

23. mai Nr. 626 2003

Ikrafttredelse av lov av 23. mai 2003 nr. 34 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader.

Fastsatt ved kgl.res. 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 23. mai 2003 nr. 34 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader del III. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 27. mai 2003.

Lov av 23. mai 2003 nr. 34 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader trer i kraft fra følgende tidspunkt:

1. Endringer som følger av lovvedtaket del I (alkoholloven) gjelder fra 1. juli 2003.
2. Endringer som følger av lovvedtaket del II i tobakksskadelovens overskrift gjelder straks.
3. Endringer som følger av lovvedtaket del II i tobakksskadeloven § 6 gjelder fra 1. juni 2004.
4. Endringer som følger av lovvedtaket del II ny § 8 i tobakksskadeloven og endret nummerering av de etterfølgende paragrafene gjelder fra 1. juli 2003.

23. mai Nr. 627 2003

Forskrift om opphevelse av forskrift om røyking på restauranter og andre serveringssteder, internkontroll m.v.

Fastsatt ved kgl.res. 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader § 6 åttende ledd. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 27. mai 2003.

Forskrift av 15. desember 1995 nr. 990 om røyking på restauranter og andre serveringssteder, internkontroll m.v. oppheves fra 1. juni 2004.

23. mai Nr. 628 2003**Ikrafttredelse av lov av 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven) § 15. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. mai 2003.

Lov av 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven) gjelder fra 1. juli 2003.

26. mai Nr. 629 2003**Forskrift om endring i forskrift om forbrenning av avfall.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 26. mai 2003 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 11, § 12, § 16, § 29 og § 31. Kunngjort 27. mai 2003.

I

I forskrift av 20. desember 2002 nr. 1816 om forbrenning av avfall gjøres følgende endring:

Ny EØS-henvisning i hjemmelsfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32de (direktiv 2000/76/EF).

II

Endringen trer i kraft straks.

21. mai Nr. 630 2003**Forskrift om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT).**

Fastsatt av Kredittilsynet 21. mai 2003 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2, lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum og lov av 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer m.v. § 3–3 første ledd annet punktum. Kunngjort 30. mai 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for norske:

1. Forretningsbanker
2. Sparebanker
3. Finansieringsforetak
4. Forsikringsselskaper
5. Private, kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser og pensjonsfond
6. Børser og autoriserte markedsplasser
7. Verdipapirforetak
8. Forvaltningsselskaper for verdipapirfond
9. Oppgjørssentraler
10. Verdipapirregistre
11. Inkassoforetak
12. Eiendomsmeglerforetak
13. E-pengeforetak
14. Systemer for betalingstjenester.

Forskriften omfatter IKT-systemer som er av betydning for foretakets virksomhet. For eksterne brukere av foretakets IKT-systemer skal det foreligge avtaler som sikrer at forskriftens krav til sikkerhet og dokumentasjon ivaretas.

§ 2. Planlegging og organisering

Foretaket skal fastsette overordnede mål, strategier og sikkerhetskrav for IKT-virksomheten. Det skal foreligge beskrivelse av den enkelte prosess og hvordan ansvaret for administrasjon, anskaffelse, utvikling, drift, systemvedlikehold, sikring av informasjon og avvikling utføres på en betryggende måte.

Ved utkontraktering av deler eller hele IKT-virksomheten skal foretaket ha egne retningslinjer som skal sikre leveransen.

Det skal oppnevnes en ansvarlig i foretaket for de ulike deler av IKT-virksomheten. Med ansvarlig menes en funksjon eller stilling.

§ 3. Risikoanalyse

Foretaket skal fastsette kriterier for akseptabel risiko forbundet med bruk av IKT-systemene.

Foretaket skal ha en dokumentert prosess for gjennomføring av risikoanalyser av IKT-virksomheten. Prosessen skal blant annet definere klare ansvarsforhold og omfatte oppfølging av tiltak som iverksettes som et resultat av den gjennomførte risikoanalysen.

Foretaket skal minst en gang årlig, eller ved endringer som har betydning for IKT-sikkerheten, gjennomføre risikoanalyser for å påse at risiko styres innenfor akseptable grenser i forhold til foretakets virksomhet. Resultatet av risikoanalysen skal dokumenteres.

§ 4. Kvalitet

Foretaket skal fastsette kvalitetsmål for de enkelte deler av IKT-virksomheten knyttet opp mot foretakets øvrige mål. Foretaket skal ha dokumenterte prosedyrer for oppfølging av fastsatte kvalitetsmål.

§ 5. Sikkerhet

Foretaket skal utarbeide prosedyrer som skal sikre beskyttelse av utstyr, systemer og informasjon av betydning for foretakets virksomhet, jf. § 1, mot skader, misbruk, uautorisert adgang og endring, samt hærverk. Videre skal prosedyrene inneholde retningslinjer for tildeling, endring, sletting og kontroll med autorisasjon for tilgang til IKT-systemene. Kravene til IKT-sikkerhet skal så langt det er praktisk mulig være målbare. Oppfyllelse av kravene til informasjonssikkerhet for personopplysninger etter forskrift av 15. desember 2000 nr. 1265 til personopplysningsloven skal anses som oppfyllelse av kravene i paragrafen her.

§ 6. Utvikling og anskaffelse

Foretaket skal ha skriftlige prosedyrer for anskaffelse, utvikling, videreutvikling og testing av IKT-systemer. IKT-systemene skal ikke settes i ordinær drift før ansvarlig har godkjent dette.

§ 7. Systemvedlikehold

Foretaket skal sikre at IKT-systemene vedlikeholdes og forvaltes på en måte som gir en stabil, planlagt og forutsigbar drift. Det skal foreligge dokumenterte prosedyrer for systemvedlikeholdet.

§ 8. Drift

Driften av IKT-virksomheten skal være basert på dokumenterte prosedyrer, som sikrer fullstendig, rettidig og korrekt dataproduksjon, behandling og oppbevaring av produksjonsdata samt tilgjengelighet av IKT-systemene.

§ 9. Avviks- og endringshåndtering

Foretaket skal sikre at prosedyrer for avviks- og endringshåndtering foreligger og følges.

Prosedylene for avvikshåndtering skal omfatte alle avvik som oppstår i driften av IKT-systemene. Avviksbehandlingen skal ha som formål å gjenopprette normal tilstand i IKT-virksomheten. Avviksbehandlingen skal identifisere årsaken til avvik, hindre gjentakelser og sikre forsvarlig og formell behandling av avviket. Avvikene skal dokumenteres. Prosedyrene for avvikshåndtering skal inneholde retningslinjer for eskalering.

Prosedylene for endringshåndtering skal omfatte alle endringer som kan påvirke IKT-systemene og skal sikre forsvarlig, formell behandling og dokumentering av endringene. Foretaket skal sikre at prosedyrene for endringshåndtering gir en stabil, planlagt og forutsigbar drift.

§ 10. Krav til kontinuitet

Foretaket skal ha en oppdatert kontinuitetsplan. Foretaket skal etablere en prosedyre for kontinuitet hvor roller, ansvarsoppgaver og risiko defineres. Foretaket skal med bakgrunn i risikoanalyse, jf. § 3, definere IKT-systemer av betydning for foretakets virksomhet som skal dekkes av kontinuitetsplanen. Kontinuitetsplanen skal blant annet inneholde

- identifisering og vurdering av enkeltelementer som kan svikte og iverksette tiltak
- klare kriterier for oppstart av reserveløsningen
- gjenopprettingsprosedyrer
- informasjon til ledelse, ansatte, eventuelt kunder og leverandører.

Det skal gjennomføres opplæring, øvelse og testing av reserveløsningene i et omfang som gir trygghet for at reserveløsningene fungerer tilfredsstillende. Testene skal dokumenteres slik at gjennomføring og resultat kan vurderes i ettertid.

§ 11. Driftsavbrudd og katastrofeberedskap

Foretaket skal ha en dokumentert katastrofeplan som skal iverksettes dersom IKT-driften ikke kan opprettholdes som følge av en katastrofe. Med katastrofe menes hendelser som forårsaker driftsavbrudd slik at foretakets IKT-drift ikke kan fortsette med normalt tilgjengelige ressurser.

Katastrofeplanen skal minst omfatte

- oversikt over IKT-systemer som inngår i katastrofeplanen
- beskrivelse av katastrofeløsningen
- klare kriterier for oppstart av katastrofeløsningen
- akseptabel lengde på et driftsavbrudd før katastrofeløsningen iverksettes
- prosedyrer som inneholder de nødvendige aktiviteter for å gjenopprette IKT-driften

- oversikt over ansvarsforhold og prosedyrer ved oppstart av katastrofeløsningen
- informasjon til berørte ansatte, leverandører, kunder, offentlige myndigheter og media.

Det skal minst en gang årlig gjennomføres opplæring, øvelse og test i et omfang som gir tilstrekkelig trygghet for at katastrofeløsningen virker som forutsatt. Resultatet av testen skal dokumenteres slik at det er mulig å kontrollere.

§ 12. *Utkontraktering*

Foretaket har ansvar for at IKT-virksomheten oppfyller alle krav som stilles etter denne forskrift. Dette gjelder også der hele eller deler av IKT-virksomheten er utkontraktert. Det skal foreligge en skriftlig avtale som sikrer dette. Avtalen må sikre at foretak under tilsyn også gis rett til å inspisere og kontrollere de av leverandørens aktiviteter som er knyttet til avtalen. Avtalen skal også sikre håndtering av taushetsbelagt informasjon.

Avtalen skal videre sikre at Kredittilsynet gis tilgang til opplysninger fra og tilsyn hos IKT-leverandøren der Kredittilsynet finner det nødvendig som et ledd i tilsynet med foretaket.

Foretaket skal sikre, i egen regi eller gjennom et formalisert samarbeid med andre foretak enn IKT-leverandøren, at organisasjonen besitter tilstrekkelig kompetanse til å forvalte utkontrakteringsavtalen.

§ 13. *Dokumentasjon*

Det skal foreligge en samlet oppdatert oversikt over organisasjon, utstyr, IKT-systemer og vesentlige forhold i IKT-virksomheten. Det skal foreligge oppdatert dokumentasjon av det enkelte IKT-system som er av betydning for foretakets virksomhet og som dokumenterer at forskriftens krav er oppfylt til enhver tid.

§ 14. *Dispensasjon*

Kredittilsynet kan gi dispensasjon fra forskriften eller deler av denne.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. august 2003. Samtidig oppheves forskrift av 16. desember 1992 nr. 1157 om bruk av informasjonsteknologi (IT). Kredittilsynet kan gi utsettelse med å oppfylle krav i forskriften.

23. mai Nr. 631 2003

Forskrift om endring i forskrift om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 8. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.2 nr. 40 (vedtak 2001/471/EF). Kunngjort 30. mai 2003.

I

I forskrift av 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Landbruksdepartementet 18. februar 1994 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 4, § 6, § 7, § 8, § 10, § 18 og § 20. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.1 nr. 1 (direktiv 64/433/EØF), del 6.2 nr. 40 (vedtak 2001/471/EF) og del 8.1 nr. 1 (direktiv 72/462/EØF).

§ 5 og ny § 5a skal lyde:

§ 5. *Egenkontroll*

Den som er ansvarlig for virksomheten skal foreta regelmessig kontroll av den alminnelige produksjonshygiene ved virksomheten ved å iverksette og følge en fast prosedyre som er utviklet med utgangspunkt i HACCP-prinsippene. Det skal sørges for nødvendige tiltak for å sikre at alle trinn i produksjonen, herunder også slakting, innpakking/emballering og lagring er i samsvar med kravene i denne forskrift. De trinn i produksjonen som er kritiske for den helsemessige sikkerheten ved produksjon av ferskt kjøtt skal identifiseres, og det skal sørges for at hensiktsmessige prosedyrer for dette fastlegges, gjennomføres, opprettholdes og revideres med utgangspunkt i følgende prinsipper:

1. identifisere eventuelle farer som må forebygges, elimineres eller reduseres til et akseptabelt nivå
2. identifisere de kritiske kontrollpunktene, basert på kritisk kontrollpunktanalyse, på de enkelte trinn i produksjonen hvor fare kan forebygges, elimineres, eller reduseres til et akseptabelt nivå
3. etablere kritiske grenseverdier for de kritiske kontrollpunktene som skiller det akseptable fra det uakseptable for å kunne forebygge, eliminere eller redusere de identifiserte farene
4. etablere og gjennomføre effektive overvåkingsprosedyrer av de kritiske kontrollpunktene
5. fastlegge korrigerende tiltak når overvåking viser at et kritisk kontrollpunkt ikke er under kontroll
6. etablere prosedyrer for å kunne kontrollere og bekrefte at gjennomførte tiltak for punktene 1 – 5 er effektive. Slik kontroll skal gjennomføres regelmessig.
7. etablere skriftlig dokumentasjon og registre for å vise at tiltakene under punktene 1 – 6 er under kontroll, og for å lette myndighetenes kontroll.

Som del av dette systemet kan virksomheten bruke egne eller bransjevisse standarder for god produksjon og hygiene. Slike standarder skal vurderes av Statens næringsmiddeltilsyn.

Den som er ansvarlig for virksomheten skal gjennomføre regelmessige mikrobiologiske kontroller av slakt og av rengjøring og desinfeksjon av lokaler, innredning og utstyr i alle deler av produksjonen. Kontrollen skal gjennomføres i samsvar med prosedyrene angitt i vedlegg I til forskriften. I denne kontrollen skal virksomheten vurdere hvilke punkter på slaktet som er mest utsatt for mikrobiologisk forurensning, og ta prøvene på disse punktene som alternativer til de punktene som er angitt i vedlegg I. Prøvene av rengjøring og desinfeksjon skal tas på de punktene hvor risikoen for mikrobiologisk forurensning er størst.

Informasjon om type, frekvenser og resultater av kontrollene, og eventuelt hvilket laboratorium som har gjennomført undersøkelsene, skal på forespørsel gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndighetene og for EFTAs kontrollorgan ESA.

Det kan anvendes andre metoder og prosedyrer enn de som er beskrevet i vedlegget, dersom det overfor tilsynet kan godtgjøres på tilfredsstillende måte at disse prosedyrene er likeverdige eller bedre egnet til formålet enn de som er angitt i vedlegget.

For slakteri som behandler mindre enn 4.500 tonn pr. år, nedskjæringsvirksomhet som behandler mindre enn 4.500 tonn ferskt kjøtt pr. år, eller frittstående kjøle- og fryselager som rommer mindre enn 10.000 m³ gjøres bestemmelsene i denne paragraf gjeldende fra 1. januar 2004.

§ 5a. Særskilte kontrolltiltak, overgangsbestemmelse

Fram til 31. desember 2003 gjelder følgende bestemmelser for slakteri som behandler mindre enn 4.500 tonn pr. år, nedskjæringsvirksomhet som behandler mindre enn 4.500 tonn ferskt kjøtt pr. år, eller frittstående kjøle- og fryselager som rommer mindre enn 10.000 m³.

Den som er ansvarlig for virksomheten skal sørge for nødvendige tiltak for å sikre at alle trinn i produksjonen, herunder også slaktingen og pakkingen er i samsvar med kravene i denne forskrift. Med dette som formål skal vedkommende:

1. fastlegge de kritiske punkter i virksomheten på grunnlag av de prosesser som benyttes.
2. fastlegge metoder til overvåking av og kontroll med de kritiske punkter som er nevnt i nr. 1.
3. utta prøver til analyse i et laboratorium godkjent av Statens næringsmiddeltilsyn, for å kontrollere rengjørings- og desinfeksjonsmetodene, og for å sikre at produktene er i overensstemmelse med kravene i denne forskrift.
4. holde en skriftlig eller på annen måte registrert opptegnelse av informasjonen som kreves i samsvar med nr. 1 – 3 ovenfor med sikte på rapportering til tilsynsmyndigheten. Resultatene av de ulike kontroller og prøver skal oppbevares i minst to år.

Kravene i nr. 1 og 2 fastsettes sammen med tilsynsmyndigheten.

Nytt vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I

1. Uttak av prøver til bakteriologisk kontroll av slakt (storfe, svin, småfe og hest) i slakterier

Vedlegget beskriver bakteriologisk undersøkelse av slaktenes overflate. Den skal omfatte prøveuttak, behandling av prøvene og presentasjon av resultatene.

Prøvetakingsprosedyre og antall prøver som skal tas ut

En gang pr. uke skal det på en dag tas ut prøver av mellom 5 og 10 slakteskrotter. Dersom det registreres tilfredsstillende resultater i seks påfølgende uker kan frekvensen reduseres til prøvetaking annenhver uke. For å sikre at alle ukedager blir omfattet av prøvetakingen i løpet av året, skal de ukentlige prøvene alternere mellom de forskjellige ukedagene.

På slakterier hvor det slaktes flere dyrearter, og hvor slaktemengden er begrenset for hver enkelt dyreart, skal slakteriet i samarbeid med tilsynsveterinæren, og på grunnlag av vurdering av slaktehygien i den enkelte virksomhet, fastsette et hensiktsmessig prøvetakingsfrekvens for hver dyreart.

På slakterier godkjent med begrenset kapasitet og på autoriserte virksomheter hvor slaktemengden er liten, eller som ikke slakter full tid, skal slakteriet i samarbeid med tilsynsveterinæren, fastsette frekvensen for prøvetakingen.

De angitte prøvene skal tas ut midt på slaktedagen og før kjøling av slaktene påbegynnes. Identifikasjon av slakteskrott, dato og klokkeslett skal registreres for hver prøve. Prøvene fra de forskjellige prøvetakingsstedene på hvert slakt skal samles i en prøve før undersøkelsen startes. Hvis det registreres uakseptable resultater, og korrigerende tiltak ikke bedrer forholdene, skal oppfølgende prøver analyseres enkeltvis og ikke som samleprøver inntil problemene er løst.

Prøvetakingsmetoder

Destruktiv metode

Det skal tas ut fire vevsprøver som representerer i alt 20 cm² fra slakt etter trimming, men før kjøling. Prøvene skal tas ut ved hjelp av et sterilt bor (2,5 cm) eller ved å skjære en skive på 5 cm² med en maks. tykkelse på 5 mm med et sterilt instrument. Prøvene skal legges aseptisk i en prøvebeholder eller en fortynningspose av plast i slakteriet og overføres til laboratoriet for homogenisering (i stomacher, homogenisator e.l.).

Svabermetode

Andre metoder enn den destruktive, for eksempel svabermetode, kan benyttes for bakteriologisk undersøkelse av slaktenes overflate. Dersom det benyttes svabermetode, skal svabrene fuktes før prøvene tas ut. Det skal brukes en fortynningsvæske bestående av 0,1% pepton + 0,85% NaCl som steril løsning til fukting av svabrene. Det areal svaberprøven omfatter skal dekke minst 100 cm² pr. prøvetakingssted. Kjøttflaten som skal prøvetas skal dekke av en sjablong. Svaberen skal fuktes i minst 5 sekunder i fortynningsvæsken og gnis først loddrett, deretter vannrett og til sist diagonalt i minst 20 sekunder over hele kjøttflaten. Det skal gnis hardt. Etter å ha brukt den våte svaberen, gjentas prøvetakingsprosedyren med en tørr svaber.

Det skal tas fire svaberprøver fra hvert slakt. Svabrene skal etter prøvetaking oppbevares i sterilt glass med lokk fram til videre undersøkelse av prøvene.

For å kunne oppnå sammenlignbare resultater, skal det brukes samme metode med samme grundighet på alle prøver, slakt og prøvetakingstidspunkt. Det skal benyttes de samme prøvetakingsstedene som for den destruktive metoden.

Prøvetakingssteder

<i>Storfe</i>	<i>Svin</i>	<i>Småfe</i>	<i>Hest</i>
Øverst på baksiden av låret	Øverst på baksiden av låret	Flanke ved snittlinje	Øverst på baksiden av låret
Flanke ved snittlinje	På ryggen	Bryst ved ribbensbue	Flanke ved snittlinje
Bryst ved snittlinje	Bryst ved snittlinje	Bryst	Bryst ved snittlinje
På siden av nakken	Kjake	Bryst ved snittlinje	På ryggen

Dersom virksomheten etter vurdering og undersøkelse finner at andre punkter på slaktene, som følge av slaktemetoden i det aktuelle slakteriet er mer utsatt for mikrobiologisk forurensning, skal prøvene tas på disse punktene. Tilsynsveterinæren skal informeres om grunnlaget for og konklusjonene av slik vurdering og undersøkelse i virksomheten.

Mikrobiologisk metode for undersøkelse av prøvene

Prøver tatt ved destruktiv metode eller svabermetode skal oppbevares nedkjølt ved +4 °C inntil undersøkelsen gjennomføres. Prøvene skal homogeniseres samlet i en fortynningspose av plast i minst to minutter tilsatt 100 ml fortynningsmedium (en oppløsning av 0,1% bufret peptonvann +0,85% NaCl) i stomacher ved ca. 250 omdr./min. eller ved annen hensiktsmessig homogenisator. Svaberprøver kan alternativt ristes kraftig i fortynningsmediet. Prøvene skal undersøkes senest 24 timer etter prøvetakingen.

Før utsæd, skal det settes opp hensiktsmessige fortynningsrekker med faktor 10 i 0,1% pepton +0,85% NaCl. Svaberoppslemmingen og den homogeniserte kjøttoppslemmingen i stomacherposen er ikke en fortynning, og skal ved beregning av resultatet anses for 10⁰-fortynningen.

Ved analyse bestemmes totalt kimtall og antall Enterobacteriaceae. E. coli kan benyttes som alternativ parameter i stedet for Enterobacteriaceae.

For de bakteriologiske undersøkelsene skal det benyttes metoder som er vitenskapelig validert.

Registrering

Alle prøveresultater skal registreres som kolonidannende enheter (cfu) pr. cm² overflateareal. For å kunne bedømme resultatene, skal de registrerte data angis på prosesskontrollkort, skjemaer, eller tilsvarende som minst omfatter de siste 13 ukentlige prøveresultatene i rekkefølge.

De registrerte data skal omfatte

- prøvetype,
- opprinnelse og identifikasjon,
- dato og klokkeslett for prøvetakingen,
- navn på person som har tatt ut prøven,
- navn og adresse på det laboratorium som har analysert prøven,
- dato for undersøkelsen av prøvene i laboratoriet og
- nærmere opplysninger om den anvendte metode, herunder poding på forskjellige agartyper, inkubasjonstemperatur, tid og resultater angitt som antall cfu pr. prøve som er benyttet til beregning av resultatet uttrykt som cfu/cm² overflateareal.

En ansvarlig person fra laboratoriet skal signere de registrerte data.

Dokumentene skal oppbevares i virksomheten i minst 18 måneder, og de skal på anmodning gjøres tilgjengelig for tilsynsveterinæren.

Mikrobiologiske kriterier for resultater av analyser av prøver tatt ved destruktiv metode (tabell 1)

De daglige middelverdier skal inndeles i tre kategorier med henblikk på verifisering av prosesskontrollen: tilfredsstillende, akseptabel, uakseptabel. M og m angir de øvre grensene for kategoriene akseptabel og tilfredsstillende for prøver som er tatt ut ved den destruktive metoden.

Når svabermetoden benyttes, eller når Enterobacteriaceae erstattes med *E. coli*, skal virksomheten etablere grenseverdier tilsvarende for tilfredsstillende, akseptabelt, uakseptabelt nivå. M og m skal angi de øvre grensene for kategoriene akseptabel og tilfredsstillende.

Dersom det benyttes andre metoder enn destruktiv metode eller svabermetoden skal Statens næringsmiddeltilsyn gi aksept for dette. For andre metoder eller parametre skal det tilsvarende fastsettes mikrobiologiske kriterier.

Grenseverdier:

Tabell 1

Daglige middelverdier for marginale og uakseptable resultater i forhold til kravene til bakterieenheter hos storfe, svin, sau/lam, geit og hest (cfu/cm²) for prøver tatt ved destruktiv metode:

	Tilfredsstillende		Akseptabelt	Uakseptabelt
	Storfe/småfe/hest	Svin	Storfe/småfe/hest/svin	Storfe/småfe/hest/svin
Kimtall	< 3.000	< 10.000	3.000 – 100.000 (svin 10.000 – 100.000)	> 10-0.000
Enterobacteriaceae	< 30	< 100	30 – 300 (svin 100 – 1.000)	> 300 (svin > 1.-000)

Vurderingskriterier

Analyseresultatene skal kategoriseres i forhold til grenseverdiene, og i samme rekkefølge som prøvene er samlet inn. Etter hvert som nye analyseresultater registreres, skal vurderingskriteriene benyttes for å vurdere forløpet av prosesskontrollen med hensyn til fekal forurensning og hygiene. Et uakseptabelt resultat, eller tendenser til tilfredsstillende resultater, skal utløse tiltak for å revidere prosesskontrollen, for om mulig å påvise årsak og for å forebygge gjentatte tilfeller.

Tilbakemelding

Analyseresultatene skal så raskt som mulig rapporteres tilbake til den som er ansvarlig for hygienetiltakene i virksomheten. Resultatene skal benyttes for å opprettholde og forbedre slaktehygienens. Årsaker til dårlige resultater skal om mulig oppklares i samarbeide med slaktepersonalet, og det skal ses nærmere på følgende faktorer:

- 1 dårlige arbeidsprosedyrer,
- 2 manglende eller utilstrekkelig utdanning og/eller opplæring,
- 3 bruk av uhensiktsmessig utstyr og kjemikalier til rengjøring og/eller desinfisering,
- 4 utilstrekkelig vedlikehold av rengjøringsutstyret og
- 5 utilstrekkelig tilsyn.

2. Uttak av prøver til bakteriologisk kontroll av rengjøring og desinfisering i slakterier og nedskjæringsvirksomheter

De beskrevne uttak av prøver til bakteriologisk kontroll av rengjøring og desinfeksjon skal foretas i overensstemmelse med virksomhetens standard for god hygienisk praksis (GHP). Virksomhetens standard for god hygienisk praksis skal inneholde nærmere bestemmelser om hygienekontroll forut for og under produksjon som skal gjennomføres på områder som har direkte betydning for produkthygienens.

Prøvetakingsmetoder

For kontroll av rengjøring og desinfeksjon i lokalene skal det bare benyttes metoder som er vitenskapelig validert og som er egnet til å bedømme kvalitet på rengjøring og desinfeksjon. Det skal bare tas prøver av overflater som er rengjort og desinfisert, og som er tørre, jevne, tilstrekkelig store og glatte. Prøvene skal alltid tas før produksjonen starter, og aldri mens det foregår produksjon. Hvis det påvises synlige urenheter, skal rengjøringen anses som uakseptabel uten ytterligere mikrobiologisk bedømmelse. Disse metodene er uegnet til uttak av prøver av kjøtt eller kjøttprodukter.

Som supplement til de prosedyrene som er nevnt, kan også andre relevante ISO/NMKL-metoder benyttes.

Agarkontaktskålmetode

Ved agarkontaktskålmetoden trykkes små petriskåler med lokk (med en indre diameter på 5,0 cm) fylt med kimtallsagar (PCA) (i henhold til ISO/NMKL, siste utgave) og petriskåler fylt med rødfiolet galleagar med glukose (VRBG-agar, i henhold til ISO/NMKL, siste utgave) på de enkelte prøvetakingsstedene, for deretter å inkuberes. De enkelte skålene har en kontaktflate på 20 cm².

Etter framstilling kan agar oppbevares i ca. tre måneder, hvis den oppbevares ved 2 – 4 °C i lukkede flasker. Kort tid før framstilling av skålene smeltes agaren ved 100 °C. Agaren kjøles til 46–48 °C. Skålene plasseres i en sterilbenk, og fylles med agar slik at overflaten blir konveks. De tillagde skålene tørkes før bruk ved at de inkuberes natten over med bunnen opp ved 37 °C. På den måten kontrolleres skålene også samtidig for eventuell kontaminering ved tillagingen. Skåler med synlige kolonier (vekst av bakterier) skal ikke benyttes.

Skålene kan oppbevares i en uke ved 2 – 4 °C før de brukes, forutsatt at de oppbevares i forseglede plastposer.

Svabermetode

Prøvene tas med vattsvabre som er fuktet med 1 ml 0,1% NaCl-peptonoppløsning (8,5 g NaCl, 1 g trypton/kaseinpepton, 0,1% agar og 1000 ml destillert vann). Prøvene tas fra overflate som i størst mulig grad utgjør 20 cm², avgrenset av en steril skabelon. Hvis prøvene tas ut etter rengjøring og desinfisering, skal oppløsningen svabrene fuktes i tilsettes 30 g/l Tween 80 og 3 g/l lecithin (eller andre produkter med lignende virkninger). Til prøvetaking på våte overflater kan tørre vattsvabre være hensiktsmessig å benytte.

Svabrene bør holdes med en steril tang. Overflaten som det skal tas prøve av skal svabres ti ganger fram og tilbake med et fast trykk mot flaten. Svabrene samles i en flaske som inneholder 40 ml bufret peptonvann med 0,1% agarsaltløsning. Svaberprøvene oppbevares nedkjølt ved 4 °C, inntil videre behandling. Før framstilling av 10-folds fortynningsrekker i 40 ml 0,1% NaCl-peptonløsning og gjennomføring av den mikrobiologiske undersøkelsen, skal flasken rystes kraftig.

Frekvens

I løpet av en to ukers periode skal det tas ut minst 10 prøver fra produksjonslokalene, og opp til 30 prøver i virksomhet med stort produksjonsareal. Fra hver av store gjenstander og utstyr bør det tas inntil tre prøver. Hvis resultatene er tilfredsstillende over et visst tidsrom, kan frekvensen av prøvetakingen reduseres etter avtale med tilsynsveterinæren. Det skal fokuseres mest på de punktene som er bestemt til eller som kan komme i direkte berøring med produkter. Omkring to tredeler av det samlede antall prøver skal tas fra overflater som kommer i berøring med matvarer.

I svært små virksomheter skal virksomheten i samarbeid med tilsynsveterinæren, og på grunnlag av vurdering av de hygieniske forholdene i den enkelte virksomhet fastsette frekvensen for prøvetakingen.

For å sikre at alle overflater blir kontrollert i løpet av en måned, skal virksomheten lage et prøvetakingsskjema med oversikt over alle flater det tas prøver av på hvilke dager. Resultatene skal registreres, og det skal utarbeides regelmessige søylediagrammer som viser utviklingen over tid.

Transport av prøver

Kontaktkskålene kan transporteres i romtemperatur etter prøveuttak fram til inkubering.

Svaberprøvene skal oppbevares nedkjølt ved 4 °C fram til videre behandling.

Bakteriologiske prosedyrer

Podede agarskåler mv. skal inkuberes i 24 timer ved 37 °C ± 1 °C under aerobe forhold med henblikk på totalt kimtall. Inkubering skal starte senest to timer etter prøveuttak. Kimtallet skal registreres som antallet cfu/cm² overflateareal.

For kvantitativ bestemmelse av Enterobacteriaceae skal VRBG-agar benyttes. Inkubasjonen av podede agarskåler mv. skal starte senest to timer etter prøveuttak, og gjennomføres under aerobe forhold. Etter 24 timers inkubasjon ved 37 °C ± 1 °C undersøkes skålene for vekst av Enterobacteriaceae.

Bestemmelse av totalkim er obligatorisk, mens bestemmelse av Enterobacteriaceae er frivillig, med mindre det kreves av tilsynsveterinæren.

Prøvetakingssteder

Følgende punkter skal prioriteres til prøvetaking: utstyr til sterilisering av kniver, kniver (sammenføyningen mellom blad og skaft), stikkekniv til avblødning, kanyler til blodtapping, utstyr for påsetting av gummibånd (elastator), skåldekar, bagging-system for endetarm, skrapebord (svin), sagblad og økser, avhudingsutstyr, annet utstyr for slaktemessig behandling, skrapeutstyr, transportkroker, transportbeholdere, transportbånd, forklleder, skjæreboard, klappedører mv. (hvis de berøres av slakt under transport), renner for organnedkast mv., deler av slaktelinjen som ofte berøres av slakt, og installasjoner i taket som det kan dryppe fuktighet fra.

Beregning av resultatene

Resultatene for totalt kimtall og evt. Enterobacteriaceae skal angis i egnet registreringsskjema.

I forbindelse med verifisering av prosesskontrollen av rengjøring og desinfisering er det fastlagt to kategorier for totalt kimtall og Enterobacteriaceae: akseptabel og uakseptabel. Det akseptable intervall for antall kolonier fremgår av tabell 2.

Tabell 2

	<i>Akseptabelt nivå</i>	<i>Uakseptabelt</i>
Kimtall	0 – 10/cm ²	>10/cm ²
Enterobacteriaceae	0 – 1/cm ²	>1/cm ²

Rapportering

Analyseresultatene skal så snart som mulig rapporteres til ansvarlig personale i virksomheten. Resultatene skal benyttes til å opprettholde og forbedre kvaliteten på rengjøring og desinfisering. Årsakene til dårlige resultater skal oppklares i samråd med rengjøringspersonalet. Det skal ses nærmere på følgende faktorer:

- 1) manglende eller utilstrekkelig utdanning og/eller veiledning,
- 2) bruk av uhensiktsmessig utstyr og/eller kjemikalier til rengjøring og/eller desinfisering,
- 3) utilstrekkelig vedlikehold av rengjøringsutstyr og
- 4) utilstrekkelig ettersyn.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mai Nr. 632 2003

Forskrift om endring i forskrift om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av ferskt fjørfekjøtt.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 8. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.2 nr. 40 (vedtak 2001/471/EF). Kunngjort 30. mai 2003.

I

I forskrift av 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av ferskt fjørfekjøtt gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. mars 1995 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 4, § 5, § 6, § 8, § 10, § 11, § 12 og § 20. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.1 nr. 2 og del 8.1 nr. 8 (direktiv 71/118/EØF), del 8.1 nr. 9 (direktiv 91/494/EØF), del 6.1 nr. 13 (direktiv 91/495/EØF) og del 6.2 nr. 40 (vedtak 2001/471/EF).

§ 6 og ny § 6a skal lyde:

§ 6. Egenkontroll

Den som er ansvarlig for virksomheten skal foreta regelmessig kontroll av den alminnelige produksjonshygiene ved virksomheten ved å iverksette og følge en fast prosedyre som er utviklet med utgangspunkt i HACCP-prinsippene. Det skal sørges for nødvendige tiltak for å sikre at alle trinn i produksjonen, herunder også slaktning, innpakning/emballering og lagring er i samsvar med kravene i denne forskrift. De trinn i produksjonen som er kritiske for den helsemessige sikkerheten ved produksjon av ferskt fjørfekjøtt skal identifiseres, og det skal sørges for at hensiktsmessige prosedyrer for dette fastlegges, gjennomføres, opprettholdes og revideres med utgangspunkt i følgende prinsipper:

1. identifisere eventuelle farer som må forebygges, elimineres eller reduseres til et akseptabelt nivå
2. identifisere de kritiske kontrollpunktene, basert på kritisk kontrollpunktanalyse, på de enkelte trinn i produksjonen hvor aktuelle farer kan forebygges, elimineres, eller reduseres til et akseptabelt nivå
3. etablere grenseverdier for de kritiske kontrollpunktene som skiller det akseptable fra det uakseptable for å kunne forebygges, eliminere eller redusere de identifiserte farene
4. etablere og gjennomføre effektive overvåkingsprosedyrer av de kritiske kontrollpunktene
5. fastlegge korrigerende tiltak når overvåking viser at et kritisk kontrollpunkt ikke er under kontroll
6. etablere prosedyrer for å kunne kontrollere og bekrefte at gjennomførte tiltak for punktene 1 – 5 er effektive. Slik kontroll skal gjennomføres regelmessig.
7. etablere skriftlig dokumentasjon og registre for å vise at tiltakene under punktene 1 – 6 er under kontroll, og for å lette myndighetenes kontroll.

Som del av dette systemet kan virksomheten bruke egne eller bransjevise standarder for god produksjon og hygiene. Slike standarder skal vurderes av Statens næringsmiddeltilsyn.

Den som er ansvarlig for virksomheten skal gjennomføre regelmessige nødvendige kontroller av produktene, samt mikrobiologiske kontroller av rengjøring og desinfeksjon av lokaler, innredning og utstyr i alle deler av produksjonen. Prøvene av rengjøring og desinfeksjon skal tas på de punktene hvor risikoen for mikrobiologisk forurensning er størst.

Informasjon om type, frekvenser og resultater av kontrollene, og eventuelt hvilket laboratorium som har gjennomført undersøkelsene, skal på forespørsel gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndighetene og for EFTAs kontrollorgan ESA.

Undersøkelsene skal gjennomføres i et laboratorium som tilfredsstillende de krav Statens næringsmiddeltilsyn stiller.¹ Prøvetaking og analyser skal gjennomføres etter vitenskapelig anerkjente og utprøvde metoder.

For slakteri som behandler mindre enn 2.000 tonn pr. år, nedskjæringsvirksomhet som behandler mindre enn 2.000 tonn fjørfe pr. år, eller frittstående kjøle- og fryselager som rommer mindre enn 10.000 m³ gjøres disse bestemmelsene gjeldende fra 1. januar 2004.

¹ Rundskriv R4043, Krav til laboratorier vedrørende analyser i offentlig kontroll og i virksomheters særskilte kontrolltiltak/egenkontroll.

§ 6a. Særskilte kontrolltiltak, overgangsbestemmelse

Fram til 31. desember 2003 gjelder følgende bestemmelser for slakteri som behandler mindre enn 2.000 tonn fjørfe pr. år, nedskjæringsvirksomhet som behandler mindre enn 2.000 tonn fjørfe pr. år, eller frittstående kjøle- og fryselerager som rommer mindre enn 10.000 m³.

Den som er ansvarlig for virksomheten skal sørge for de nødvendige tiltak for å sikre at alle trinn i produksjonen, herunder også slaktingen og pakkingen, er i samsvar med kravene i denne forskrift. Med dette som formål skal vedkommende:

1. Fastlegge de kritiske punkter i virksomheten på grunnlag av de prosesser som benyttes.
2. Fastlegge metoder til overvåking av og kontroll med de kritiske punkter som er nevnt i nr. 1.
3. Utta prøver til analyse i et laboratorium som tilfredsstiller de krav Statens næringsmiddeltilsyn stiller,¹ for å kontrollere rengjørings- og desinfeksjonsmetodene, og for å sikre at produktene er i overensstemmelse med bestemmelsene i denne forskrift.
4. Holde en skriftlig eller på annen måte registrert opptegnelse av informasjon i samsvar med nr. 1 – 3 ovenfor med sikte på rapportering til tilsynsmyndigheten. Resultatene av de ulike kontroller og prøver skal oppbevares i minst to år.

Kravene i nr. 1 og 2 fastsettes sammen med tilsynsmyndigheten.

- 1 Rundskriv R4043, Krav til laboratorier vedrørende analyser i offentlig kontroll og i virksomheters særskilte kontrolltiltak/egenkontroll.

I § 69 skal «kontrolltiltak» erstattes med «kontrolltiltak/egenkontroll».

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mai Nr. 633 2003**Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 23. mai 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54s (direktiv 98/53/EF), nr. 54zz (direktiv 2002/63/EF) og nr. 54zzc (direktiv 2002/69/EF). Kunngjort 30. mai 2003.

I

I forskrift av 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93), nr. 54s (direktiv 98/53/EF endret ved direktiv 2002/27/EF), nr. 54zj (direktiv 2001/22/EF), nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001 endret ved forordning (EF) nr. 2375/2001, forordning (EF) nr. 257/2002, forordning (EF) nr. 221/2002, forordning (EF) nr. 563/2002 og forordning (EF) nr. 472/2002), nr. 54zx (direktiv 2002/26/EF), nr. 54zz (direktiv 2002/63/EF), nr. 54zzc (direktiv 2002/69/EF).

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift omfatter bestemmelser om visse forurensende stoffer i næringsmidler samt fastsettelse av grenseverdier for slike stoffer i næringsmidler bestemt til frambud og import.

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. Prøveuttak og analyser

Prøveuttak og analyser for offentlig kontroll skal skje i henhold til:

1. direktiv 98/53/EF, endret ved direktiv 2002/27/EF for innhold av aflatoksiner,
2. direktiv 2001/22/EF for innhold av bly, kadmium, kvikksølv og 3-MCPD,
3. direktiv 2002/26/EF for innhold av Ochratoxin A,
4. direktiv 2002/63/EF for innhold av nitrat,
5. direktiv 2002/69/EF for innhold av dioksiner og dioksinliknende PCB.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. mai Nr. 634 2003**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd res. nr. 661 av 6. august 1990.**

Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2003 med hjemmel i forskrift av 9. august 1990 nr. 635 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd res. nr. 661 av 6. august 1990 § 5. Kunngjort 30. mai 2003.

I

I forskrift av 9. august 1990 nr. 635 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd res. nr. 661 av 6. august 1990 gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjoner om sanksjoner mot Irak

Det er i tillegg foretatt en rekke endringer i teksten og forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Med hjemmel i lov av 7. juni 1968 nr. 4 om gjennomføring av bindende vedtak av De forente Nasjoners Sikkerhetsråd fastsettes følgende forskrift til gjennomføring av Sikkerhetsrådets vedtak om sanksjoner mot Irak.

§ 1. Det er forbudt for enhver på norsk territorium, og for norske borgere, foretak, selskaper, stiftelser og sammenslutninger uansett hvor de befinner seg, å selge, forsyne eller formidle våpen og annet militært utstyr samt teknologi og tjenester til militære formål til Irak.

Unntatt fra forbudet er leveranser av nødvendig materiell som nevnt i første ledd for stabilisering og sikkerhet i Irak i samsvar med Sikkerhetsrådets resolusjoner.

§ 2. Finansielle midler eller aktiva tilhørende den tidligere irakiske regjering eller dennes statsorganer, selskaper eller virksomheter skal fryses. Tilsvarende gjelder for finansielle midler eller aktiva som er fjernet fra Irak, eller ervervet av

- a) Saddam Hussein eller andre høytstående representanter for den tidligere irakiske regjering;
- b) nære familiemedlemmer til personer nevnt i bokstav a;
- c) enheter som eies eller direkte eller indirekte kontrolleres av personer nevnt i bokstav a og b;
- d) personer som handler på vegne av eller etter instruks fra personer nevnt i bokstav a og b.

Midler eller aktiva som tidligere er frosset i henhold til denne forskrift, kan bli frigitt etter godkjenning av FNs sanksjonskomité. Søknad rettes til Utenriksdepartementet.

§ 3. All handel med eller utførsel eller innførsel av irakiske kulturgjenstander som er eller med rimelig grunn kan antas å være ulovlig fjernet fra Irak etter 6. august 1990, er forbudt. Forbudet omfatter enhver gjenstand av arkeologisk, historisk, kulturell, vitenskapelig eller religiøs betydning.

Forbudet i første ledd gjelder ikke ved tilbakeføring av gjenstander til de relevante irakiske institusjoner.

§ 4. Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve denne forskrift.

§ 5.

1. Forbudene i denne forskrift gjelder også fortsettelse av virksomhet som var påbegynt før forbudene trådte i kraft.
2. Denne forskriften trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. mai Nr. 635 2003**Forskrift om opphevelse av forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon.**

Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2003 med hjemmel i forskrift av 5. oktober 1990 nr. 786 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon § 6. Kunngjort 30. mai 2003.

I

Forskrift av 5. oktober 1990 nr. 786 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon oppheves i sin helhet.

II

Opphevelsen av forskriften trer i kraft straks.

27. mai Nr. 636 2003**Forskrift om opphevelse av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Chile i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (høsepest).**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 27. mai 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/607/EF art. 7). Kunngjort 30. mai 2003.

§ 1. Opphevelse

Forskrift av 22. august 2002 nr. 1086 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Chile i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (høsepest) oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. mai Nr. 637 2003**Forskrift om gjennomføring av JAR-147, krav for organisasjoner som gjennomfører utdanning og kunnskapsprøving av attesterende personell for vedlikehold av luftfartøy (BSL JAR-147).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 17. mai 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10, jf. § 15–4, jf. delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 3. juni 2003.

Til forskriften er knyttet vedlegget (som er en del av forskriften): JAR-147, seksjon 1, amendment 1 utgave av 1. juli 2002.

§ 1. Definisjoner i JAR-147

Myndigheten (The JAA full member Authority): Luftfartstilsynet.

For øvrig gjelder definisjonene i Bestemmelser om Sivil Luftfart (BSL) B 0-9 og C 0-9 så langt de ikke er i strid med definisjoner i JAR-147.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift omhandler Luftfartstilsynets krav for organisasjoner som gjennomfører utdanning/kunnskapsprøving av attesterende personell for vedlikehold av luftfartøy som på vegne av en JAR-145-organisasjon skal attestere for utført vedlikehold av luftfartøy med en startmasse på mer enn 5.700 kg.

Ved ikrafttredelse av denne forskrift skal JAR-147, seksjon 1, amendment 1, utgave av 1. juli 2002, med norsk tekst, gjelde som norsk forskrift. Den engelske teksten¹ i seksjon 1, samt seksjon 2 er veiledende materiale.

¹ Den engelske versjonen gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Luftfartstilsynet, Postboks 8050 Dep, 0031 Oslo. Tlf. 23317800, faks 23317995.

§ 3. Formål

Formålet med JAR-147 er å fastsette felleseuropeiske krav for organisasjoner som gjennomfører utdanning/kunnskapsprøving av attesterende personell som spesifisert i JAR-66, slik at man oppnår samme standard på slike organisasjoner i de forskjellige JAA-medlemsland.

§ 4. Utstedelse

Utstedelse av godkjenning i henhold til JAR-147 skal gjøres når Luftfartstilsynet har evaluert organisasjonen og funnet at kravene i JAR-147 er tilfredsstillt.

Luftfartstilsynet kan gjøre en godkjenning gitt med hjemmel i JAR-147 gyldig for en bestemt periode.

§ 5. Forlengelse, gjenutstedelse og utvidelse

Søknad med opplysninger på fastsatt skjema for å kunne treffe vedtak om forlengelse, gjenutstedelse eller utvidelse i henhold til JAR-147 skal sendes Luftfartstilsynet senest 2 måneder før gyldighetsperiodens utløp.

§ 6. Tilbakekall og begrensning

Dersom organisasjonen med godkjenning gitt i henhold til JAR-147 ikke overholder bestemmelsene som gjelder for godkjenningen, kan Luftfartstilsynet tilbakekalle og/eller begrense denne, jf. JAR-147.120.

§ 7. Midlertidig tilbakekall

Dersom hensynet til flysikkerheten tilsier det, kan Luftfartstilsynet med øyeblikkelig virkning midlertidig tilbakekalle en godkjenning gitt i henhold til JAR-147.

§ 8. Innlevering av dokument

Dersom en godkjenning gitt i henhold til JAR-147 tilbakekalles med hjemmel i ovennevnte § 6 eller § 7 kan Luftfartstilsynet kreve at godkjenningsdokumentet returneres til Luftfartstilsynet.

§ 9. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og bestemmelsene i JAR-147, jf. JAR-147.115. En slik dispensasjon skal godkjennes av alle JAA-fullverdige medlemsland.

Luftfartstilsynet kan fritta en organisasjon fra kravene i JAR-147 hvis det kan dokumenteres at standarden eller tiltaket er tilsvarende det kravet det søkes fritak fra.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2003.

Fra samme tid oppheves forskrift av 10. desember 1999 nr. 1469 om gjennomføring av JAR-147, krav for organisasjoner som gjennomfører utdanning og kunnskapsprøving av attesterende personell for vedlikehold av luftfartøy (BSL JAR-147).

Seksjon 1

JAR-147.1 Generelt

(Se IEM 147.1)

- a) Denne JAR-147 beskriver kravene som må imøtekommes av organisasjoner som søker godkjenning for å gjennomføre utdanning/kunnskapsprøving av attesterende personell som spesifisert i JAR-66.
- b) Godkjent grunnutdanning kreves for personell som spesifisert i JAR-66 for å kvalifisere for maksimal reduksjon av totalkravet til vedlikeholdserfaring.
- c) For å kvalifisere til punkt (b) godkjent grunnutdanning, må organisasjonen være godkjent av myndigheten i samsvar med JAR-147 kapittel A og B.
- d) En organisasjon kan i samsvar med JAR-147 kapittel A og C, få godkjenning av myndigheten til å gjennomføre utdanning på luftfartøytype, som spesifisert i JAR-66.
- e) En organisasjon kan ikke gis godkjenning til kun å arrangere kunnskapsprøving.

JAR-147.5 Ikrafttredelse

- a) Denne JAR-147 ble første gang utgitt 3. april 1998 og trer i kraft 1. juni 1998.
- b) Etter 1. juni 2001 må enhver organisasjon som skal være godkjent i overensstemmelse med JAR-147.1 (c) være i samsvar med denne JAR-147.
- c) En JAR-147-godkjenning kan utstedes av myndigheten når som helst etter ikrafttredelsesdato gitt i punkt (a).
- d) Til tross for punkt (c) kan utdanningsorganisasjoner fortsatt være godkjent i samsvar med nasjonale luftfartsbestemmelser gyldige før punkt (a) ikrafttredelsesdato og fram til 1. juni 2001.

JAR-147.10 Definisjoner

(Se IEM 147.10)

For denne JAR-147 gjelder følgende definisjoner:

Med «Ansvarlig leder» menes den leder som er bemyndiget av virksomheten til å garantere at all utdanning kan finansieres og gjennomføres etter den standard som bestemt av myndigheten. Den ansvarlige leder kan skriftlig delegere det daglige ansvar til en overordnet person i organisasjonen, men ansvarlig leder kan ikke delegere det totale lederansvaret.

Med «godkjent grunnutdanning» menes en definert flyteknisk utdanning som er etablert for å gi eleven teoretisk kunnskap og noe praktisk trening slik at det rettfærdiggjør en reduksjon av kravet til vedlikeholdserfaring som tillatt i JAR-66.

Med «JAA-fullverdig medlem» menes en myndighet som er fullverdig medlem av JAA. Dette betyr at et hvilket som helst godkjenningssertifikat eller lisens utstedt i samsvar med JAR-forskriftene av en slik myndighet, skal anerkjennes og aksepteres av alle andre tilsvarende myndigheter.

Anm.: Alle JAA-fullverdige medlemsland er listet i Seksjon 2 vedlegg 4. Se også punkt 9 i forordet.

Med «oppgaver og myndighet» menes det arbeidsområde som en person er ansvarlig for og autorisert til å utføre på vegne av en godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon.

Med «organisasjon» menes en registrert organisasjon. En slik organisasjon kan være virksom fra flere adresser og inneha flere JAR-godkjenninger.

JAR-147. Kapittel A – Den godkjente utdanningsorganisasjonen

JAR-147.15 Gyldighetsområde

(Se AMC og IEM 147.15)

- a) Denne JAR-147 kapittel A beskriver kravene for utstedelse av godkjenning til utdanningsorganisasjoner som skal gjennomføre godkjent utdanning og kunnskapsprøver som kreves i JAR-66, og for slike utdanningsorganisasjoner til å utstede vitnemål til elever som har gjennomført utdanning med godkjent resultat.

b) Utdanningsorganisasjoner som er lokalisert i et land som er fullverdig medlem av JAA kan få innvilget godkjenning når organisasjonen er i samsvar med denne JAR-147 kapittel A og B eller kapittel A og C eller en kombinasjon av begge.

c) Utdanningsorganisasjoner lokalisert i et land som ikke er fullverdig medlem av JAA, eller i et land som ikke er medlem av JAA, kan få innvilget godkjenning hvis alle myndigheter i land med fullverdig medlemsskap i JAA mener at det er behov for en slik godkjenning. Alternativt kan myndighetene i land med fullverdig medlemsskap i JAA akseptere en organisasjon, lokalisert i et land som ikke er medlem av JAA, basert på grunnlag av en godkjenning utstedt av en myndighet som ikke er medlem av JAA, dersom organisasjonen er i samsvar med ethvert publisert JAA-tilleggskrav som sikrer likeverd til JAR-147.

JAR-147.20 Søknad og utstedelse

a) Søknad om godkjenning av en JAR-147-utdanningsorganisasjon, eller en endring av en eksisterende JAR-147-godkjenning, skal gjøres på et fastsatt skjema og på en slik måte som foreskrevet av myndigheten. Vedlagt søknaden skal det være en kopi av teknisk skolehåndbok for utdanningsorganisasjonen.

b) Enhver søker som har godtgjort overfor myndigheten at den tilfredsstillende de relevante kravene i denne JAR-147 og har betalt nødvendige gebyrer i henhold til regulativ, har rett til en JAR-147-godkjenning.

c) En innvilget godkjenning vil gjelde for hele utdanningsorganisasjonen ledet av ansvarlig leder.

JAR-147.25 Godkjenningens omfang

En innvilget godkjenning tilkjennegis ved at myndigheten utsteder et godkjenningsbevis til utdanningsorganisasjonen. I godkjenningsbeviset vil omfanget av godkjenningen være spesifisert. Et eksempel på godkjenningsbevis finnes i JAR-147 seksjon 2 vedlegg 1.

JAR-147.30 Krav til lokaler

(Se AMC and IEM 147.30)

a) Det skal finnes tilfredsstillende lokaliteter som beskytter mot rådende værforhold og lokalene må være av en slik størrelse at de kan ivareta all planlagt trening og kunnskapsprøving.

b) Det skal finnes avskjermede klasserom for instruksjon av teori og gjennomføring av nødvendig kunnskapsprøving. Rommene skal være adskilt fra andre fasiliteter.

c) Innemiljøet i klasserommet i punkt (b) skal være av en slik standard at lys, temperatur, fuktighet og støy gir kandidaten mulighet til å konsentrere seg om sine studier eller kunnskapsprøver uten å bli unødvendig forstyrret eller plaget.

d) Når det gjelder JAR-147 kapittel B grunnutdanning, skal det finnes verkstedlokaler og/eller vedlikeholdsfasiliteter for praktisk trening i samsvar med den planlagte utdanning. Disse lokalene skal holdes separat fra klasserommene. Det kan avtales med en annen organisasjon som sørger for verkstedlokaler og/eller vedlikeholdsfasiliteter. Når en annen organisasjon sørger for verkstedlokaler og/eller vedlikeholdsfasiliteter, skal det inngås en skriftlig avtale med denne organisasjonen som spesifiserer vilkårene for tilgang og bruk av verkstedlokalene og/eller vedlikeholdsfasilitetene. Myndigheten og JAA-standardiseringsteam vil kreve tilgang til enhver slik organisasjon, og den skriftlige avtalen skal spesifisere denne tilgangen.

e) Når det gjelder JAR-147 kapittel C, typeutdanning/oppaveutdanning på luftfartøy, skal det være tilgang til passende lokaliteter som inneholder eksempler på JAR-147.45(d) luftfartøytype(r).

f) Det skal finnes kontorlokaler for instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»). Kontorene skal være av en slik standard at personellet kan forberede sine gjøremål uten å bli unødvendig forstyrret eller plaget.

g) Det skal finnes sikre lagringsfasiliteter for kunnskapsprøver og utdanningsdokumentasjon. Lagringsmiljøet må være av en slik art at dokumentene forblir i god stand i lagringsperioden som er definert i JAR-147.55. Lagrings- og kontorfasiliteter kan kombineres dersom god nok sikkerhet blir ivaretatt.

h) Det skal finnes et bibliotek som inneholder nødvendig oppdatert teknisk dokumentasjon tilpasset formål og nivå av utdanning som skal gjennomføres.

JAR-147.35 Krav til personell

(Se AMC og IEM 147.35)

a) Det skal utnevnes en overordnet person eller en gruppe personer som er akseptable for myndigheten, hvis ansvar også omfatter å påse at utdanningsorganisasjonen fungerer i samsvar med kravene i JAR-147. Denne (disse) person(er) må være direkte ansvarlig(e) overfor ansvarlig leder, som må være akseptabel for myndigheten. Denne overordnede personen, eller en person fra gruppen av personer, kan også være ansvarlig leder under forutsetning at denne imøtekommer kravene for ansvarlig leder som er definert i JAR-147.10.

b) Utdanningsorganisasjonen skal i henhold til kontrakt ha et tilstrekkelig antall personer for å planlegge/utføre kunnskapstrening og praktisk trening, gjennomføre kunnskapsprøving og vurdere praktisk trening i samsvar med godkjenningen. Dette kravet kan fravikes når annen organisasjon forestår praktisk trening og vurdering. Personell fra en slik annen organisasjon kan utnevnes til å forestå praktisk trening og vurdering. Enhver person kan utføre en

hvilken som helst kombinasjon av roller som instruktør, eksaminator og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors») under forutsetning av at vedkommende er i samsvar med punkt (c).

c) Instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors») skal ha erfaring og kvalifikasjoner i samsvar med en standard som er akseptabel for myndigheten. Dette kravet kan fravikes dersom en slik person innehar godkjenning av myndigheten i samsvar med nasjonale luftfartsbestemmelser gyldige før JAR-147 trådte i kraft, og vedkommende vil fortsatt aksepteres i samsvar med dette punkt.

d) Eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors») skal være akseptable for myndigheten. Dette kravet kan fravikes dersom myndigheten har godkjent en prosedyre spesifisert i utdanningsorganisasjonens tekniske skolehåndbok for godkjenning av slikt personell.

e) Instruktører og eksaminatorer skal ha nødvendig kunnskap angående teknologi, menneskelige faktorer, de seneste undervisningsmetoder og adekvate praktiske ferdigheter tilpasset den utdanning som skal gjennomføres. Denne kunnskap skal være oppdatert i samsvar med en prosedyre som er akseptabel for myndigheten.

JAR-147.40 Fortegnelse over instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»)

a) Utdanningsorganisasjonen skal opprette en fortegnelse over alle instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»). Disse fortegnelsene skal gi en oversikt over erfaring og kvalifikasjoner, utdanning og etterutdanning.

b) Instruks med oppgaver og myndighet skal finnes for alle instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»). Enhver begrensning i instruks for den enkelte person, spesielt for det personell som er beskrevet i JAR-147.35(d), skal tydelig angis.

c) Instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors») skal utstyres med en kopi av omfanget av deres oppgaver og myndighet.

JAR-147.45 Utstyr til bruk ved instruksjon

(Se IEM 147.45)

a) Hvert klasserom skal være utstyrt med tilstrekkelig presentasjonsutstyr av en slik standard at elevene lett kan lese tekst/tegninger/diagrammer og figurer fra en hvilken som helst posisjon i klasserommet. Presentasjonsutstyret bør, hvis det lettere kan hjelpe eleven til å forstå et spesielt fagemne, inkludere syntetiske treningshjelpemidler.

b) JAR-147.30(d) verkstedlokaler og/eller vedlikeholdsfasiliteter for praktisk trening skal ha alt verktøy og utstyr som er nødvendig for å gjennomføre trening i samsvar med omfanget av godkjenningen.

c) JAR-147.30(d) verkstedlokaler og/eller vedlikeholdsfasiliteter for praktisk trening skal ha et passende utvalg av luftfartøy, motorer, luftfartøydeler og avionikkutstyr.

d) JAR-147.30(e) fasiliteter i bruk ved utdanning på luftfartøy type skal ha et eksemplar av det angjeldende luftfartøy. Syntetiske treningshjelpemidler kan benyttes som en erstatning dersom myndigheten er forvisset om at slike syntetiske treningshjelpemidler sikrer en god standard på utdanningen.

JAR-147.50 Undervisningsmateriell

(Se AMC 147.50)

a) Eleven skal gis nødvendig undervisningsmateriell som dekker pensum spesifisert i JAR-66 for den relevante vedlikeholdssertifikat for luftfartøy kategori eller underkategori.

b) Eleven skal gis tilgang til eksemplere av vedlikeholdsdokumentasjon og teknisk informasjon som forefinnes i et JAR-147.30(h) bibliotek.

JAR-147.55 Utdanningsdokumentasjon

Utdanningsorganisasjonen skal arkivere all fortegnelse over trening, kunnskapsprøver og praksisvurdering i minimum 5 år etter at eleven har gjennomført en bestemt utdanning.

JAR-147.60 Utdanningsrutiner og kvalitetssystem

(Se AMC 147.60)

a) Utdanningsorganisasjonen skal etablere prosedyrer som er akseptable for myndigheten for å sikre god standard på utdanningen i samsvar med alle relevante krav i denne JAR-147.

b)

1) I tillegg skal utdanningsorganisasjonen etablere et kvalitetssystem som inkluderer en uavhengig revisjonsprosedyre, for å overvåke overensstemmelse med og tilstrekkelighet av rutinene, for derved å sikre god utførelse av utdanning, integritet av kunnskapsprøving og praksisvurdering. I mindre utdanningsorganisasjoner kan en slik uavhengig revisjonsprosedyre kontraheres til en annen godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon eller til en kvalifisert person som kan aksepteres av myndigheten. Overvåking av

overensstemmelse skal inneholde et system for tilbakerapportering av funn avdekket ved den uavhengige revisjonen, til den person eller gruppe personer som er spesifisert i JAR-147.35(a), og til slutt til ansvarlig leder for å sikre, om nødvendig, at korrektive tiltak er igangsatt. Slike systemer skal aksepteres av myndigheten.

- 2) I de tilfeller hvor utdanningsorganisasjonen opererer sammen med en godkjent JAR-145 vedlikeholdsorganisasjon eller en godkjent JAR-21 produksjonsorganisasjon, kan den uavhengige revisjonsprosedyre utføres av kvalitetsavdelingen i en slik JAR-145 eller JAR-21-godkjent organisasjon.

JAR-147.65 Teknisk skolehåndbok for utdanningsorganisasjoner

a) Utdanningsorganisasjoner skal framskaffe en teknisk skolehåndbok til bruk for organisasjonen. Den tekniske skolehåndboken skal inneholde følgende informasjon:

- 1) En erklæring undertegnet av ansvarlig leder, som bekrefter at utdanningsorganisasjonens tekniske skolehåndbok og enhver tilknyttet håndbok beskriver den JAR-147-godkjente utdanningsorganisasjonens overensstemmelse med JAR-147 og at den vil bli etterlevet til enhver tid.
- 2) Tittel/titler og navn på overordnet/overordnede person(er) som er akseptert(e) av myndigheten i samsvar med JAR-147.35(a).
- 3) Plikter og ansvar til overordnet/overordnede person(er) som er angitt i punkt (2) inkludert de områder hvor de kan ta direkte kontakt med myndigheten på vegne av den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen.
- 4) Et organisasjonskart for utdanningsorganisasjonen som viser de tilhørende ansvarslinjer for overordnet/overordnede person(er) som er spesifisert i punkt (a)(2).
- 5) En liste over instruktører, eksaminatorer og personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»).
- 6) En generell beskrivelse av utdanningslokaliteter for kunnskapsprøver som befinner seg på hver adresse som er spesifisert i utdanningsinstitusjonens JAR-147-godkjenningbevis, og hvis dette er relevant, andre lokaliteter som kreves av JAR-147.70(b).
- 7) En liste over den utdanning som er relatert til omfanget av godkjenningen.
- 8) En prosedyre for revisjon av utdanningsorganisasjonens administrative driftshåndbok.
- 9) Utdanningsorganisasjonens prosedyrer som kreves i JAR-147.60(a).
- 10) Utdanningsorganisasjonens kontrollprosedyrer som krevet av JAR-147.70(c), når utdanning, kunnskapsprøving og vurdering av praktisk trening foregår utenfor JAR-147.70(b) lokalitetene.
- 11) En liste over lokalitetene som identifiseres av JAR-147.70(b).
- 12) En liste over organisasjoner, dersom formålstjenelig, som spesifisert i JAR-147.70(d)

Anm.: Et eksempel på inndeling av teknisk skolehåndbok finnes i seksjon 2 vedlegg 2.

b) Utdanningsorganisasjonens teknisk skolehåndbok og enhver etterfølgende endring skal godkjennes av myndigheten.

c) Når en utdanningsorganisasjon er godkjent sammen med en hvilken som helst annen JAR-organisasjon hvor det også kreves en teknisk skolehåndbok, er det ikke påkrevet med en separat håndbok for å tilfredsstille denne JAR-147. Dette er under den forutsetning at den andre håndboken inneholder informasjon som kreves av JAR-147.65, og at det finnes en kryssreferanseindeks basert på seksjon 2 vedlegg 2 til denne JAR-147.

JAR-147.70 Rettigheter for den godkjente utdanningsorganisasjon

a) Den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen kan tillates å utføre følgende oppgaver som tillatt av og i samsvar med den JAR-147-godkjente utdanningsorganisasjonens tekniske skolehåndbok:

- 1) Godkjent utdanning i samsvar med JAR-66 pensum, eller deler av denne utdanning.
- 2) Godkjent typeutdanning/oppdanning på luftfartøy i samsvar med JAR-66.
- 3) Gjennomføring av kunnskapsprøving på vegne av myndigheten. Dette inkluderer også ved begjæring av myndigheten, en gjennomføring av kunnskapsprøving for elever som ikke har deltatt på grunnutdanning eller luftfartøytypeutdanning ved en godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon.
- 4) Utstedelse av vitnemål etter fullført og bestått grunn- eller typeutdanning, eller kunnskapsprøving som spesifisert i punkt (a) (1) og/eller (a) (2) og/eller (a) (3).

b) Utdanning, kunnskapsprøving og vurdering av elevenes praktiske ferdigheter kan bare gjennomføres ved de steder som er angitt i godkjenningbeviset og/eller ved en lokalisering som er spesifisert i den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonens tekniske skolehåndbok, med unntak som beskrevet i underpunkt (c).

c) En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon kan bare gjennomføre utdanning, kunnskapsprøving og vurdering av elevenes praktiske ferdigheter utenfor lokalisering beskrevet i underpunkt (b), etter en kontrollprosedyre som er akseptabel for myndigheten. En slik lokalisering trenger ikke være listet i den tekniske skolehåndboken.

d)

- 1) En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon kan inngå kontrakt med underleverandører som ikke er godkjente treningsorganisasjoner i forbindelse med gjennomføringen av teoretisk grunnutdanning, typeutdanning og tilhørende eksaminering. Forutsetningen for dette er imidlertid at underleverandøren

underlegges den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonens kvalitetssystem og at gjennomføringen er i samsvar med en prosedyre som kan aksepteres av myndigheten.

- 2) Kontraktering av grunnutdanning og eksaminasjon er begrenset til JAR-66 vedlegg 1, modulene 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 og 10.
- 3) Kontraktering av typeutdanning og eksaminasjon er begrenset til motor og avionikkssystemer. (Se AMC og IEM 147.70(d).)

JAR-147.75 Endringer av godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjoner

a) Den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen skal informere myndigheten, så snart som praktisk mulig, om enhver endring som kan få følger for godkjenningen, før slike endringer gjennomføres. Dette for å gjøre myndigheten i stand til å avgjøre om organisasjonen fortsatt tilfredsstillende denne JAR-147, og til å endre godkjenningsbeviset hvis nødvendig.

b) Myndigheten kan angi betingelsene for at den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen kan få tillatelse til å operere under slike endringer, såfremt myndigheten ikke beslutter at godkjenningen skal midlertidig tilbakekalles.

c) Mangelfull informasjon til myndigheten om slike endringer kan resultere i tilbakekall eller midlertidig tilbakekall av godkjenningsbeviset. Et slik tilbakekall eller midlertidig tilbakekall av godkjenningsbeviset gjøres gjeldende fra den opprinnelige dato for endringen.

JAR-147.80 Fortsatt gyldighet av godkjenningen

Såfremt godkjenningen til en JAR-147-utdanningsorganisasjon ikke tidligere er blitt innlevert, erstattet med nyere utgave, tilbakekalt, midlertidig tilbakekalt eller utløpt ved at den har overskredet enhver utløpsdato som kan være spesifisert i godkjenningsbeviset, er fortsatt gyldighet av godkjenningen avhengig av:

- a) at den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjon fortsatt er i samsvar med JAR-147 og;
- b) at myndigheten er blitt gitt adgang til den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjon for å vurdere/bekreftes fortsatt samsvar med JAR-147 og;
- c) JAA-standardiseringsteam er blitt gitt adgang til den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen for å klarlegge standarden i de land som er fullverdige medlemmer av JAA og;
- d) gebyrer foreskrevet av myndigheten er innbetalt.

JAR-147. Kapittel B – Godkjent grunnutdanning

JAR-147.85 Godkjent grunnutdanning

(Se AMC og IEM 147.85)

a) En godkjent grunnutdanning skal bestå av følgende fire elementer: kunnskapstrening, kunnskapsprøving, praktisk trening og vurdering av praktisk trening.

b) Elementet kunnskapstrening skal dekke fagområdet for en JAR-66 kategori eller underkategori A, B1 eller B2 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy som spesifisert i JAR-66. Hver sertifikatkategori eller underkategori kan deles inn i moduler eller undermoduler av kunnskapstrening, og kan blandes med elementet praktisk trening, under forutsetning av at tidskravene i punkt (f) til (k) tilfredsstilles.

c) Elementet kunnskapsprøving skal dekke et representativt tverrsnitt av fagene fra punkt (b) elementet kunnskapstrening.

d) Elementet praktisk trening skal dekke bruk av vanlig forekommende verktøy/utstyr, demontering/montering av et representativt utvalg av flymateriell, og deltagelse i et utvalg av vedlikeholdsaktiviteter som er relevant til den angjeldende og komplette JAR-66 modul.

Når en JAR-147-godkjent utdanningsorganisasjon kontrakterer elementet praktisk trening, enten helt eller delvis, til en annen organisasjon i samsvar med JAR-147.30(d), skal den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen forsikre seg om at den praktiske treningen blir gjennomført.

e) Elementet vurdering av praktisk trening skal dekke den praktiske treningen og fastslå om eleven er kompetent til å bruke verktøy og utstyr og kan arbeide i samsvar med vedlikeholdsunderlag.

f) En godkjent grunnutdanning for en JAR-66 underkategori B1 eller B2 skal ikke timeantallet være mindre enn 2400 timer, og for en JAR-66 underkategori B1 kombinert med B2 skal ikke timeantallet være mindre enn 3000 timer.

g) En godkjent grunnutdanning for JAR-66 kategori A skal ikke timeantallet være mindre enn 800 timer.

h) En godkjent grunnutdanning for å kvalifisere til konvertering fra et JAR-66 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy i kategori A til underkategori B1 eller B2, skal ikke timeantallet være mindre enn 1600 timer. For å kvalifisere til en konvertering fra et JAR-66 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy kategori A til underkategori B1 kombinert med B2, skal ikke timeantallet være mindre enn 2200 timer.

i) En godkjent grunnutdanning for å kvalifisere til konvertering fra et JAR-66 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy i en underkategori B1 til B2 eller underkategori B2 til B1, skal ikke timeantallet være mindre enn 600 timer.

j) En godkjent grunnutdanning for å kvalifisere til konvertering fra et JAR-66 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy i en underkategori B1 til en annen underkategori B1, skal ikke timeantallet være mindre enn 200 timer.

k) En godkjent grunnutdanning for å kvalifisere til konvertering fra et JAR-66 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy i en underkategori A til en annen underkategori A, skal ikke timeantallet være mindre enn 70 timer.

l) Til tross for punktene (f) til (k) kan myndigheten fritta en godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon og organisasjonens elever fra behovet til å gi eller motta kunnskapstrening og/eller praktisk trening i et eller flere av de fag som er dekket av godkjent grunnutdanning. Fritaket kan gis under forutsetning av at myndigheten er forvisset om at fagområdene ble undervist et annet sted til en standard tilsvarende JAR-66, og kan således redusere det spesifikke timeantallet etter et visst pro-rata forhold.

JAR-147.90 Generelle krav til kunnskapsprøving

a) En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon skal gjennomføre kunnskapsprøving i de fag/emner som samsvarer med godkjenningen.

b) Kunnskapsprøver skal være av typen flersvarsalternativ og beskrivende svar, og kan være computerbasert eller papirbasert eller en kombinasjon av begge.

c) Eksaminatorer skal forvisse seg om at alle spørsmålene er forsvarlig sikret.

d) Enhver elev som under kunnskapsprøving blir tatt for juks eller for å være i besittelse av annet materiell enn det som berører faget det prøves i, med unntak av oppgaver og tilhørende autoriserte dokumenter, skal diskvalifiseres fra den angjeldende kunnskapsprøven. Eleven kan ikke gjennomføre noen form for kunnskapsprøving i minimum 12 måneder etter dato for hendelsen. Myndigheten skal informeres om enhver slik hendelse innen en kalendermåned etter hendelsen sammen med detaljer framkommet etter undersøkelser.

e) Enhver eksaminator som under kunnskapsprøving utleverer svar på spørsmål til en elev som blir prøvet, skal diskvalifiseres fra rollen som eksaminator og kunnskapsprøven skal erklæres ugyldig. Myndighetene skal informeres om enhver slik hendelse innen en kalendermåned. Saken skal gjennomgås av myndigheten sammen med den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjonen, for å avgjøre når eller om den diskvalifiserte eksaminatoren kan bli gjeninnsatt.

JAR-147.95 Kunnskapsprøving i grunnutdanning

(Se AMC 147.95)

a) Det skal avholdes kunnskapsprøver i grunnutdanning etter avsluttet trening i hver fagmodul eller undermodul som definert i JAR-66.

b) Kunnskapsprøving i grunnutdanning skal gjennomføres uten bruk av undervisningsnotater.

c) Kunnskapsprøving i grunnutdanning skal dekke et representativt tverrsnitt av JAR-66-fagene fra den modul eller undermodul som er gjennomført. Spørsmål som skal nyttes i den enkelte eksamen skal velges ut av eksaminator.

d) Kunnskapsprøving i grunnfag for alle fagmoduler eller undermoduler for en JAR-66 kategori eller underkategori, må være bestått innen 5 år etter første beståtte fagmodul eller undermodul, for å komplettere den angjeldende JAR-66 kategori eller underkategori. Ved resultat ikke bestått i en fagmodul kan ikke ny kunnskapsprøve i denne modulen avlegges før det har gått 1 måned.

e) Til tross for punktene (a) til (d) kan myndigheten fritta en elev fra behovet for å avlegge kunnskapsprøve i et bestemt fag, når myndigheten er forvisset om at eleven tidligere har bestått kunnskapsprøver i dette faget tilsvarende den standarden som er gitt i JAR-66.

f) Myndigheten kan kreve at den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjon skal arrangere kunnskapsprøver for elever som ikke har deltatt i en godkjent grunnutdanning ved en godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon. Behovet for å gjennomføre slike kunnskapsprøver bestemmes av myndigheten.

JAR-147.100 Vurdering av grunnleggende praksis

(Se AMC 147.100)

a) En vurdering av elevenes praktiske ferdigheter skal gjennomføres under grunnutdanningen. Vurderingen skal utføres av utnevnte personer som skal vurdere elevenes praktiske ferdigheter («practical assessors»). Vurderingen skal gjennomføres ved avslutning av hver praktiske treningsperiode ved verksted-/vedlikeholdsfasilitet, eller hver 6. måned, hva som måtte komme først.

Der hvor den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjon kontrakterer elementet praktisk trening enten helt eller delvis til en annen organisasjon, i samsvar med JAR-147.30(d), og velger å utnevne en «practical assessor» fra denne organisasjonen, er den godkjente JAR-147-utdanningsorganisasjon ansvarlig for at vurderingen av den praktiske treningen blir utført.

b) Eleven må oppnå godkjent resultat i samsvar med kriteriene gitt i JAR-147.85(e).

*JAR-147. Kapittel C – Godkjent type-/oppgaveutdanning på luftfartøy**JAR-147.105 Godkjent type-/oppgaveutdanning på luftfartøy*

a) En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon kan bli godkjent til å gjennomføre JAR-66 luftfartøy typeutdanning og/eller oppgaveutdanning, under forutsetning av at myndigheten er forvissnet om at standarden på utdanningen er i samsvar med JAR-66.

b) Typeutdanning på luftfartøy kan deles opp i skrog med systemer, motortyper eller avionikkssystemer.

En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon kan bli godkjent til å gjennomføre typeutdanning på bare skrog med systemer, bare motor eller avionikkssystemer, dersom dette aksepteres av myndigheten.
(Se AMC 147.105(b) og IEM 147.105(b))

JAR-147.110 Kunnskapsprøving på luftfartøytype

(Se AMC 147.110)

En godkjent JAR-147-utdanningsorganisasjon, som er godkjent i henhold til JAR-147.105 til å gjennomføre typeutdanning på luftfartøy, skal avholde kunnskapsprøving på luftfartøytype eller vurdere oppgaveutdanningen på luftfartøy, som spesifisert i JAR-66. Dette er under forutsetning av at myndigheten er forvissnet om at luftfartøy typeutdanning og/eller oppgaveutdanningen er i samsvar med standarden i JAR-66.

Anm.: En godkjent JAR-145 vedlikeholdsorganisasjon kan også utføre en JAR-66 kategori A oppgaveutdanning på luftfartøy og vurdering som spesifisert.

*JAR-147. Kapittel D – Likeverdig oppnåelse av sikkerhet og tilbakekall**JAR-147.115 Likeverdig oppnåelse av sikkerhet*

(Se AMC 147.115)

a) Myndigheten kan frita en utdanningsorganisasjon fra et hvilket som helst av kravene i JAR-147 når myndigheten er overbevist om at en situasjon eksisterer som ikke er ivarettatt av forskriften, og forutsatt overholdelse av enhver tilleggsbetingelse som myndigheten anser nødvendig for å sikre likeverdig sikkerhet. Et slikt fritak og tilleggsbetingelser skal godkjennes av alle JAA-fullverdige medlemsland for å sikre at organisasjonen fortsatt kan gjensidig godkjennes.

b) Myndigheten kan frita offentlige utdanningsinstitusjoner fra nødvendigheten av å etterkomme alle kravene i JAR-147. Dette er under forutsetning av at myndigheten er forvissnet om at standarden til utdanning og kunnskapsprøving er likeverdige JAR-66, antall timer skal være i samsvar med JAR-147.85 og JAA-standardiseringsteam skal gis adgang til organisasjonen i samsvar med JAR-147.80(c). For slike offentlige utdanningsinstitusjoner skal det utstedes et JAR-147-godkjenningsbevis på grunnlag av dette unntak, og slike institusjoner skal være listet av JAA i samsvar med JAR-147.1.

JAR-147.120 Tilbakekall, midlertidig tilbakekall, begrensning, avslag på forlengelse av JAR-147-godkjenning eller anerkjenning

(Se IEM 147.120)

a) Myndigheten kan, når særlige grunner tilsier det og etter nødvendig undersøkelse, tilbakekalle, midlertidig tilbakekalle, begrense eller avslå forlengelse av en JAR-147-godkjenning dersom myndigheten finner begrunnet tvil om at innehaver av godkjenningen ikke oppfyller kravene i JAR-147. Tilbakekall, midlertidig tilbakekall, begrensning eller avslag av forlengelse skal gjennomføres slik som beskrevet i punkt (a)(1).

1) Før tilbakekall, midlertidig tilbakekall, begrensning eller avslag på forlengelse av en JAR-147-godkjenning, skal myndigheten gi minst 28 dagers skriftlig varsel til innehaver av JAR-147-godkjenningen. Varslet skal inneholde en begrunnelse for forføyningen og en oppfordring til innehaveren om å uttale seg om forholdet. Myndigheten vurderer om eventuelle uttalelser bringer noe nytt inn i saken i forhold til den varslede forføyning.

b) Med unntak av det som er spesifisert i punkt (b)(1) kan enhver JAR-145.15 (c) utdanningsorganisasjon som prinsipielt ble akseptert på grunnlag av godkjenning utstedt av en myndighet som ikke er fullverdig medlem av JAA, bli underlagt begrensninger og betingelser i punkt (a) og (a)(1) av JAA-hovedkontor.

1) Opphør, tilbakekall, midlertidig tilbakekall eller avslag på forlengelse av godkjenning utstedt av en myndighet som ikke er fullverdig medlem av JAA, ugyldiggjør JAR-147-ankjenningen fra den dato godkjenningen opphører, tilbakekalles, midlertidig tilbakekalles eller ved utløp av gyldighetsdatoen. JAA-hovedkontor skal informere innehaveren av JAR-147-godkjenningen om dette, men kan ikke tillempe punkt (a)(1) i dette tilfelle.

27. mai Nr. 638 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 27. mai 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 3. juni 2003.

I

I forskrift av 18. desember 2002 nr. 1683 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 10 nytt tredje ledd skal lyde:

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

§ 10 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. mai Nr. 639 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 27. mai 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 3. juni 2003.

I

I forskrift av 18. desember 2002 nr. 1688 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 11 nytt tredje ledd skal lyde:

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

§ 11 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. mai Nr. 640 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 27. mai 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 3. juni 2003.

I

I forskrift av 18. desember 2002 nr. 1687 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 8 nytt tredje ledd skal lyde:

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

§ 8 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 19 nytt femte ledd skal lyde:

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

§ 19 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. mai Nr. 641 2003**Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet og Fiskeridepartementet 28. mai 2003 med hjemmel i lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer. Kungjort 3. juni 2003.

I

I forskrift av 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets EØS-henvisning tilføyes følgende: direktiv 2002/70/EF.

I vedlegg 11 skal nytt punktum før pkt. 1.0 lyde:

Offentlig kontroll skal utføres med analysemetoder i henhold til metodebeskrivelse fastsatt i EØF-direktiv som vist i pkt. 1.0.

II

Endringene trer i kraft straks.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 6/2002 s. 748 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 538 om endring i forskrift av 4. august 2000 nr. 808 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip).

§ 7–6 annet ledd annet punktum skal lyde:

Verneombudet bør også delta i risikovurderinger som nevnt i § 2–2, og føre tilsyn med at nødvendige tiltak etter samme bestemmelse iverksettes.

Nr. 11/2002 s. 1338 og 1345 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 965 om endring i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m.).

§ 2–6 tredje ledd første kolon skal lyde:

Vannballast skal *ikke* føres i lastetanker, unntatt:

§ 5–3 første ledd bokstav b nr. 1 skal lyde:

1. 25 nautiske mil for *dunnasje*, forings- og pakningsmaterialer som flyter,

Nr. 12/2002 s. 1405 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 991 om endring i forskrift av 4. november 1981 nr. 3793 om fartsområder).

§ 23 første ledd skal lyde:

Bankfiske I: Fiske og fangst innenfor *det området som er begrenset av koordinatene nedenfor:*

Koordinat nr. 1 N 69°52' E 32°20'

Koordinat nr. 2 N 70°25' E 32°55'

Koordinat nr. 3 N 71°10' E 31°25'

Koordinat nr. 4 N 71°48' E 28°40'

Koordinat nr. 5 N 71°47' E 27°12'

Koordinat nr. 6 N 71°52' E 25°50'

Koordinat nr. 7 N 71°44' E 23°45'

Koordinat nr. 8 N 71°28' E 22°36'

Koordinat nr. 9 N 71°12' E 18°55'

Koordinat nr. 10 N 70°47' E 17°00'

Koordinat nr. 11 N 69°25' E 13°33'

Koordinat nr. 12 N 68°32' E 12°00'

Koordinat nr. 13 N 68°00' E 10°20'

Koordinat nr. 14 N 66°53' E 10°40'

Koordinat nr. 15 N 66°00' E 09°08'

Koordinat nr. 16 N 64°50' E 09°34'

Koordinat nr. 17 N 64°38' E 08°22'

Koordinat nr. 18 N 64°15' E 07°40'

Koordinat nr. 19 N 63°38' E 04°50'

Koordinat nr. 20 N 62°00' E 02°30'

Koordinat nr. 21 N 60°18' E 03°15'

Koordinat nr. 22 N 59°30' E 03°13'

Koordinat nr. 23 N 58°54' E 04°00'

Koordinat nr. 24 N 58°07' E 04°06'

Koordinat nr. 25 N 57°20' E 06°24'

Koordinat nr. 26 N 57°30' E 07°54'

samt Skagerrak, i farvannet innenfor området som er avgrenset av en linje mellom Lindesnes i Norge til Hanstholm i Danmark og Skagen i Danmark til Tistlarna i Sverige.

Nr. 12/2002 s. 1531 og 1535 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 1073 om endring i forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip).

§ 7 tredje ledd bokstav b første punktum skal lyde:

Når nødvendig opplæring er gitt, og produsent/hovedagent har forvissnet seg om at servicepersonellet har de nødvendige kunnskaper, skal produsenten eller hans representant utstede et bevis som bekreftes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 24 annet ledd skal lyde:

(2) For Konvensjonsskip gjelder i tillegg følgende: Ved fornyelsesbesiktelser for sikkerhets sertifikat for passasjerskip skal båt- og brannøvelse foretas under tilsyn av *Sjøfartsdirektoratets stasjon*.

§ 24 tredje ledd bokstav c skal lyde:

c) Ved fornyelsesbesiktelser for passasjersertifikat, samt ved årlige besiktelser, skal rednings- og brannøvelser foretas under tilsyn av *Sjøfartsdirektoratets stasjon*.

Nr. 13/2002 s. 1637 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 1128 om endring i forskrift av 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS-74)).

§ 1 sjuende ledd skal lyde:

(7) *Sjøfartsdirektoratet avgjør i hvilken utstrekning skip ved reparasjoner, forandringer eller ombygginger skal tilfredsstille kravene til nytt skip i denne forskrift.*

Nr. 1/2003 s. 32 (i forskrift av 20. desember 2002 nr. 1816 om forbrenning av avfall).

I tabellen i vedlegg V, bokstav c har kolonne 2 og 3 ved en inkurie blitt angitt feil. Tabellen skal lyde:

<i>Utslippsparameter</i>	<i>Utslippsgrenser</i>	<i>Enhet</i>
Kadmium og kadmiumforbindelser, uttrykt som kadmium (Cd)	<i>totalt 0,05</i>	<i>mg/Nm³</i>
Thallium og thalliumforbindelser, uttrykt som thallium (Tl)		
Kvikksølv og kvikksølvforbindelser, uttrykt som kvikksølv (Hg)	<i>0,03</i>	<i>mg/Nm³</i>
Antimon og antimonforbindelser, uttrykt som antimon (Sb)	<i>totalt 0,5</i>	<i>mg/Nm³</i>
Arsen og arsenforbindelser, uttrykt som arsen (As)		
Bly og blyforbindelser, uttrykt som bly (Pb)		
Krom og kromforbindelser, uttrykt som krom (Cr)		
Kobolt og koboltforbindelser, uttrykt som kobolt (Co)		
Kobber og kobberforbindelser, uttrykt som kobber (Cu)		
Mangan og manganforbindelser, uttrykt som mangan (Mn)		
Nikkel og nikkelforbindelser, uttrykt som nikkel (Ni)		
Vanadium og vanadiumforbindelser, uttrykt som vanadium (V)		
Dioksiner, definert i henhold til vedlegg I	<i>0,1</i>	<i>ng/Nm³</i>

Nr. 5/2003 s. 699 og 700 (i forskrift av 23. januar 2003 nr. 414 om gjennomføring av BSL JAR-21 om prosedyrer for sertifisering av flymateriell).

Innledende tekst før § 1 oppheves.

§ 2 nytt første ledd skal lyde:

(1) *Ved denne forskrift gjelder JAR-21 («Certification Procedures for Aircraft and Related Products and Parts»), seksjon 1, utgave av 1. mai 2002 (Amendment 4) med engelsk tekst, som norsk forskrift. JAR-21 følger som vedlegg 1. Section 2 er kun veiledende.*

§ 2 nåværende første og annet ledd blir annet og tredje ledd.

§ 10 skal lyde:

Denne forskrift gjelder fra 23. januar 2003. Samtidig oppheves forskrift av 6. mai 2000 nr. 527 om gjennomføring av Joint Aviation Requirements (JAR) 21, prosedyrer for sertifisering av flymateriell (BSL JAR-21).

Nr. 6/2003 s. 933 (i forskrift av 11. april 2003 nr. 482 om endring i forskrift av 22. juli 1983 nr. 1331 om hindring av forurensning fra den maritime drift av flyttbare innretninger).

I forskriftens hjemmelsfelt skal EØS-henvisningen lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF, kap. XXXII nr. 1 (direktiv 96/98/EF) og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF).

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2003-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	12	899	Forskrift nr. 620	2
2002	6	748	Forskrift nr. 538	7
2002	11	1338, 1345	Forskrift nr. 965	7
2002	11	1380, 1381, 1383	Forskrift nr. 983	4
2002	12	1405	Forskrift nr. 991	7
2002	12	1531, 1535	Forskrift nr. 1073	7
2002	13	1637	Forskrift nr. 1128	7
2002	14	1678-1735	Forskrift nr. 1139	3
2002	17	2244	Vedtak nr. 1385	1
2002	19	2453-2454	Forskrift nr. 1719	2
2002	19	2457	Forskrift nr. 1724	3
2002	19	2459	Forskrift nr. 1724	2
2003	1	32	Forskrift nr. 1816	7
2003	3	381-382	Forskrift nr. 175	4
2003	4	492	Forskrift nr. 1868	6
2003	4	676	Forskrift nr. 413	6
2003	5	699-700	Forskrift nr. 414	7
2003	6	933	Forskrift nr. 482	7

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1500	kr 2130
	Avd. I og II	kr 1220	kr 2210	kr 3170

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no